TIGHT BINDING BOOK

UNIVERSAL LIBRARY
OU_200650
UNIVERSAL LIBRARY

'ಕರ್ಣಾಟಕ ಕಾವ್ಯಮಂಜರಿ,'

ಮಹಾಕವಿ
ಕವಿರಾಜಕುಂಜರಾಭಿದ
ನೇಮಿಚಂದ್ರ

ವಿರಚಿತಂ

ಲೀಲಾವತೀಪ್ರಬಂಧಂ

ಪ್ರಥಮ ಸಂಪುಟಂ— ಅಧ್ಯಾಯಂ ೧—೬

[೨೧]

ಎಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್,
ಲೈಬ್ರೇರಿಯನ್ ಮೈಸೂರು ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಓರಿಯಂಟಲ್ ಲೈಬ್ರರಿ,
ಮ. ಅ. ರಾಮಾನುಜೈಯಂಗಾರ್
ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ವೆಸ್ಲಿಯನ್ ಮಿಷನ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್, ಮೈಸೂರು
ಇವರಿಂದ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಕಾವ್ಯಮಂಜರಿ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರುಗಳಿಗಾಗಿ,
ಮೈಸೂರು:
ಸ್ಟಾರ್ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು
೧೮೯೮

[ಕ್ರಯ ೧-೭-೬

Registered according to Act XXV, of 1867.
(All rights reserved)

ಕವಿರಾಜಕುಂಜರ ವಿರಚಿತಂ

ಲೀಲಾವತಿ.

ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶ್ರೀಪಾದಾಕ್ರಾಂತಲೋಕಂ ಪರಮಹಿಮಕರಂ ನೂತನಕ್ಷತ್ರಕಾಂತಂ ।
ರೂಪಧ್ವಾಂತಾಪನೋದಕ್ಷಮನಮೃತಕಲಾವಲ್ಲಭಂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾ॥
ಕೂಪಾರೋಜ್ಜೀವಜೈವಾತೃಕನತನುಕೃತಸ್ವಾಂತಸೌಖ್ಯಂ ತ್ರಿಲೋಕೀ ।
ದೀಪಂ ತಳ್ಕೈಸುಗಸ್ಮನ್ಮತಿಕುಮುದಿನಿಯಂ ನೇಮಿಚಂದ್ರಂ ಜಿನೇಂದ್ರಂ॥

ವಿಧುಕಾಂತಂ ಕಾಮದಂ ಪ್ರೋದ್ಧತಮಕರಪತಾಕಂ ನತಭ್ರೂಲತಾಪು ।
ಷ್ಪಧನುರ್ಲೇಖಂ ಮನೋಲಕ್ಷ್ಯೈಕಮಸೃಣಸರಸ್ಮೇರನೇತ್ರಪ್ರಸೂನಾ ॥
ಯುಧನುದ್ಯದ್ಭಾರತೀಶಂ ಕುಡುಗೆಮಗಮೃತಶ್ರೀಸಮುತ್ಕಂಠೆಯುಂ ಸ ।
ನ್ಮಧುರಾಪಶ್ರೀಮನೋಜ್ಞಂ ಜಿನವದನಮಯುಂ ಮಾನ್ಮಥಂ ದಿವ್ಯರೂಪಂ ॥

ಆಯತದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿ ಶಿವಸೌಖ್ಯಕರಂ ಪರಿಪೂಜ್ಯನೂರ್ಜಿತ ।
ಶ್ರೀಯುವತೀಶ್ವರಂ ಮಧುವಿರುದ್ಧವಿಭೂತಿ ವಿಯೋಗಿಚಿತ್ತಮಂ ॥
ನೋಯಿಸದೊಂದಿ ನಿಂದ ರತಿರಾಗಮನಾಗಿಸದತ್ಯಪೂರ್ವಪು ।
ಷ್ಪಾಯುಧನೀವನಕ್ಕೆಮಗೆ ಶಾಂತಿಜನಂ ವೃಜಿನೈಕಶಾಂತಿಯುಂ ॥೩॥

ಬಟಿಲದೆ ಪುಷ್ಪಬಾಣಹತಿಯಿಂ ಪುಳಕಂಗಳನಾನದುಣ್ಮಿ ನಾ ।
ಣಿಱಿಯದೆ ಜಾಣನಿಕ್ಕದೆ ಬೆಮರ್ತಱತಾಱದೆ ತೀದುರ್ ತಾನೆ ಮೆ ॥
[illegible] ಗೂಡಿಗ ಪೆಂಪಿನ ಸೌಖ್ಯದಿಂಪು ಪೊಂ ।

ಜಿನಪದಬೋಧವಾರ್ಧಿಭವೆ ಭವ್ಯಮನೋಹರಕಾಂತೆ ಕಾಮಸಂ ।
ಜನನಿ ಯಶೋವಿಕಾಸಿನಿ ಗುಣೀಕೃತಸಂಸೃತಿದೋಷೆ ಪುಣ್ಯಭಾ ॥
ಗಿನಿ ಭುವನಪ್ರಬೋಧಿನಿ ಸುಖಾಮೃತದಾಯಿನಿ ಬಂದು ನೇಮಿಚಂ ।
ದ್ರನ ಮುಖಪದ್ಮದೊಳ್ ಸಿರಿವೊಲಿರ್ಪ ಸರಸ್ವತಿ ಸಿಲ್ಕೆ ಸಲ್ಮೆಯಿಂ ॥೫॥

ಬಱಿದೆ ಮರಲ್ದರಲ್ದ ಕುಕವಿವ್ರಜಶಾಲ್ಮಲಿಯಂ ಮಲಂಗದೆ ।
ಬ್ಬಿಱಿಸದೆ ದುರ್ವಿವೇಕಮುಖಕುಟ್ಮಲದಿಂಪವಗಂಧಮಂ ಮರು ॥
ಳ್ವೆಱಗದೆ ಮುಗ್ಧಚಂಪಕದೊಳೋಲ್ದು ಸರಸ್ವತಿಯೆಂಬ ತುಂಬಿ ಬಂ ।
ದೆಱಗುಗೆ ನೇಮಿಚಂದ್ರನ ನವಸ್ಮಿತಜಾತಮುಖಾಂಬುಜಾತದೊಳ್ ॥೬॥

ಎನಗೆ ಸಮಂತಭದ್ರನೆ ಕವೀಶ್ವರರೊಳ್ ಸಕಲಾಕಲಂಕದೇ ।
ವನೆ ವರವಾದವಿದ್ಯರೊಳಶೇಷವಿಶೇಷಕಪೂಜ್ಯಪೂಜ್ಯಪಾ ॥
ದನೆ ಪದವಾಕ್ಯಕೋವಿದರೊಳತ್ಯಭಿನೂತನರನ್ನರಪ್ಪ ಮ ।
ತ್ತಿನ ಕವಿವಾದಿಶಾಬ್ದಿಕರೊಳಾರ್ಗೆನಿತುಳ್ಳೊಡಮುಜ್ಜುಗುಳ್ಳೊಡಂ ॥೭॥

ಪಾಪಶುಭೋದಯಮಂ ವಾ ।
ಗ್ವ್ಯಾಪಾರದಿನನತನತರ್ಗೆ ಮಾಳ್ಪಂ ಸಹಜಂ ॥
ಕೋಪಪ್ರಸಾದಮೆಂದೊಡೆ ।
ಶಾಪಾನುಗ್ರಹಸಮರ್ಥರಲ್ಲರೆ ಕವಿಗಳ್ ॥ ॥೮॥

ಕಡುಗಱಿದಯಶಂ ಪೆಸರಿಪೆ ।
ಕಡುವಿಳಿದಾಯಿತ್ತು ಕೀರ್ತಿ ಕವಿಗಳ್ ಕಱಿದೆಂ ॥
ದೊಡೆ ಕಱಿದವರ್ಗಳ್ ಬಿಳಿದೆಂ ।
ದೊಡೆ ಬಿಳಿದೇಕವರನುಱದೆ ಕಿಡುವರ್ ಕೆಲಬರ್ ॥ ॥೯॥

ಸುಭಗಕವಿವೃಷಭಶುಭದ ।
ಸ್ವಭಾವಸರಸಪ್ರಬಂಧಬಂಧುರಗುಣಸಾ ॥
ರಭನುಂ ಪ್ರೀತ್ತೆಸಗುವ ವಾ ।

ಕಟ್ಟುಗೆ ಕಟ್ಟದಿರ್ಕೆ ಕಡಲಂ ಕಪಿಸಂತತಿ ರಾಮನಕ್ರಮಂ ।
ಮುಟ್ಟುಗೆ ಮುಟ್ಟದಿರ್ಕೆ ಮುಗಿಲಂ ಹರನಂ ನರನಿಕ್ಕೆ ಗಂಟಲಂ ॥
ಮೆಟ್ಟುಗೆ ಮೆಟ್ಟದಿರ್ಕೆ ಕವಿಗಳ್ ಕೃತಿಬಂಧದೊಳಳ್ತೆ ಕಟ್ಟದರ್ ।
ಮುಟ್ಟದರಿಕ್ಕೆ ಮೆಟ್ಟದರಿದೆ ನಳವಗ್ಗಳವೋ ಕವೀಂದ್ರರಾ ॥ ॥೧೧॥

ಕವಿಯಿಂದೀಂಟಿಸುವರ್ ಸಮಸ್ತರಸಮಂ ತೋರ್ಪರ್ ಸರೋಜಾತಮಂ ।
ಯುವತೀಪ್ರೌಢಲತಾಗ್ರದೊಳ್ ಕುಮುದಮೊಂದೊಂದಲ್ಲಿಯಾಬಾಲಪ ॥
ಲ್ಲವಮಂ ಪುಟ್ಟಿಪರಾರ್ಯವೋ ಹನಮುಮಂ ಮಾಪ್ಪೀಚಮತ್ಕಾರಮಂ ।
ಕವಿಗಳ್ ಬಲ್ಲವೆ ಲನ್ಯರೆತ್ತಣವರಂತಾಬ್ರಹ್ಮನುಂ ಬಲ್ಲನೇ ॥ ॥೧೨॥

ಮರನಿರ್ಗುಂ ಮಣಿಯಾಗುವೊಂದು ಪಶುವೀರ್ಗುಂ ಕೇಳಮೊಂದೋಳಯೊಳ್ ।
ಪುರುಡಂ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಕಾಷ್ಠಮಂ ಕೊನರಿಪರ್ ಕಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಾರೆತ್ತುವರ್ ।
ಮರುಳಂ ಪೋಪುರುಗಳಾಗಿಪರ್ ಕಿವಿಗಳೊಳ್ ಪೀಯೂಷಮಂ ಪಿಂಡಲು ।
ವರ್ ಗರೆಯೊಳ್ ಸಂಗ ಕವಿಪ್ರವೇಕರೆ ವಲಂ ಬಲ್ಲರ್ ಪೆರರ್ ಬಲ್ಲರೇ ॥೧೩॥

ನಿಶ್ಚಿತಮಿದೆನಗೆ ಸಕಲನ ।
ಚಕ್ಷುರಜನೋಪದೇಶದಿಂ ಪಿಶುನವಚೋ ॥
ವೃಕ್ಷ ಕವಿಷಹರಮಖಿಳವಿ ।
ಪಕ್ಷಿನ್ನುತಿಮಂತ್ರಮೆಂಬುದಿನ್ನುಂ ಮುನ್ನುಂ ॥ ॥೧೪॥

ಕಾಯಮಿರೆ ಮನಮನಂಗಜ ।
ಸಾಯಕಮುರ್ಚುವವೊಲುರ್ಚದಿತರೇಷು ಕುಶಾ ॥
ಗ್ರೀಯಮತಿ ಕವಿಜನಾಳಿ !
ಪ್ರಾಯಮನುಚಿವಂತೆ ಪೆಟನದೇನಚಿದಪನೇ ॥ ॥೧೫॥

ಅಧಮಕೃತಿವೇಣುವಿದಳನ ।
ವಿಧುರಿತಮೆತ್ತಣಿಗುಮರಸವಿಬುಧಭ್ರಮರಂ ॥
ಬುಧವಿಧುವಿಕಸಿತಸುಕವಿ ।
ಗಾನಕತಿಕುಮುದಮಧುರಮಧುರಸದಿಂಪಂ ॥ ॥೧೬॥

ಕವಿಗಳ ಬಿಸುಟ್ಟ ಬಗೆಯುಂ ।
ತವಗುಂಟೆ ವಿದಗ್ಧಹೃದ್ಯಕಾವ್ಯವಿಚಾರ ॥
ಕ್ಕವಟವಿಸಿ ಗಂಟಲೊಪೆದೊಣ।
ಗುವಿನಂ ಬಾಯ್ಮಾಟ್ಟಿರೇಕೆ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕರಿಗರ ॥ ॥೧೭॥

ಔಚಿತ್ಯವೇದಿ ವಿವಿಧಕ ।
ಲಾಚತುರನೆನಿಪ್ಪ ಕವಿಯ ಕಾವ್ಯಾರ್ಥವದೇಂ ॥
ಗೋಚರವೆ ಲೋಕಶಾಸ್ತ್ರವಿ।
ಲೋಚನಮಿಲ್ಲದ ನರಂಗೆ ವಸುಧಾತಲದೊಳ್ ॥ ॥೧೮॥

ಊದುವ ತಕ್ಕ್ಷಲರುಂ ಶಿ ।
ತೋದಕಮುಮಸೇವ್ಯಮಲ್ತೆ ಹಿಮಸಮಯದೊಳಾ ॥
ರಾಪರಿಪರುಚಿತವಱಿಯುವ ।
ವೈದಿಕಕವಿಗಳ ಕವಿತ್ವಮಂ ವಸುಮತಿಯೊಳ್ ॥ ॥೧೯॥

ಸೃಕ್ವದಿನುಗೆ ನೊರೆ ದುಷ್ಕವಿ ।
ಶಾಕ್ವರನೇಂ ಮೆದು ಮೆಲ್ಕನಿಱಿಯದೆ ಕಟುಕಂ ॥
ಠಕ್ವಣಿತಮಪರಿಮಿತಪರಿ ।
ಪಕ್ವತರೋದಾರಕಾವ್ಯಸಸ್ಯೋತ್ಕರಮಂ ॥ ॥೨೦॥

ಲೋಗರ ಬಗೆಗೋದಿನೊಳನು ।
ರಾಗವನಾಗಿಸದೊಪೋದಿದಂಗೋದಿದೊಪೋ ॥
ದಾಗದು ಪೇೞಕ್ಕುಮೆ ಮೊಲೆ ।
ನಾಗಂ ಕಿವಿಗಿವ್ವಡುಮೀೞ್ವನಂ ಗೞಪದುದೇ ॥ ॥೨೧॥

ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತಂ ಪದಮ ।
ಪ್ರಸ್ತುತಮತಿವಿಹಿತಮರ್ಥವೆನೆ ದುಷ್ಕೃತಿಯಂ ॥
ವಿಸ್ತಾರಿಸಿ ಸಲೆ ಸುಜನಡಿ ।
[illegible]ನೇಕೆ ಮುಸಗಿ ಮೂಪ್ಪಿರೊ ಕೆಲಬರ್ ॥ ॥೨೨॥

ಮಿಗೆ ಪದಮಿಡಲಱಿಯದ ನಾ।
ಲಗೆವೆಟಿವರ್ ಸಲೆ ಸದರ್ಥಮಂ ಕಾಣದ ಪೋ ॥
ಬಗೆಗುರುಡರ್ ಬಗೆವೊಡೆ ಕ ।
ಬ್ಬಿಗರಕ್ಕುಮೆ ಓದುಗೇಳವಕ್ಕರಗಿವುಡರ್ ॥ ॥೨೩॥

ನೀರೊಳಗಣ ಪೆಣನಂತೆವೊ।
ಲಾರೆಟೆದೊಡಮುರುಳೆವರಿದು ಪುರುಳಿಲ್ಲದಹಂ ॥
ಕಾರದೊಳ್ ಬಾತು ಬಲ್ಮೆಗೆ ।
ಹಾರೈಸುವರೇಕೆ ಬಯಕೆಗವಿಗಳ್ ಕೆಲಬರ್ ॥ ॥೨೪॥

ಎಂಗುವನೆನುತಿರ್ಪರ್ ಗಿರಿ।
ಯುಂದದಿನತಿನಿಶಿತಸುಕವಿವಾಕ್ಕುಲಿಶಂ ಬೀ ॥
ಟ್ತಂದೊಡಮೆ*ರ್ದೆಯುಂ ಸೀಟ್ದೊಡ ।
ವೊಂದಕ್ಕರಮಿಲ್ಲೆನಿಪ್ಪ ಕಲ್ಲೆ*ರ್ದೆಗವಿಗಳ್ ॥ ॥೨೫॥

ಆನುಂ ಬುಧರೊಡನೆ ನೃಪಾ ।
ಸ್ಥಾನದೊಳ್'ದರ್ಪ್ಪನೆಂದು'ಕುಕವಿಕದಂಬಂ ॥
ಬಾನುದ್ಧಮುಪ್ಪುದೇಕು ।
ದ್ಯಾನದೊಳೊಡನಿರವೆ ಕಾಗೆಯುಂ ಕೋಗಿಲೆಯುಂ ॥ ॥೨೬॥

ಏಪೊೞ್ತು ಮುೞುಗುವೋ ಏ।
ಸ್ಥಾಪಕವೋ ಕಾವ್ಯರಸವಿಶೇಷಕದೊಳ್ ಗು ॥
ಷ್ಟಾಪಶಗರ್ ಸುಕವಿಯಶೋ ।
ದೀಪಾಂಕುರವಗ್ಧಕರ್ಣಕೋಟರಕುಟಿಗಳ್ ॥ ॥೨೭॥

ಕಸವಂ ಕಿೞ್ತಲ್ಲದೆ ಪೊಸ।
ಸಸಿಗಳ್ ಕೈಕೊಳ್ಳವೆತ್ತಿ ಕಳೆಯದೆ ಖಳತಾ ॥
ಮಸಮುಂ ಬೇವರ್ರಸಿಂ ಪಸ।
ರಿಸುಗುಮೆ ಬುಧವಿಧುಗೆ ವಿಮಳಕೃತಿದೀಧಿತಿಗಳ್ ॥ ॥೨೮॥

ಪಾ — 1. ರ್ದಂ ದಲೆದು. ಖ॥

ತಕ್ಕುರನೆ ಮಱಸಲೆಂದಿತೆ ।
ಪೊಕ್ಕೊಡೆ ಖಳರವರಮಿದು ಕಳೆದಪರಿನಬಿಂ ॥
ಬಿಕ್ಕೆ ಮಱೆಯಪ್ಪ ಮುಗಿಲಂ ।
'ಮೊ'ಕ್ಕನೆ ಪೋಗಿಸದೆ ಪವನನೆನಗೇಂ ನಿನಗೇಂ ॥ ॥೧೯॥

ಒಳಗಱೆಯರ್ ಪೊಱಗಱೆಯರ್ ।
ವಿಳಸತ್ಕೃತಿಯುನೆ ತಗುಳ್ದು ದೂಷಿಸಲುಚ್ಛಿಂ ॥
ಖಳಖಳರತಿಪ್ರಸಾರಿತ ।
ಗಳರಪ್ಪರ್ ಗಳತಲಜ್ಜರೇಂ ಗಳ ಗೆಯ್ಯರ್ ॥ ॥೨೦॥

ಆತಂಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮು ।
ಚಾತುರ್ಯಂ ರಾಜತತಿಗೆ ರಾಹುವ ವದನಂ॥
ಶೀತಾಂಶುಗೆ ಕಾವ್ಯಮಣಿ ।
ಜ್ಯೋತಿಗೆ ದುರ್ಜನಪತಂಗಮಾವನಿನಾಯ್ತೋ ॥ ॥೨೧॥

ಕೇಳ್ ಕಡುಸುಕರ್ಣ ಕುಸಿವಪ್ರದೇ ।
ಳಸಿ ಗುಣಮೊಂದೊಡಮಮ ದೋಷಕ್ಕೊಮರ್ಣ ॥
ನೀರ್ಗಳಂ ನಿಮಿರ್ವನಪ್ರತಿಮಾ ।
ಚಾಳರ ನಾಲಗೆಗೆ ಜಿಗುಚೆಯೆನಪ್ಪುದೊ ಪೇಳ್ ॥ ॥೨೨॥

ಪರಿಕಿಪ್ರೊಡೆ ಪಿಶುನನಗ್ಗದ ।
ಹರನೊಳ್ ಪುರುಡಿಸುವನೆಂದೊಡುಱದರ ಪುರುಳೇಂ ॥
ಕೊರಲೊಳ್ ವಿಷಮಂ ತಳೆದೊತೆ ।
ಗಿರಿಶಂ ತಾಂ ತಳೆದನಲ್ತೆ ತುದಿನಾಲಗೆಯೊಳ್ ॥ ॥೨೩॥

ನಿನಗೆ ನಗೆಯಲ್ಲದೇಂ ದು ।
ರ್ಜನನೆಂಬೀಪೆಸರ್ಗೆ* ಮೆಯ್ಯುಗುರ್ವಿಸುವುದು ಕೇಳ್ ॥
ಕನಸಿನೊಳಂ ಗರ್ವಭವ ।
ರ್ಜನಮಗಿವಿನಮಾಗೆ ಮಾಡಪಶುಭೋದಯಮಂ ॥ ॥೨೪॥

ಪಾ— 1. ನೊ. ಗ ॥

ಭೀತನುಮಂ ಖಳಕ್ಕೃಪಣಕ |
ಪ್ರೋತನುಮಂ ಪಱೆದು ಲೋಕಮಂ ಕಿಡಿಸಿದ ಬ ||
ಮ್ಮೇತಿಯುಲೆಯುದೊಱೆ ಮೊಗದೊಳ |
ಗೇತರ್ಕೆ ಪಿತಾಮಹಂ ಚತುರ್ಮುಖನಾದಂ || ||೩೫||

ಅತಿಪೀಡಿಸುಗುಂ ಸ್ಥಾನ |
ಚ್ಯುತನಾಗಿಯುಮಖಿಳಮಂ ಖಳಂ ವ್ಯತಿಪೀರು ||
ತ್ಪತಿತಂ ಪಥಿಕರ ಪದತಳ |
ಪತಿಯುಂ ಹತಕಂಟಕಾಂಕುರಂ ಮಾಡುವವೊಲ್ || ||೩೬||

ಸತ್ತುಂ ಪಿಶುನಂ ಪೆಱರ್ಗೆ |
ಪತ್ತುಂ ಮಾಡದಿರನೆಂದು ಮುಱುಗಿನಪುದು ಮ ||
ಚ್ಚಿತ್ತಂ ಮೃತಮೂಷಮುಖಂ |
ಮತ್ತನಿಸದೆ ಬಸನಮೆಯ್ದಿಪವೊಲುಂಬುವನಂ || ||೩೭||

ಕಡೆಗಣಿಸಿದೊಡಂ ದರ್ಪಂ |
ಗಿಡಿಸಿದೊಡಂ ಕಳೆವುದರಿದು ಖಳನಂ ರಸೆಯೊಳ್ ||
ಪಡಗನೆ ಬಿದಿ ಪದಮುಮನೇಂ |
ಪಡೆಗನೆ ಬಂದೇಕೆ ಪಿಡಿವುದುರಗಂ ಧರೆಯೊಳ್ || ||೩೮||

ನೋಡಿರೆ ಸದ್ಗುಣಂಗಳನೆ ಕೇಳ್ದು ಕನಲ್ವ ಖಳಂಗೆ ಕರ್ಣಮಂ |
ಮಾಡಲೆ ಪೋಗಿ ಮಸ್ತಕಮನಯ್ಯೊ ವಿಧಾತ್ರನದೆಂತು ಸರ್ಪನೊಳ್ ||
ಮಾಡಿವನಾಬುಧಂಗಮಿದು ಸರ್ಪನಿವಂ ಖಳನೆಂಬ ಬುದ್ಧಿ ಮೋಱೆ |
ಕೂಡದೊ ಕಂಡೊಡಂ ಕಮಲಗರ್ಭನುಮಂ ಖಳನಾಳಿಗೊಂಡನೋ ||೩೯||

ತಲೆಯಂ ತೂಗುವನೊರ್ವನುರ್ವಿ ಕೆಲದೊಳ್ ಕಾಜ್ಕಿಬ್ಬಮಂಕಟ್ಟಿಕೋ[1] |
ಟಲೆಗೊಂಡೂಬ್ಬುವನೊರ್ವನೊಲ್ದವರ ಚಾತುರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈ[1]ವಾರ[1]ಮಂ ||
ಪೊಲೆಗೆಟ್ಟೇವವನೊರ್ವನಿಂತಕಟ ಯಕ್ಷೋಯಾದೃಶಸ್ತಾದೃಶೋ |
ಬಲಿಯೆಂಬುಕ್ತಿಗೆ ದುರ್ವಿದಗ್ಧರೆ ಮಲಂ ನೋಂತರ್ ಪೆಱರ್ ನೋಂತರೇ ||

ಪಾ— 1. ಚಾಗ. ಗ||

ನೆಲಕೆ ನೆಗೞ್ತೆಗೆತರ್ಪಮಣಿ ಮಾಱ್ಪುದಱಿಂ ಬಿದಿ ಮಾಡನೇಕೆ ಗ |
ಳ್ಗಲಸಹಿಮಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಮಣಿಯಂ ಪಲವಾಗಿರೆ ಲೋಭಿಯೆಂಬ ಕಾ ||
ವಲುಮನೊಱಲ್ದು ಮಾಡುವುದಱಿಂದುಱೆ ಮಾಡನದೇಕೆ ಮತ್ತಮೊಂ |
ದೆಲವಮನೋಡನಂದೊದವೆ ಗುಳ್ಳೆಯನೊಳ್ಳೆಯನಬ್ಜಸಂಭವಂ ||೪೧||

ಬೇಱೆ ಕವಿಗಳ್ಗೆ ವಿನಯಂ |
ದೋಱದೆ ಬೇಡ್ಪವರ್ಗೆ* ಬೇಡ್ಪಿ ತೆಱವಿಂ ಧನಮಂ ||
ಬೀಱದೆ ಬರ್ಕುಮೆ ನಿಂಬಿಯ |
ಸೂಱೆಯೆ ವಿಧುವಿಶದಕೀರ್ತಿ ಭುವನತ್ರಯದೊಳ್ ||೪೨||

ಬಳ್ಳಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಮೊದಲೊಳ |
ಗೆಳ್ಳನಿತುಂ ಪೊನ್ನನಿಕ್ಕಿದೊಡೆ ಪರ್ಬದು ಪೊ ||
ನ್ನಳ್ಳೆ ನರನಿತ್ತೊಡಲ್ಲದೆ |
ಬೆಳ್ಳನೆ ಪರ್ಬುಗುಮೆ ಕೀರ್ತಿಲತೆ ದಿಕ್ತಟಮಂ ||೪೩||

ಜೀವಿಸುಗೆ ವಜ್ರಲೋಭಿ ಯು |
ಗಾವಧಿವರಮಲ್ಲದಂದು ಧಾತ್ರನ ಬಲದಿಂ ||
ಪಾವಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ಧನಮಂ |
ಕಾವಂತುಟೆ ಲೋಕಮೆಲ್ಲಮಂ ಮೆಲ್ಲದಿರಂ ||೪೪||

ಕಾಣನೆ ಜವನೇಕೆ ನಿಜ |
ಪ್ರಾಣಮನಿಡುವನೊ ಮಡಂಗಿದೊಡಮೞಿಯೊದಧನಮಂ ||
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗಬ್ಬೆಯುಱಿಯದ |
ಕೋಣೆಯುಮಾತೂಣನಾಡದೆಗಳುಮೊಳವೇ ||೪೫||

ಪಾಷಾಣಮುಮೊಳಗಾಗಿ ವಿ |
ಶೇಷಣಮಂ ಪಡೆದು ದೇವಕುಳಮಕ್ಕುಮದೇಂ ||
ದೋಷಮೆ ಪುರುಷಾಕಾರದ |
ಪಾಷಾಣಮದೆಲ್ಲಿ ಬಾರ್ತೆಯಾದುದು ಪೇೞಿಂ ||೪೬||

ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸನೆಂಬರೆ ನಿ |
ಲ್ವಲ್ಕೀಕೊರಗನಸಪ್ರತೀಕಾರಶ್ರೀ ||
ಗುಲ್ಮವ್ಯಾಧಿಯಸೀವನ |
ಶಾಲ್ಮಲಿಯುಂ ಬುಭ್ಧನೆಂಬ ಗೃಹಬುಭ್ಧಕನಂ || ||೪೭||

ಕಾಡಿ ಕಱೆಯುವ ಘಟೋಧ್ನಿಯು|
ಕೋಡಿಯನೋಡಿಸುವ ಕೆಱೆಯು ಕುಱದೊಡಲೊಳಗ ||
ಱ್ಕಾಡುವ ಕುಬುದ್ಧಿಯೋದಿನ|
ಕೇಡಂ ಕಾಣರೆ ಕವಯರ್ಗಳೇಕೆಯೊ ಕಿಪ್ರತರ್ || ||೪೮||

ಫಣಿಯು ಫಣಾಮಣಿಯುಂ ವಾ |
ರಣರದನಮುಂ ವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮಮುಂ ಚಮರಮೃಗೀ ||
ಗಣವಾಲಮುಮಂತಿಕೃಪಣನ |
ಪಣಮುಂ ಬಾೞ್ಕೆ ಸಾರವಾಗುಮನೆಂಮುಂ || ||೪೯||

ಸಾಯುವದೇವಗ ಸುಱೆಯುಂ |
ಸೀಯುದೆ ಸಲೆ ಪಿಶುನಶುನಕನೋಯುದೆ ತಿಱೆಯುಂ ||
ನೋಯುವ ಬೇಯುವ ಬಾಯುವ |
ಕೀಯುವ ಪೊಣಸತ್ತ ಚುಱದ ಕೊಳ್ಳಗ ಕೃಪಣಂ || ||೫೦||

ಕರೆಮುಚ್ಚಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪೂಜಾಪೂರ್ವಕಂ ಕಾವ್ಯಸಾ|
ಗರಮಂ ಪ್ರೋಚ್ಛ್ರಿತಮಿನ್ನದೇಕೆನೆನೆಗುಂ ಮೂರ್ಖಂ ಮಹೋತ್ತುಂಗಮಂ
ದಿರಮಧ್ಯಸ್ಥಿತಪೀಠದೊಳ್ ನಿಱಿಸಿ ದೈವಂಪಾಡಿ ತೀರ್ಥಾಂಬುವಂ |
ಸುರಿದಿಲ್ಲಂ ಪೂಜೆವಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿದೊಡಂ ಕಲ್ ಮೆಲ್ಲಿತೇನಾದುದೇ ||೫೧||

ನಿಂದಿಸಿದಪರೆಂದಾದೊಡ|
ಮೊಂದನೆ ಗುಣದೊಳ್ ದುರಾತ್ಮನೆಂದಿನಿತುಮನಾ||
ನೆಂದೆನುಱಿದಂತಿರೆಮಗೇ |
ವಂದಸ್ಸ್ಪದೊ ಪೆಱರ ಗುಣನೊಳಂ ದೋಷದೊಳಂ || ||೫೨||

ಅರ್ಥ್ಯರ ಯಶಮಿದು ಖಳರ ಕ|
ದರ್ಥ್ಯರ ದುರ್ಯಶಮಿದೆಂದು ತೋರ್ಪಲ್ಲಿಯೆ ತಾ||
ತ್ಪರ್ಯಮೆನಗಾಂ ಜಗತ್ಕಾ|
ಬಾರ್ಥ್ಯನೆ ಕಣ್ಣೊಳಿ ಕಲ್ಪಿಪಂತೆಲ್ಲರುಮಂ || ||೫೩||

ಅವಱಿಂ ಜನಮುಂ ಪೞಿಪ್ಪುದೆ|
ವಿದಗ್ಧಕವಿವೃಷಭನಪ್ಪುದೇಗೆಯ್ದುಮುದಾ||
ಗದೊಡೆ ಗುಣಿಯಪ್ಪುದಮನವಾ|
ಗದೊಡೊಪ್ಪುವ ಬಾಗಿಯಪ್ಪುದಪ್ಪುದೆ ಪುರುಷಂ || ||೫೪||

ಕುಡುವವನೇನ ನಿತ್ತಪನೊ ಕಟ್ಟಿ ಬುಧಾಳಿಗೆ ಪೊನ್ನ ಪೊಟ್ಟೆಯುಂ|
ಕುಡುವೊಡೆ ಚೆಚ್ಚರಂ ಕುಡುವುದುಳ್ಳುದನಂತದು ತೀರದಂದು ಕೈ||
ಯುಡುಗದೆ ತಂಬುಲಂಗುಡುವುದಂತದು ತೀರದೊಡಂ ಪ್ರಭುತ್ವದೊಳ್|
ತೊಡ*ರ್ದಿರದಾಱಿ ಕೂಱಿ ನಯದಿಂ ವಿನಯಂಗಯಲೇನೊ ತೀರದೇ ||೫೫||

ಕಾಯಿಲ್ಲದೆ ಪಣ್ಣಂ ತನ|
ಗಾಯಿಲ್ಲದೆ ಬಾಜನುತ್ತು ಬಿತ್ತದೆ ಫಲಮುಂ ||
ಈಯದೆ ವಿಭುವಿಶದಯಶಃ|
ಶ್ರೀಯುಂ ಬಯಸಿದೊಡೆ ಬರ್ಕುಮೋ ಬಗೆವಾಗಳ್ || ||೫೬||

ಇತ್ತು ಶರೀರಮುಂ ಖಚರನಂದಹಿವೈರಿಗೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಸಂ|
ಪತ್ತುಮನೈದೆ ಕಾದನಖಿಲೋಕಮನೊಂಗನೆ ಕಾದ[1]ನಲ್ತನಂ||
ತುತ್ತಿದೊಡುರ್ವಿಯುಂ ತಳೆದ ಶೇಷನನೆತ್ತಣ ಭೂತಧಾತ್ರಿ ತಾ|
ನೆತ್ತಣ ವಾರ್ಧಿಯೆತ್ತಣ ಕುಲಾಚಲಮೆತ್ತಣ ಜೀವರಾಶಿಗಳ್|| ||೫೭||

ಭಯಮಿನಿತೇಕೆ ಕಾಂಚನಕೆ ಸಜ್ಜನರತ್ತಣಿನಿಂದುಕಾಂತಕೀ|
ರ್ತಿಯೊಳ್ ನಿಜಾಂಗಮುಂ ಬಿಱಿದುಮಾಡಿದಪರ್ ಬುಧರೆಂದು ತಾಂ ಧರಿ||
ತ್ರಿಯೊಳಡಗಿರ್ದೊಡಂ ಕರಮ ಕಲ್ಗಳೊಳಗಿರ್ದೊಡಮೊಲ್ಲದೋಡಿ ಲೋ|
ಭಿಯ ಮನೆವೊಕ್ಕೊಡಂ ತೆಗೆದು ಕೊಟ್ಟಪರಲ್ತೆ ವದಾನ್ಯವಲ್ಲಭರ್ ||೫೮||

ಪಾ— 1. ಸಂತವ.

ಆವ ಗುಣಕ್ಕಮಾವ ಗುಣಮುಗ್ಗಳಮಾಗುಣಮೊಂದೆ ಮರ್ತ್ಯರೊಳ್।
ತೀವಿದೊಡಾಗಳಂತೆ ಕವಿತಾರವೆ ತಾನೆ ಪಯೋಧಿಗುಳ್ಳ ಗು॥
ಣ್ಪಾವಗಮಿಂದ್ರಜಾತನವಟಾವಗಮಾಗಸದೊಳ್ ಪೊದಪ್ಗ ಪೆಂ।
ಪಾವಗನುಬ್ಜಗರ್ಭನ ವಿಮಾನಗನರ್ಕನ ತೇಜಮಾನಗಂ ॥೫೯॥

ಕೇಣಿಯೊಳಪ್ಪೊಕ್ಕು ತಾರದೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಪಾರದೆ ತೂಗಿ ಕೊಂಡು ಕೇ।
ವಣಿಸದೆ ವೆಜ್ಜಮಂ ಕಳೆನು ಕೋಯದೆ ತಾಂ ಮಱುಮೊಯ್ಗೆ ವರ್ಪ ಸ॥
ದ್ಗುಣಮಣಿಯೆಂಬ ಭೂಷಣದಿನಾವನಲಂಕೃತನಾ ಮಹಾತ್ಮಸಂ।
ಗುಣಕೆಱುಗೊಂಡು ಕೊಂಡು ಕೊನೆದಾರ್ಗಳ ಕೀರ್ತಿಸಲೀಧರಿತ್ರಿಯೊಳ್॥

ನಿಲ್ಲವ ತಣ್ಣೆಲರ್ ಗಳಗೆಯೊಳ್ಕಳವಾ ಫಲವೊಂದು ಮೂರ್ತಮುಂ।
ಸಲ್ಲದ ಬೇಂಟಮುಲ್ಲಟಿಸಿ ಮಿಂಚುವ ಮಿಂಚಿರುಳಾಗಿ ಪೊತ್ತುಱಿಂ॥
ಗಿಲ್ಲವ ಚಂದ್ರಕಾಂತಿ ನೆಲೆಗೊಂಡುಮಗಂಡುಮದೇಕೆ ಕಾವ್ಯದೊಳ್।
ಬಲ್ಲ ಮಹಾತ್ಮರುಂ ನಿಲಿಸಲೊಲ್ಲರೊ ಭಂಗಚಲದ್ಗುಣಂಗಳಂ ॥೬೧॥

ನಿಟ್ಟಿಗೆವಂದು ಜೋಮಳಗುಣಂ ಗತಿಗೊಂಡಿರೆ ಪೂವಿನಂತಿರಾ।
ಯ್ದಿಟ್ಟ ಪದಂ ಬೆಡಂಗೆನಿಸೆ ಬಣ್ಣಸರಂ ಪೊಸತಾಗೆ ಸುಶ್ಪೊಡಂ॥
ಬಟ್ಟಿರೆ ಬಂದವೊಂದೆ ಚತುರಾಳಿ ಕರಂ ಬಸದಾಗೆ ಬಾಸಿಗಂ।
ಗಟ್ಟುವನಂತು ಕಟ್ಟುವುದು ಕಬ್ಬಮನುಬ್ಬಿನವಾಗೆ ಕಬ್ಬಿಗಂ ॥೬೨॥

ಅಕ್ಕರಿಗರ ಬಗೆಗಂ ಬೆ।
ಲ್ವಕ್ಕರಿಗರ ಬುದ್ಧಿಗಂ ಪ್ರಭಾವಾರ್ಥತೆಯಿಂ॥
ಸಕ್ಕದಮುಂ ಕನ್ನಡಮುಂ।
ಸಕ್ಕಸಮಂ ಕೇಳ್ವುದೆನಿಸಿ ಪೇಟ್ವುದು ಕೃತಿಯಂ॥ ॥೬೩॥

ರಸಿಕರ ಪೊಸಬಗೆಗಿಂಪಂ।
ಪೊಸತಂ ಪೊಸಯಿಸುತುಮೊಂದೆ ಪೊರೆಯೆತ್ತಲೊಡಂ॥
ರಸಮೊಸರದೊಡೇಂ ಬಸನವೆ।
ಬಿಸುಡುವುದಾಪುಚಿತ ಕಬ್ಬನುಂ ಕಬ್ಬಮುಮಂ॥ ॥೬೪॥

ಓದಲೊಡಮಿಂಪಿನಿಂದೆಲ।
ರೂದಲೊಡಂ ಸುರಭಿಶೀತಮಾವೋದದಿನೆ್ಂ॥
ವೋದದೊಳೆ ಕವಿತೆಗಂ ಕಡು।
ವಾದಾಪೂರ್ವಿಂಗವೊಗ್ಗ ಮುಡಿಗಿಕ್ಕುವುದೇ ॥ ॥೨೫॥

ಲಲಿತಂ ಪ್ರತೀಯಮಾನೋ।
ಪಲಕ್ಷಿತಂ ವಾಚ್ಯಮಾದೊಡೊಪ್ಪದು ಕೃತಿ ಪೆ॥
ರ್ವೆರ್ಗಲೆಯಂ ಮುಚ್ಚಿದೊಡೆ ಸಲ ಕ।
ಣ್ಮಲರಂ ಮುಚ್ಚಿಯುಟೊಡೆ ಯುವತಿಯೇನೊಪ್ಪುವಳೇ ॥ ॥೨೬॥

ಅಕ್ಷರದರಿಪ್ಪರಳಕವಿ।
ಚಕ್ಷಣರೋದಿದೊಡಮಪ್ಪುದೇಂ ಕಾವ್ಯಕಳಾ॥
ಶಿಕ್ಷಕರೊಸೆದು ಪರೀಕ್ಷಕ।
ರೀಕ್ಷಿಸೆ ಕೃತಿಯಂ ಕೃತಾರ್ಥರಲ್ಲರೆ ಕವಿಗಳ್ ॥ ॥೨೭॥

ದುರ್ಜನರೆ ದೋಷಮಂ ಕಳೆ।
ದಾರ್ಜಿಸುಗೆ ಗುಣಾತಿಶಯಮನೆಮ್ಮಯ ಕೃತಿ ಸಂ ॥
ಮಾರ್ಜನಿಗನಕರನಿಕರವಿ।
ಸರ್ಜನದೊಳ್ ಮುಖ್ಯವೃತ್ತಿಯೇನಿಲ್ಲಮದೇ ॥ ॥೨೮॥

ಪಾಷಾಣಹೃದಯರಪ್ಪೊಡೆ।
ದೂಷಿಸಿ ಮತ್ಕಾವ್ಯಮಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸುಗೆ ಗುಣಾ॥
ನ್ವೇಷಿಗಳಪ್ಪೊಡೆ ಕನಕನಿ।
ಕಾಶದೊಳೇಂ ನಿಕಷದೃಷದಮಸದರೊಳರೇ ॥ ॥೨೯॥

ಸ್ಮರಶರಘಾತದಿಂ ಬಿರಿವ ಮೂರ್ಖನನಾರವೆಯಿಂದದಿಂ ಸುಧಾ।
ಕರಕಿರಣಂಗಳಿಂದೊಸರ್ವ* ಶೀತಕರೋಪಲದಂದದಿಂ ಮನೋ ॥
ಪರಸರಸತ್ವವೆಂಬ ಗುಣಮಾಳಿಸಿ ಮೋಳಸುವೆನ್ನ ಕಾವ್ಯಮಂ ।
ಪೊರೆದು ಮೃದುತ್ವದೊಳ್ ಖಳನುಮೇಂಗಳ ಕೇಳದೆ ಪೋಗಲಾರ್ಕುಮೇ॥

ಮತಿಮಂಥಾದ್ರೀಂದ್ರದಿಂದಂ ಜಿನಪತಿಮತವಾರಾಶಿಯೊಳ್ ನೂತ್ನರತ್ನ।
ತ್ರಿತಯಂಮುಂತಾಗಿಧರ್ಮಾಮೃತಮನಯಸುರೋರ್ವೀಜಮಂಸಾರಸಾರ॥
ಸ್ವತಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯಂನಿರ್ಮಲಗುಣನಿಧಿಯಂ ಪೆತ್ತು ನೊತ್ತಿರ್ದ ಧೂತೋರ್
ಕ್ತಿತರಂಗಕ್ಷ್ವೇಡನಂ ನುಂಗುಪಿನಮುಮಳಮತ್ಕೀರ್ತಿಚಂದ್ರಾವತಂಸಂ॥

ರಸಭಾವಂ ಪೊಣ್ಮೆ ವಕ್ತ್ರಂ ತೊಳಗೆ ವಿಕಸಿತಂ ಜಾತ್ಯಲಂಕಾರಮಾಳ್ಕೆ।
ಕಿಸೆ ಕೊಂಕುಂ ರೇಖೆಯುಂ ರಂಜಿಸೆ ಮಿಸುಗೆ ಪದನ್ಯಾಸಮಿಂಬಾಗೆ ವೃತ್ತಿ॥
ಪ್ರಸರಂ ಗೃಷ್ಟಿಪ್ರಸಾದಂ ಪಸರಿಸೆ ಸತತಂ ಭಾರತೀದೇವಿಯೆನ್ನೀ।
ರಸನಾರಂಗಾಗ್ರದೊಳ್ ನರ್ತಿಸುಗೆ ಬುಧಜನಸ್ತೋತ್ರತೂರ್ಯಂಗಳಿಂದಂ॥

ಜತಿಗಳವಟ್ಟಬಣ್ಣದಿನಮರ್ಚಿ ತೊಡರ್ಚಿದ ಚಂದದಿಂದಳಂ।
ಕೃತಿಗಳವಟ್ಟ ಮಾರ್ಗದಿನಿದಿರ್ಚಿದ ರೀತಿಯಿನಾಳ್ದ ಧಾತುವಿಂ॥
ಸ್ತುತಿಗೊಳಗಾದ ಮಾತಿನ ತೆರಳ್ಕೆಗಳಿಂ ರಸಗೇಯಮಂತಿರೀ।
ಕೃತಿ ಪೊಸದೇಸೆಯಿಂದೆಸೆದು ಸೋಲಿಪ್ಪುದಚ್ಚರಿಯೇ ರಸಜ್ಞರಂ ॥೨೩॥

ಏಣಗಣಕ್ಕೆ ಸೂಸದೆ ಸುಖೋದಯಮಂ ಶ್ರುತಿಮೂರ್ಛಿತಂರಣ।
ದ್ವೀಣೆಯ ನುಣ್ಚರಂ ಫಣಿಗವಿಪ್ಪುದು ಲೋಚನಗೋಚರಂಗಳಂ ॥
ಪ್ರೀಣಿತಸರ್ವಜನ್ಯಹೃದಯಂ ರಸವತ್ಕೃತಿಬಂಧಬಂಧುರಂ ।
ವಾಣಿ ಬುಧಾಳಿಗೇಂ ಕುಡದೆ ಸನ್ಮುದಮಂ ಕವಿರಾಜಮಲ್ಲನಾ ॥೨೪॥

ಅಲರಂಬಿಕ್ಷುಧನುಸ್ಸಹಾಯಮಮೃತಾಂಶುದ್ಯೋತನಂ ಯಾಮಿನೀ।
ಲಲಿತಂ ಸೋಲಿಸುಗುಂ ವಸಂತಸಮಯಪ್ರಾದೇಶಿಕಂ ದಕ್ಷಿಣಾ॥
ನಿಲನಂತಲ್ಲಿದು ನಿಸ್ಸಹಾಯಸುಭಗಂ ನಿಷ್ಕಾಮಿ ನಿಶ್ಶೇಷಕೋ।
ಮಲಮೊಂದುಂ ಮಧುರಸ್ವಭಾವಸುಖದಂ ಕಾವ್ಯಂ ಕಲಾಕಾಂತನಾ ॥೨೫॥

ಸರಸಮಹಾಕವೀಶ್ವರಮಹೀತಳದೊಳ್ ಪುಳಕಾಂಕುರಂಗಳು।
ಬ್ಬರಿಸೆ ಮೃದೂಕ್ತಿಬಿಂದುಚಯಮಂ ಸವಿದಾಡಿ ವಿದಗ್ಧಚಾತಕಂ॥
ನರಪಸಭಾನಭಸ್ಸ್ಥಳದೊಳುನ್ನತಿವೆತ್ತು ರಸಪ್ರವಾಹಮಂ।
ಸುರಿವುದನಾರತಂ ಸುಕರಕಾವ್ಯಘನಂ ಕವಿರಾಜಮಲ್ಲನಾ ॥೨೬॥

ಪರಿವನುರಾಗದೋಳ್ನುವರ ನಾಲಗೆಗಳ್ಗಮುದಾರ್ದುದೊಲ್ದು ಕೇ ॥
ಳ್ವರ ಕಿವಿಗಳ್ಗೆ ಮಾಣಿಕದ ಮಂಜರಿಯಾದುದು ಭಾವಿಸುತ್ತುವಿ॥
ರ್ಪರ ಬಗೆಗಳ್ಗೆ ಪೊಚ್ಚಪೊಸವೇಟದ ಪೆಣ್ಣ ಪ್ರೊಲಾದುದಿಂಪಿನಿಂ।
ಸುರುಚಿರಕಾಂತಿಯಿಂ ಸೊಬಗಿನಿಂದೆಸೆವೀಕೃತಿ ನೇಮಿಚಂದ್ರನಾ ॥೨೭॥

ಸಾತಿಶಯಾರ್ಥಮುಮಂ ನ ।
ಲ್ವಾತುಮನೊಪ್ಪಿಸಿದರೊಸೆದು ತಮಗಿಲ್ಲದುದಂ ॥
ಖ್ಯಾತಂಗೆ ಸುಕವಿನೇಮಿಗೆ ।
ಭೂತಭವದ್ಭಾವಿಕವಿಗಳೇನೊಳ್ಳಿದರೋ ॥ ॥೨೮॥

ಯುವತಿ ಸರಸತಿ ಪುರಾತನ ।
ಕವಿರಮಣನನಱಿದಳಲ್ಲ ನಿರ್ಮಳವಚನ ॥
ಚ್ಛವಿಕುಸುಮಿತರಸನಾಪ ।
ಲ್ಲವತಲ್ಪದೊಳಿರ್ದು ಸುಕರಕೇಳೀಖರನಾ ॥ ॥೨೯॥

ಚತುರರ್ಚರ್ಚೆಯಿಂದಮಱಿಯಳ್ ।
ಸ್ತುತಿಯಿಂ ನಾಲಗೆಯಿನಗಲಳಿಂಮುಂ ತನ್ನೀ॥
ಕೃತಿಕಾಂತೆ ನಿಜಕಳಾಕುಶ।
ಲತೆಯಿಂ ಮತ್ತಂತು ಮೆಚ್ಚವನೋ ಕವಿಧವಳಂ॥ ॥೩೦॥

ಅನುಭಾವವ್ಯವಸಾಯಸುಪ್ರಕಟಿತಂ ನಾನಾವಿಭಾವಪ್ರಧಾ।
ನನಿಮಿತ್ತಂ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಭಾವಪರಿಪುಷ್ಟಂ ಸ್ಥಾಯಿಭಾವಾತ್ಮಕಂ॥
ತನು ಶೃಂಗಾರರಸಕ್ಕೆ ಸಂದಣಿಸಿದಾಶೃಂಗಾರಮುಂ ಕಾವ್ಯಬಂ।
ಧನಮೊಳ್ ತಾಂ ಸೆಱೆಗೆಯ್ದು ಮೆಯ್ಮೆಯೊಳವಂ ಶೃಂಗಾರಕಾರಾಗೃಹಂ॥

ಓತರ ಗೆಯ್ತದಂತೆ ರಸಭಾವಮೊಡಂಬಡೆ ನಲ್ಲರಟ್ಟಿದೊ।
ಳ್ಮಾತುಗಳಂತೆ ಮಾತುಗಳೊಳಿಂಪೊಸೆಯುತ್ತಿರೆ ಕಾವ್ಯಭೂಷಣಾ ॥
ರ್ಥಾತಿಶಯಂ ಪ್ರಿಯರ್ ತುಡಿಸಿದರ್ಥವಿಭೂಷಣದಂತಿರೊಪ್ಪಿ ಪೇ।
ಳ್ದಾತನದಾರೊ ನಾನಱಿಯೆನೆಂತಿನಿಯಂ ರತಿರಾಗದೋಳ್ಪಳಂ ॥ ॥೩೧॥

ಇನ್ನು ಕವಿವ್ರಜಂ ಪಡೆಯಲೀಶ್ರೀಸದೇಸೆಯಸೀಸದರ್ಥಮುಂ।
ಮುನ್ನಿನ ಸತ್ಕವೀಶ್ವರರ್ಗಮೇಂ ದೊರಕೊಂಡುದೆ ಕೋಟಿಬಿನ್ನಣಂ ॥
ಸನ್ನಿದಮಾದುವಕ್ಕರದಮುರ್ಚಯಿಸಿ ಕೃತಿಯುಂ ಕೃತಾರ್ಥನೋ।
ಲ್ದೆನ್ನನೊ ಪೇೞ್ದನೇನಱಯ ನಮ್ಮರಸಂ ಕವಿರಾಜಕುಂಜರಂ ॥೮೩॥

ಈಯೊಂದದಿನತಿಚತುರ।
ಸ್ತ್ರೀಯರುಮತಿಚತುರಕವಿಗಳುಂ ಕೇಳ್ದೊಲವಿಂ॥
ಬಾಯುಂ ಬಿಡುತಿರೆ ಕರ್ಣರ।
ಸಾಯನಮೆನೆ ಪೇೞ್ವೆನೆಸೆಯೆ ಲೀಲಾವತಿಯಂ ॥ ॥೮೪॥

ಕ್ರಾಸುವ ಬೂದಿಗಂಗಳವನಂ ಭವಸಾರಸನಾದುರ್ ಸುಟ್ಟು ಭೂ।
ತೇಶನ ಬುದ್ಧಿಗುದ್ದನೆಱದಾಂ ಪೊಗೞೆಂ ಪ್ರಗಲ್ಭಂ ಮನೋಜನಂ॥
ಕೇಸುರಿಯಂತೆಪರ್ಬಿಪಟುವಾಗಿ ಪೊದಳ್ದೞರ್ದಂತರಂಗಮಂ।
ಕಾಸಿ ಕಪಾಲಿಯಂ ಪಿಡಿದೊಲ್ದರೆವೆಣ್ಣನೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನಂ॥ ॥೮೫॥

ವಚನಂ ॥ ಅದೆಂತೆನೆ—

ಫಣಿರಾಜಸ್ಪರ್ಧಿದೀರ್ಘಂ ಪ್ರಚಲದಸಿಲತಾಲೋಲಜಿಹ್ವಾಂಕುರಂ ಜ್ಯಾ।
ಕಿಣರೇಖಾಂಕಪ್ರಕೋಷ್ಠಂ ತಳೆಯೆ ಧರಣಿಯುಂ ತನ್ನ ದೋರ್ದಂಡಶೇಷಂ
ಪ್ರಣತಕ್ಷೋಣೀಶಚೂಡಾಮಣಿಗಣರುಚಿನೀರಾಜಿತೋಜ್ಜ್ವಾಂಘ್ರಿಚೂಡಾ।
ಮಣಿಯೆಂಬಂ ಚಂದ್ರಚೂಡಾಮಣಿನಿಭನವಟಂದೋರ್ದನುವೀಕ್ಷನಾದಂ ॥

ಅಹಿರಾಜಂ ಪೆತೆತಟ್ಟುವೀಟೆ ದಿಗಿಭವ್ರಾತಂ ಕೊರಲ್ಕುರ್ಗೆ ದು।
ರ್ವಹಧಾತ್ರೀಭರಮುಂ ಪುರಾಣಕಮಠಂ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಪೊತ್ತಿರ್ದೊಡಾ॥
ವಹಿತಂ ಪೇೞ್ ಪ್ರಜೆಗೆಂದು ಪೊತ್ತನತುಲಾಜ್ಞಾರೂಪದಿಂ ದುಷ್ಟನಿ।
ಗ್ರಹಶಿಷ್ಟಪ್ರತಿಪಾಲನಪ್ರಥಿತನಂದಾಪಾರ್ಥಿವಂ ಪೃಥ್ವಿಯುಂ॥ ॥೮೬॥

ಪಲನಾಬಾಪಲ್ಲವಪ್ರೋಲ್ಲಾಸಿತೆ ಮಲಮಲಿನಚ್ಛಾಯೆ ಭಿನ್ನೇಭಕಂಕಾ।
ಪಿಲಮುಕ್ತಾಪುಂಜಗುಂಜಾಭರಣೆ ಧೃತಪಳತ್ಖಂಡಪಾಲಾಶಪುಷ್ಪೋ॥

ಜ್ಜ್ವಲೆ ತನ್ನ ಪ್ರತಾಪಶಿಖಿ ಶಬರಿ ಸುಭಟಸೇನಾಟವೀಶೀರ್ಷತಾಳೀ ।
ಫಲಮಂಪ್ರತ್ಯರ್ಥಿಭೂಭೃತ್ಕಟಕಗೊಳಪಡೆಂದಾಯ್ದು ಕೊಯ್ಯುತ್ತುಮಿರ್ಪಳ್

ತಳಿರುಡೆ ಮೆಯ್ಗೆ ಬಾಯ್ಗೆ ತನಿವಣ್ ನಡುನೆತ್ತಿಗೆ ತಣ್ಣೆಲಲ್ಗಳಂ ।
ದಳವತೆ ಮೆಚ್ಚೆ ಸಿರ್ಗೆಯುಟೆ ಕಾನನದೊಳ್ ತಪರಾತ್ರಿಜಾತಮೀ ॥
ಗಳುಮುಟೆ ಲೋಕಮಂತದನೆ ಕಂಡು ವನೇಚರರೆಂಗುಮಾಗಳುಂ ।
ತಳರದಿರಲ್ಕೆ ಮಾನಸರ್ಗೆ*ಮುಗ್ಧಮನಕ್ಕಮದಾವ ಸನ್ಮದಂ ॥ ॥೪೯॥

ವ॥ ಮತ್ತಮಾ ನರೇಂದ್ರನಮರೇಂದ್ರನಂತಧಿಕವಿಲೋಚನನುಂ, ಜಾತವೇದನಂತತುಲಪ್ರಭಾವಸುತಮೋಹನನುಂ, ಅಂತಕನಂತೆ ಮಹಿಷಾಸನಾಧಿಷ್ಠಿತನುಂ, ನಿಋತಿಯಂತೆ ಸದ್ವಿಲ[1]ಕ್ಷಸತ್ತ್ವಸಮೇತನುಂ, ವರುಣನಂತಿರಪ್ರತ್ಯಕ್ತ್ಕರಣನುಂ, ಪವನನಂತೆ ಪದ್ಮಾಮೋದಮಂದಿರನುಂ, ಧನದನಂತೆ ಪುಣ್ಯಜನೇಶ್ವರನುಂ, ಭೂತೇಶನಂತೆ ವಿಭೂತಿನಿಮಿತ್ತಕೃತಕಾಮದಾಹನುಂ, ನಾರಾಯಣನಂತೆ ವರಾಹದಂಷ್ಟ್ರೋದಯೋದ್ಧೃತಧರಣೀವಲಯನುಂ, ಸರೋಜಸಂಭವನಂತೆ ಸಕಲಸಾರಸ್ವತಾಮರಸಭಾನುಭೂತಿಯುಂ, ಶತಾನಂದಭೂತಿ[2]ಯುಂತೆ ಸಮರಕ್ಷಣಾನಂದಿತವರ್ಗನುಂ, ಭದ್ರಗುಣನಾಗಿಯುಮನಾಗನುಂ, ವಿಬುಧಪತಿಯಾಗಿಯುಂ ಕುಲೀನನುಂ, ಅತಮನಾಗಿಯುಂ ವಿಬುಧರವಿದ್ವೇಷಿಯುಂ, ಅಜಾತಶತ್ರುವಾಗಿಯುಂ ಸದಾನಯಶಸ್ಕರಿಯುಂ, [3]ಅಪ್ರಮಾಣನಾಗಿಯುಂ ಮಾನವೇದಿಯುಂ, ತಾರ್ಕ್ಷ್ಯಪ್ರಿಯನಾಗಿಯುಂ ಸಮಗ್ರಾಹಿಯುಂ, ಸುವರ್ಣಧರನಾಗಿಯುಮನಾದಿತ್ಯಾಗನುಮೆನಿಸಿದನಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ॥ ॥೫೦॥

ಅಮೃತಮಯೋಜ್ಜ್ವಲಾಶಯಮನಾಶ್ರಿತಗೋತ್ರಸಮೇತಮಂ ಮಹಾ।
ಹಿಮಕರಸತ್ತ್ವಮಂ ಸುಜನಸಾಗರಮಂ ಸಲೆ ಪೆರ್ಚಿಸೆಯ್ದಿಪಂ ॥
ಕುಮುದವನಪ್ರಿಯಂ ಸಕಲಮಂಡಲಭಾಸಿ ಸದಾನಭೋಗನು ।
ದ್ಗಮರುಚಿ ಶರ್ವರೀವಿರಹಸಂಪದನಾನರಲೋಕಚಂದ್ರಮಂ ॥ ॥೫೧॥

ಪಾ.— 1. ರಾ. ಖ॥ ಗ॥ 2. ಸದಾನಂದಸೂತಿ. ಕ॥ 3. ಮಧು. ಖ॥

ಸಕಲ[1]ಕಲಾ[1]ಧಿದೇವತೆಗೆ ದೇಗುಲಮಾದುದು ಲಕ್ಷ್ಮಿಕ್ರ ಸಾಲಭಂ |
ಜಿಕೆಯೆನೆ ತೋಳ್ಗಳೆಂಬ ಮಱಗಂಭದೊಳೊಂದಿರೆ ಸಂದ ಸಿಂಹಶೂ ॥
ದ್ರಿಕನೆನೆ ಶೂರವೀರ[2]ಮಣಿ[2]ವೃತ್ತಿ ಸುವರ್ಣಮಯಂ ಮುಖಂ ಪ್ರದೀ |
ಪಕಕಲಶೋಪಮಾನಮೆನೆ ತನ್ನೃಪಮೂರ್ತಿ ಯಶಸ್ಸುಧಾತ್ಮಕಂ ॥೯೨॥

ಅವಿಭುವಿಂಗೆ ರಾಗರಸರಾಶಿ ಮನೋಹರಿಯಾಗಿ ಮಿಕ್ಕ ಮಾ |
ದೇವಿಯೆನಿಪ್ಪ ಬೊಡ್ಡವಿ*ಸರ್ಗಂ ನೆಲೆಯಾದಳಪೂರ್ವರೂಪಶೋ ॥
ಭಾವತಿ ಪುಣ್ಯಶೀಲವತಿ ಕೇಳಿಕಳಾವತಿ ಪೆಂಪುವೆತ್ತ ಪ |
ದ್ಮಾವತಿಯೆಂಬ ರಾಜಸುತೆ ದಾಶರಸಂಗಮನೀಜೆಯುಂದದಿಂ ॥೯೩॥

ಪರಿಯಿಂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂ ಸಾಪಸರಸಿಕತೆಯಿಂ ಪ್ರೋಲ್ವತತ್ಪಾರ್ಥಿವಂಗಂ |
ಸಿರಿಯಿಂ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂ ಪೆಂಪಿನೊಳ ಸಕಳವಾಕಾಂತೆಗಂ ಲೋಕಚೇತೋ ॥
ಹರಬಾಣಂ ಪ್ರಸ್ಪ್ಯದಂ [3]ರಾಜಿತ[3]ರತಿರಮಣಂ ದೃಪ್ತಭೂಮೀನಕೇತು |
ಸ್ಫುರಿತಂ ಶೃಂಗಾರಕಾರಾಗೃಹನತಿಸುಭಗಂ ರೂಪಕಂದರ್ಪದೇವಂ ॥೯೪॥

ವದನಂ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಂ ವಿಕ್ರಮಭುಜಮಜಿತಂ ಪಾಣಿ ಪದ್ಮಪ್ರಭಂ ಸಂ |
ಪದಮೊಂದುಂ ವರ್ಧಮಾನಂ ಗುಣತತಿ ವಿಮಳಂ ತನ್ನ ಪೆಂಪೊಂದನಂತಂ ॥
ಹೃದಯಂ ಸ್ವಾಧೀನಧರ್ಮಂ ಮತಿ ಪುರುಚರಿತಂ ಶೀತಲಂ ಸುವ್ರತಂ ತಾ |
ನದಱಿಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತೀರ್ಥೇಶ್ವರನೆನೆ ನೆಗ*ೞ್ದಂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾವಿನೋದಂ ॥೯೫॥

ನಿಡುಗಣ್ ಪದ್ಮದಳೋಪಮಂ ಸ್ಮಿತಮುಖಂ ಚಂದ್ರೋಪಮಂ ತೋಳ್ಗಳ |
ಪ್ಪೊಡೆ ದಿಙ್ನಾಗಕರೋಪಮಂಗಳುರಮುಂ ಶ್ರೀರತ್ನಪೀಠೋಪಮಂ ॥
ತೊಡೆ ರಂಭಾಲಲಿತೋಪಮಂ ಪದಯುಗಂ ಕೂರ್ಮೋಪಮಂ ತಾನದಾ |
ದೊಡಮೇಂ ರೂಪು ವಿಚಾರಿಪಂದನುಪಮಂ ಶ್ರೀರೂಪಕಂದರ್ಪನಾ ॥೯೬॥

ಲಳನೆಯರಾತನಂ ಬಯಸಿ ನೋಡಲೊಡಂ ಮದನಾಗ್ನಿದಾಹಮು |
ಗ್ಗಳಿಸದೆ ಮಾಣದೆಂದು ಕೃಪೆಯಿಂ ಪಡೆದಂ ಬಿದಿ ಚಂದ್ರಬಿಂಬಮಂ ॥

ಪಾ.— 1. ಗುಣಾ. ಖ॥ 2. ಗುಣ. ಕ॥ 3. ರಾಜಕ. ಗ॥

ಮಳಯಜಮುಂ ಮೃಣಾಳಕುಳಮುಂ ಕೊಳನುಂ ಲತಿಕಾಗೃಹಂಗಳುಂ ।
ತಳಿರ್ಗಳನೆಂದೊಡಂದಮನದೇಂ ಪೊಗೞ್ವಂ ಕವಿತಾವಿಲಾಸನಾ ॥೯೭॥

ನಡೆದಡಿಗಳ್ ಪ್ರಗುಳ್ವಿಗೆಡುವುಗ್ರ ಜವಮಾಯ್ತು ನಿದಾಘಮೆಲ್ಲಿ ನೋ ।
ಡೆಪ್ಪೊಡೆ ತಳಿರಿಲ್ಲ ಕಾನನದೊಳೆಂದೊಡೆ ದೈನ್ಯದೆ ನೊಂದು ನೊಂದ ಕೇ ॥
ಸಡಿಗಳನೂದಿ ತಮ್ಮನಿಯರುಣ್ಮಿಪಶೋಕೆಯ ಪಲ್ಲವಂಗಳಂ ।
ಪಡೆದುಡುಗುಂ ವಿರೋಧಿವನಿತಾಜನಮಾರಣರಂಗಮಲ್ಲನಾ ॥೯೮॥

ಮುಸಕಂಗುಂದದರಾತಿಪಾರ್ಥಿವರ ಕಾಂತಾನೇತ್ರನೀರೇಜದೊಳ್ ।
ಬಿಸುನೀರಂ ಸುಕುಮಾರ[1]ಹೃತ್ಕುಸುಮದೊಳ್ ಶೋಕಾಗ್ನಿಯಂ ನೀಳ್ದ ಸು
ಯ್ಯಸಿಲಂ ತನ್ನಖಚಂದ್ರಬಿಂಬಚಯದೊಳ್ ವಿಕ್ರಾಂತದಿಂ ನೋಡಿ ಪು ।
ಟ್ಟಿಸುವಂ ತನ್ನೃಪನಂದನಂ ಪ್ರಭುಗಳೇನಂ ಮಾಳ್ಪೊಡಂ ತೀರದೇ ॥೯೯॥

ಜನತಾನಂದೈಕನೇತ್ರಂ ಪ್ರಿಯಮಧುಸಮಯಂ ರೂಪಕಂದರ್ಪದೇವಂ ।
ಮುನಿಸಿಂ ಚಾಪಕ್ಕೆ ಕೈನೀಡಿದೊಡೆ ನಡುಗುವರ್ ಪೊಕ್ಕು ನೀರೊಳ್ ಪೊರೞ್ವರ್
ವನಮಂ ಸಾರ್ದಿರ್ಪರೆಂದುಂ ತಳಿರನುಡುವರಂಭೋಜಮಂ ಪಾಸುವರ್ ಬೆ ।
ಳ್ಚನೆ ಸುಯ್ವರ್ ಪ್ರಾಜ್ಯರಾಜ್ಯಾಂಗನೆಯ ವಿರಹದಿಂ ವೈರಿವೀರಾವನೀಶರ್ ॥

ಓದಿಸದೆಮ್ಮನೇಕುಸಿರದಿರ್ಪೆಯೋ ಕುಡುಕಿಕ್ಕಲೊಲ್ಲದಂ ।
ತಾದುದೆ ರಾಜಪುತ್ರಿಯೆನೆ ಕಾಂಚನಪುತ್ರಿಕೆಯುಂ ಶುಕಾಳಿ ಕೇ ॥
ಳ್ದಾದಮೆ ವಾನರಂ ತೆಱೆದ ಪಂಜರದಿಂದೆ ಬಿಡಾಲಭೀತಿಯಿಂ ।
ಪೋಗುದು ಪಾಱಿ ಕೀರತತಿ ತದ್ದ್ವಿಷದು[2]ದ್ಧ್ವಿಷ[2]ಮಂದಿರಂಗಳೊಳ್ ॥

ಭೂರಿಭುಜವೀರರಾಕ್ಷಸಿ ।
ವೈರಿಗಳಂ ನುಂಗಲೆಂದು ನೀಡಿದ ಜಿಹ್ವಾ ॥
ಕಾರಮೆನಿಸಿದುದು ರಿಪುರುಧಿ ।
ರಾರುಣಕರವಾಳಮಾನೃಪಾಲಕಸುತನಾ ॥ ॥೧೦೨॥

ಪಾ.— 1. ಹೃತ್ಕಮಲದೊಳ್ ಲೋ. ಗ॥ 2. ದ್ವಸ. ಕ॥

ಕ್ಷಾರತರಂ ಮದಕಲರಣ ।
ವಾರಣಮಸ್ತಕವಿಮುಕ್ತಮಣಿವಂತುರಮಿಾ ॥
ಧಾರಿಣಿಯುಂ ಕಾದುದು ಮು ।
ನ್ನೀರಂತಿರೆ ತೋೞ ಬಾಳ[1]ದೀ[1]ನೃಪಸುತನಾ ॥ ॥೧೦೩॥

ಮೃಗಧರನಾನೃಪತನಯನ ।
ಪಗೆವರ ಪಾೞ್ಸುರಿವ ಸೌಧಶಿಖರದಿನಸಿತೋ ॥
ರಗನೆೞಸೆ ತನ್ನ ಪುತ್ತ್ರಿಂ ।
ಗಗಿಪವ್ರೊಲತ್ತಿತ್ತ ತೊಲಗುತಿರ್ದಪನಿನ್ನುಂ ॥ ॥೧೦೪॥

ಬಿರಿದು ವಿಷನಾಸ್ತ್ರಹತಿಯಿಂ ।
ಪೊರೞ್ದಂ ಮೈಮುಱಿದರಾತಿನೃಪರಂ ನೆಲದೊಳ್ ॥
ನೆರಪಿಯೆ ನಾಣ್ಚದೆ ನೆಲವೆ ।
ಣ್ಗರಸಂ ತಾನಾದನಭಿನವಂ ಪ್ರಭಾಚರಿತಂ ॥ ॥೧೦೫॥

ಬಿಡುನುತ್ತಂ ಗುಣದೊಳ್ ಜೆ ।
ಲ್ವಿಡಿದಿರೆ ಕೋದಂತೆ ಸುಕವಿಜನದ ಕೊರಲ್ಗಂ ॥
ತೊಡವಾದುದು ಪೊಸಗಬ್ಬದೊ ।
ೞತೆ ಬಿಸುವೆಸರೋೞ ಸುಕರಕವಿಶೇಖರನಾ ॥ ॥೧೦೬॥

ಮದನವ್ಯಾಪ್ತಂ ದಕ್ಷಿಣ ।
ಸದಾಗತಿಸ್ನಿಗ್ಧನಾಕುಮಾರಂ ಮೆಯ್ವೊ ॥
ರ್ಚಿದ ಸುರಭಿಮಾಸದಂತಿರೆ ।
ಪುದಿದಬಳಾಲತೆಗಳಲರ್ವುದೊಂದಚ್ಚರಿಯೆ ॥ ॥೧೦೭॥

ವ ॥ ಆಕುಮಾರಂ ವ್ಯಾಕರಣಕುಶಲನುಂ, ನಯ[2]ಚಿತ್ತಾ[2]ವಯನುಂ, ಕವಿತಾಕೋವಿದನುಂ, ವಾತ್ಸ್ಯಾಯನಧವಳನುಂ, ಸರಸಕಾವ್ಯಸರಸೀಸುಭಗಸಾರಸನುಂ, ಕಥಾಕರ್ಣನಕ್ಕೃತಕಕೌತುಕಾದರನುಂ, ನಾಟಕಾವಲೋಕನವಿ

ಪಾ.— 1. ನಿಧಿ. ಕ॥ 2. ಚೇತೋ. ಗ॥

ಹಸಿತವಿಲೋಚನನುಂ, ಬಾಣಪ್ರವೀಣನುಂ, ಪ್ರಹಸನಪ್ರಗಲ್ಭನುಂ, ಪ್ರವಚನವಿಚಕ್ಷಣನುಂ, ಗೀತಗೋಷ್ಠೀವಿಶಾರದನುಂ, ವಲ್ಲಕೀವಲ್ಲಭನುಂ, ವಾಂಶವಾದನವಿದಗ್ಧನುಂ, ನಾಟ್ಯನೃತ್ಯನಿಪುಣನುಂ, ಲಲಿತಲಾಸ್ಯ[1]ಲಾಲಸ[1]ನುಂ, ಲಿಪಿಲಕ್ಷ್ಮೀಲಪನನಪರ್ಣನುಂ, ಸಕಲಕಲಾ[2]ಕುಲ[2]ಗೃಹನುಂ, ಸುಭಾಷಿತಬಿಂದುಗ್ರಹಣಚತುರಚಾತಕನುಂ, ವಿನೋದನದೀಸಮುದ್ರನುಂ, ಬುಧಸಂಗ್ರಹವ್ಯಸನಿಯುಂ, ಸೌಜನ್ಯಜನಕನುಂ, ಪರಿಹಾಸಪರಿಣತನುಂ, ಪುರುಷಾರ್ಥಪರನುಪಂಡಿತನುಂ, ಪರಾರ್ಥತೀರ್ಥತಾಪಸನುಂ, ಲಾವಣ್ಯಲಂಪಟನುಂ, ಜಲಕೇಳೀವಿಲೋಲನುಂ, ವನಕೇಳೀವಸಂತನುಂ, ಸುಖಾಮೃತಕೇಳೀಕಲಹಂಸನುಂ, ಯೌವನವನಕೇಳೀಶಾಮಕುಂಜರನುಂ, ಆಮೋದಮಧುಕರನುಂ, ಮಧುಸಮಯ[3]ಪುಷ್ಪಧನ್ವ[3]ನುಂ, ಸ್ಮರಸೌಭಾಗ್ಯಸಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯುಂ, ಚೈತ್ರಕೌಮುದೀಕಾಮುಕನುಂ, ಕಾಮಿನೀಕುಚಕಪೋಲಪತ್ರಭಂಗವಿಚಿತ್ರಚಿತ್ರಕರ್ಮವಿಚಿತ್ರಕನುಂ, ಪ್ರೇಯಸೀಪ್ರಸಾದನವಿಧಿಸಾಧಿತಹಸ್ತಕೌಶಲನುಂ, ತರುಣೀಸ್ಫುರದಧರಕಳಿಕಾಕೋಕಿಲನುಂ, [4]ಅಧಿ[4]ಕ್ಷೇಪಕೃತನವವಧೂನೀವೀವಿನಿಮೋಚನಚಕಚಮತ್ಕಾರಿಯುಂ, ಸುಂದರೀದರಸ್ಮಿತ[5]ಕುಸುಮನವ[5]ಪಾಲನುಂ, ವನಿತಾವನಘಸ್ಮರವಿರಹದವನಿಕ್ಷೇಪಣನಿಪುಣಪ್ರಳಂಬನುಂ, ಸ್ಮರಶರಪ್ರಹಾರಪಾರವಶ್ಯಪರಿಭೂತಭಾಮಿನೀರೋಮಭೇದಭಲ್ಲೂಕಮುಖವಿಲಿಖಿತಸುಕುಮಾರಶರೀರನುಂ, ವಿಟಪಿನೂಷಕಶುಕ[6]ಪಿಕ[6]ಪ್ರಕರಮಧುರಮಾಕಂದನುಂ, ಶೃಂಗಾರಸಾರಸರ್ವಜ್ಞನುಂ, ನಾಗರಿಕನಾಗಯೂಥಪಪ್ರಿಯಪ್ರಸಾದಸಲ್ಲಕೀಪಲ್ಲವನುಮೆನಿಸಿ ಮನಸಿಜರಾಜನತ್ತಯಿನಿತ್ತಂಗಜರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿಗಂ ನಿಜಜನಕನಪ್ಪ ಚೂಡಾಮಣಿಮಹಾರಾಜನೊಸೆದಿತ್ತ ಯುವರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿಗಂ ಸಮುಚಿತಮಾದ [7]ಮದನಶ್ರೀ[7]ದೀರ್ಘಧವಳಾಪಾಂಗಮರೀಚಿಮಂಜರೀಚಾಮರಮುಂ ಇಕ್ಕುವ ವಿಮಳಚಾಮರಮೆಂಬುಭಯಚಾಮರಮುಂ ಪೂಗುಜುಂಬಿಗೆ ಮೇಗೆ ನೆಗೆದ ತುಂಬಿಗೊಡೆಯುಮೆತ್ತಿದ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯುಮೆಂಬ [8]ಸವಡಿ[8]ಗೊಡೆಯುಮೆಸೆಯೆ ಸಂಸಾರಸುಖಮನನವರತಮನುಭವಿಸುತ್ತುಮಿರೆ ॥

ಪಾ.— 1. ಲಲಿತ. ಗ॥ 2. ಕೋಶ ಖ॥ 3. ಸಧರ್ಮ. ಕ॥ 4. ಅವಾ ಗ॥ 5. ಕುಪಿತವಚನ. ಗ॥ 6. ಪೋತ ಗ॥ 7. ಮಧುದೂತೀ ಗ॥ 8. ಜವಳಿ. ಗ।

ಅಕಲಂಕಾಗಮವೇದಿ ನೀತಿನಿಪುಣಂ ಕಾಲಕ್ರಿಯಾಲೋಕಕೌ |
ಶಿಕವಿಜ್ಞಾನವಿಚಕ್ಷಣಂ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಪ್ರವೀಣಂ ಗುಣಾ ||
ಧಿಕನಾರಾಜಕುಮಾರಕಂಗೆ ಗುಣಗಂಧಾಢ್ಯಪ್ರಧಾನಾತ್ಮಜಂ |
ಮಕರಂದಂ ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರನಾದನುಪಧಾಶುದ್ಧಂ ವಿಶುದ್ಧಾನ್ವಯಂ ||೧೯||

ಮಳಯೋತ್ತುಂಗಾಗ್ರದಿಂ ತೆಂಬೆರಲವೆರ್ಲರಿಂ* ಸೌರಭಂ ಸೌರಭಶ್ರೀ |
ಕಳಿತಂ ಪುಷ್ಪಾಳಿ ಪುಷ್ಪಾವಳಿಯ ಪ್ರದಿವ ಚೆಲ್ವಿಂ ವಸಂತಂ ವಸಂತೋ ||
ಚ್ಛಳಿತಂ ಕಂದರ್ಪನೊಪ್ಪಂಬಡೆವ ತಳಿವಿನಾಮಂತ್ರಿಮಾಣಿಕ್ಯಸಿಂಭೂ |
ತಳದೊಳ್ ಸಂಸೇವ್ಯನಾದಂ ಸರಸಕೃತಿಕಲಾನರ್ತಕೀನೃತ್ಯರಂಗಂ ||೨೦||

ಇದು ವಿದಿತಪ್ರಬಂಧವನವಿಹಾರಪರಿಣತ ಪರಮಜಿನಚರಣರಮ್ಯ[1]ಕ್ಷ್ಮಾನೂ[1]ಚಲೋಚ್ಚಲಿತ
ನಖಮಯೂಖಮಂದಾಕಿನೀಮಜ್ಜನಾಸಕ್ತ ಸಂತತೋತ್ಸಿಕ್ತದಾನಾಮೋದ
ಮುದಿತಬುಧಮಧುಕರಪ್ರಕರ ಕವಿರಾಜಕುಂಜರ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ

ಲೀಲಾವತಿಯೊಳ್

ನಾಯಕಾಭ್ಯುದಯವರ್ಣನಂ

ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಪಾ.— 1. ಹರ್ಮ್ಯಾ. ಗ ||

ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶ್ರೀಕಾಂತಾಕಾಂತನಿಳಾ ।
ಲೋಕಸ್ತುತನೊಪ್ಪಿದಂ ಕುಬೇರನ ಕೆಳೆಗಿಂ ॥
ಶ್ರೀಕಂಠನೊಪ್ಪುವಂತೆವೊ ।
ಲಾಕೆಳೆಯನ ಕೂಟದಿಂದೆ ಕೃತಿಕುಲದೀಪಂ ॥ ॥೧॥

ವ॥ ಅಂತಾಸಹಾಯಂ, ಸಾಹಸದಂತೆ ಸಮರಸಹಾಯನುಂ, ಉದ್ಯೋಗದಂತರ್ಥಸಹಾಯನುಂ, ಶ್ರುತದಂತೆ ಬುದ್ಧಿಸಹಾಯನುಂ, ತ್ಯಾಗದಂತೆ ಕೀರ್ತಿಸಹಾಯನುಂ, ಕಾಮನಂತೆ ಕಾಮಸಹಾಯನುಂ, ದಯಾಗುಣದಂತೆ ಧರ್ಮಸಹಾಯನುಂ, ವಿಭವನಂತೆ ವಿನೋದಸಹಾಯನುಮಾಗೆ ಚೂಡಾಮಣೀಕೃತಚೂಡಾಮಣಿಪವನಖಮಣಿಮಯೂಖನಭಿರಾಮತಾರೂಢಯೌವನಂ ಯುವರಾಜಲಕ್ಷ್ಮೀಸುಖಸಮುದ್ರದೊಳ್ ಮೂಡಿ ಮುಳುಗಾಡುತ್ತುಂ ಕಂದರ್ಪದೇವನಿರ್ಪನವೊಂದು ದಿವಸಂ ॥ ॥೨॥

ಕುವಲಯದೀರ್ಘನೇತ್ರಮುಲರುತ್ತಿರೆ ಮೂಡುವ ಮಿಂಗಳಾಕೆಯೊ ।
ಪ್ಪುವ ಮುಖಪದ್ಮದೊಳ್ ನೊಸನಿ ಮೂಡಿದವೊಲಿರೆ ಕಾಲಮೆಂಬ ಶಂ ॥
ಭುವಿನ ಶರೀರದೊಳ್ ಪುದಿದ ಗೌರಿಗೆ ರಾಗಮನೊಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮೂ ।
ಡುವ ಪೊಲೆಯಂತೆ ಮೂಡಿದುದು ಮೂಡಣ ದಿಕ್ಕಿನೊಳಂಬುಮಂಡಲಂ ॥ ॥೩॥

ಸೋಂಕಲೊಡಂ ನಿಶಾತರುಣಿಯಂ ಶಶಿ ಸೋರ್ದುದು ಸಂಜೆ ಸೀರೆವೊಲ್ ।
ಪಂಕಜಲೋಚನಂ ಮುಗಿದುವೆರ್ದುವು ಬಳ್ಬಿಮರಂತೆ ತಾರಕಾ ॥
ಸಂಕುಳವಿಂದುಕಾಂತವಿತತಾಚಳತುಂಗನಿತಂಬಬಿಂಬದಿಂ ।
ದಂ ಕೊಳನಾಗಿ ತುಳ್ಕಿದುವು ತೆಳ್ವದನಂತೆ ನವದ್ರವಾಂಬುಗಳ್ ॥ ॥೪॥

ನನೆಯಿಂ ನೆಯ್ದಿಲಿನಾಲಿನೀರ್ದಳಪದಿಂ ಕಾಮಾಗ್ನಿಯಂ ಮುಗ್ಗಿಸಲ್ ।
ಮನಮಂ ತಂದ ವಿಯೋಗಿಜಾಲದೆರ್ದೆ*ಯೊಳ್ ನಟ್ಟುರ್ಚಿ [1]ಗಾ[1]ಜೇಱೆ ಬೆ ॥
ಚ್ಚನೆ ಪಾಯ್ತೊಂದು ಪ್ರಗಸ್ದಿ ರಕ್ತಜಲದಿಂಗಂ ತೋಯ್ದು ಕಂದರ್ಪದೇ ।
ವನ ಚಕ್ರಕ್ಕೆಣೆಯಾಯ್ತು ರಕ್ತರುಚಿಯಿಂ ಬಿಂಬಂ ಸುಧಾಸೂತಿಯಾ ॥೫॥

ಪಾ.— 1. ಜಾ. ಕ॥ ಗ.।

ಮುಡಿಗವಿದಿರ್ದ ಮಾಣಿಕದ ಮಂಡನದಂತಿರೆ ತಾರಕಾಳಿ ತ |
ಳ್ತುಡಿರ್ದರುಣಾಂಶುಗಳ್ ಕುರುಳ ಕುಂಕುಮದಂತಿರೆ ರೂಢಿಸಿತ್ತು ಕೇಂ ||
ಪಿಡಿದ ಬೆಡಂಗಿನಿಂದಮೆ ನಿಶಾಪ್ರಸವೋತ್ಸವದೊಳ್ ವಿಳಾಸದಿಂ |
ಮುಡಿದ ಮಹೇಂದ್ರದಿಗ್ವಧುವ ಬಣ್ಣದ ತೊಂಡಲನಿಂದುಮಂಡಲಂ ||೬||

ಕಳಸದ ಬಾಯ ಕೆಂದಳಿರನಂಗಜವಿಪ್ರನ 'ಹೋಮ'[1]ಕುಂಡದೊಳ್ |
ಬಳೆದುರಿಯಂ ನಿಶಾಂಗನೆಯ ಬಟ್ಟಲ ಕುಂಕುಮಮಂ ಮನೋಜನ |
ಗ್ಗಳಿಕೆಯ ಗಂಧಸಿಂಧುರದ ನೆತ್ತಿಯ ಸೆಂದುರಮಂ ಪೊದೆದಿರ್ದು ಪೋ |
ಲ್ತಳವಿಗಳುಂಬಮಾದುದು ಸುಧಾಕರಬಿಂಬದ ರಾಗವೇಷ್ಟೆಯೊಳ್ || ||೭||

ಅಲೆದಮೃತದೊಡನೆ ತಾರಾ |
ಲಲನೆಯರಡಿದಳಿರನೊಡಲೆಂದು ಪದಂಗೆ ||
ಯ್ದಲತಗೆಯ ಪಡಲದಂತಿರ್ದೊ |
ಲಲೆದುದು ಪರಿಪಕ್ವಬಿಂಬಮಂ ವಿಧುಬಿಂಬಂ || ||೮||

ವಿರಹಿಂಗುರಿ ನಲ್ಲರೊಳ್ ನೆರೆ |
ದರನಾಱಿಸುವಮೃತಮೆಂಬುದಂ ತೋಱಿಸುವಂ ||
ತಿರೆ ಶಶಿಯುದಯದ ಕೆಂಪುಂ |
ಕರಮೊಸೆದುದು ಬಱಿಕಮಳವಿಗಳದೆಳವೆಳಗುಂ || ||೯||

ಮೃಗಲಕ್ಷ್ಮಂ ಸಂಜೆಗೆಂಪಿಂ 'ಪೊದಿದು'[2]ದಯಿಸಿ ಸರ್ವೋರ್ವಿಗಾನಂದಮಂ
ವಾ| ರ್ಧಿಗೆ ಪೆರ್ಚಂ ಮಾಡಿ ಮುನ್ನಂ ಬಱಿಕೆರ್ದೆಗಱಿಯಂ ತೊಱೆಯುಂ
ಕಂಡು ಲೋಕಂ|| ಬಗೆಗೊಂಡಾಲಂ ಮೊಲಂ ಪೆತ್ತಿರಲೆಯೆನುತದಂ ಕೂರ್ತು
ಕೈಗೈಯೊಳಿನ್ನುಂ | ಪೊಗೞ್ದಿಪ್ಪರ್ ಭಾಪು! ಲೋಕಕ್ಕುಪಕರಿಸುವನೊಳ್
ದೋಷಮುಂ ಸ್ತುತ್ಯಮಲ್ತೇ || ||೧೦||

ತಿಳಿಗೊಳನಲ್ಲಿ ತೋಱುವಸಿತೋತ್ಪಲಮಂ ಫಣಿರಾಜತಲ್ಪದೊಳ್ |
ತೊಳಗುವ ಕೃಷ್ಣ'ಕಾಂತ'[3]ವಪುವಂ ರತಿದೇವಿಯ ಕೇಳಿಗಿಟ್ಟನು ||

ಪಾ.— 1. ಹೇಮ. ಗ|| 2 ಪೊದೆದು. ಕ|| ಗ|| 3. ಕಾಂತಿ. ಗ|| ಖ||

ಣ್ಬೆಳಕಿನ ಬಟ್ಟವಂಜರದ ಕೋಗಿಲೆಯುಂ ಗೆಲೆವಂದುದಿಂದುವುಮಂ ।
ಡಳೆವ ಕಳಂಕರೇಖೆಯುಮರೇಂದ್ರವಧೂಮುಖಪ[1]ತ್ರ[1]ವಿಭ್ರಮಂ ॥೧೧॥

ಇಂದುಪ್ರಾಲೇಯಶೈಲಪ್ರಸದಿ ಶಶಿಶರಸ್ಯೋಷಮುಕ್ತಾಂಬುಧಾರಾ ।
ವೃಂದಂ ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾಪ್ರವಾಹಂ ಕವಿಮುದು ವಿಧುಶಕ್ರೋಕ್ಷಿತಂ ಶೀತರೋಚಿಃ॥
ಕುಂಗೋಪ್ಯನ್ಮಂಜರೀಸಿಗ್ಧತನಿಬಿಡರಜಂ ಚಂದ್ರರುದ್ರಾಟ್ಟಹಾಸ ।
ಸ್ಪಂದಂ ಪ್ರೋದ್ಭಿನ್ನಸೋಮಾಮುರಕರಟಶಿರೋವಾಂತಮುಕ್ತಾಭ್ರವರ್ಷಂ॥

ಹಿಮರೋಚಿಮಂಡಲಂ ಕುಂತಲಿತಕುಸುಮಕೋದಂಡಮಂ ಪ್ರೋಲ್ಲಸ
ಚ್ಛೃಂಗಾ । ರಮುಯುಂ ಭೂಲೋಕಸುಪ್ತಂತುಟು ವಿರಹಿಗೆ ಶಪ್ಪದ್ದ ಸುವರ್ಣ
ಜವಿದ್ಯಾ । ಕ್ರಮುಮಂ ತೋರ್ಪ ಕಳಂಕಸ್ಮರನಿಸೆ ತುಱುಗಲ್ಗೊಂಡು
ಪಾಯ್ತುಲ್ಲಸತ್ತ್ವಾ । ಸುಮುಬಾಣಾಸಾರದಂತೇಂ ಸುರಿದುದೊ ನವನೀಹಾ
ರಕಾಂತಿಪ್ರವಾಹಂ ॥ ॥೧೨॥

ಎಲೆ ಶೃಂಗಾರಾರ್ಣವಂ ಸಗ್ಗದನಿಱುದತಿಶ್ವೇತವೆಂಬನ್ನೆಗಂ ಕ ।
ಟ್ಟಲೆಯುಂ ಬೆಂಕೊಳ್ವವ್ರೋಳಣ್ಡೆಸೆಯನನಿತುಮಂ ಬೇಱವೇಱಿಲ್ಲ ತಾರಾ ॥
ವಲಿಯುಂ ತಳ್ಳೈಸುವಂತಾಗಸಮನನಿತುಮಂ ಪರ್ವಿದತ್ತೊರ್ವರ್ದಲ್ ನೆ ।
ಯ್ದಿಲನೆಲ್ಲಂ ಚುಂಬಿಪಂತುರ್ವರೆಯನನಿತುಮಂ ಚಂದ್ರಪಾದಪ್ರವಾಹಂ ॥

ನೆಗೆಪ್ರತ್ತುಂಬೆಮರಂವಿಯೋಗಿಜನದೊಳ್‌ಕಾಂತಾಮುಖಾಂಭೋಜಮಂ।
ನಗಿಸುತ್ತುಂ ಸ್ಮರಸೂರ್ಯಕಾಂತಶಿಖಿಯುಂ ಸೂಸುತ್ತುಮೆತ್ತಂ ಚಕೋ ॥
ರಿಗಳೊಳ್ ತೃಷ್ಣೆಯನೆತ್ತುತುಂ ನೆರಪ್ರತುಂ ಪ್ರೇಯೋರಥಾಂಗಂಗಳಂ ।
ಪಗಲಂ ಪ್ರಟ್ಟಿಸುವಂತೆ ಪ್ರೊಕ್ಕಿರುಳೊಳೇಂ ಪರ್ಬಿತ್ತೊ ಚಂದ್ರಾತಪಂ ॥

ತವಕದಿನಪ್ಪಲುತ್ಪಳನಿಯುಂ ಕರವಾದುವು ಕೊಳ್ವ[2]ಭಿಕ್ಷುವಾ[2] ।
ದುವು ಪೂರ್ಣ*ರ್ಕ್ಕಿಗಿಕ್ಕಿ ವನಜಾವಳಿಯುಂ ತುಱಿಯಲ್ಕೆ ಪಾದಮಾ ॥
ದುವು ಸಲೆ ಕೇತುವಾದುವು ವಿಯೋಗಿಗೆ ಲೋಕದ ಕಣ್ಗೆ ದಾಮುಮಾ ।
ದುವು ಸುಧೆಯಾಮುವಿಂಟುವ ಚಕೋರಿಗೆ ಚಂದ್ರನ ಚಾರುಕಾಂತಿಗಳ್॥

ಪಾ — 1 ಕ್ಷ್ರ ಖ॥ 2 ಭೀಷುವಾ. ಗ॥

ಅಮರೇಂದ್ರಾಶಾವಧು ಚಂ ।
ದ್ರಮುಖಿ ಸುಧಾರಶ್ಮಿ[1]ಸೀಧು[1]ರಸಧಾರೆಯನಂ ॥
[2]ದು[2]ಪುಳೆ ನಭಃಕೇಸರಮೆ ।
ಯೆದ್ದು ಪುಗುಳ್ತಂತಡರೆ ತೊಳಗಿದುವು ತಾರಗೆಗಳ್ ॥ ॥೧೭॥

ಚಂದ್ರಿಕೆ ಸುರವರಕರಿಯೆನೆ ।
ಚಂದ್ರಂ ತತ್ಕರಿಯ ಕುಂಭಮೆನೆ ತಾರಗೆಗಳ್ ॥
ರುಂದ್ರನಯನಂಗಳೆನೆ ವಿಯ ।
ದಿಂದ್ರನದೇಂ ಭುವನ [3]ಜನಕೆ ಕಣ್ಗೊಳಿಸಿ[3]ದನೋ ॥ ॥೧೮॥

ಮುದಚಲಚಕೋರಚಂಚೂ ।
ವಿದಳನದಿಂದಮೃತರಸದ ಫೇನಲಿಡುತುಂ ಸೂ ॥
ಸಿದ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳ ತಿರುಳಂ ।
ದದಿನಸವಳಮೆಸೆದುದೊಸರ್ವ* ಶಶಿಮಣಿವಿಸರಂ ॥ ॥೧೯॥

ಅತ್ತಬಿಲೆ ರಥಾಂಗಾಸುರ ।
ರಿತ್ತೀಂಟೆ ಚಕೋರದಿವಿಜನಾಯಕರುಂ ಸೂ॥
ಸಿತ್ತಾಗಗನಸ್ಥಲಹರಿ ।
ಯೆತ್ತಿದ ವಿಧುಕುಂಭದಮೃತಕರಧಾರೆಗಳಂ ॥ ॥೨೦॥

ದಾಂಗುಡಿಯಿಟ್ಟುದೀಂಗಡಲ ಬೆಳ್ಪು ಕರಂ ಮೊಳೆವ್ರೋದುದಿಂದುಕಾಂ ।
ತಂಗಳ ಬೆಳ್ಪು ಮೂಡಿಪುದು ನೆಯ್ದಿಲ ಬೆಳ್ಪು ಪಡಲ್ತುದಚ್ಚವೆ ॥
ಳ್ದಿಂಗಳ ಬೆಳ್ಪು ಬಳ್ಳಸರಿದತ್ತೀವೆಂಡಿರ ಕಣ್ಣ ಬೆಳ್ಪು ಸಾ ।
ಧಂಗಳ ಬೆಳ್ಪು ಪಬ್ಬಿದುವು ಬೆಳ್ಪಿನ ಬೆಳ್ಸರಿಯಿಂ ಸುಧಾಂಶುವಾ ॥ ೨೧॥

ಇದು ಪುತ್ತೇನೆಂಬೆ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳ [4]ಬೆಳತಿಗೆಯುಂಪಂಸೆ ಪಾಲ್ಗೆತ್ತು ಸಾರ್ದ।
ಪ್ಪದೊ ಮಲ್ಲೀಮಾಲೆಗೆತ್ತೇನೆಱಗಿದಪುದೊ[4]ಭೃಂಗಂ ಬಿಸಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದಂ ॥

ಪಾ.— 1. ಸಿಂಧು ಕ॥ ಗ॥ 2 ತು. ಗ॥ ಖ॥ 3. ಜನದಕಣ್ಗೊಪ್ಪಿ. ಖ॥
4. ಸಾರ್ದಪ್ಪುದುಮಲ್ಲೀಮಾಲೆಯೊಂದಾರ್ದೆಱಗಿದಪುದು. ಖ॥

ಕು*ದುರ್ಕಲ್ತೈಗ[1]ಯ್ವ್ಯಾಳಾ[1]ರ್ಕೈದಪ್ಪುದಿಭಕಳಭಂಸಾಂದ್ರಚಂದ್ರಾಂಶುವಂ ಜಾ
ಱಿ ದುಕೂಲಂ ಲೀಲೆಯಿಂದಂ ತೆಗೆದಪ್ಪುದೊ ಕುಚಾಗ್ರಕ್ಕೆ ಕಾಂತಾಕದಂಬಂ ||

ನೆರೆದು ಚಕೋರಪ್ರಕರಂ |
ಖರಚಂಚುವಿನುಡಿದು ತಿನೆ ಸುಧಾಕರಕಿರಣಾಂ ||
ಕುರನಿಕರಮನಮರ್ದಿ*ನ ಸೊನೆ |
ಸುರಿದಪ್ಪುದೆನೆ ಪಸರಿಸಿತ್ತು ಪೊಸವೆಳ್ದಿಂಗಳ್ || ||೨೩||

ಇಂದು ಜಡನಿಧಿಯ ಬಸಿಱೊಳ್ |
ಬಂದುದು ಪುಸಿ ಕಾಣ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನ ಬಸಿಱೊಳ್ ||
ಬಂದುದೊ [2]ಪೇೞಿಂ[2]ಗಡಲಂ |
ಬಂದದಿನೇಂ ಪಸರಿಸಿತ್ತೊ ಪೊಸವೆಳ್ದಿಂಗಳ್ || ||೨೪||

ಎಳವೆಳ್ದಿಂಗಳ ಬಳೆದು |
ಜ್ಜ್ವಳಿಕೆಯಿದೇಂ ಕರಮೆ ಕೂರ್ತು ಕಣ್ದಣಿವ[3]ಗೆ*ಱಂ[3] ||
ಪೊಳಪಿನೊಳತನುವನೆ ತಳಾ |
ಮಳಕಂ ಮಾಡಿಪುದು ಬಗೆಪ್ಪೆಡಚ್ಚರಿಯಲ್ತೇ || ||೨೫||

ವ|| 'ಎನೆ' ಚೆಲ್ವುವಡೆದ ಚಂದ್ರೋದಯದೊಳ್ ಚಂದ್ರೋದಯಂ ಪುರಪುರಂಧ್ರೀಜನದ ಚಂದ್ರಿಕಾಮಹೋತ್ಸವಮಂ ನೋಡಲುತ್ಸುಕನಾಗಿ ನಾಗರಿಕವಿಟವಿದೂಷಕಪೀಠಮರ್ದಕರುಮತಿಚತುರವಿಟನಪ್ಪ ಮಕರಂದನುಂಬೆರಸರಮನೆಯಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ವೇಶ್ಯಾವಾಟಮಂ ಮುಟ್ಟುವರೆ || ||೨೬||

ಮುಗುಳ್ಗ*ಳ ಕಂಪಿನಚ್ಚನನೆಗಂಪಿದು ಪೂಗಳ ಕಂಪಿದಿಲ್ಲಿ ಮ |
ಲ್ಲಿಗೆಗಳ ಕಂಪಿದುಬ್ಬರಿಪ ಜಾತಿಯ ಕಂಪಿದು ಬೆಱೆವೇಱೆ ಸಂ ||
ಪಗೆಗಳ ಕಂಪಿದೆಂಬವೊಲಳಿಸ್ವನಮೊಪ್ಪಿರೆ ಬಂದು ಕಂಪನೋ |
ಲಗಿಸಿದುದೆತ್ತು ಭೂಪತಿಗದೇನೆಲರೋ ಪೊಸಮಾಲೆಗಾಱನೋ || ||೨೭||

ಪಾ— 1. ಯ್ವಾಲಾ. ಖ|| 2. ಬೆಳದಿಂ.ಗ|| 3. ಗೇಱಂ. ಕ||ಗ||ಖ|| 4. ಇಂತು. ಖ||

ವ॥ ಆತಙ್ಗೆಲರೆಂಬ ಕಂಪಿನ ಕಡಲ[1]ನೀಸಿಯುಂ[1] ಬೞಿಲದೆ ಬಂದು,

ನೆನೆವರ ಚಿತ್ತಮುಂ ನೆರೆಯೆ ಕಮ್ಮನೆ ನೋೞ್ಪರ ಕಣ್ಣ ಬೆಳ್ಪು ಕ |
ಮ್ಮನೆ ಮಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವರ ಮೆಲ್ನುಡಿ ಕಮ್ಮನೆ ಮೆಯ್ಗಳೆಯ್ದೆ ಕ ||
ಮ್ಮನೆ ಬೆಸೆ ಕೂಱೆ ಕಮ್ಮನೆ ಕರಂ ನವಕೌಮುದಿ ಕಮ್ಮನಾಗೆ ಕಂ |
ಪಿನ ಪೊನಲೆತ್ತಲುಂ ಪರಿವ ಪೂವಿನ ಸಂತೆಯನೆಯ್ದಿದಂ ನೃಪಂ ||೨೮||

ವ॥ ಎಂದು ಕಾಮನ ಕಯ್ಪೊಡೆಯನೆತ್ತುವಂತೆ ಬಣ್ಣದ ಬಾಸಿಗಂಗಳಂ, ಮೀನಕೇತನಮನೆತ್ತುವಂತೆ ಬಿಳಿಯಬಾಸಿಗಂಗಳಂ, ಸ್ಮರಶರಚಾಪಮನೆತ್ತುವಂತೆ ಕಿಸುಗಣಿಗಿಲೆಯ ಪಸುರ ಬೆರಕೆವಾಸಿಗಂಗಳಂ, ನನೆವಿಲ್ಲನೆತ್ತುವಂತೆ ನನೆಯ ಸಿಡಿಯದಂಡೆಗಳಂ, ಅಲರಂಬಸಂಬಿನ ಮೂಡಿಗೆಯನೆತ್ತುವಂತೆ ಪೊಸಗೇದಗೆಯ ಪೂಗಳಂ, ಕೈಗೆಯ್ವ ಮನಸಿಜಂಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಸರಮನೆತ್ತುವಂತೆ ಮುಗುಳ ಮಾಲೆಗಳಂ, ಚಿತ್ತಜಂ ಬರೆವ ಚಿತ್ರಪಟಮನೆತ್ತುವಂತೆ ನಾನಾವಿಧಬಂಧಬಂಧುರಂಗಳಪ್ಪ ಪೊಸಪೂಮಾಲೆಗಳನೆತ್ತುವ ಮಾಲೆಗಾರ್ತಿಯರ ಕಟಾಕ್ಷಕುಸುಮಮಾಲೆಗಳಂ ಸೌಂದರ್ಯಧನದಿಂ ಮಾಱುಗೊಳುತ್ತರಸಂ ಬರೆವರೆ ಪೂವಿನ ಸಂತೆಯಿಂ ಪೋಗೆ,

ತೆಗೆಯೆ ಚಕೋರಿ ಕೆರ್ಚಿ ಶಶಿಮಂಡಲದಿಂದಮೆ ಕಿೞ್ತು ಬಿಟ್ಟ ರ |
ಶ್ಮಿಗಳೆಡೆಯಂತೆ ತೋಱುವುದು ನುಣ್ಗೞೆಯಾಕೆಡೆಮನ್ಮಯೂಖಮಾ ||
ಲೆಗಳನೆ ಚಂದ್ರಮಂಗೆ ಕುಡಲೆತ್ತಿದವೋಲೆಸೆದಿರ್ದರಲ್ಲಿಗ |
ಲ್ಲಿಗೆ ಮಿಗೆ ತೋರಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಾಲೆಯನೆತ್ತಿದ ಮಾಲೆಗಾರ್ತಿಯರ್ ||೨೯||

ವ॥ ಆಕೆಗಳ ಕೈಯ ಮಾಲೆಯಂ ಮಱುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾಯೆಂದರಸಂಗೆ ವಿದೂಷಕನಿಂತೆಂದಂ:— ||೩೦||

ಅರಸುತನಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿನಗೀಯದೊಡೀವರೆ ತಮ್ಮ ದೀರ್ಘಕೇ |
ಕರಸಿತಮಾಲೆಯಂ ಪಿಡಿದ ಮಾಲೆಯು ಕಂಪನೆ ತಮ್ಮ ಕುಂತಳ ||
ಕ್ಕೆರದಳ ತಮ್ಮ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯನೀಯದೊಡೀಯದ ಸುಯ್ಗೆ ಗೆಲ್ಲಮಂ |
ಸುರಭಿಸಮೀರಣಂ ಬೆಲೆಯನೀಯದೊಡೀಯದ ಮಾಲೆಗಾರ್ತಿಯರ್ ||೩೧||

ವ॥ ಎನೆ ಮಾನವಮದನಂ ಮುಗುಳ್ನಗೆನಗುತ್ತುಂ ಸೂಳೆಗೇರಿಯಂ ಪುಗುತಪೂರ್ಗಗಳ್,

[1]ಸಮುದಂಚದ್ಗ್ರಹ[1]ಷಡ್ಜಷಟ್ಕ್ಕರಣಮಂದ್ರನ್ಯಾಸಸಂಯುಕ್ತ್ಕೀರಮ |
ಧ್ಯಮತಾರಂ ಮೃದುತಾಡಿತಡವಸಮ್ರೋದ್ಭಿನ್ನ[2]ಪ್ರಸೂನಂ[2] ಸಪಂ ॥
ಚಮ[3]ಚಂ[3]ಚತ್ಕ್ರಳಕಂಠಕಂಪಿತರುತಂ ತಾನೆಂಬ ಹಿಂದೋಳರಾ |
ಗಮೆ ತಾನಾದ ವಸಂತಮೇನೆಸೆವುದೋ ಸಂಪೂರ್ಣಸೋಮೋದಯಂ॥

ವ॥ ಈರಾಗಮಾರ್ಗಂ ಹಿಂದೋಳರಾಗಾಂಗಸಂಭವಮಪ್ಪ ದೇಶೀಯುಹಿಂದೋಳಮಿದು ಶೃಂಗಾರಯುಕ್ತಮಪ್ಪುದಱಿಂ ಶೃಂಗಾರಕಾರಾಗ್ರಹನಪ್ಪ ನಿನಗೆ ಕೇಳಲ್ತಕ್ಕುದೆಂದು ರೂಪಕಂದರ್ಪದೇವನೊಳ್ ಮಕರಂದಂ ನುಡಿಯುತ್ತುಂ ಬರೆ ಮತ್ತೊಂದುತ್ತುಂಗಮತ್ತವಾರಣದೊಳ್,

ಶೃಂಗಾರಾದ್ರ್ಯಂ ಕಕುಭಜನಿತಂ [4]ಧೈವತಂ ಸಂಗ್ರಹನ್ಯಾ |
ಸಾಂಗಂ ತಾರಂ[4]ಸರಿಗಮಪಧನ್ಯುತ್ತರಾಭೋಗವರ್ಧ ॥
ನ್ಯಂಗಂ ಸಂಕಂಪಿತಮಿದಿವಱೊಳ್ ಮಧ್ಯಮಂ ಮಂದ್ರಮೆಂಬೀ |
ಪಾಂಗಿಂ ವೇಳಾವಳಿಯನೊಲವಿಂ ಪ್ರಾಜ್ಞೆ ಪಾಡುತ್ತುಮಿರ್ಪಳ್ ॥೩೩॥

ವ॥ ಅದಂ ಕೇಳ್ದೀಯಾಳಾಪಿಸುವ ವಿದಗ್ಧೆ ವಿಪ್ರಲಂಭವೈಶ್ವಾನರದಗ್ಧೆಯೆಂಬುದನೀರಾಗಪ್ರಯೋಗಮೆ ಪೇೞ್ದಪ್ಪುದೆಂದು ಸಂಗೀತಗಂಗಾಧರಂ ಸಂತತಂ ಮೆಚ್ಚುತೆ ಪೋಗೆ ಮುಂದೊಂದು ಮಣಿಸುತ್ತವಾರಣದ ಮುಂದಣ ಪೊಸಬೆಸದ ಮಣಿಮಯಸ್ತಂಭಮಂ ತ್ರಿಭಂಗಿಯಿಂ ಸಾಲಭಂಜಿಕೆಯಂತೆನೆಮ್ಮಿ,

ಊಱಿ ಕುಚಾಗ್ರದೊಳ್[5]ಸೊರೆ[5]ಯನೆತ್ತಿದ ಕೆಂದಳದಿಂದಮೊಂಕಿ ಪೊ|
ಯ್ದೇಱಿ ವೆರಲ್ಗಳಿಂದಿೞಿಯೆ ತಂತ್ರಿಗಳಂ ಮಿಡಿದಿಂಪು ರಾಗಮಂ ॥
ಬೇಱೆ ಲಯಕ್ಕೆ ಬೀಟೆ ಬಹುಳಕ್ರಿಯೆಗಳ್ ಜತಿಗೂಡೆ ಧಾತು ವ್ಯೆ |
ದೋಱಿದ ಮೆಯ್ಯೊಳಾಲವಣಿಯಿಂ ವನಜಾನನೆ ಬಾಜಿ[6]ಸೋ[6]ಜೆಯಿಂ ॥೩೪॥

ಪಾ— 1. ಸಮುದಂಸಂಗ್ರಹ. ಖ॥; ......ಸಗ್ರಹ. ಗ॥ 2. ಪ್ರಸನ್ನಂ. ಖ॥
3. ಸಿ. ಖ॥; ಸ ಗ॥ 4. ದೈವತಾಂಸಗ್ರಹಂ ನ್ಯಾಸಂ ಸತ್ತಾರಂ. ಗ॥
5. ಸೆರೆ. ಗ॥ 6. ಪೋ. ಗ॥

ವ ॥ ಅದಂ ಕೇಳ್ದು ಮೆಚ್ಚುತ್ತುಂ ಪೋಗೆವ್ರೋಗೆವುಂದೆ ಚಂದನವ ಚೌಕಿಗೆಯ ಮುಂದೆ ಮರಕತದೊರಲೊಳ್ ಮುತ್ತಿನಕ್ಕಿಯಂ ಪೊಯ್ದು ಕನಕದೊನಕೆಯಂ ನಳತೋಳ್ಗಳಿಂ ನೆಗಪಿ,

(ತಿವುಡೆ)

ಅಂಗಜನೈದು ಶರಂಗಳ ಬಂದ ಬ ।
ನಂಗಳ ಪುಟಿಲ ತಳಿರುಯ್ಯಲಚ್ಚವೆ ।
ಳ್ದಂಗಳ ಮೇಲೆ ಸಿರಿ ನಿಶ್ಕೆ ॥ 1

ಮನವುನಂಟುವ ರೂಪು ದನಿ ನಗೆ ಮೆಬ್ಬು ತಂ ।
ಪನುಗುಣಮುಳ್ಳ ವಧುವಿರೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾ ।
ವಿನ ಸರಲಬೇಕೆ ಮದನಂಗೆ ॥ 2

ಜಾತಿ ಸೂಳೆಗೆ ರಣಭೀತನ ಪುಸಿನುಡಿ ।
ವಾತನ ಖಳನ ಕೆಳೆಯನ ಬದಗನ ।
ಬೂತಿನ ಮಾತು ದಿಟಮಲ್ತು ॥ 3

ಪತ್ತಿದ ಗಂಡರ ಚಿತ್ತವ ಕಿಡಲೀಯ ।
ದಿತ್ತುದೇ ಕೋಟಿ ತನಗೆಂಬ ಸೂಳೆಯ ।
ಹಿಂತ್ತಿಲಲ್ಲಿರಬೆ ಸುರಭೂಜ ॥ 4

ಎಱಗಿಸುವುದದುಗೆಟ್ಟು ಪೆಱಗೆರ್ ತಾ ।
ನೆಱಗೆ ಪೋಗೆ ಪೋಗಿ ಮೂಗಱಿವಪೆದರ ।
ತೆಱನಪ್ಪದೆಲಗೆ ಬೆಲೆವೆಣ್ಣೆ ॥ 5

ಬೇಟದ ಪದನೆಂದು ಕೂಟದ ಮುದವೆಂದು ।
ನೋಟದೊಳ್ಗಂಡರಱಿವ್ರೊಡೆ ಹಡಹಿನ ।
ತೋಟಿಯೇಕೆಲಗೆ ಬೆಲೆವೆಣ್ಣೆ ॥ 6

ಕಂಪೋಡಿದಲರ್ಗಳನಿಂಪೋಡಿದೊಲುವೆಯಂ ।
ಸಂಪತ್ತು ಪೋದ ಬೊಜಗನ ಪಿಡಿದಿರ್ಪ ।
ಗಾಂಪು ನಿನಗೇಕೆ ಬೆಲೆವೆಣ್ಣೆ ॥ 7

ಱಿಯಕಾರನೊಪ್ಪುವ ಪ್ರಿಯತಮನಾಗೆ ಪೆ ।
ರ್ಮೆಯ ಬೆಳಸು ಫಳಮಾಪೆಣ್ಣ ನೋಂತ ನೋಂ ।
ಪಿಯ ಫಲಮೆಲಗ ಬೆಲೆವೆಣ್ಣಿ ॥ 8

ಸೆಲೆವೊಲೆಯುಳ್ಳನಂ ಸೆಲೆಯಕ್ಕು ಪೋಪವರ್ಗೆ ।
ಎಲೆ ಪಣ್ತು ಬಿವರ್ ಬಟ್ಟೆಯ ಮರಸಂತೆ ।
ವೊಲೆ ಬಿವರ್ ಬಱಿಕೆ ಬಲೆವೆಣ್ಣಿರ್ ॥ 9

ಪರಿಹಾಸಮೊಪ್ಪುಮಾಪರಮೊಲೆ ಗೀತಮು ।
ಕ್ಕರಗೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲದಿರ ನಾಡ ಕೋಟಲೆಯ ಜೊ ।
ಟ್ಟರವು ಸೂಳೆಪನೆಯಲ್ತು ॥ ॥೨೫॥

ವ॥ ಎಂದಿವರ್ಕೊಂಡಾಗಿ ಸೂಳೆಸಿದ್ಧಾಂತಮನೊಸಕೆವಾಡಂ ಮಾಡಿ ಪಾಡುವ ಪೆಂಡಿರ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ವಿನೋದನದೀಸಮುದ್ರಂ ನಸುನಗುತ್ತುಂ ಪೋಗೆಪೋಗ

ಕತ್ತುರಿಯುತ್ತ ಬೊಟ್ಟೆಸೆಯೆ ಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುತಿಯೊಪ್ಪೆ ಚುಂಚುಗಳ್ ।
ಕತ್ತರಿಪಿಂಲಿಯುಂ[1]ತಲೆಯೆ[1] ಜೋಲ್ದಿರೆ ಚೊಲ್ಲೆಯಮೊರ್ಮೆ ನೀಱಿರಂ ॥
ಸುತ್ತುತುಮೊರ್ಮೆ ಕನ್ನಡಿಯನೀಕ್ಷಿಸುತುಂ ಕಡೆಗಣ್ಣಳಾಗಳಂ ।
[2]ದೊ[3]ತ್ತಗೆ ಸಿಂದ ವೃತ್ತಕುಚೆಯುಂ ನಡೆ ನೋಡಿದನಾಕುಮಾರಕಂ ॥೨೬॥

ವ॥ ಆಗಳೂರ್ವರ್ಗಳರಸನುಮಂ ಮೊಲೆಯೊಳೊಱಸಿ ಮುಲೆಯ ನೋಡುತ್ತುಂ,

ದುಗುಲನುಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ಪೊಸಮುತ್ತಿನ ಚಂದನದಣ್ಪನಿಕ್ಕಿ ಮ ।
ಲ್ಲಿಗೆಯ ಸರಂಗಳಂ ಮುಡಿದು ಚಂಪಕಮಾಲೆಯನೆತ್ತಿ ಮೇಲೆ ತುಂ ॥
ಬಿಗಳೊಲೆದಾಡಪಂತಱಿಯಲಾಗನವೋಲ್ ನವಚಂದ್ರಿಕಾಚ್ಛವೀ ।
ಚಿಗಳೊಡಗೂಡಿ ಪೋದಭಿಸಾರಿಕೆ ಮುತ್ತಿನ ಬೊಂಬೆಯೆಂಬಿನಂ ॥೨೭॥

ವ॥ ಆ ಪೋಪಳನರಸಂ ಮಕರಂದನಂ ತುಱುಸಿ ತೋಱುತ್ತುಂ ಪೋಪಾಗಳ್,

ಪಾ— 1. ತೆಸೆಯೆ. ಖ॥ 2. ತೊ. ಖ॥ 3. ಗೆ. ಗ॥

ನೆರೆದಳಿ ಪಾಡುವಂತಿರೆ ಕುರುಳ್ ಪೊಳೆಗಳ್ ಘೋಣವೆರ್ಗೆ ಸಾರ್ವುತ್ತಂ |
ತಿರೆ ಪೊಳೆವಕ್ಷಿಗಳ್ ಚಳಚಕೋರಯುಗಂಗಳ್ ತಳ್ತು ಪಾಯುವಂ ॥
ತಿರೆ ಶಿಖಿ ಪಾಡುವಂತಿರೆ ಬಳಲ್ಕುಡಿ ತಾನೆಲರಂಬು ಪಾಡುವಂ |
ತಿರೆ ಮಿಗೆ ಕೀಟು ಪಾಡು ಗಗನೇಚರಿಯಂತೊಲೆದುಯ್ಯಲಾಡಿದಳ್ ॥೩೮॥

ಬೀಳುವುದೊಂದೆ ಬಾಯಿಸವು ಬಾಲಕಿ ಬಾಲಕಿಯರ್ಗೆ ಗಾಡಿಗುಂ |
ನೀಳಿರ ಕಣ್ಗೆ ಸೋಲ್ತು ಸುತಿಗಿಂದೊಳೆಪಂ ನನೆವಿಲ್ಲ ಪಾಂಗಿಗಿಂ ॥
ಬಾಳನೆಯುಂಬನಾಸ್ಯರುಚಿಯಂ ನವಚಂದ್ರಿಕೆಗಿಂಪನಾಳ್ದ್ದ ಶಂ |
ಪಾಳಿದ ಬಾಯು ಕಂಪನೆಳೆದುಂಬಿಗೆ ಬೀಳುತುಮುಯ್ಯಲಾಡಿದಳ್ ॥ ॥೩೯॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್

ಇದು ನಿನ್ನೀಯಯೋಗ್ಯನ್ನೀಕ್ಷಣಕೆ ಸೋತಿಸಿ ತಾಂ ಬೆಚಿ ನೊಂಟ್ಪೋದು
ದರ್ಪ | ಕ್ಕಿದು ನಿನ್ನೀಯಯಾಲವೆನ್ನೀಯಧರದಳ್ದೊಳಾದೀಪ್ತಿಯಿಂ ಪತ್ತು
ಗರ್ವ ॥ ಕ್ಕಿದು ನೀನೆನ್ನಾಸ್ಯದೊಳ್ ಮಚ್ಚರಿಸುವ ಮುಕುಕಕ್ಕೆಂದು ಕಾ
ಲ್ಗಾಲೊಳೀವಂ | ಸದೆ ಚಂದ್ರಂಗುತ್ಪ್ರಹಾರಂಗಳನೊದೆದೊಲವಿಂದುಯ್ಯ
ಲಾಡುತ್ತುಮಿರ್ದಳ್ ॥ ॥೪೦॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳೆಳಮಾವಿನ ತಳಿರುಯ್ಯಲನೇಱಲಂಜಿ ನಡುಗು
ವ ನಲ್ಲಳನಪೂರ್ವರೂಪಸೌಂದರ್ಯಸದನಂ

ಇವಳೀಲೋಚನಮೆನ್ನ ಬಾಣದಿಸಳೀಪ್ರವರ್ತನ್ನ ಪೂವಿಲ್ಲ ಮಾ |
ಯ್ದಿವಳೀಸೋರ್ಮುಡಿಯೆನ್ನ ಕೇತನದ ಚೆಲ್ವಂ ಕೊಂಡೊಡೇನೊಂದುದೋ
ಷವೆ ಎನ್ನೊಳಿವಳ ರೂಪನೀಕೆ ಗೆಲಲೇಕೆಂದಂಗಜಂ ಕಟ್ಟಿ ತೂ |
ಗುವವೊಲ್ತೂಗಿದನುಯ್ಯಲೇಱಿಸಿ ವಿಟಂ ವಿಭ್ರಾಂತೆಯಂ ಕಾಂತೆಯಂ ॥೪೧॥

ವ॥ ಆಕೆಗಳನಾಕುಮಾರಂ ನೋಡುತ್ತೆ ನಡೆಯೆ,

ಕುಡುವುರ್ವಿಂ ಕೊಂಕೆತುಂ ಕಾಮುಕರ ನಿಕರಮಂ ನೀಱರೊಳ್ ಸೋ
ಲಮಂ ಸಾ | ಲಿಡುತುಂ ಬಲ್ಗೈತದಿಂ ಬಾಯ್ದೆಱೆಯಿನುಗುವ ಕೆಂಪಿಂ ಮು

ನೋಱಾಗವುಂ ಘುಮಂ ॥ ದಿಡುತುಂ ಕಂದರ್ಪಕಾಲಾನಲನೆ ಪರಿವವ್ರೋಲ್
ನಿೞ್ದಪೊಂಗಂಗಳಿಂ ಕಿ । ಚ್ಚಿಗುತುಂ ಕಾಮಾರ್ತಚೇತೋವಿಪಿನದೊಳದಿ
ರಂ ಪ್ರೋಯ್ಯುತ್ತಂ ಕಾಂತಾಕದಂಬಂ ॥ ॥೪೦॥

ವ॥ ಎಂದು ಕಾಮುದೀಪ್ರವನೋದ[1]ಮಂ[1] ತ್ರಾಯಾತಮದನಮದಾವೇಶಪರಿಭ್ರಾಂತಮೊಂದು ಮಾನವಮದನಂ ಮಕರಂದನೊಳ್ ನುಡಿಯುತ್ತುಂ ಪೋಗೆ

ಸ್ಮರಕೇತುಶ್ರೀಗೆ ಮೀನಂ ನಿಱಿಸಿದ[2]ಕಡೆಗಣ್[2] ಪುಷ್ಪಬಾಣಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತಂ।
ಬಿರಿವನ್ನಂ ಕೊಳ್ವ ರೂಪಂ ಕಲಿಸಿದ ಕಡೆಗಣ್ಕಾಮಚಾಪತ್ವಮಂ ಕ ॥
[3]ಬೊರ್ಕೆಯಲ್ ಕೂರ್ತಿರ್ದತ್ತು[3]ಪುರ್ವಂಗಜವಿಜಯಸಹಾಯತ್ವಮಂ ಚಂದ್ರಮಂ
ಗಂ। ಬರಲಿತ್ತಾಸ್ಯೇಂದುಬಿಂಬಂ ತಮಗೆನೆ ಕರಮೊಪ್ಪಿತ್ತು ವೇಶ್ಯಾಸಹಸ್ರಂ॥

ವ॥ ಅಲ್ಲಿಯೊರ್ವಳ್ ಕೆಳದಿಯ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಕವಿದು ಬಿರ್ದು,

ನೆಱೆ ಬಂದೀಮಧುವೆನ್ನನಂಗಭವನೆನ್ನಂ ಚಂದ್ರನೆನ್ನಂ ಪಲಂ ।
ಪಱಿಯಿಂ ಕೇವಳನೆನ್ನನೆಂದಱಿಯುವಂದೀಗಳ್ ವಿಯೋಗಾರ್ತೆಯುಂ ॥
ನೆಱೆ ಬಂದೀಮಧುವೆನ್ನನಂಗಭವನೆನ್ನಂ ಚಂದ್ರನೆನ್ನಂ ಕೊಲಲ್ ।
ತಱಿಸಂದಿರ್ದಪರಾತನೊಳ್ ನೆರಪು ನೀಂ ಶ್ರೀರೂಪಕಂದರ್ಪನೊಳ್ ॥

ವ ॥ ಎಂಬುದುಮಾಕೆ ನಗುತಿಂತೆಂದಳ್:—

ನಗೆಗಣ್ಣಿಂ ಪೋಲ್ತುದೆಂ[4]ದೆನ್ನಯ[4]ಮೊಗರಸಮಂ ಪೋಲ್ತುದೆಂ[5]ದೆತ್ತಿ ಕಂಪಂ।
ಮಿಗೆ ಸುಯ್ಯಂ[5] ಪೋಲ್ತುದೆಂದೀಕೆ[6]ಮಗಮಗಿಪ[6] ಪೂವಿಂಗೆ ಚಂದ್ರಂಗೆ ತಿಂಗಾ
ಳಗೆ ಕಾಯ್ದೀನಿನ್ನ ನಾಪೂಗಳೆ ಮನಸಿಜನಂಬಾಗಿಯಾ ಚಂದ್ರನಲ್ತೇ
ಬಗೆದುಂ ಕಿಚ್ಚಾಗಿಯಾತೆಂಬೆಲರೆ ಮುನಿದು ನಂಜಾಗಿ ಕೊಂದಪ್ಪವೀಗಳ್ ॥

ವ॥ ಎನೆ ನಾಗರಿಕವಿದಗ್ಧಮುಗ್ಧೆಯ ಮನಮಂ ನಾಱಿಸುವ ನೆವದಿನೀಕೆಯ ರೂಪುಮಂ ನಿನ್ನ ಸೊಬಗುಮಂ ಪ್ರಗಲ್ಭಿಪ್ಪಳೆಂದರಸನಂ ನಾಣ್ಚಿಸಿದಂ.

ಪಾ— 1. ಯಂ. ಗ॥ 2. ನಯನಂ. ಖ॥ 3. ಬಿಱಿಯಲ್ ಕೊಂಕಿರ್ದ. ಖ॥
4. ದೀಕೆಯ. ಖ॥ 5. ದೆಂದಾಡಲೆಂದೀಕೆಗೆ ಸುಯ್ಯಂ. ಖ॥
6. ಗಮಸುಗುವ. ಖ॥ ಗ॥

ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ಮಾತುಮಾತಿಂಗೆ ಕೌಮುದೀವ್ಯಾವರ್ಣನಮಾಗಿ ತನ್ನ ಗಂಡಂಗಿಂತೆಂದಳ್:—

ಪಗಲೆಂದುಂ ತಲೆಯೆತ್ತಲಣ್ಮಳೆನಸುಂ ಚಂದ್ರಂಗೆ ಕೂರ್ತಂತೆ ಪ |
ತ್ತುಗೆಗುಂದಳ್ ನಿಸೆಯಪ್ಪುದುಂ ಪರಿದು ದುಗ್ಧಾಂಭೋಧಿಯೊಳ್ ಕೂಡುವಳ್||
ನಗುವಳ್ ನೈದಿಲೊ[1]ಳೀಟ್ಟಿ[1]ಚುಂಬಿಸಿ ಚಕೋರಂಗೊಲ್ವಳೊಲ್ಪ್ಪಾಸೆಯಿಂ |
ಪುಗುವಳ್ಕೌಮುದಿಯೆಂಬ ಪೊಚ್ಚಪೊಸವೆಣ್ಣೇನೆಂಬ ನಾಣ್ಗೇಡಿಯೋ||೪೬||

ವ|| ಅದಂ ಕೇಳ್ದು ವಿದೂಷಕನೀಕೆಯ ಮನಮುಮೆನ್ನ ಪೆಂಡತಿಯ ಮನಮುಮೊಂದೆಯೆಂದರಸನ ಮೊಗಕ್ಕೆ ಮುಗುಳ್ನಗೆಯನಿತ್ತು ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳೊಂದೆ ನೋಟದೊಂದೆ ಮೆಯ್ಯೊಂದೆ ಮನದೆಮ್ಮಂದಿಗರ್ ಮಂದಭಾಗ್ಯೆಯರ್ ನಿನಗೇ[2]ವರೆಂದು[2]ನೊಂದು ನುಡಿದ ನಿಜವಲ್ಲಭೆಗೆ ತನ್ನ ಮುನ್ನುಡಿದ ಪೊಲ್ಲಮೆಯುಂ ತೊಡೆಯಲೆಂದತಿಚತುರನಿಂತೆಂದಂ;—

ತರಳಾಕ್ಷಿದ್ವಂದ್ವಮೊಂದೊಂದೆರಡೆ ದರಚಳಾಪಾಂಗ[3]ಮೊಂದೊಂದೆ ನೋಡಲ್ಕೆ[3]ರಡೇ ಚೆಲ್ವೊಲ್ಮೆಯೊಂದೊಂದೆರಡೆ ಸರಲಪೀದೋರ್ಲತಾಯುಗ್ಮಮೊಂದೊಂ | ದೆರಡೇ ತಣ್ಪಿಂಪಿದೊಂದೊಂದೆರಡೆಸೆವ ನತಭ್ರೂಯುಗಂ ನೋೞ್ಪೊಡೊಂದೊಂ | ದೆರಡೇ ಚಾರ್ವಾಸ್ಯಮೊಂದಾದೊಡಮೆರಡೆ ಲಸಚ್ಚುಂಬನಂ ಚಂಡಿ ನಿನ್ನಾ || ||೪೭||

ವ|| ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ವಾಸಕಸಜ್ಜಿಕೆ

ಮುಕುಳಂ ಮಾದಲರಾಯ್ತು ಮೆಯ್ಯರಿಸಿನಂ ಕೆಂಪೇಱಿತೀಬೆಂದ ದೀ |
ಪಿಕೆಯುಂ ಕರ್ಗಿಡಿವಟ್ಟುದೆನ್ನಿನಿಯನಿನ್ನುಂ ಬಾರನೇಕೆಂದು ದ ||
ರ್ಪಕದಾವಾನಲದಗ್ಧತುಂಗಕುಚಶೈಲಾಗ್ರಕ್ಕೆ ಸುಯ್ದುಂಬಕಾಂ |
ಬುಕಣಾನೀಕಮನಿಕ್ಕಿದಳ್ ಮದನಮೋಹಾಸಾರಮೆಂಬಂತೆವೋಲ್ ||೪೮||

ವ || ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ಪೊಸವೇಟಮುಂ ಪಸರಿಸುವಂತೆ ಬಿರಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆಗಂ ಬಳೆದ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳ್ಗಂ ಕರೆವ ಕೋಗಿಲೆಗಂ ತೀಡುವ ತೆಂಗಾಳಿಗಂ ಮತಿಮಱೆದಿಂತೆಂದಳ್;—

ಪಾ— 1 [illegible] ಖ|| 2 [illegible] ಖ|| 3 [illegible]

ನೆರೆವಳ್ ತಂಗಿಯನಟ್ಟೆ ತಾನೆ ಬರಲೊಲ್ಲಂ ಲಜ್ಜೆಯಿಂದಾತನಂ ।
ಕರೆಯಲ್ ವ್ಯೈಶಿಕವೆಂದಪಂ ಸಖಿ ಸರಸ್ಪ್ರೋತ್ಕ್ಯಂ ಗಡಾ ನಲ್ಲನಂ ॥
ಬರಿಸೆನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ತೋ೦ರಮಲ್ಲಿಗೆಯಿಲೇ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳೇ ನಿಮ್ಮನಾ ।
ನೆರೆವೆಂ ಕೋಗಿಲೆ ನಿನ್ನ ಕಾಲ್ವಿಡಿದಪೆಂ ತೆಂಗಾಳಿ ತೊಟ್ಟಾದಪೆಂ ॥೪೯॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳ್

ಮುಗಮುಗಿಸಿತ್ತು ಕತ್ತುರಿಯ ಶಿತ್ತಲಗೆಂತೆಡು ಪಲ್ಲ ಮಿಂಚುಮ ।
ಲ್ಲಿಗೆಯ ತುಱುಂಬು ಮೆಯ್ಯ ಪಸುರೊಪ್ಪಿದುದಾತನ ಪಾರಿಯಿಂದು ಮೈ ॥
ಮೆಗೆ ಬರುತಿರ್ಪಪಂ [1]ಸಿತಗನೆಂಬುದು ಮುನ್ನ[1] ಬೊಜಂಗನೆರ್ದು ಮೊ ।
ಲ್ಲಗೆ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪೋಗೆ ನಗುತಪ್ಪಿದಳಾಗಳ್ ಧೂರ್ತೆ ಧೂರ್ತನಂ॥೫೦॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳ್

ಪೊಸವನಿವಾಸನಾವನ್ನುದು ಕಂಡಱಿವಂತೆವ್ರೊಲಿಲ್ಲಿ ಕಂಡೆವೀ ।
ರಸಿಕನನೆಂದು ಕಂಡ ಶೆಱನಲ್ಲಿನು ತಾಂ ಬಱಿದಿಂ[2]ದು[2] ಬಂದನೀ ॥
ಬಿಸಿಲೊಳದೇಕೆ ಮೆಯ್ಯರಿಸಿನಂ ಪಿರಿದಕ್ಕಟ! ತಳ್ತು ಬಾಸುಳುಂ ।
ಪಸಿಯುವು ನೊಂದನೆಂದು ನುಡಿವಳ್ ತಡೆದೊಯ್ಯನೆ ಬಂದ ನಲ್ಲನಂ ॥೫೧॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್

ಮೊಡಡೆ ಮುಂದನಿಶ್ವಸಿತದಿಂ ತೆರೆಯುಂ ತಿಳಿದಿರ್ದ ಕಳ್ಳನೆ ।
ಳ್ಳೊಡದೆ ಪೂವನಲ್ಲಿ ಪಱಿದಿಕ್ಕಿಗೆ ಪೀಱದೆ ಕಳ್ಳ ಬಟ್ಟೆಲೊಳ್ ॥
ನೋಡುತುಮಿರ್ದಳೊರ್ವಳೊಲವಿಂದರನೇಱಲ ಪಣ್ಣ ಬಣ್ಣಮಂ ।
ಱೋಡಿಸೆ ಕಾದಲಂ ಪಿಡಿಯೆ ಪೊಂಗಿ ಪೊದಳ್ದಧರೋಷ್ಠಮಧ್ಯಮಂ॥೫೨॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ಕನ್ನಡಿಯಂ ನೋಡುವಾಗಳಱಿಯಲ್ಕೆಯುಡೆ ಪೆಱಗನೆ ಬಂದು ನಲ್ಲಂ ನಿಂದಿರಲೊಡನೆ,

ಕಡೆಗಣ್ಣಾಣದೆ ನೋಡಲಟ್ಟಮೆಡುಗುಂ ಚಿತ್ತೇಶನಂ ನೋಡಲುಂ ।
ಕುಡದೆನ್ನಂ ಕಡುಲಜ್ಜೆಯೆಂದು ಮಱುಗುತ್ತಿರ್ಪಕೆ ತಾಂ ಕಂಡು ಕ ॥

ಪಾ— 1. ಸಿತಗೆಯೆಂಬುದುಮಪ್ಪೆ. ಖ॥ 2. ತು.ಗ॥

ಸ್ನಡಿಯೊಳ್ 'ನಾಡೆ'[1]ನಿಜೇಚ್ಛೆಯಿಂ ಮುಖರಸಪ್ರಸ್ಯಂದಮಂ ತೃಷ್ಣೆಯಿಂ ।
ಕುಡಿವಂತೇನತಿಮುಗ್ಧೆ ಚುಂಬಿಸಿದಳೋ ಪ್ರಾಣೇಶವಕ್ತ್ರೇಂದುವಂ ॥೫೩॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳಾಕೆಯ ನೆರೆಮನೆಯೊಳಿರಲ್ತಕ್ಕಾಕೆ ಬಂದ ಬಳೆಗಾಱಂಗೆ ತಂಬುಲಮಂ ಕೊಟ್ಟಿಂತೆಂದಳ್.—

ತುಡಿಸುವುದೇಕೆ ನಿಲ್ಲ ಪಲವುಂ ಬಳೆಯುಂ ಬಳೆಗಾಱ ನಿನ್ನ ಕಾ ।
ಲ್ವಿಡಿದಪೆನಿತ್ತಪೆಂ ನಿನಗೆ ಬೇಡಿತನೆನ್ನನಿಯುಂ ಕನಲ್ದು ಪೋ ॥
ದೊಡೆ ಬಳೆ ಕೈಗಳಿಂದಿೞದು ಬೀೞ್ವುವು ಬರ್ಪುದುಮಾಗಳಂತೆ ಕೇ ।
ಳೊಡೆವುವು ನನ್ನಿ ನಿನ್ನ ಬಳೆಯುಂ ಬಳೆದೊಟ್ಟರನಣ್ಣ ಕಾಣಿರೇ ॥೫೪॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳತಿಧೂರ್ತೆ,

ಪುರುಡಿಂ ಕೊಂಡಪರಾಧೊ ನಿನ್ನಣಲ ಪಲ್ಲಂ ಪೆಂಡಿರಾರ್ ಮುಂಢೆಯೊಳ್ ।
ನೆರೆಯುಂ ಪೊಯ್ದವಳಾವಳಿಟ್ಟೞಿಸಿದಳ್ ಕೂರ್ತಾಸ್ಯದಿಂ ಮೋಱೆಯೊಳ್ ॥
ತೆರೆಯುಪ್ಪಂತಿಪ್ರೊಲೆಮ್ಮ ಕಮ್ಮಮಿಸಿತುಂ 'ನಿಮ್ಮತ್ತೆ'[2] ಮತ್ತೊರ್ವಳೊ ।
ಳ್ಬರಮಂ ಮಾಡುವುದೆಂದದೇಂ ಸಾಮುಪನಂ ವಕ್ರೋಕ್ತಿಯಿಂ ಮಾಣ್ದಳೋ ॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ನಗೆನಗೆಯೊಳ್ನೀನೀಗಳೆಸಿತು ಬೇಟಮಂ ತಳೆದೆಯೆಂದು ಕಾದಲಂಗಿಂತೆಂದಳ್:—

ಅಗಿದೆನಗಿಂತು ಸಂಜೆಯುನೆ ಸಾಧಿಸಿ ಸೂ[3]ರುಳ[3]ದಾಗಳೀಂ ಗಳೂ ।
ಊಗವೆಲೆ ಕಂಡ '[4]ಪೊೞ್ತು[4]' ಗುಣದಿಂ ನಿನಗೊಲ್ದುದು ಮಾತೆ ಕಾಮುನಾ ॥
ಣೆ ಗಡೆಳಮಾವಿನಾಣೆ ಗಡ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಾಣೆ ಗಡಿಂದುಬಿಂಬದಾ ।
ಣೆ ಗಡ ಬಸಂತನಾಣೆ ಗಡ ಬಲ್ಲೊಡಮಾನೞಿಗಂಡರೆಂಬುದಂ ॥೫೬॥

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಸೋಳೆಯರ್ಗೆಳ್ಗುದೇನೆಲವೊ ಕೂರದೊಡಂ ಕಡುಗೂರ್ತರಂಗದಿಂ ।
ಮೋಳಿಸಿ ಗಂಡರಿಂ ಪಡೆವುದರ್ಥಮನಲ್ಲದೊಡೆಮ್ಮ ಪೆರ್ಮೆಗಂ ॥

ಪಾ— 1. ನೋಡೆ. ಕ॥ 2. ನಿಮ್ಮಂತೆ. ಗ॥ 3. ರೊಳ. ಖ॥; ರುಳ. ಕ॥
4. ಪತ್ತು. ಗ ಖ॥

ಪೊೞಗವೊಲ್ದು ಕೊಟ್ಟಪರೆ ಕೂತೊರ್ಡವೋಂ ಬೆಲೆವೆಣ್ಗೆ ಬೇಟವೋಂ ।
ತಾಳದವುಕ್ಕುವೋ ಕಱಿವೆಯೋಗರವುಕ್ಕುವೊ ತುಪ್ಪವುಕ್ಕುವೋ॥೫೭॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ಕಡುಗೂರ್ತುದಂ ಕಂಡು ಕಾಡುವ ಮಾಯದ ಬೊಜಂಗಂಗಿಂತೆಂದಳ್:—

ಇದೆ ಕಡಿದಿತ್ತ [1]ಕಾಲ್ಬೆರಲ ಕಪ್ಪಡವುಂ[1] ಬಿಡದೀಗಳಿಂತೆ ತೀ ।
ವಿದೆಯಿಱಿದೇಱಿನೊಳ್ ಬಸಿವನೆತ್ತರುಮಿನ್ನುರದೊಳ್ ಕಲೆಗಟ್ಟಿಯಿನ್ನುಮಿ॥
ಕ್ಕಿವ ಪೆಸರಕ್ಕರಂ ಮುಳಿಸುವೇೞ್ಪುದೆ ಬೇೞ್ಪೊಡೆ ಬೇಡದೇನನೀ ।
ವುದೊ ಪೊಸಲಂಚವುಂ ಪರಣವುಂ ಪಿಡಿಯಿಂ ಪೆಱತೇನನಿತ್ತಪೆಂ ॥೫೮॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳ್,

ಜಱಿಗೊಂ[2]ಡಳ್ಕ[2]ದರ್*ಯಿನ್ನುಮಾಱದಲರ್*ಗಣ್ಣಿಂದತ್ತ ಕೆಂಪಿನ್ನುಮೋ ।
ಸಱದಿತ್ತಂ ಬಿಸುಸುಯ್ಯು ಬೆಂಕೆಯುಲೆಪಿಂ [3]ಪಳ್ವಿರ್ದ[3] ಬೆಳ್ವಾಯು [4]ದ ॥
ರ್ದುಱವೋಂ[4] ಮಾಣ್ದುದೆ ತಾಂ ಗಡಕ್ಕಟುಱುವಂ ಮತ್ತಿಂತು ಸಂತಾಪದಿಂ।
[5]ಸಱಿಪ್ರೋಪಿಂ ಪ್ರಿಯ ನಿನ್ನ ರೂಪನೆಡೆಯೊಳ್ ಪೇೞ್ಕೊಡಲಿನ್ನೇವೆನೋ[5] ॥

ವ॥ ಎಂದಲಗಣಸಂ ತೋಱಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳ್. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವಳ್ ಸಱಿಯುಂ ತಳ್ಕೈಸಿದಂತಪ್ಪ ಕಲಿಗೂಂಟಣಿ,

ಅಱಿದ ಕರುಳ್ಗಳೇನುರುಳಿಗೊಂಡುವೆ ಬಂದಿರ[6]ಡಾದ[6]ಸುಯ್ಗಳೊಳ್ ।
ಕಱಿದಸುವೀಗಳೇಂ ಮಗುೞ್ದೆ ಬಪ್ಪುದೆ ಬೆಂದಲರ್*ವಿಲ್ಲನಿನ್ನುಮೋ ॥
ನಿಱಿಪಿದನೇ ಕರಂ ಕೊಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕವರ್ತೆಯೆ ಎನ್ನ ಕೂಸನಿ ।
ನ್ನುಱದೊಡೆ ನಿನ್ನ ಕಯ್ಯೊಳಱಿವೆಂ ಗಡ! ನೋಡಿಮಿದೊಂದು ಗೊಡ್ಡಮಂ

ವ॥ ಎಂದು ದರಿಯೊಳ್ ಪಾತಾಳಮಂ ತೋಱಿದಳ್. ಒಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವಳೊಲ್ಲದೆ ಕಾಡುವ ನಲ್ಲನನಿಂತೆಂದಳ್:—

ಪಾ— 1. ತಾ ಬೆರಲ ಕಪ್ಪಡವುಂ. ಗ॥; ಕಾಲ್ಬೆರಲ ತಕ್ಕಡವುಂ. ಖ॥ 2. ಡೆನ್ನೆ. ಗ॥ 3. ಪೆಳಿದಿರ್ದ. ಗ॥ 4. ಮೊರ್ಮುಱನೇಂ. ಗ॥ 5. ಸರಿಪ್ರೋಪಿಂಪ್ರಿಯೆಗಾದರೂಪನಿನಿಯುಂ ಪೇೞ್ಕೊಂಡೊಡಿನ್ನೇವನೇ. ಖ॥ 6. ಡೊಂದಿ. ಗ॥

ಮನೆಗೆಲ್ಲಂ ಪಗೆಯಾದೆನಱ್ತ್ಗೆ ಕರಂ ಗೆಂಟಾದೆನಿಂ ಮೆಚ್ಚದಂ ।
ಗನೆಯುರ್ಗೊಳ್ಳದಳಾದೆನೋಱಪ ಗುಱಿಯಾದೆಂ ಪಂಚಬಾಣಕ್ಕೆ ಪ ॥
ದ್ಮಿನಿಯಾದೆಂ ವಿಧುವಿಂಗೆ ನಿನ್ನ ಕತದಿಂ ಕೇಳಱ್ತ್ ಕಾಱಂಗೆ ಕೊ ।
ರ್ಶನಗಿಲ್ಲಿಂ ಪಿರಿದಕ್ಕುಮೆಂದು ಸುರಿದಳ್ [1]ಘೋರೆಂದು[1] ಬಾಷ್ಪಾಂಬುವಂ ॥

ವ ॥ ಎನೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್,

ಸುಡುವುಣ್ಣಾದಪುದಿಂದು ನಿನ್ನಧರಮುಪ್ಪಿಂಗೆಯ್ದುದಂತಾಗಿ ಮೆಯ್ ।
ಬಡವಾಯ್ತಕ್ಕಟಿದಾರೊಳಾಯ್ತು ವಿರಹಂ ಪೇ[2]ಳ್ಕೆಂಪೆ[2]ನಿಲ್ಲೀಗಳು ॥
ಕುರ್ಡಿವಂತೆಂದನನಪ್ಪಿ ಪಾಯ್ದುನಿಯನಂ ಬಾಷ್ಪಾಂಬುವಿಂ ನಾಂದು ತಾಂ ।
ಪಿಡಿದಳ್ ಪೀಡಿಸಿದಳ್ ಪ್ರೊದಟ್ಟಿಧರಮಂ ತಾನುತ್ತರಂಗೊಟ್ಟಪಳ್ ॥೬೦॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ಕಾಗಲಂ ಕನಲಿಸಿ ಕಾಲ್ವಿಡಿಯೆ ಕೆಳದಿಗಿಂತೆಂದಳ್—

ಕರಹಂ ಪೆಂಡಿರದ್ರೈದೆ ತನ್ನ ಗುಱಿವಿಂ [3]ಕಟ್ಟಾಯದೊಳ್ ನಿಂದನೇ ।
ಕ[3]ರುಣಂ ತನ್ನದು ಕೂರ್ಮೆ ಪೆಂಡಿರಮ ಬಿಂಕಂ ತನ್ನದಾಶಂಕೆ ಪೆಂ ॥
ಡಿರದಿಂಪಿಂ ನೆರೆವಿಚ್ಚೆ ಪೆಂಡಿರದು ಕೂಟಂ ತನ್ನದಂತಲ್ತು ಪೆಂ ।
ಡಿರದೆಂ[4]ದುಂ[4] ಮುಳಿಸೀಪ್ರಸಾದಕರುಣಂ ಕೇಳ್ತನ್ನದೆಂದುಂ ಸಖೀ ॥೬೧॥

ವ ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ಸೂಳೆಗೊಟ್ಟಿಯೊಳ್ ಬೊಜಂಗವಾತಾಗಿ ತನ್ನ ಕೆಳದಿಗಿಂತೆಂದಳ್ ;—

ಎಳಮೆಯೊಳ್ಲಿ ಕಲ್ತಳವನೀಯದೊಡಂ [5]ನೆರೆ[5]ದೀಯನೆಂದು ಬ ।
ಲ್ಲಳ್ ಮಿಗೆ ಲೋಭಗೊಂಟಣಿಯುಮೊಲ್ಲ[6]ಮದಂ[6] ವಿಟನೊಲ್ಲನೆಂದು ಬ ॥
ಲ್ಲಳ್ಯೆಳವೇಟದಾಕೆಯುಮಿದಚ್ಚರಿಯೊಲ್ವೊಡಮೊಲ್ವನೆಂದು ಬ ।
ಲ್ಲಳ್ ಕಡು [7]ದೇಸೆ[7]ಯುಂ ಚದುರಿದಿಂಪಿದು ಪೆಂಪಿದು ಕೀರ್ತಿಕಾಂತನಾ ॥

ವ ॥ ಅವನಾವನೆಂದಱಿಯದಿಂತೆಂದ ಕೆಳದಿಗೆ ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಳ್:—

ಪಾ— 1. ಬೆಂಬಿರ್ದು. ಕ॥ಗ॥ 2. ಳ್ಕನ್ನೆ. ಗ॥ 3. ಕಡ್ಡಾಯದಿಂ ನಿಂದಿನಿ. ಷ್ಕ।ಗ॥
4. ತುಂ. ಗ॥ 5. ಮಱೆ. ಗ॥ 6. ದೊಡಂ. ಗ॥ 7. ಸೇದೆ. ಗ॥

ಕಿರಿದೀವಂ ಕೆಲಿ ಕೂರೆ ಕೂರ್ಪನುಱುವಂ ಸೀಱಿಂ ಕರಂ ಭಾವಕಂ ।
ಬೆರಸಲ್ತಕ್ಕನುದಾತ್ತನಿತ್ತು 'ನೆರೆವಂ' ನಿಗರ್ವಿಲಂ ಭೋಗಿ ನಾ ॥
ಬ್ಬರಸಂ ಗೀತವ ಗೊಟ್ಟಿಗೊಲ್ವನಿನಿಯಂ ತೋೞ್ಗಪ್ಪವಂ ಸೂೞೆಗೈ ।
ಸಿರಿಯಂತೊಪ್ಪವನಾವನೀಗಳಱಿದೆಂ ಶೃಂಗಾರಕಾರಾಗೃಹಂ ॥ ॥೬೫॥

ವ॥ ಆಪ್ರಪಂಚಮನಾಲಿಸಿ ವಿದೂಷಕನೆನ್ನವನೊರ್ಬಳಿಂತೆಂಬಳಲ್ಲ
ಕ್ಕಂ; ಇವರ್ಗಂದ ಬಂಟನಾದಪನೆಂದಂ. ಮತ್ತೊರ್ಬಳ್ಬೇಂಟದ ಮಾತನಾಡಿ
ನಗಿಸುತ್ತಂ,

ಬಿರುದರ ಬಿಂಕಮಂ ಪೊಗೞ್ವ ಕೊಂಟಣಿ ತೋೞ್ಗೞಸಿರ್ಪ ಸೂೞೆವಂ ।
ಬಿರ ಸೊಬಗಿಂಗೆ ಮೈಮಱಸು ಮೆಚ್ಚುವ ಬಿಂಕದ 'ಬದಗೆಯ್ತದೊಳ್ ॥
ಬೆರಸಿದೊಡಂಬೆ ಬರ್ದನೆನುತಿರ್ಪ ಭುಜಂಗನೆ ತೋೞ್ಗೊಳಿಕೆ ಸಾ ।
ಸಿರ ವರಿಸಂಬರಂ ಸುಡುವೆನಾಂ ಗಡ! ಮತ್ತಿನ ಪಾಱುಗಂಡರಂ ॥ ॥೬೬॥
ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್

ಕುಡುವ ಗುಣಕ್ಕೆ ತಾನೊಡೆಯನೊಲ್ಮೆಗೆ ತಾನೊಡೆಯಂ ಚಲಕ್ಕೆ ತ ।
ನ್ನೊಡನೆರೆವಲ್ಲಿ ತಾನೊಡೆಯನುರ್ಗೆ ತಾನೊಡೆಯಂ ದಲೆಂಬ ನಾ ॥
ಣೊಡೆಯನನಪ್ಪಿಯುಂ ಮಗುೞೆ 'ತಾನಱಿ'ಗಂಡರನಪ್ಪುತಿರ್ಪ ಪೆ ।
ಣ್ಗಡಣದ ಮುನ್ನಿನುಳ್ಳ ಸೌಭಾಗ್ಯಮುಮೀನರೆಯಾಗಿ ಪೋಗದೇ ॥೬೭॥
ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ನೀಸಿನನೊಲ್ಲದಿರ್ದೊಡಂ ಕುಡುವೊಡವೆಗಂ ಕರೆ
ಯಲೆವೇೞ್ಕುಮೆಂದ ಕೆಳದಿಗಿಂತೆಂದಳ್:—

ಬಸನಿಗನಾದೊಡೊಂದು ಗುಣಮಾದೊಡವಕ್ಕನೆ ಬೇಡ ಕರ್ಕಶಂ ।
ಕಿಸುಗುಳಗಂ ವಿಕಾರಿ ಜಡ ನಾಣಿಲಿ ಜಬ್ಬರಿ ಬೂತು ಕಾತರಂ॥
ಪುಸಿನನೊಡಂಬಡಂ ಮುಸಿಬನಿಂ ಪಗೆಯಾವನೊ 'ಪೆಣ್ಗ' ಗಂಡರೇಂ।
ಬಿಸುಪುದುಪಾತನಂ ಸುಡಿಯುವೇಡನನೇವನೊ ಲಕ್ಕಮೀವ್ರೊಡಂ॥ ॥೬೮॥
ವ॥ ಅವಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಪಾ— 1. ಲ್ಬಿಲ್ಲ. ಕ|| 2. ಮೊಟವಂ. ಗ||ಖ|| 3. ಬದರ್ಗೈಯುನೊ. ಖ||
4. ನಿಲ್ಲದ. ಕ||ಗ|| 5. ಪೇಬ್ಗ. ಗ||

ಅವನೊಡನೊಂದಿರುಳ್ಕರ[1]ಗಳಾದೊ[1]ಡೆ ಸೂಳೆಗೆ ಸಾವು ಬೇೞ್ಪೆ ।
ೞ್ಕುವೆ ಮನಮಾಗದೊಂದಿವಸಮೊಬ್ಬಿ ಅಲುಂ ಕರೆಯುಲ್ಕೆ ಕಣ್ಗಳಾ ॥
ಗವು ಮುಱಿದಪ್ರ್ವಡಂ ತೆರೆಯುಲ್ಕೆ ದಿವಸಂ ಪಡೆಹಿಂಗೆ ಮೆಯ್ಗಳಾ ।
ಗವು ಬಱಿಕೆಂದುಮಾಪ್ತಾಲಿಯುನೀವುದನಿಕ್ಕೆಗೆ ಕಾವಗಾಡಿನೊಳ್ ॥೧೯॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂಬಿಸೆಯೊಳ್

[2]ಬಿಡಿದೊಡೆ ಪ್ರಿಂಗಿ ಪಂದೊವಲಪ್ಪ್ರೀತಿಪ್ಪಗಳೊಡನೆ ಹೊರ್ಗದಾಸೆಪ್ರೌಲ್ ।
ಪಿಡಿದುಗಿಗೊಂಡೊಡಗ್ಗಳಿಪ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಪ್ರೀಯಿಪ್ಪುದೆ ಬೂತಿನಂತೆ ಮಾ ॥
ಯ್ವೊಡನೆ ರಸಿಲುಂಪೆ ನಲ್ಲೆಪೆಯು ಚಾಳಿಪ ಜಾಯಿಲನಂತೆ ಮೊಕ್ಕಳಂ ।
ಬಡುವ ಬವಂಗಿ ದುರ್ಜನನಿಯುಲ್ಲದಳಿಂತನನೊಲ್ಪಿ ಸುಟ್ಟಪಳ್ ॥೨೦॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದು ಕೊಂಟಣಿಗೊಟ್ಟಿಯೊಳ್ ಸೂಳೆವಾತಿನೊಳೊರ್ವ
ಳಿಂತೆಂದಳ್ :—

ಜಗಳಂ ದೇವನ ಪಾರಿಗೀಕ್ ನಡೆವಾಗಳ್ತೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಾಳಿಯೊ ।
ತ್ತಿಗೆ ನಿಂದಲ್ಲಿ ವಿಲಾಸಮುಜ್ಜ್ವಳಿಸೆ ಭೋಗಕ್ಕೆಂದು ಪೋಪಲ್ಲಿ ಕಾ ॥
ಳೆಗವೆಂದುಂ ಬೊಜಗಗೆ ಪ್ರೋಗೊಪಳ್ ಗಳ್ ನಾರಿಗಂ ನಿಲ್ಲಳೊ ।
ತ್ತಿಗೆ ಭೋಗಕ್ಕಗಿದೆನ್ನ ತಂಗಿ ನಡೆಯುಳ್ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಿಂತಕ್ಕುಮೇ ॥೨೧॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ತನ್ನ ತಂಗಿಯ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಪೊಗಳ್ದಳಿಂತೆನೆ—

ಎತ್ತಿದ ಬದ್ದರ ಮೋಕ್ [3]ಬದಗೊ[4]ಪೋಟಾವಿದೀಕೆಯುಕೂಪ್ರರ್ಗವೆಲ್ಪ್ವಾಚಿ
ಕ್ಕೆತ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಪಂ ಕುಡುಮನಾಗಳ್ ಪೆತ್ಕೆಗೆ ಪೆತ್ಕೆಗರ್ಘವಂ ॥
ತೆತ್ತನೆ ನಣ್ಪಿನೊಳ್ ನಡೆವನಾಕಡುನಣ್ಪಿನ ಗಂಡನೋಹಿಯೊಳ್ ।
ಪತ್ತುವನೋಹಿಗಿತ್ತವನೆ ಸಜ್ಜನಕಿತ್ತವನೆಂದು 'ಸುತ್ತುವಂ' ॥೨೨॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್

ನೋಡುವೊಡಿಲ್ಲ ಕಣ್ಣಲಸಿ ನಿಪ್ಪೊಸತಂ ಮನವಂ ಗುಣಕ್ಕೆ ಬಂ ।
ದಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಗಾಡಿ ಸೆಱೆಗೇವುದು ಕಂಡೊಡೆ ಕೊಟ್ಟು ಪತ್ತುವರ್ ॥

ಪಾ—1. ದು ಕೇಳ್ದೊ. ಗ॥ 2. ಜ. ಗ॥ 3. ಬೆಜಗೊ ಕ॥ 4. ಕಾಡುವಂ. ಗ॥

ಬೇಡುವರಿರ್ದರಿತ್ತಗಲರಿತ್ತುಱದಕ್ಕೆ [1]ಬಱಿಕ್ಕೆ[1]ಸೂರ್ವರೀ ।
ನೀಡುವರೊತ್ತೆಯಂ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳಗ್ಗಳಮಾಸೆಮಾಡುವರ್ ॥೨೩॥

ವ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್

ಬಿಯಮಂ ಬೇಡಿತನೀವರಗ್ಗದ ಬೋಜಂಗರ್ಕೂರ್ತರ್ ಕಣ್ಗಾಣದೊ ॥
ತ್ತೆಯ ಮೇಲೊತ್ತೆ ಬರುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಱವಪ್ರೋರ್ಕ್ಕೆ[2]ವಗಂ[3] ಕೊಟ್ಟು
ಕೋ।ಟಿಯುಮಂ ಕಾದೊಡನಿರ್ಪರಿಲ್ಲ ಪಡಪಿಂದೀಕೇರಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಸೂ।
ಳೆಯರೆಲ್ಲಂ ನೆರೆಪಳ್ಳಿಪ್ರೊಂದ[4]ರಿ[4]ವಳೀಮಾಧುಯರ್ಮಿನ್ನೆಂತುಟೋ ॥೨೪॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್

ಬೆರಕೆಗೆ ಪೇಸುವಳ್ ಬೋಜಗರಪ್ಪರ ನಂಟರೊಳಂಗಹೀನರುಂ ।
ತರುಪಲಿಗಂಡರುಂ ಮನೆಗೆ ಬಂದೊಡೆ ನಾಣ್ಚುವಳ್ಳದೆ ಬೇಟದೊಳ್ ॥
ಕರವೊಳಗಾಗೆ ಕೂರಿಸಿದವಂಗೆರವಂ ನಡೆ ನೋಡಕೂರ್ಮೆಯುಂ ।
ನೆರೆವನೆಯೆಂತುಟೆಂದಱಿಯಳೀಕೆಯದೇಂ 'ಕರ'ವಾಯಕಾರ್ತಿಯೋ ॥೨೫॥

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನ ತಂಗಿಯುಂ ಪೊಗೞ್ದಳ್. ಮತ್ತೊರ್ವಳ್

ಅವಧರಿಸ[5]ದೇನನಿತ್ತೊಡ ।
ಮವಚತ್ತಪ್ರೊಲಿರ್ಪ[6]ಳೋಪನೊಳ್ ನೆರೆಪ್ರೊಡೆ ನೋ ॥
ವವಗಳಯಮೀಕೆಗಲಸಿಕೆ ।
ಯಿವಳಿಂದಂ ಬಿಟ್ಟು [7]ಬೇ[7]ಯಕಾರ್ತಿಯರೊಳರೇ ॥ ॥೨೬॥

ಪಿರಿದುಂ ನುಡಿಯಳ್ ಬಗೆಯಳ್ ।
ಸಿರಿವಂತನನೊಲಿಸಿದವನುಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳಳ್ ॥
ಕರಮೊಂದುಂ ಮಾಡಳ್ ಸಿಂ ।
ಗರಮಂ ರೂಪಿಂಗೆ ಕೂರ್ಪರೆಲ್ಲರುಮಿವಳಾ ॥ ॥೨೭॥

ತೊಡೆಯುತ್ತಲ್ಲದೆ ಗಂಧಮಂ ಪಡೆವರಾರ್ ವ್ಯೆ'ಗೂಟ'ಮಂ ಲಂಚಮಂ।
ನುಡಿಮಂ ನೀಂ ದಯೆಗೆಯ್ವುದೆಂದವಳ ಕಾಲೊಳ್ ಬಂದು ಬಿೞ್ದಿಲ್ಲದಾ ॥

ಪಾ— 1. ವಳಕ್ಕೆ ಗ॥ 2. ತನಂ ಗ॥ 3 ೪. ಗ॥ 4 ಕಡು. ಖ॥
5 ದೆನಿನಪಿತ್ತೊಡ।ವ.ವನಿಕ್ಷಿಸದಿರ್ಪ. ಖ ॥6 ವಾ. ಗ॥ 7 ಸೋಂಕು ಖ॥

ಪೆಸೆ ಬಾಯ್ಗೂಟಮುಡಿಂಟುತ್ತಿಂಗ[1]ಳೊಡವಾಳಂಬಟ್ಟ್ಯೊ[1]ಡಂ ಕಾಲ್ಗಳಂ |
ಪಿಸಿಕ್ಕೈಸುತ್ತಮೆ ಸೋಂಕಿದಲ್ಲಮುೞಿವಂತಾಕರ್ಣ್ಣಂಡರಿಂಗೊಟಮಂ ‖ ೮೪ ‖

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನ ತಂಗೆಯ ಕೆಯ್ತ್ತಮನೆತ್ತಿ ನುಡಿದಳ್ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್

ತನು ತನುವನ್ನವೋಲ್ತಗಲದಿರ್ಕೆವಸೆನ್ನೊಳೆ ನೋಡದಿರ್ಕೆವಂ |
ಕನಸಿನೊಳಪ್ಪುಡಂ ಪೆಱರನಿಂ ಮುಖಮೊಯ್ಯೊಳಮಕ್ಕೆ ಗಂಡನೀ ‖
ತನೆ ತನಗೆಂದು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಾವಿನ ರೋಹಿಣಿಯೊಳ್ಗೆವೆತ್ತ ಚಂ |
ದ್ರನ ನೆರೆಪೊಪ್ಪವಾರತಿಯ ಕಾಮನ ನೋಂಪಿಗಳೀಕೆ[2]ಗಾಗಳುಂ ‖ ೮೫ ‖

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನ ತಂಗೆಯನಾಕೆಯ ನಲ್ಲನುಮಂ ತೋಱಿ ನುಡಿದಳ್ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್,

ನಲ್ಲಂಗೆ ಬಯಕೆ ಸುರತಂ |
ಪಲ್ಲಟಿಸದು ತನ್ನ ಜೇಟಿಮುೞಿದಪರಂ ಕ ‖
ಣ್ಗೊಲ್ಲದೊಳೆ ಗೆಲ್ವಳಿನ್ನಿವ |
ಳಲ್ಲದೆ ಜಗದೊಳಗೆ ಚೆಲ್ಲಗಾರ್ತಿಯರೊಳರೇ ‖ ‖ ೮೬ ‖

ವ ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್,

ಧನವುಳ್ಳನುಮಿಲ್ಲವನುಂ |
ಮನದಾಣ್ಮನುಮೊತ್ತೆಯಾಣ್ಮನುಂ ನೆರೆವೆಡೆಯೊಳ್ ‖
ತನಗ ಸರಿಯೆನಿಪ ಬರ್ದನ |
ವನಿತೆಗೆ ಸಲೆ ಸಂದುದುೞಿವರೊಳ್ ಸಂದಪ್ರದೇ ‖ ‖ ೮೭ ‖

ವ ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ತನ್ನ ಮಗಳ ಮೊಗದೊಳ್ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮಿಲ್ಲದಿಂತೆಂದಳ್

ಚೆಲ್ಲಕ್ಕಲಸುವಳಸಳ್ |
ಗೆಲ್ಲಕ್ಕೆನೆ ನೋಡೆ ಕಣ್ಣ ಕಾಡಿಗೆಯುಂ ಕೊಂ ‖
ಡಲ್ಲದೆ ನಿಲ್ಲಳ್ ನುಡಿದೊಡೆ |
ಕೆಲ್ಲವಿಲಂ ಮಾಡಿ ಬಾಯ ಕೆಂಪಂ ಕೊಳ್ವಳ್ ‖ ‖ ೮೮ ‖

ಪಾ— 1 ಳರೆವಾಳಂ ಬಿಟ್ಟೊ. ಖ; 2 ಗಾದುದಂ. ಗ॥

ಪೊಸಗಂಪಾದೊಡಮುಕ್ಕುಮೆಂದೆ ಪೆಱರಿಂ ಕಿಗಾರ್ಗಳಿಯೊಳ್ ¹ನಿಲ್ವಳೀ¹ ।
ಕ್ಷಿಸಿದೊಳ್ಪಿಂದೆಲೆಗೊಂಡೊಡಲ್ಲದಿವಳಾರ್ಗಂ ಸುಣ್ಣಮುಂ ತನ್ನ ಸಂ ।
²ತಸದಿಕ್ಕಳ್ ಸವಿಪಲ್ಲನನ್ಯವಧುಗೊಲ್ದೊಳ್ಗೊಂಡರಂ ಕಂಡು ಕಂ।
ದಿಸುವಳ್ಕೂಡಿಸಿ ³ಗೆಲ್ಲಕಾತರ್ನ³ ಮಿದೆ ನೀಪೆಣ್ಗೆ ಕಣ್ಣುಗ್ರ್ತುರ್ದೋ ॥೮೯॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್

ಏಱುವ ಜವ್ವನಂ ನಸು ಬಟಿಲ್ಗುದು ಬೇಟವ ಬೆಂಕೆಯಿಂದೆ ಬೆಂ ।
ದಾಱುವುದ್ಯೈದೆ ಚಿತ್ತಮತಿಚಿತ್ರರತಂಗಳೊಳಿಚ್ಛೆಯಾಗಲಂ ।
ನೀಱರಸೀಗಳಾಯ್ದುಱಸುತಿರ್ದಪ್ರವೀಕೆಯು ಕಣ್ಗಳೀಕೆ ಕಾ ।
ಯ್ದಾಱುವ ಪಾಲವ್ರೊಲ್ಪವಿಯನಿನ್ನುಪಭೋಗಿಸಲಾರ್ಗೆ ⁴ಮಾಡಳೋ⁴ ॥೯೦॥

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನ ಮಗಳ ಮೇಲಪ್ಪ ಪಡಿಹಿಂಗೆ ಮುಯ್ಯಾಂತಳ್. ಮತ್ತೊರ್ವಳತಿ ಚತುರೆ ಯಿಂತೆಂದಳ್.—

ಮುಗುಳಂ ತೋರದುಱಂಬನಿಕ್ಕಿ ಬರೆದಾ ಕಸ್ತೂರಿಯಿಂ ಗಡ್ತಮಿ ।
ಸೆಗಳಂ ಗಂಡುಡೆಯುಟ್ಟು ಮಿತ್ರಜನದೊಳ್ಮಾತಾಡುತುಂ ಕಾಡುತುಂ ॥
ನಗುತುಂ ನೋಡುತುಮಾತನಂತಿರಲಗಂ ತೂಗುತ್ತೆ ತನ್ನಿರ್ಪ ಚಾ।
ಕಿಗೆಯುಂ ಪೊಕ್ಕೊಡೆ ಸಸ್ಪೃಹಂ ಸವತಿ ತಂದಳ್ಕಾಲ್ಗೆ ನೀರಂ ಸಖೀ ॥೯೧॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳತಿ⁵ಚತುರೆ⁵ ತನ್ನ ಕೆಳದಿಯ ವೃತ್ತಾಂತಮನಿಂತೆಂದಳ್

ಸಿರಿಯನೆ ಪೇೞ್ವ ಕಾದಲನ ಮಾತನೆ ಭಾವಿಸಿ ಕೇಳ್ವ ಭಾವಮೊ ।
ಲ್ದೀಯೆ ನಿಜೇಶನಂ ಮನಮನೀಕ್ಷಿಸಿ ನಾಣ್ಚುವ ಪೇೞ್ವ ತಂಗೆಯುಂ ॥
ಬಾಯೊಳೆ ಬಾಯನಿಟ್ಟು ನಱುದಂಬುಲಮಿಕ್ಕುವ ಮುಗ್ಧೆಯೊಂದು ಮೊ ।
ಟ್ಟಾಯತದಿಂದಮಾನಱಿದೆನಾಕೆಯ ವಲ್ಲಭನಾತನೆಂಬುದಂ ॥ ॥೯೨॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದು ಪಿಟಗೋಷ್ಠಿಯಳೊರ್ವಂ ಸೂಳೆಗಾಱಬೊಜಗಂ

ಪಾ— 1 ನಿಲ್ಲಳೀ. ಖ॥ 2 ತಸದಿಂ ಕಳ್ಸವಿಗ. ಗ॥ 3 ಗೆಲ್ವಕೈತವಂ. ಖ॥
4 ಮಾಬ್ಬಳೋ. ಖ॥ 5 ಚಪಳೆ. ಖ॥ ಗ॥

ನಿಱಿಗೞನಿಕ್ಕಿ ದಾಂಟಿಸದೆ ದುಂಡಿಸುವಾಕೆಯನೊತ್ತಿಗೊಳ್ವವಂ ।
ತೆಱೆಯದೆ ತೇಪೆಗುಳ್ವ ಬೞನೀರ್ಗೞಸಗ್ಗದ ಪೆಕ್ಗೆ ಮೆಯ್ಯನೆ ॥
ಯ್ವಿಱಿಯದೆ ಮತ್ತೆ ಪೇೞ್ಸಿ ಪೆಱರಪ್ಪದಪ್ರೋಲ್ ಸ್ಮರಭೈರವಂಗೆ ಪೆ ।
ಣ್ಗಱಿಗೞನಿಕ್ಕಬೊಂದೆರಡನೇೞಂ ವಿಟವೃತ್ತಿಗೆ ಮುಯ್ವನಾಂಪುದೇ ॥೯೩॥

ವ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವನಗಡಿನ ಪೆಂಡಿರೊಳ್ ವ್ಯವಹಾರಮಲ್ಲದೆ ಬೇಟಮಿಲ್ಲೆಂದ ನಿರ್ಗೇಡಿಬೊಜಗಂಗೆ ಸೊಬಗುಬೊಜಂಗನಿಂತೆಂದಂ:—

ಆವೆತೆ ಬೇಟವಿಂದಿನಸರ್ಗ*ಂದಿನ ಮಾೞ್ತಿಯಂತೆ ಮಿಕ್ಕರ ।
ತ್ತಾವೞಿಯಂತಿರೆನ್ನದಿರಿಮಿಂದಿನ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಕಂದು ನಾತುರ್ದೋ ॥
ಗಾವರದಿಂಪದೇೞಂ [1]ಪಱಿ[1]ಸಿತೋ ರತಿ ಮುತ್ತುದೊ ಮೊಟ್ಟನಾದುದೋ ।
ಕಾಸನ ಕೈದು ತೆಂಬೆಲರ ತ್ರಿೞದೊ ಪೂವಿನ ಕಂಪು ಕೆಟ್ಟುದೋ ॥೯೪॥

ವ ॥ ಮತ್ತವೊರ್ವ ನೆವಕಾಱನಿಂತೆಂದಂ:—

ಪೊಣವೆ ದಿಟಕ್ಕೆ ಸೂೞ್ಪನೆಗಲ್ಲದೆ ತೆತ್ತು ಪೊಣಂ ದಸಂಗಳಂ ।
ಗಣಿಯಿಸದಿತ್ತು ಸಾರಸುಖಮುಳ್ಳೊಡೆಯಂತದು ನೂತ ಕೂರ್ತವಂ ॥
ಪಣಿಸಿನಡುತ್ತೆ ಪತ್ತುಪ್ರೌಢಮುರ್ಧೆಗೆ ಕತ್ತಿಗೆ ಸೂೞ್ ದಾಪೆ ಕೂಂ ।
ಟಣಿಗಣಿಯಂತೆ ಮತ್ತೆ ಮನೆ ತೀನ ತನರ್ಮನೆಯೊತ್ತು ಪತ್ತುವರ್ ॥೯೫॥

ವ॥ ಮತ್ತವೊರ್ವನತಿಪ್ರೌಢಂ

ಕಪೆಗಣ್ಕುಂಟಣಿವಾತು ದೂವವಿ ಮನಂ ತಾಯ್ತುಂಪೆ ಬೞ್ಗೆಯ್ತುವೊ ।
ಳ್ಗೊಡವಂದಂ ಬಲೆ ತನ್ನ ಬರ್ದು [2]ಬೞಮದೊರ್ಪ್ಪಾ[2]ಯಿಲಂಕಾರಮರ್ಕೈ ॥
ಯಡಕಂ ವಂಚನೆ ಮಿಕ್ಕಮಾನಸಿಕೆ ಮುಂಚ[3] ಮುಂಚಲಂ ತಾನೆ ತಾಂ ।
ಪಡೆವಳ್[3] ಪತ್ತದರಾರೊಡತ್ತು ವಿಟವೃತ್ತಂತಾಪೆಯುಂ ತೇಪೆಯುಂ ॥ ॥೯೬॥

ಪೊಣಗೊಳ್ವಾಳ್ ಚೆಲ್ಲದಿಂದಂ ಚಮರನ ಚಮರಂ ನೇಸೆಗೊಳ್ವಾಳ್ ರತಂತೋ
ರಣಮೆಂಬಂತೀಕೆ[4]ಸೋೞ್ಲ್ತೊರ್ಬಸನಬಸನಿಯುಂ[4]ಕೂರ್ತನಂತೊಂಡಿನಿಂಕುಂ

ಪಾ— 1 ಬೞ. ಕ॥ 2 ಬೞವದೊಳ್ಪಾ. ಗ॥ 3 ಸಜ್ಜುವಂ ತಾನೆ ಸಾಲಿಡುವಳ್. ಖ॥
4 ಗೆಲ್ಪುಬ ಸದ ಬಸದಿಯುಂ. ಗ॥

ಟಣಿ ಮಾೞ್ಪಿಳ್ಕೆಣದಿಂ ನಾಣೊಡೆಯನ ನೆಚೆಯೊಳ್ ಧರ್ಮಂ ಮಾಱಿಳ್ಕಿಂತೀ |
ಗಣಿಕಾಸಂಬೋಹದೊಳ್ ತೀಪೆಯೆ ಪುರುಷಗುಣಶ್ರೀಗಳಗ್ರ[1]ಹಿಯುತ್ತೇ[1] ||

ಗುಣದಿಂ [2]ಕೂರಿಸಿ[2] ಗಂಡರಂ ಕವ*ರ್ದುಕೊಂಡುಳ್ಳರ್ಥಮಂ ಬೇೞಲ |
ೞ್ಕೂಣಮುಂ ಮುನ್ನಿನದೇನುಮಿಲ್ಲ ತೊವಲೆಂಬಂತಾಗೆ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ನಖ ||
ವ್ರಣಮುಂ ಮಾೞ್ಪದೆ ತೀಪೆಗುಳ್ಳ ಬಿನದಂ ಮುಂಗಯ್ಯೊಳ್ ಜ್ವಾಲತಾ |
ಕಿಣಮುಂ ಮಾಡಿದಳೀಕೆಯಲ್ಲಳೆ ಸಮಾಕೃಷ್ಟೇಕ್ಷುಕೋದಂಡನಾ ||೯೮||

ವ|| ಮತ್ತಮೊರ್ವಂ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಜೀವಗುಣಗಣವಿಧುರಂ

ಗಂಡರ ಚಿತ್ತಮುಂ ಪಱೆದೊಡಲ್ಲದೆ ಕೇಳ್ಪಡಪಿಲ್ಲ ಸೂಳೆಯೊಳ್ |
ಪೆಂಡಿರೊಳಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಸುಖಮೆಲ್ಲಿಯುಮೇದೊರೆಯುಂಗಮಿಕ್ಷುಕೋ ||
ದಂಡನನಿಕ್ಕಿ ಗಲ್ದು ಗೞಿಯೆತ್ತಿಸಿದುತ್ತಮವೀತರಾಗನುಂ |
ಕಂಡನೆ ಮುಕ್ತಿಯೊಳ್ ನೆರೆಯದನ್ನೆಗಮೇಂ ಗಡನಂತಸೌಖ್ಯಮಂ ||೯೯||

ವ|| ಎಂಬೆಲ್ಲಗರ್ಭಿಮತನಾದಂ. ಮತ್ತೊರ್ವಂ ನೀನೀಗಳಾಕೆಯ ಮನ
ಯತ್ತಲೇಕೆ ಪೋದೆಯೆಂದತಿಪ್ರಿಯಮಯಸ್ಯಂಗೆ

ಬಿಡೆಮುಗಿದಲ್ಲದೇಂ ಪಿಡಿವಳೇ ಸೆಱಗಂ ನೆಱೆ ನಾಣ ತಾಣಮಾ |
ಬೆದಕದೆ ಸ್ಮೈತ ಸೋಂಕುವಳೆ ಬೂತುತನಂ [3]ಪೆಱಗಾಗೆ[3] ಮಾತುಗು ||
ಟ್ಟಿದವಳೆ ಬೀದಿಯೊಳ್ಬಗಿದು ಮುಂದಲೆಯೊಳ್ ಕಿಱುನೆಕ್ಕಸಿಕ್ಕದ |
ಲ್ಲದೆ ಮುೞಿದಾಕೆ ನಕ್ಕುಱಿವಳೇ ಸುಡು[4]ವಳ್[4] ಗಳ ಗಾಳುಗಂಡನಂ ||೧೦೦||

ವ|| ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ

[5]ಬರೆದ[5]ಗೆಯ್ಯುಱಿದಂ ಬಸಿದ ಸೂಲಮನೇಱಿಸನೊತ್ತೆಗೊಟ್ಟಮಂ |
ಕರೆದಭಿಮಾನಮುಂ ಪೆಱಗೆ ಕೊಟ್ಟಮನಟ್ಟಿಱಿದುಯ್ದು ರಾಗದಿಂ ||
ನೆರೆದನೆ ದೂಳಿಯೊಳ್ ನೆರೆದನಾಕೆಯ ಹಾಸಮೊ ಬೊಮ್ಮಹಾಸಮೋ |
ತರುಣಿಯ ತೋಳೊಳಾಳೊಸುಡುಸೂಳೆಯಕೂಟಮೊಕಾಳಕೂಟಮೋ ||

ಪಾ— 1 ಹುವತ್ತೇ. ಗ|| 2 ಕೂಡಿಸಿ. ಗ|| 3 ಪೊಱಗಾಗೆ. ಗ||
4 ವೆಂ. ಕ|| ಗ|| 5 ಬರಗಡೆ. ಗ||

ವ|| ಎಂದು ವಿರಕ್ತನಾದಂ. ಮತ್ತೊರ್ವಂ ನೀನೀಗಳಾಕೆಯ ನಣ್ಪನೇಕೆ ಮಾಣ್ದಿಯೆಂದಾ ಕೆಳೆಯಂಗಿಂತೆಂದಂ:—

ನುಡಿಯೆಲ್ಲಂ ಹೊಲೆ ಸೂರುಳೊಳ್ಳಱಿ ಹೊಸಂತಿಲ್ಸ್ರೊಂಗೊಳಲ್ಪತ್ತುವಾ |
ಯ್ಯುಡಿನೀರೊರ್ಮೆಗೆ ಕಮ್ಮನಪ್ಪ ಬಳಿನೀರೂರೂರ ದೈವಂಗಳುಂ |
ಪಡಿಗೆತ್ತೋಡಿದುದೀಕೆಗಂಜಿ ವಿಟರೆಂದುಂ ಗೆಂಟು ತಮ್ಮಬ್ಬೆ ಸ |
ತ್ತೊಡಮೀನಂಜಿನ ಪೆಣ್ಣ ಕಣ್ಗೆ ಹುಸಿಗಣ್ಣೀರಲ್ಲದೇಂ ಬರ್ಕುವೋ ||೧೦೨||

ವ|| ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ.

ಮನವುಂ ಬೆಟ್ಟಿತುಮಾಡಲೆಂದ ಬಿಡುವಳ್ ಬಲ್ಬೇಂಟೆಯಿಂ ಬೇಂಟದೊಳ್
ಮದವುಂ ಬೇಂಟಮನಾಗಳಂತೆ ಬಳೆವಳ್[1] ಬಲ್ಗಯ್ತದಿಂದೊತ್ತೆಯಾ ||
ಣ್ಮನೊಳಂ ಮೊಯ್ಯನೆ ಮಾಱುವಾಕೆ ಭವವುಂ ಪೇೞ್ಮಱಳೀಸಂತೆಯೊಳ್ |
ಧನಕಾನಾರ್ಜಿಸಿದಳ್ಗೆ ದೈವವಶಗಿನ್ನೀಸೂಳೆಯುಂ ಡಾಳೆಯುಂ || ||೧೦೩||

ವ|| ಮತ್ತಮೊರ್ವಂ ಕಾಮುಕಳಾಕೇಳೀಶೀಲನಿಂತೆಂದಂ:—

ನೆತ್ತಮನಾಡಿ ಸೋಲ್ತಧರಮುಂ ಕುಡುಪೆಂಡಿನಗಿತ್ತು ಕೊಳ್ವೆ ತಾಂ |
ಮತ್ತಱಿತೀಸ ಮತ್ತು ನಗುತುಂ ಲೆಗೆ ಪಾಂ[2] ಪಿಡಿಯಲ್ಕೆ ನೊಂದು ಬೈ ||
ಯುತ್ತಮೆ ಮತ್ತೆಯುಂ ಕುಡುವ ಸಾಲ್ವುದು ಸಾಲ್ವುದೆನುತ್ತ ಮೊ[3]ಡಿಕಾ |
ಡುತ್ತುಮೆ ಮತ್ತೆ ಕೊಳ್ವ ಕಿಳಕಿಂಚಿತಮೊಪ್ಪುವುದೆನ್ನ ನಲ್ಲಳಾ ||೧೦೪||

ವ|| ಮತ್ತಮೊರ್ವ ಸೌಭಾಗ್ಯಭವನಂ

ತಱಿದಾಂ ಪೋಗೆ ಸಗರ್ವಮಡ್ಡಮಿಡುವಳ್ ವಕ್ತ್ರಾಬ್ಜಮುಂ ಜಬ್ಬುವಳ್
ಕುಡಿವುರ್ಬಿಂ ಕುಚವಸ್ತ್ರಮುಂ ತೆಗೆಯೆ ಸಾಸನ್ನಂ ನಗುತ್ತಿರ್ಪಳು ||
ಳ್ಳುಡೆಯಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಲೀಲೆಯಿಂ ಸೆಳೆದೊಡೆನ್ನಂ ಸಸ್ಪೃಹಂ [4]ಕೊಳ್ವ[4]ವ್ರೊಲ್ |
ಕಡೆಗಣ್ಣಿಂದಮೆ [5]ಕೂಂ[5]ಕುವಳ್ ಸಹಜಮೀಬಿಬ್ಬೋಕಮೆನ್ನಾಕೆಯಾ ||

ಪಾ— 1 ಮನೆಯುಂ ಬಿಟ್ಟವನ್ನೈದಸೆಂದು ಬಳವಳ್ ಬಲ್ದೋಂಟೆಯುಂ (ಬಲ್ದಾದಿಯುಂ) ಬೇರದೊಳ್| ಮನವುಂ ಬೆಟ್ಟಿತುಮಾಡಲೆಂದು ಮುನಿವಳ್. ಖ||
2 ತಾಂ ಕ|| 3 ತ್ತಂ| ಸಡಿಲ್ಪ. ಕ|| 4 ಕೊಲ್ವ. ಗ|| 5 ಕೊಂ. ಖ||

ವ|| ಎಂದನಂತರಂ ಭಿನ್ನರುಚಿಗಳಪ್ಪ ವಾಚಾಳವಿಟನಚನಂಗಳಲ್ಲದೆ,

ಕರೆಯದೆ ಕಾಡಿ ಕಂಟಿಸುವ ಕೊಂಟಣಿಯಂ[1] ನೊಣೆಗಚ್ಚಿ[1] ತಿಂಗೆ ಬೆಂ |
ಗುರುಚಿ ಬಳಾರಿ ಬಾಡಿಸುಗೆ ಚಂಡಿಕೆ ನುಂಗುಗೆ ಮಿಟ್ಟು ತುತ್ತುಗ ||
ಬಿಸ್ಕುಟಿಸುಗೆ ಕಾಳಿ ಕೇಳ್ಗೆ ಬೆಯಿಪಂ ಮುಖದಿಕ್ಕುಗೆ ಮಾರಿ ಭೈರವಂ |
ಹರಹುಗೆ ಮೇಳೆಯಂ ಮುಚಿಗೆ ಮಾಳಬೆಗಿಂದು ಮೊಗಾರಮೆತ್ತುವಂ||೧೦೬||

ಗಾಳಿಸು ಗೆಲ್ವನಂ ಹರಹು ಹಾಜೆಗನಂ ಸುಲಿ ಸುತ್ತುಗಾಜಿನಂ |
ತಾಳಿಸು ತೇಪನಂ ಕುಡವೆ ಕಾಡುವನಂ ರಸಬೋನವೆತ್ತು ಮಾ ||
ಕಾಳಿಗೆ ಡಾಳನಂ [2]ನೆಗಪ್ರು ಟಕ್ಕಿಪನಂ ತುಬು ಮೇಕುದೋರ್ಪನಂ |
ಮಾಳಬೆಗಿಕ್ಕು ಪ್ರಾಚಿ[•] ಪ್ರಸಿನನಂ ಪ್ರಸೆದಿಕ್ಕುಗೆ [3]ಪಚ್ಚೆಗಾರನಂ[•] ||

ವ|| ಎಂಬ ದರಿದ್ರವಿಟವೇಶ್ಯಾಲಾಪಂಗಳುಮನಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂದು ಕೇಳು ತ್ತುಂ ಮಚ್ಚತ್ತುಮುಚಿತಾನುಚಿತಚೇಷ್ಟೆಗಳುಮಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಿಂ ನೋ ಡುತ್ತುಂ ನಾಗರಿಕಾದಿಚತುರವಚನಂಗಳನಾಲಿಸುತ್ತುಂ ಕಂದರ್ಪದೇವಂ ಬ ಪಾರ್ಗಳೊವರ್ಗಳ ಮೊಗವ ನುಣ್ಪಿಂಗಂ ಕಣ್ಣಬೆಳ್ಪಿಂಗಮೊತ್ತೆಯಿಟ್ಟು ಗೊ ಟ್ಟಿಗಿರಲೆಳ್ಪೆಗಿ ಪರಿತಂದು ವಿದೂಷಕಂ ಸತ್ತನೆಂದು ಭಯದಿನಭಿನಯಿಸಿ,

ಕಾವುದು ದೇವ ಯಾಚಕನನಂಜದಿರಂಜದಿರೇಕೆ ನೇಲ್ವ ತೇರ |
ಳ್ವಾವಲೆಳ 'ಮ'ತ್ತವಾರಣವ ನೆ ೞಂಡಲೆ‌ಳ ಕಾವೆರ್ದವೃತ್ತಿ ನಿಂದೆ ಪೆ||
ಬೂರ್ವೆರ ಕೊಡಸ್ತ ಗೊಂಡು ಪ್ರೀಅಮಟ್ಟಿಪ್ರೊಪೂ ದೊಡೆಪ್ರಯ್ದು ವೆನ್ನನೋ
ವ್ರೋವತಿಭೀತಿಯಾವಪ್ರದು ಸೂಳೆಯ ನೀರ್ವೊರ್ಲೆಗಂಡು ಭೂಪತೀ||೧೦೭||

ವ| ಎಂಬುದಂ ಕಟಕಿಯ [4]ಕಡಾರಂ ಕೋಯ್ದುದೆಂಬವನಂತೆ[5]ಗೆಯ್ದು ನಿ ನ್ನಸಾವು ಪುಸಿಯಿದಂ ಕೇಳ್ದರಂ ನಗೆಯ ಕೈಯೊಳ್ ಬಿರಿಸು ಸಾವಂತೆ ಮಾ ಡಿದೆಯೆಂದರಸಂ ನುಡಿಯುತ್ತುಂ ಬರೆ; ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್,

ಅಡವರ್* ಕುಚಸ್ವಯಂ ದಯಿತೆ ಬಿದುರ್ವಿದೇಕೆನೆ ಬದೆರ್ಯೆಂದಳಂ|
ತಡಿಗಡಿಗೋಪ ನಿಂ ಸರಸಕಾಮುನಿಮಾಸದೊಳಿಟ್ಟ ಕೈಯನಿಂ ||

ಪಾ— 1 ನೋಣಗಚ್ಚಿ. ಕ|| ಖ|| 2 ತೆ. ಕ|| 3 ಪಚ್ಚಕಾಜನಂ. ಕ|| ಗ||
4 ಚಿ. ಗ|| 5 ಕಟರಕೊಯ್ದಂತೆ. ಕ|| ಗ||

ಪಿಡಿದಿರೆ ತಮ್ಮೆಮ್ಮೆಳಿಟ್ಟು ಸವಿದೋಱುವ ದೊಸಱನೊಂದಹರ್ನಿಶಂ ।
ಕಿಡಿದಪ್ಪುವಿಲ್ಲಿಗಾಸವಿಗೆ ಪೆರ್ಮೆಲೆಯಲ್ಲದೊಡಿಂತು ಬೀೞ್ಗುಮೇ ॥೯೯॥

ವ॥ ಮತ್ತೊರ್ವನೊಳ್ಕಾಡಿ ಮುಳಿಸಿನೊಳ್[1]ಮಿೞು[1]ಯಿಕ್ಕಿ ಕಾಡುವ ಕಂಡುಬೊಜಗನಂ ಪಿಡಿದು,

ಜಗುೞ್ವೆಯಿದಿರ್ಚಿ ಸಬ್ಬಮೆನಗಿಲ್ಲದ ದೋಷಮನಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಿಗಾ ।
ಳ್ ಗಳಹಿಯೆಂಬುದಂ ಕರೆಯದಿರ್ದೊರ್ತೆ ನೀನ್ಮನೆಗಂಕಮುಪ್ಪಿನಂ ॥
ಜಗಳಮೆಯೆಂದೊಡೊಪ್ಪಿಸಿದ ನಿನ್ನಯ ನಣ್ಪೆ ದಲೆಂದು ತಂದ ಪು ।
ಟ್ಟಿಗೆಯಿಱದೇಟ್ಕೆಮ್ಮೆಳಂಗಱದು ಸೇದಿಯು ಬಾವಿಯೊ ಬಂದ[2]ದಾವ[2]ಯೋ॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ಬಿಡದೆ ಪುರುಡಿಸಿ ಪಿಡಿಯೆ ಪಿಡಿಯೆಯುಮೊಟ್ಟೈಸಿ ಪೋಪ ಬೊಜಗನಂ ಬಡಿದಿಂತೆಂದಳ್:—

ಆವೆತೆಯಿಚ್ಚೆ ನಿಂ ತಳದೊರ್ತೊತ್ತಿದುದಿಂತಿದು ನೀಂ ಕೊರಲ್ಗೆ ಬೆ ।
ಳ್ಗಾವಿಯು ಪ್ರೇನ್ಮೆ ನೀಂ ಕುಡುವ ಪುಟ್ಟಿಗೆ ಕಣ್ಬನಿಯಿಂದೆ ನಾಂಗುಮೇ ॥
ಗೋವನೆಯಪ್ಪೆ[3]ಯಿಪ್ಪೊರ್ಡಿರು[3] ಪೋಪ್ಪುಡೆ '[4]ಪೋಗಿನಿ'ತೇಕೆ ನಾಯ್ಗೆ ತೆಂ
ಗೇ[5]ವುದೊ ಕಾಗೆಗೆಪ್ಪುದೊ ರಸಾಯನಯುಕ್ತದ ಸಾರಭೋಜನಂ[5] ॥೧೦೧॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳೊಂದೆಡೆಯೊಳ್

ಕಿತವಿಯಿದೆಲ್ಲಿಗಂಗಡಿಗೆ ತಂಬುಲಮಂ ಪಿಡಿ ಕೆಮ್ಮಗೆಮ್ಮೆಳೇಂ ।
ಸಿತಗ[6]ಯಿ[6]ದಾವ ಮಾತು ನಸೆ ಪೋಗಿಯೆ ಬಾರೆನೆ ಬಾರ[7]ದಿಂದೆ[7]ಯಾ ॥
ಣ್ತಿಬಪೆದುಂ ಮಗುಳ್ಚಿಗುಣ್ತೆ ಬಂದಪೆ ಬಂದಪೆನೊಲ್ಲೆನೆಲ್ಲಿ ಪು ।
ಟ್ಟಿತೊ ಶಿವಧರ್ಮವೆಂದೆಟೆವಳೋವರಿಗೊರ್ವನನೊರ್ವಳಱ್ತಿಯಿಂ ॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳ್

ನಡೆನಡೆವಂತಿರೇಂ ಭಯಮೆ [8]ನೋಡಿರ[8] ನೋಟ್ಪೊಡೆ ಪೊನ್ನೆನಣ್ಪಿನಿಂ ।

ಪಾ— 1 ಮುಳ್ಸ್ತ್ರಿ ಕ;॥ ಮುಳುಮಿಳಿ. ಗ॥ 2 ತಾನಿ. ಕ॥ ಗ॥ 3 ಯುಪ್ಪದಿರು. ಕ॥ 4 ಪೋಯಿನಿ. ಕ॥ 5 ಗೇವುವನಿದೇವುದೊ ಕತ್ತೆಗೆ ಕ್ಷೀರಭೋಜನಂ. ಕ॥ ಗ॥ 6 ಗಿ. ಕ॥ 7 ನಂದಿ. ಕ॥ ಗ॥ 8 ನೋಡವೊ. ಗ॥

ನುಡಿ ನುಡಿವಂತು ಬಿಕ್ಕುಂಡಿಯೆ ಬಾರಲೆ ಬಪ್ಪೊಡೆ ಮಾವೆ ಮಾನವಂ॥
ಬಿಡುಬಿಡುಸಂತಿರೇ[1]ದಿಕೆಗಂಡನೆ ಗಂಡನೆ ಕೇಳ ಪೇಟು 'ಪೇ'।
ಟ್ಟೊಡೆ ಕವಿರಾಜಕುಂಜರನ ಕಬ್ಬವಮ ಕೆಮ್ಮನಿದೇಕೆ ಸಮ್ಮವಂ ॥೧೧೩॥

ವ॥ ಅಂತು ಪೊಲ್ಲಕೆಯ್ದ್ಗ ಕಾವಲಳನು[2]ದು[3]ದೇಱಿಂ ನುಡಿವು ಪೋದಂ. ಬಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವಳ್ ರತಲಾಂಛನನುಮಂ ಕಂಡು ಕಡುಮುಳಿದು 'ಪರ್ದ'ಡುವ ಸಮಸಂಕರವುಂ ಪಡಿಯುವುಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದಿರ್ದ ಬೊಜಂಗನಲ್ಲಿಗೆ ತಾನೆ ಪೋಗಿ,

ನೆನೆಯದಿರೇನುಮಂ ನೆನೆವೆಯು ಪ್ರೊಡೆ ನೀಂ ನೆನೆಯೆನ್ನ ಮಾಪ್ಪಿ ಬ।
ರ್ದನೆ ನೆನೆಸಂದು ಸೂಳೆತನವೆಂಬುದೆ ಕಷ್ಟಮದಕಿನ್ನೇಕೆ ಪೇಟ್ ॥
ಮನಕತವೆನ್ನ ಮಾಪ್ಪಿ ಬದಗೇಂ ಪೆಱತಾದುದೆ ಬೇಡ ಕೆಮ್ಮಗಂ।
ಮನೆ ಗುಸುಟೇಕೆ ತನ್ನ ಸುಖಕಲ್ಲದೆ ಕೇಳ್ಕೆಯಾರ ಬಿಟ್ಟಯೋ ॥೧೧೪॥

ವ॥ ಎಂದು ಬಸಿಮುಸಿಮುಮಂ ತೋಱಿ ನುಡಿದೊಡಂಬಡಿಸಿದಳಾಪ್ರಘಟ್ಟಕವುಂ ಕಂಡು ಮಕರಂದನರಸಂಗಿಂತೆಂದಂ:—

ಪಡೆದುಣ್ಬ ಪೆಣ್ಣ್ಗಳದಾರ್।
ಗಡಿನೊಪ್ಪಮೆ ಸಾಲ್ವುದುಱುದುಮೊಳ್ಪಱಸುವನೇಂ ॥
ಕಡುಗಾಂಪನೊ ತಣ್ಣ್ಗಱಿಂ।
ಪಡವಿನೊಳಲೆಗಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ಪಡೆದಱಸುವುದೇ ॥ ॥೧೧೫॥

ವ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ನೀನೇಕೆಯಿಂತಾದೆಯೆಂದು ಮೊಗಮುಱಿದಾಕೆಗಿಂತೆಂದಳ್:—

ನಂಬಿಸಲಾನೆ ಬಲ್ಲೆ ನಿದಿರಂ ಧನಮಂ ಪಡೆದಾನೆ ಬಲ್ಲೆ ನಿ।
ನ್ನೆಂಬುದೆ ಲಜ್ಜೆ ಪಚ್ಚೆಯ ಪಸುಮ*ಣಿಯುಂ 'ಕುಡಲಿ'ಲ್ಲಗಂತು ಬಾ ॥
ಯ್ತೆಂಬುಲವೆಂಬುದಂ ಪಡೆಯದಂತುಟೆ ಮಾಱುಡೆಗೊಣದಂತಿರ।
ಟ್ಟುಂಬರಿಗೊಂಡು ತೇದಪುದು ಬೇಟವಿದೆನ್ನಯ ಪಾಪಮಲ್ಲದೇ ॥೧೧೬॥

ಪಾ— 1 ಕೇ. ಕ॥ 2 ಪೊ. ಕ॥ ಗ॥ 3 ತಡಮ. ಗ॥

ವ ‖ ಅದಂ ಕೇಳ್ದು ವಿದೂಷಕನೀಕೆ [1]ಪುಟ್ಟುಗೆಟ್ಟ[1] ಪುಟ್ಟಗೆಯಂತೆ ಪಡಣವೋಣಗಿದ ಪಱಿಯ ಸಿದ್ದಿಗೆಯಂತೊಣಕುಟ್ಟದೆ ಪತ್ತಿದ ಪಾಱೂರ ನಾಯಂತೆ[2]ಯೊಡಲಂ ಪತ್ತಿದ[2] ತೊನ್ನರ ತುಱಿಯಂತೆ ಕಣ್ಣಿಂಬು ಬಿರ್ದ ಕ[3]ಬಾರ್ಳೆಯಂತೆ[3] ಕಾಗೆ ಪಱಿದ ಪಱುಗೆಲಂತೆ ಸುಸಿಲ್ದೋಱಿಯುಂ ದಾಂಟಿಸಲಾಱದೆಡೆ[4]ಸತ್ತೊಡೆ[4] ತನ್ನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯಮಂ ಬೇಟದ ಮೇಲೆ ನೆವಮಿಕ್ಕಿದಪಳೆಂದರಸನಂ ನಗಿಸಿದಂ. ಅತ್ತ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ‖೧೧೭‖

ನುಡಿದಪೆಯಿಲ್ಲ ನೀಂ ಮಗಳೆ ನಿನ್ನನಿದೇಂ ಪೊಡೆದತ್ತೊ ಬಲ್ಗರಂ ।
ಪಿಡಿದುದೊ ಕಂದಿ ಕುಂದಿದೆಯಿದೇನುರಿ ಕೊಂಡುದೊ ಕೊಂಡುದೆನ್ನನೆಂ ‖
ದೊಡಮದೆ ಮಾತೆ ಮತ್ತೆ ಪಿಱಿತಾವುದನೆಂಬೆನೊ ಬೇಟಮೊಂದೊಡಂ ।
ಸುಡು ಗರಮೊಂದೊಡಂ ಸುಡುವ ದಳ್ಳುರಿಯೊಂದೊಡಮೊಂದೆಯಲ್ಲವೇ‖೧೧೮

ವ‖ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳಗೊರ್ವ ಬೇಟಕಾರ್ತಿ ಬೇಟಕ್ಕೆ ಬೇಸತ್ತು ಕೆಳದಿಗಿಂತೆಂದಳ್:—

ಸತ್ತೊಡೆ ಪೋಕುಮಲ್ಲದೆಡೆಯೊಳ್ಕಿಡಿಪ್ರೋಕುಮೆ ಬೇಟಮಕ್ಕ ಬೇ ।
ಸತ್ತೊಡೆ ಮತ್ತೆ ಲಜ್ಜೆ ಗಡ ಮತ್ತೆ ಚಲಂ ಗಡ ಮತ್ತೆ ನಾಣ್ಗಡಂ ‖
ಮತ್ತೆ ಬೊಜಂಗಗೊಟ್ಟೆ ಗಡ ಮತ್ತೆ ಸೊಗಂ ಗಡ ಮತ್ತೆ ತಾಯ್ಗಡಂ ।
ಮತ್ತೆ ಬರ್ದುಂಕುವಾಸೆ ಗಡ ಪೇೞದು ಬೇಟಮೊ ದೈವಕಾಟಮೋ ‖

ವ‖ ಮತ್ತಮೊಂದು ತಾಣದೊಳ್

ಅಡಿಯನದೇಕೆ ದಂಡೆಗೊಳುತಿರ್ದಪೆಯೀಱ್ದುಗುಳಿಂದೆ ಸೋವಡಂ ।
ತೊಪೆ ತೊಡೆಯಿಂದಿಱುಂಕದಿರು ಮೆಲ್ಲನೆ ಪಾಯ್ದಪೆಯೌಂಡುಗರ್ಚದಿರ್ ‖
ಪಿಡಿಯೆನಡರ್ತು ಬಾಯ್ದೆಱೆಯದಿರ್ ಮೊಲೆಯುಂ ನಿನಗಬ್ಬೆಯಕ್ಕಟಾ !
ಕುಡಳೆಯಿದೇಕೆ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿರಿದಟ್ಟಪೆಯೆಂದನದೊರ್ವ[5]ನೂರಿಚಂ[5] ‖ ೧೨೦‖

ವ‖ ಎನೆ ಕೇಳ್ದು ಕಡ್ಡಗೊಂಟಣಿ ಕಿಡಿಯುಂ ಮೆಟ್ಟಿದಂತಾಗೆ ಚಾೞಿಗೆಯ ಬಾಗಿಲ್ಗೆ ಬಂದಿಂತೆಂದಳ್:—

ಪಾ— 1 ಪುಟ್ಟಿಜಂಗೆಟ್ಟು ಗ‖ 2 ಬತ್ತಿದೊಡಲಭ್ಯಂತರಂ ಗ‖ 3 ಕಬ್ಬಾರ್ಯಂತೆ. ಗ‖; ಕಬ್ಬಾರ್ಯ. ಕ‖ 4 ಸತ್ತೋಡುತುಂ. ಗ‖ 5 ಮಾರಿಚಂ. ಕ‖ ಗ‖

ಕೇಳತನಕ್ಕೆ ನೀನಿನಿ¹ದನಿಕ್ಕದೆ ಗರ್ಭದೊಳಿಂತು ಕೊಲ್ವರೇ ।
ಸೂಳೆತನಂಗಳಂ ಸರಸವಿಲ್ಲದೆ ತಳ್ತೊಡನಿತ್ತು ಪೋಪುದಿ ॥
ನ್ನಾಳಿಯರೊತ್ತಿ ನೀನುಗವು ನಿನ್ನ*ರ್ದೆಗೆಯ್ದೊಡನೆರ್ದು ಪೋಪ ಬೆ ।
ಳ್ಳಾಳ ಬೊಜಂಗ ಬೂತೆಪಿಡಿ ನೀಂ ಕುಡುಪೊತ್ತೆಯನಿಕ್ಕಕಾಡಿನೊಳ್¹॥(?)

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವ ನಿರ್ಲಜ್ಜಕೂಂಟಣಿ

ಮತ್ತೆ ಬೊಜಂಗರಿಲ್ಲ ²ಪೊಱಗೊ²ಚ್ಚತಮೇಂ³ನಿನಗುಂಟು ತೋಳ್³ ಬಿ ।
ಕ್ಕೊತ್ತೆಗೆ ಪೋಕೆಯಿಂತು ⁴ಸುನಿ⁴ಯಂತ್ರಿಕೆ ನಿಲ್ವರೆ ಸೂಳೆ ಕೇಳರೋ ॥
ಬಿತ್ತಗೆ ನಾಣ್ಚಿಯಿಂ ಪೊಱಮಡಾಂ ಪೊಱೆಯಿಟ್ಟಪೆನೆಂಗು ಸುತ್ತಿದಳ್ ।
ಮುತ್ತಿದಳಬ್ಬೆ ಚಾಕಿಗೆಯನೊರ್ಬಳ್ ಮಾಱಿಯ ಮೂರಿಯಂದದಿಂ॥೧೭೨॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ಮಗಳಂ ನೀರುಂ ಮಾಱುಮಾಡಿ ಕೊಳಲಣ್ಮದೆ ಚಮರಗೂಂಟಣಿ

ನಾಣಿಲಿ ನಿಟ್ಟಿರಂ ಸಿತಗನಾಟವಿಟಂ ತುದಿಗೋಡ ಪೊಱು ನಿ ।
ನ್ನಾಣೆ ಗಡಾಗಡುಂ ನಿನಗೆ ಕೂರಿಪರೊಳ್ ಬೆರಸಿರ್ಪನಾತನೇಂ ॥
ಮಾಣಿಕದನ್ನರಪ್ಪ ಪೊಸಬನ್ನರನಿಂಗಳೆ ತರ್ಪೆನೆನ್ನ ನೇ ।
ರಾಣಿಯ ಪೊನ್ನಬೇಡವನ ನಣ್ಪಿದನಾಂ ಸೆಱಗೊಡ್ಡಿ ಬೇಡುವೆಂ ॥೧೭೩॥

ವ॥ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್,

ರತಮನೆ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ಮುಱಿಗು ತಾಂ ಮಗುವಂ ಮೊಲೆಯೂಡಲೀಶಬಂ
ಬಿತನವದನಾಬ್ಜಮಂ ತೆಗೆದು ತಾಂ ಶಿಶುವಂ ⁵ಪೊದಿಸಲ್ಕೆ⁵ ಬಳ್ಪಿನಿಂ ॥
ಪತಿಪರಿರಂಭಮಂ ಬಿಡಿಸಿ ಕೂಸಳೆ ನಂಬಿಸಲಿರ್ದ ಸೂಳೆವಾ ।
ಣತಿಯೆರಡರ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟ ಕಱುಪೋಲೆಡೆಯಾಡಿದಳೊಂದುಗೇಹದೊಳ್॥೧೭೪॥

ಪಾ— 1 ಸನಿಕ್ಕಗೆ ಗರ್ಭದೊಳಂಸಕಲ್ವರೆ......ಸರಸವಲ್ಲದೆ ತುತ್ತಿಡೆಯಿತ್ತು ಪೋಪುದೇ॥ ನಾ......ಮನವು......ನಿಡುಪೊತ್ತೆಯದೆ(ನೆ)ಂಬ ತಾಱರೆ. ಗ॥
2 ಪೊಜಸೊ. ಗ॥ 3 ನಿನಗ-ಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೆ. ಗ॥ 4 ಶನಿ. ಗ॥
5 ಸುಡಿಪಲ್ಕೆ; ಸುದಿಪಕ್ಕೆ. ಗ॥

ವ|| ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳೊತ್ತಿಗೆ ನಿಂದ ವೃದ್ಧವೇಶ್ಯೆಯುಂ ನಾಣ್ಚಿಸಲೆಂ
ದು ವಿದೂಷಕಂ ಪೋಗಿ,

ಪಿಡಿ ನಡೆಯೊತ್ತೆಯೇಂ ನಿನಗೆ ನೀನೊಸೆದಿತ್ತುಗೆ ತೋಱು ಸೂಳೆಯಾ |
ವೆಡೆ ಸುಡು ಕಾಣ ಕಣ್ಣೊಡೆದುವೇ ಹರೆಯುಂ ಪಿರಿದಬ್ಬೆ ನೀಂ ಮುವೋಂ ||
ಪಿಡಿವಿರೆ ಮೂರ್ಖನಪ್ಪ '[1]ಧನಮಂ[1]' ನಿಸುಗೀಪೊಸವೆಂಟಿರಿರ್ದವೋಲ್ |
ಕುಡುವರೆ ಕಾಯ್ಗುಳಂದಱಿಯೆ ಪಣ್ಣಿನಿದೆಂಬುದನಣ್ಣ '[2]ಕಾಣಿರೇ[2]' ||೧೦೫||

ವ|| ಎಂದು ಸೂೞ್ಮಾತನಾಡಿ ಸೋಲ್ತು ಕಂದರ್ಪದೇವ ಕಟಾಕ್ಷಪ್ರೇ
ಕ್ಷಿತಪೀಠಮರ್ದಕನಿಂದರ್ಧಚಂದ್ರನಂ ಪಡೆವುದುಮೊರ್ವಳಂಟೆಯುಮಾಱಿ
ದಿರೆ ಮಗುೞೆ ಕಳ್ಳನೊಱಗಿಕೊಂಡು ಕಾದಲಂನೀಡೆ ನೀಡುಂಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ,

ಪಿಡಿಯಲೆ ಬಾಲೆಯಿತ್ತೆಯಿವನೇಕೆಯೊ ಬಾಲಕಿ ದೈನ ತಾನೆ ಕಾ |
ದಿಡಿಪ್ರದು ನೋಡ ಕಲ್ಲೊಲೆಗೆ ಬಿತ್ತಿಯು ಬತ್ತಲೆಮಾಱುತಿನ್ನು ಬಾಯ್ ||
'[3]ಕುಡಿದಪೆನೆಂ'ದೊಡೇಂನುಡಿದ'[4]ಳೋ'ಪ್ರಿಯನೊಳ್ವ್ಯಧು ಮತ್ತಮಾತಿನೊಳ್ |
ತೊಡಳೆಸೆಯಲ್ಕೆ ಕಂಡು ಮಣಿಪಾತ್ರದಮದ್ಯದೊಳಂಮಬಿಂಬಮಂ || (?)

ವ|| ಮತ್ತಮೊಂದು ಮಣಿಗೇಹಾಂತರದೊಳ್

ಕರಜಾತಾರ್ದ್ರಕ್ಷತಂಕುಂಕುಮಲಿಖಿತಮನೋವೋಹಯಂತ್ರಂಬೊಲಿಂಬಾ
ಗಿರೆ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ಕೈಯ ಪಾತ್ರಂಕರಮೆಸೆಯೆ ರಣನ್ನೂಪುರಂಮುಕ್ತಕೇಶಂ||
ಸ್ಮರಮಂತ್ರಾರಾಧನಾದೇವತೆಯೆ ಕುಣಿವವೋಲಾಡಿದಳ್ಪೀರ್ದ ಮದ್ಯಂ |
ಸುರಿವಂತೂರುಪ್ರದೇಶಂಬಿಡಿಮ ಬಿಡೆ ಪದಂ ಕಾಂತೆ ನಿರ್ಗ್ರಂಥದಿಂದಂ ||

ವ|| ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ,

ಪೞಗಳ್ಗಂ ಕುಡಿದುರ್ಕಿ ಸೊರ್ಕಿ ಕೆಡೆದಪ್ರತ್ಯೋರರೊರ್ವರೊಳ್ ಪೋದರ್ ಪೊ
ಯ್ದಿಟ್ಟೆಯುತ್ತುಂ ಪಿಡಿಯುತ್ತುಮಿರ್ಪಗಣಿಕಾಸಂದೋಹದೋರಂತೆವೋಲ್||
ನೆೞಲೇನಿರ್ದಪೊ ಕಾಚಕುಟ್ಟಿಮತಳಾಂತರ್ದೇಶದೊಳ್ ಪಾಪದಿಂ |
ದಿಱಿದಂತಾಗಳೆ ನಾರಿಯರ್ ನರಕದೊಳ್ಕಾಡುತ್ತುಮಿರ್ಪಂತೆವೋಲ್||೧೦೭||

ಪಾ— 1 ಮನಕಂ. ಗ|| 2 ಲೋಕದೊಳ್. ಕ|| 3 ಕಡಿದಪೆಯೆಂ. ಗ|| 4 ಳಾ. ಗ||

ವ ॥ ಮತ್ತಮೊಂದು ಮದನನಮಂಗಳಮಂದಿರವೆನಿಪ್ಪ ನಿಧುವನನಿಳಯದೊಳ್

ಪೊಡಱೆ ಕುಚಮೊಂದು ಕಾಂತನ |
ಮೃದುಕರಪಲ್ಲವಮನುಱಿದ ಕುಚಕೂಟದೊಳೊ ॥
ತ್ತಿದಳೆಣೆಗಾಣದೆ ಕರೆವಂ |
ಗದಿನೊಂದು ರಥಾಂಗಮುಲಿವ ಶಕುನಿಯನೋರ್ವಳ್ ॥ ॥೧೨೯॥

ವ॥ ಆಗಳ್

ಪಿಡಿಮುಗುಳ್ದಧರಮನಮೃತದ |
ಕಡವರಮಂ ಕಂಡು ತೆಗೆಯೆ ವಿಟಸಾಧಕನಿಂ ॥
ಪಡರೆ ಮದನಂಗೆ ಪುಯ್ಯ |
ಲ್ಗುಡುವಂತೆವೊಲೊಗೆದುವವಳ ಕಳಗಳನಿನದಂ ॥ ॥೧೩೦॥

ವ॥ ಆಗಳ್

ಘುರುಘುರಿಸಿ ಪೀರ್ದು ಚುಂಬಿಸಿ |
ಮುರಿದುಗುರಿಂ [1]ಸೀೞ್ದು[1] ಸೆಳೆದು ಕೈವಿಟ್ಟಂ ಸುಂ ॥
ದರಿಯುರದ ಕರಿಯ [2]ಕಲೆವಡೆ[2] |
ದರನೇಱಿಲ ಪಣ್ಣನೊಡೆದವೊಲ್ ತೋಱುವಿನಂ ॥ ॥೧೩೧॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದು ಮುತ್ತಿನ ಮೊಗಸಾಲೆಯೊಳಗಣ ವೈಡೂರ್ಯವೇದಿಕಾಮಧ್ಯಸ್ಥಿತಮಂಚಾಗ್ರತಲ್ಪಪುಳಿನಸ್ಥಳದೊಳೋರ್ವಳ್

ಅಳಕಂ ತುಂಬಿವೊಲಾಡೆ ತುಂಬಿದ ಕುಚಂ [3]ಚಕ್ರಾಹ್ವ[3]ದಂತಾಡೆ ಕ |
ಣ್ಣೊಳಮೀನಾಟಮನಾಡೆ ಮುದ್ದುಮೊಗಮಂಭೋಜಾತದಂತಾಡೆ [4]ಮೆಯ್ ॥
ತಿಳಿನೀರಾಟಮನಾಡೆ[4] ನೂಪುರಮರಾಳೋನ್ನಾದವಾದ್ಯಕ್ಕೆ ಪೂ |
ಗೊಳನೆರ್ದಾಡುವವೋಲದೇಂ ಮೆಱೆದಳೋ ಕಾಂತಾ[5]ಯತಪ್ರಾರ್ಥಿಯಂ[5]॥

ಪಾ— 1 ಪಿಡಿದು. ಕ॥ 2 ಕ (ಗ) ಡುವೊಡೆ. ಗ॥ 3 ಚಕ್ರಾಂಗ. ಕ॥
4 ಸೀರ್ತಿಳಿನೀರಂತೊಗೆದಾಡೆ. ಗ॥ 5 ರತಿಪ್ರಾರ್ಥಿಯೊಳ್. ಕ॥ ಗ॥

ವ॥ ಮತ್ತೊಂದು ಸುಧಾಧವಳಿತಸೌಧಾಗ್ರತಳದ ಕುಂಕುಮರಕ್ತಪ್ರಚ್ಛದಾಚ್ಛಾದಿತಶಯ್ಯಾತಳಮಧ್ಯಶಿಲಾತಳದೊಳ್

ಉಗುರೇಱಿಂ ಬಾಸುಳೊಂದಾಸುರಮೊಗೆಯೆ ಕರಂ ಬೀಗೆ ಬಿಂಬಾಧರಂ
[1]ಪೊ । ಯ್ದುಗಿವನ್ನಂ ಬೆಂಗೆ ಪೊಯ್ದ[1] ಗುರುಕುಚಯುಗಳಂ ಸೊಪ್ಪು
ಸೊಪ್ಪಾಗೆ ಕಣ್ಗಳ್ ॥ ಮುಗಿವನ್ನಂ ಪಾತದಿಂ ಪಿಳ್ಕನೆ ಪಿಳಿವವೊಲಳ್ಳಾಡೆ
ಮೆಯ್ ಕೇಶಕೃಷ್ಣೋ । ರಗನಂ ಪಿಂತಿಕ್ಕಿ ತನ್ನಂ ಪ್ರಿಯತಮಗರುಡಂ
[2]ಕಿತ್ತುವ್ರೋಲ್ಲಾಡುತಿರ್ದಳ್[2] ॥ ॥೧೩೩॥

ವ ॥ ಮತ್ತಮೊಂದು ಸುರತಾಲಯದೊಳ್ ಮಣಿಪ್ರದೀಪಮಂಜರೀಪ್ರಭಾಭಾಸುರಪರಿಸ್ಫುಟಸ್ಫಟಿಕವೈಶದ್ಯಮಂಚಾಗ್ರದರ್ಶಿತ ಸುರತರಮಣೀಯಶಮಣೋಪರಮಣಾರಕ್ತರೂಪೆ

ಸವಿದಪ್ಪಂ ನಿನ್ನುಮಂ ಕೇಳಲೆ [3]ವಧು[3]ಮಧುಬಿಂಬಾಧರಂ ಕಣ್ಗೆ ಕಣ್ಕೆ।
ತ್ತುವವ್ರೋಲ್ತಾಂ ಕೆತ್ತೆ ಕೈಕೂರುಗುರಿನುಗಿಯೆ ಮೋಣ್ ಕೈಯ್ದುಗೆಯ್ವಂತೆ
ರೋಮಾಂ ॥ ಚವನೆತ್ತಂ ತಾಳ್ದಿ ತಣ್ಪಿಂ ಸಡಿಲೆ ಮದನಮೋಹಾಮೃತಂ
ಮೆಯ್ಗಳಂ ಪೊ । ಣ್ಮುವವ್ರೋಲ್ ಘರ್ಮೋದ[4]ಮಾಂಸಂ[4] ಬಿಡುತರೆ ನೆರೆದಳ್
ಕಾಂತನೊಳ್ಕಾಂತೆಯೊರ್ವಳ್ ॥ ॥೧೩೪॥

ರಮಣಾಕೃಷ್ಟಾಳಕಾಗ್ರಾಳಕತತಿ ವಿಟವಿ[5]ಕ್ರಾಂ[5]ತಭುಕ್ತಾಧರಂ ಕೃ ।
ತ್ರಿಮಮೋಹಭ್ರಾಂತನೇತ್ರಂ ಕೃತಕಕರಲತಾನೃತ್ಯಗೀತಂ ವೃಥಾವಿ ॥
ಭ್ರಮಮುದ್ಭ್ರೂಭಂಗರಮ್ಯಂ ಮಣಿತರುದಿತರೋಷೋತ್ಕಟಂ ಕುಟ್ಟ
ನೀಕು । ಟ್ಟಮಿತಂ ಮತ್ತೊಂದು ಸೌಧಾಗ್ರದೊಳೊದವಿದು[6]ದು[6]ಚ್ಛ್ವಷ್ಕ
ಸೀತ್ಕಾರಸಾರಂ ॥ ॥೧೩೫॥

ವ॥ ಮತ್ತೊಂದು ಚಂದ್ರಮರೀಚಿಚಂದನಚ್ಛಟಾಸಿಕ್ತವ್ಯಕ್ತರತಿರಮ್ಯಹರ್ಮ್ಯಾಂಗಣವೇದಿಕಾವಿಲಾಸ ಧವಳದುಕೂಲವಸನವಿಶದಶಯ್ಯಾಮನೋಹರಮಣಿಮಂಚದೊಳ್,

---

ಪಾ— 1 ಬಾಯುಗೆಯಿಂಕನ್ನೈಸೆಪೊಯ್ಲಿಂ(ಯ್ದಿಂ). ಗ॥ 2 ಗೆತ್ತುಕೂಡಿರ್ದಳೊರ್ವಳ್. ಖ॥ 3 ಮಧು. ಗ॥ 4 ಭಾರಂ. ಕ॥ 5 ಭ್ರಾಂ. ಗ॥ 6 ದೊ. ಕ,ಗ॥

ಕಾದಲನುಟ್ಟುದಂ ಸೆಳೆದೊಡೆನ್ನುಮನೆನ್ನ ಮೊಗಕ್ಕೆ ಸೋಲ್ತು ತಾ।
ನಾದಪ್ಪೊಲಿಂದು ನಾಣ್ಚಿಸಿದಪಂ ಸಮಯಂ[1]ಬಿಡೆ[1]ನೆಂದು ಚಂದ್ರನೊಳ್ ॥
ಕಾದುವವೊಲ್ ಸೆಱಂಗಿನೊಳೆ ಬೀಸಿದಳುಜ್ಜ್ವಲಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯಿಂ ।
ಮೋದಿದಳೂದಿದಳ್ ತರುಣಿ ತಂಬುಲದಿಂದುಗಿದಿಟ್ಟಳಿಂದುವಂ ॥ ೧೩೬ ॥

ವ॥ ಅಂತುಮದನೆಲ್ಲಮನಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂದು ನೋಡುತ್ತುಂ ತನ್ನ ಸಚಿವರೊಳ್ ನುಡಿಯುತ್ತುಂ ಅರಸಂ ಬರ್ಪನ್ನೆಗಂ;

ಊಡಿದ್ದುದ್ದಾಮರಾಮಾರತಿಪರಿಮಳಭಾರಾನ್ವಿತಂ ಕಾಮಮೋಹೋ ।
ನ್ಮಾದ[2]ಪ್ರೋಢಾಂಗನಾಹೃತ್ಕಮಲಮುಕುಳಾರಂಭಿ ಸಂಭುಕ್ತಕಾಂತಾ ॥
ಸ್ವೇದಾಸ್ವಾದಪ್ರಗಲ್ಭಂ ಸಮರತಸಮರಶ್ರಾಂತಸೀಮಂತಿನೀಸಾ ।
ಮೋದಪ್ರಾಪ್ತಾನ್ಯಮಂದಪ್ರಸಿತನೃಗಮ ಮರು[3]ನ್ಮಾರ್ಗಗಂ[3] ಮಾತರಿಶ್ವಂ॥

ವ॥ ಅಂತು ವಿಳಾಸಿನಿಯರೊಳ್ ಕಾಮಿನೀಸಮೂಹಂ ಸುರತಶ್ರಾಂತಸುಪ್ತಂ ದರ್ನಿದ್ರೆಯೊಳ್ ಒಬ್ಬಿದಂ ಮಾನವನುಮನಂಗಜಪಲೆಂದು ಬಂದಂತೆ ಬಂದ ನೀಡದೊಡನೆ,

ಅಂತಪ್ಪ ರಾತ್ರಿಸಂಘೆಯೊಳಗನುನತಿಮುದದಿಂ ನೋಡಿಯುಂ ನಿರ್ವಿಕಾರ।
ಸ್ವಾಂತಂ ಸಮರ್ಪ್ರಧಾನೋತ್ತಮಕರತಲಕರ್ಪೂರತಾಂಬೂಲದಾನಾ ॥
ತ್ಯಂತಾಭಿಖ್ಯಾನ್ವಿತಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಕಳುಪಿ ಬಳಿಕ್ಕಂದು ಪೋದಂ ಜಯಶ್ರೀ ।
ಕಾಂತೇಶಂ ತನ್ನ ರಾಜಾಲಯಕೆ ಜನನುತಂರೂಪಕಂದರ್ಪದೇವಂ॥ ೧೩೮ ॥

ಇದು ವಿದಿತಪ್ರಬಂಧವನವಿಹಾರಪರಿಣತ ಪರಮಜಿನಚರಣರಮ್ಯ[4]ಹರ್ಮ್ಯ[4]ಮಾಚಲೋಜ್ಜ್ವಲಿತ
ನಖಮಯೂಖಮಂದಾಕಿನೀಮಜ್ಜನಾಸಕ್ತ ಸಂತತೋತ್ಸಿಕ್ತದಾನಾಮೋದ
ಮುದಿತಬುಧಮಧುಕರಪ್ರಕರ ಕವಿರಾಜಕುಂಜರ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ

ಶ್ರೀ ಲೀ ಲಾ ವ ತಿ ಯೊ ಳ್

ರಾತ್ರಿವಿಹಾರವರ್ಣನಂ

ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ಪಾ— 1 ಬಿಡೆನೆ. ಕ॥ 2 ಜ್ಞಾ ಖ॥ 3 ನ್ಮಂದಗಂ. ಕ॥ 4 ಹರ್ಮ್ಯ. ಕ॥

ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶ್ರೀಪತಿ ಫಣಿಶಯ್ಯೆಗೆ ಗಂ ।
ಗಾಪುಳಿನತಳಕ್ಕೆ ದಿವಿಜವಾರಣಹಂಸಂ ॥
ಪೋಪಂತೆ ಪೋಗಿ ಕ್ಷ'ತಿ'ಕುಲ ।
ದೀಪಂ ಪವಡಿಸಿದನಮಳಶಯ್ಯಾತಳದೊಳ್ ॥ ॥೧॥

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ,

(ದ್ರುತವಿಳಂಬಿತವೃತ್ತಂ)

ತೊಡರೆ ಮೀನ್ ಮೃಗಲಾಂಛನಧೀವರಂ ।
ತಡಿಗೆ ಬೀಸಿದ ಜಾಲಮನೊತ್ತಿ'ತಂ ॥
ದ'ಡಸಿ ಬಾಂ'ಗೆಱೆ'ಯೊಳ್ ತೆಗೆವಂತೆವೋ ।
'ಉಡುಗಿ'ವಂದುವು ತಣ್ಗದಿರೋಳಿಗಳ್ ॥ ॥೨॥

ವ॥ ಅಲ್ಲಿಂ ಬೞಿಯಿಂ,

'ವಾರುಣಿ' ಕಳ್ಳನಿಂಟಿ ಮುಱಿದಿಕ್ಕಿದ ಬಟ್ಟಲೊ ಭೀತಿಯಿಂ ನಿಶಾ ।
ಸ್ವೈರಿಣಿ ಪೋಗೆ ಬಿರ್ದ ಕಿವಿಯೋಲೆಯ ಮೌಕ್ತಿಕಪತ್ರವೋ ನಭೋ ॥
ವಾರಣವೊಲ್ಲದೊಕ್ಕ ದಧಿಪಾಂಡುರಪಿಂಡವೊ ಪೇೞೆನಲ್ಕೆ ನೀ ।
ಹಾರಮಯೂಖಮಂಡಲಮದೇನೆಸೆದಿರ್ದುದೊ ಪಶ್ಚಿಮಾದ್ರಿಯೊಳ್ ॥೩॥

ವ॥ ಮತ್ತಮಿನಿಸಾನುಂ ಬೇಗದಿಂ,

ಪುದಿಯಡರೆ ನಿಮಿರ್ದ ಪುತ್ತಿನ ।
ಕುಡಿ ಕೆಡೆದತ್ತಾಲವೊಲೆದುವವಱಡಿಯೊಳ್ ತೂಂ॥
ಕಡಿಪ ಮಿಗಂ ಮುಂದಣ್ಗೋ ।
ಗುರ್ಡಿಸಿದುದೋ ಪಡುವ ಪಡುನ ಮೃಗಲಾಂಛನನಾ ॥ ॥೪॥

ಪೊಳೆಪಿಂಬುವೋಯ್ತು ತಾರಗೆ ।
ಬೆಳಗುೞಿದುವು ಹಿಮಕರಂಗೆ ಮಾಯ್ದು ಚಕೋರಾ ॥

ಪಾ— 1 ತ. ಗ॥ 2 ದಂತ. ಗ॥ 3 ದೊೞ್ ಗ॥ 4 ಲೊಪನೆ. ಕ॥
5 ಧಾರಿಣಿ. ಕ॥ 6 ಯೊ. ಗ॥

ವಳ ಬೆಳಗಾದುವು ಕುವಲಯಂ ।
ಗಳ ನಗೆಯುಗೆಯೆತ್ತಿ ಪೋಯ್ತು ಮುನ್ನೇಸಱನೊಳ್ ॥ ॥೫॥

ವ॥ ಅಲ್ಲಿಂ ಬೞಿಯಿಂ,

'ವಾರುಣಿಯನೊಲ್ದು ಮುಟ್ಟಿದ'[1] ।
ಕಾರಣದಿಂ ಮುೞುಗುವಂತೆ ತನ್ನಯ ಕಱೆಯಂ ॥
ನೀರೊಳಲೆವಂತೆ ಪಶ್ಚಿಮ ।
ವಾರಿಧಿಯೊಳ್ ಮಗ್ನನಾದನಂದಮೃತಕರಂ ॥ ॥೬॥

ಭುವನಮನಾವಗಂ ಪುದಿದು ತೀವಿದ ತಣ್ಗದಿರ್ಗಳ್ ಪೊದಲ್ದ ಕೈ ।
ರವಮನಮಾದುವೆಯ್ದೆ ಪೊಸಮಲ್ಲಿಗೆಯಾದುವು ಮೌಕ್ತಿಕಂಗಳಾ ॥
ದುವು ಸುರಸಿಂಧುವಾದುವು ಸುಧಾರ್ಣವವಾದುವು ಚಂದ್ರಕಾಂತಮಾ।
ದುವು ಹಿಮಮಾದುವಲ್ಲದೊಡೆ ಚಂದ್ರನ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಮಾಯವಾದುವೇ ॥ ೭॥

ನಿರುಪಮಸುಕುಮಾರತೆಯಂ ।
ಧರಣಿಗೆ ನೆಱೆಯಱಿಪಲುಷ್ಣಕರನ ಕರಂಗಳ್ ॥
ಪರೆಯದ ಮುಟ್ಟದ ಮುನ್ನಮೆ ।
ಮುರುಟಿದುವೆನೆ ಮುಗಿದುವುತ್ಪಲಪ್ರಕರಂಗಳ್ ॥ ॥೮॥

ತಾರಗೆಯ ಕುಮುದವನದ ಚ ।
ಕೋರಂಗಳ ಕಣ್ಗೆ ಕವಿದ ಕತ್ತಲೆಯೆನೆ ನೀ॥
ರಾಕರನಲಸಿ ಪಡೆಗೆ ।
ಸಾರಲೊಡಂ ಮಗುೞೆ ಮರ್ಬು ಪರ್ಬಿತ್ತಾಗಳ್ ॥ ॥೯॥

ರಮಣವಸತಿಗಳನಿನನ ।
ಸ್ತಮಿಸಲೊಡಂ ಬಂದು ಪುಗಿಸಿ ಮಗುೞ್ದಂ ವಿಧುವೆ ॥
ಸ್ತಮಿಸೆ ಪೊಱಮಡಿಸಿ ಕಳಿದುದು ।
ತಿಮಿರಂ ಪಾಂಸುಯರ ದೂತನಾಗಲೆ ವೇೞ್ಕುಂ ॥ ॥೧೦॥

ಪಾ— 1 ಧಾರಿಣಿಯನೊಯ್ದು ಮುಟ್ಟಿದ ಗ॥

ಬೆಳಗಾಗಲೆಬ್ಬಿದ್ದ ಗಪಿಕ್ರವ ।
ಗಿಳಿಗಳ ಜಡುಂಚುಸ ಪಿಕಂಗಳೆಳಸುವ ಕೋಕಂ ॥
ಗಳ ಕಳಕಳದಿನಿಸೊ ಗಿದ ।
ಕುಳಟಯರೆಬ್ಬಿತ್ತು ಭಯದೆ ಕಳವೆಳಗಾದರ್ ॥ ॥೧೧॥

ರಸದ ಮಳಯಜದ ಘುಸೃಣದ ।
ಕುಸುಮದ ಕಪ್ಪುರದ ಕವಿವ ಸೊವಡಿಂಗಳಿಗಳ್ ॥
ಮುಸುಕಿ ನವನೀಲಪಟಮಂ ।
ಮುಸುಕಿದವ್ರೋಲಸತಿಯೊರ್ವಳಡಿಯಿಡುತಿರ್ದಳ್ ॥ ॥೧೨॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್

ಮೊಲೆವಿಣ್ಪಿಂ ಬಳ್ಕುತುಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪದವಿಡುತುಂ ನೀಳ್ದಪಾಂಗಂಗಳಿಂ ।
ಕರ್ಣಲನಂ ನೋಡುತ್ತುಮೆತ್ತಂ ಸುೞಿವ ನೆಬಲನಾರಯ್ವುತುಂ ದೂರದಿಂ ಬ॥
[1]ಪ್ರ[1]ಲಿಯುಂ ಕರ್ಣಾವತಂಸಕ್ಕೆಳಸುವಳಿಗಳಂ ಸೋ[2]ವಿ[2]ನಿಂದಾಲಿಸುತ್ತಂ ।
ಚಳವೇಣೀಭಾರದಿಂದೋಸಱಿಸುವಮುಸುಕಂ ಸಾರ್ಚುತುಂಪೋಣ್ಬೋದಳ್

ಉಗುತುಂ ಪ್ರ್ರಮಾಲೆಯಂ ಸೋರ್ವುದಿಯಿನೆಡೆಗೆ ಬಿಕ್ಕೆಂಬವ್ರೋಲ್ ನೀವಿ
ಯಂ ಸಾ । ವಗಿಸುತ್ತುಂ ತೂಕದಿಂದಂ ನಡೆಗಿಡಿಪ ನಿತಂಬಂಗಳಂ ಕಟ್ಟುವಂ
ತ ॥ ಕ್ಷಿಗಳಂ ಮುಚ್ಚುತ್ತೆ ನಿದ್ರಾಜಡತೆಯಿನಡಿಗೋರೊರ್ವರ್ ಭೂಚ್ಛಾ
ಯೆಯುಂ ನುಂ । ಗುಗುಮೆಂಬಂತಾಗಳಕೋರ್ದಯಭಯವಶದಿಂ ಪೊಣ್ಬ
ಪ್ರೋತಂದಳೋರ್ವಳ್ ॥ ॥೧೪॥

ಪದುಳಿಸದಂಗವೆಬ್ಬಿಱದ ಕಣ್ಮಲರಾಱದ ಸೇದೆ ಮುಗ್ಗಲಿ । .
ಕ್ಕದ ಪುಳಕಂಗಳಿಂಗದ ಬೆಮರ್ಮಿಡುಕೋಡದ ಪುರ್ವು ಬೀಗಿಬೀ ॥
ಯದ[3] ತುಟಿ ಕೆತ್ತುಗುಂದದ ಕುಚಂ ನಡುಕಂಗಿಡದೂರು ಗಂದೆಯೇ ।
ಱಿದ ಕರಘಾತಮೊಪ್ಪೆ ಸುಸಿಲಿಂ ತಣಿದೊಯ್ಯನೆ ಜಾರೆ ಜಾಱಿದಳ್ ॥೧೫॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್

ಪಾ— 1 ಸ್ಪ. ಗ॥ 2 ದು ಕ॥ 3 ಪೊಂಗದ. ಕ॥ ಚ॥

ಇನಿಯನನಲಂಪಿನಿಂ ತೆಗೆದು ಚುಂಬಿಸಿ ತಂಬುಲಮಿಕ್ಕಿ ಸುಯ್ದು ಪೊ |
ಯ್ದನುವಿಸಿ ಕೂಡೆ ನೊಂದ ತುಟಿಯಂ ತುದಿನಾಲಗೆಯಿಂದೆ ಪತ್ತಿದಿಂ ||
ಪನೆ ಸವಿವಂತಿರಿಂಟಿ ಕುಚದೊಳ್ ನಸು ನಾಂಟಿದ ತನ್ನಖಾಂಕಮಂ |
ತನುರುಹದೇಳ್ಗೆಯಿಂದೆಳ[1]ಸಿ[1] ನೋಡುತದೇಂ ಕಿಱುಜೋಡೆಪೋದಳೋ ||

ನಸು ನೆನೆದೊಯ್ಯನುಳ್ಳಲರೆ ಪೋಳ್ಗಲೆ ಕಂದದೆ ಕೂಸೆ ಕೆಂಪಿನಿಂ |
ರಸವೊಸರ್ವಂತಿರೊಕ್ಕ ನಱುದಂಬುಲಕಂ ಕುರುಳಂ ಕನಲ್ದು ಬಿ ||
ರ್ದಸಿವಲರ್ಗಂ ಮದಾಳಿ ಮೊರೆದೆರ್ದಱುಗುತ್ತಿರೆ ಬೀದಿಗಳ್ ಜನ |
ಕ್ಕಸತಿಯರೆರ್ದುದ ಪೋದುದನೆ ಪೇಳ್ವವೊಲಿರ್ದುವು ಸುಪ್ರಭಾತದೊಳ್ ||

ಉಗುಳ್ದುವು ಪೀರ್ದ ಕತ್ತಲೆಯನಳ್ಕಿಸಲಾಱದೆ ಕಾಱುವಂತೆ ಕಾ |
ಡಿಗೆಗಳನಾಗಳೋಪವರ ಕೇಳಿಗಳಂ ಕೊರಲೆತ್ತಿ ನೋಡುವಂ ||
ತೊಗೆದುವು ನೋಡಿ ನಾಣ್ಚಿ ತಲೆಯಂ ತೆಗೆವಂತಿರೆ ಪಾತ್ರಮಧ್ಯದೊಳ್ |
ತೆಗೆದುಡುಗಿರ್ದುವೊಳ್ಗುಡಿಗಳಂ ರತದೀಪಿಕೆಗಳ್ ನಿಶಾಂತದೊಳ್ ||೧೮||

ವ|| ಆಗಳೊಂದು ಸುರತಾಲಯದೊಳ್

ಕಡುನಲ್ಲಂ ನೆರೆದಪ್ಪೊಡೆಣ್ಣೆ ಸವೆದತ್ತಿಲ್ಲಿನ್ನು ಮೋವೆತ್ತ ಸೋ |
ಮುಡಿಯಿಂಸೋರ್ದುದೊಪ್ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯೆನುತುಂಮುಗ್ಧಾಕ್ಷಿ ಚಿಂತಾಂತರ
ಕ್ಕೆಡೆಯಾಗಿರ್ಪನಮೆರ್ದೆಱುಂಕೆಯೆಲರಿಂದುದ್ಬುದ್ಧ ಪಾರಾವತಂ |
ಸೊಡರಂ ಪೊಯ್ದುದು ಕೇಳಲಾಕೆಯಳಸಂ ತಾನಱ್ತುವಟ್ಟಂತೆವೋಲ್||೧೯||

ವ|| ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್

ಅವಚಱಿಸಿ ಪೊಯ್ದ ನೇಹಂ |
ತವೆಯಲೊಡಂ ಗುಣಮನುರುಪಿ ಪಿರಿದಾಗಿರೆ ಪೆ ||
ರ್ಚುವ ಸೊಡರ್ಗಳ ಪೆರ್ಚಂ ನಗು |
ವವೊಲುಜ್ವಳಿಸಿದುವು ವಿಮಳಮಣಿದೀಪಿಕೆಗಳ್ || ||೨೦||

ವ|| ಆಗಳ್ ಕುಮುದಕಾಮುಕನಗಲ್ಕೆಯೊಳ್ ಕುಮುದಿನಿಗೆ ನೆಗೆದ ಬಾಷ್ಪಜಳಕಣಂಗಳಂತೆ ಮುಗುಳ್ದು ಮುಗಿವೆಸಳ್ಗಳೊಳಗುಳುಗುವ ತುಹಿನ

ಪಾ— 1 ನಿ ಕ|| ಗ,

ಕಳಿಕೆಗಳಿಂ ಕೆಸಮುರ್ಸಗಿದ ಕುಮುದಕೇಸರದ ರಜದೊಳರ್ದ ಚರಣಚ
ಯಮುಂ ಕೀೞಿಲಾಱಟೆ ಪೞಿಸಂಡಿನೊಳ್ಬೆಂಡುನೆಗೆದು ಪೊರಳ್ದು ನರಳ್ದು
ಮೊರೆವ ಮಱಿದುಂಬಿಗಳ ಗಱಿಯುಂ ಗಿಜ್ಜನೆ ತೆಗೆದು ನೆಗಪಿಯುಂ,
ಚೊಕ್ಕಳತನದಿಂ ಮಿಕ್ಕಲರ್ಗೆ ಮೊಗಸದಿರುಳುಣ್ಣದೊಡಲ ಪಸಿವಿಂಗೆ
ಪಾಯ್ದು ಬಿರ್ದಲರದ ಪುನ್ನಮಲ್ಲಿಯರಬಿರಿವ ಬಿಸರುಹದೆಸಳ್ವೊರೆಯು
ನಸುದೆಱಪಿನೊಳ್ ಮುಸುಂಬನಿಟ್ಟು ಬೀಸರವಾಗದೊಸಗೆಗೆಂಪನುಣ್ಬ ಬಾ
ಕುಳಿದುಂಬಿಗಳ ಪೆಡೆವಲೆಯುಂ ಪಿಡಿದು ಪಂದ್ಯೈಸಿ ಪುಂದೆ ಕವಿವ ಮಧು
ಕರ್ದಮದೊಳದಿರ್ಯುಂ, ಉರಿ ಕೊಂಡ ವಿರಹಮುರಿಗಿರಲಾಱದೆ ಇರುಳೆಲ್ಲ
ಮಱುಸಿ ಮಲುಮಲನುಱುಗಿ ಕೊಳಗೊಳಂಗಳೊಳ್ ತೊೞಲ್ದು ಒೞಲ್ದು
ಬೆಂಡಾಗಿ ಬಿೞ್ದು ಜಕ್ಕನೆ ಜಱಿವ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳ ಪಕ್ಕೆಯೊಳ್ ಪೊಡರ್ವ
[1]ಪಕ್ಕ[1]ಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕುಗೊಟ್ಟು ನೆಗಪಿ ರಥಾಂಗನಾಮಕ್ಕಿದುಚಿತಮೆಂಬಂತವುಂ
ಕಿ ನೂಂಕಿ ತಂದೊಂದೊಂದಱೊಳೊಡಗೂಡಿ ಬೇಟದಚ್ಚಿನೊಳವುಚಿರ್
ಪೂಡಿ ಕಾಮಮನೋರಥಮಂ ತೀರ್ಚಿರ್ಯುಂ, ಬಿಸಲತೆಯ ಕುಸುಮದೊಳ್
ಕಣ್ಗೆಯ್ದು ಕಳಹಂಸತರುಣನಂ ತೆರೆಗೊನೆಯ ತುಂತುರ್ವನಿಯುಂ ಮೊಗ
ದೊಳೆ ತಳಿದು ತಳವೆಳಗಾಗಿಸಿಯುಂ, ಪುಳಿನತಳದೊಳುಪ್ಪವಡಿಸಿದ ರಾಜ
ಮರಾಳನಂ ತೊಡೆ[2]ವ್ರೀಡ[2]ದು ನೆಗಪಿ ಬಾಲಕಿಯರ್ಗೆ ನಡೆಗಲಿಸಲ್ ನಡೆಯೆಂ
ದು ನಡೆಯಿಸುವಂತೆ ಬಱಿವಿಡಿದು ನಡೆದು ಸೌಭಾಗ್ಯಭವನಾಂಗಣಂಗಳೊ
ಳಪುಗಿಸಿಯುಂ, ಕೊನೆಗೊಂಬಿನ ಕೆಲದೆಲೆಗಳೊಳ್ ತಲೆಗರೆದು ಮೊರೆವ
ಮಧುಕರನಿಕುರುಂಬದ ಗಾನದಿಂ ಬೇನೆ ಮಸಗಿ ನರಳ್ದುಪ್ರವೆಸಿಸಿ ಭವನ
ಭಿತ್ತಿಗಳಂ ಪತ್ತಿ ಪೊರೞ್ವ ಪಿತ್ತಿಲ ಪ್ರಾಗಿಡುಗಳಂ ಪೊಸಕುಸುಮಮಂ ಬೆ
ಸಲೆಯಾಗಿಸಿಯುಂ, ಕೇಳೀನಿಳಯದ ಕೆಲದೊಳ್ ನಟ್ಟ ಕನಕಯಷ್ಟಿಗಳ
ಮೇಗಣಡ್ಡವಣೆಗಳೊಳ್ ಕಣ್ಮು[3]ಚ್ಚಿ ಬೆಚ್ಚಿದಂತೆದು ತೀರ್ದ[3]ಗೊಂಡು ಕೆ
ಲಕ್ಕೊಱಗುವ ಕುಕ್ಕುಟಂಗಳ ಕೋಡೆಱಿಂಕೆಯ ಕಡೆಯುಂ ಪತ್ತಿ ಪೊತ್ತಿ
ಯುಂ, ಬಳ್ಳಿಮಾಡಂಗಳಳ್ಳಿಗಳೊಳ್ ಬಳ್ಳಿವರಿದ ಬಳ್ಳಿವಂದರ ಬಳ್ಳಿಗಳೊಳ್
ನಿಮಿರ್ದ ನಿಡುಗುಡಿಗಳಳ್ಳಿಱಿಯೆ ಪಾರ್ಶ್ವಪ್ರರೂಢಬಾಳರಸಾಳಸರ

ಪಾ— 1 ಕೋಳಾಹಳ. ಗ|| ಚ|| 2 ವಿಡಿ. ಚ|| 3 ಬೆಚ್ಚಿದಂತೆರ್ದುದಿರ್ದು. ಗ||

ಳಶಾಖಾಶಯನದಿನೆದುರ್ ಕರೆವ ಪರಭೃತಂಗಳ ಪಂಚಮದ ಸುಸ್ವರಮನು ಯ್ದು ಬಂಚಕದಿಂಚರದಂಚೆಯೊಳ್ ಪಳಂಚಿಯುಂ, ಸೂಳೆಗೇರಿಯ ಮುಂದಣ ಮತ್ತವಾರಣದ ಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮರುಳ್ದು ಮಱೆದೊಱಗಿದೆಡ್ಡಮಿಂಡಿಯರ ಮೇಲುದಂ ಸೆಳೆದು ಕುಸಿದು ಕೆಲಕ್ಕೆ ಎಱೆದು ಜಕ್ಕುಗೊಂಡು ತಕ್ಕೆಗೆ ತೋರವಾದ ಪೇರುರದ ಮೊಲೆಗಳೊಳ ಪೊಕ್ಕು ಮುಂಡಾಡಿಯುಂ, ಸುರತಶ್ರಮಸುಷುಪ್ತಿಯಿಂ ಕಣ್ದೆಱೆಯಲಾಱದ ಪಾರಾವತಂಗಳ್ಗೆ ಸುಖಪ್ರಬೋಧಮಂ ಕಣ್ದೆಱೆಯಿಸುತ್ತು ಮರದೆಱೆದ ಗವಾಕ್ಷವಿವರದಿಂ ಸುರತಸೌಧಂಗಳೊಳಪೊಕ್ಕು ನಿಧುವನಪ್ರಥನದಿಂ ತಾಱುಂತಟ್ಟಂ ಬಿರ್ದ ಕಾಮುಕಜನಕ್ಕೆ ಮುಡಿವಲರ ತೊಡೆದನುಲೇಪನದ ಸೊವಡು ಸವೆಮುದನಱಿಯದಂತಿರೆಗರಗಂಪನೋಲಗಿಸಿಯುಂ, ಮದನಮೋಹನಮೂರ್ಛಾಸುಪ್ತಸೀಮಂತಿನೀವದನಮದಿರಾಮೋದಮಿಶ್ರನಿಶ್ವಾಸಶ್ವಸನನ ಸೋಂಕಿನಿಂ ಸೊರ್ಕಿ ತೂಗಿ ತೊನೆದಪ್ಪುವೆಸಿಸಿಯುಂ ಉರಿಯೆಳಮುರುಳ್ದು ಪುರಿಗಂತಿರಾದ ಪದಂಗಳ ಪಿಂಗದ ಕಾಯ್ಪಿಂಗೆ ಕೊಕ್ಕರಿಸಿ [1]ಕಂಪಿಸಿ'ದ ಪ್ರವೆಸಿಸಿಯುಂ, ನಂದುವ ಪದದೊಳ್ ನಿಂದಿರಲಳವಲ್ಲದೆ ತಡಪಡಿಸಿದಪ್ಪುವೆಸಿಸಿಯುಂ, ದುರ್ಜನರಂತೆ ದಗ್ಧಗುಣಂಗಳುಂ, ಗಣಿಕಾಜನಂಗಳಂತೆ ವಿಗತಸ್ನೇಹಂಗಳುಂ, ವಿಪನ್ನಪಾರ್ಥಿವರಂತೆ ಅಪಚಿತಪ್ರಭಂಗಳುಂ, ಕಾಳಾಂತವರ್ತಿಗಳಂತೆ ಮಳಿನಮುಖಂಗಳುಂ, ದಾನಿಯ ಧನಂಗಳಂತೆ ಪಾತ್ರಮಾತ್ರಶೇಷಂಗಳುಮಾದ ಸೊಡರ್ಗುಡಿಗಳನಲ್ಲಾಡಿಯುಂ, ಸಹಜಲಜ್ಜಾರಸನಿಮಗ್ನೆಯರಪ್ಪ ಮುಗ್ಧೆಯರಂ ಬಱೆದೆ ನಾಣ್ಚಿಸದಿರೆಂದು ಬಾಯಂ ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಸುರತವಿಚಿತ್ರವಯಸ್ಯವಚನ'ಶತ'ಮಂ ಪರಿವಿಡಿಗೆಯ್ವ ಪ್ರರುಳಿಯರಗಿಳಿಯ ಚಂಚುಪುಟಮಂ ಪಳಂಚಿಯುಂ, ಎಸಳ್ ನಸುಗಂದೆ ಕಂಪು ಕಡುನಾಱೆ ಕೇಸರಂ ಕೆದಱಿ ಪೋಗೆ ಪಾಂಗಱಿದು ಮುಗ್ಧಮಧುಕರನಿಕರ ಕಳರವದಿಂ ಕಳೆಯಲಾಱದಳಲುರುಳಿವಸೆದಂತಿರ್ದ ಸಹಕಾರದ ಕುಸುಮಂಗಳನಾಶ್ವಾಸಿಸುವಂತೆ ಮೆಲ್ಲನೆಳವಿಯುಂ, ನಿತಂಬಭರಮನೆತ್ತೆಂಬಂತೆ ವಾಮಕರತಳಮಂ ಶಯ್ಯಾತಳದೊಳೂಱಿ ಬಲಗೈಯುಂ ಬಱಲ್ದಡಗೈಯೊಳ್ ತೊಡರ್ಚಿ ಬಿಡುಮುಡಿಯುಂ ಕೊಂ

ಪಾ— 1 ಕಂಪಿಸೆ. ಕ||

ಶಿವ ಕೊರಲಿಂದಾಂಕೆ ಪ್ರಿಯವಾಱ ಪ್ರೀಱಗೆ[1]ವೊಱೆ[1]ಜಂಡಲನಾಗಿ ಕೊಂಡು ಜೋಲ್ವ [2]ಕುಚ[2]ಭರಮನುರದೆಗೊಂಡು ನೆಗಪಲ್ ಪೋಪ ನಲ್ಲರಳಿಪಂ ತೋಱಿ ತುಡುಕಿ ತೆಗೆನಪಾಂಗಕ್ಕೆ ಪಂಗಾಗಿ ಸಡಗರದಿನೀಳ್ವ ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯರ ಱುದಳಕದಿನಲ್ಲುಗುವ ಬಿರಿಮುಗುಳ ಪರಿಮಳಮನೆಸೆಸಱೆಗೊಳ್ವ ನಿಱದುಂಬಿಗಳ ಗಱಿಯ ಗಾಳಿಯನುಱೆ ಸೆಱೆವಿಡಿದುಂ, ಸೋಂಕಿನ ಸೊಕವ ಸೀತ್ಕಾರಮೆ ವೇದನಾಸೀತ್ಕಾರಮೆಂಬ ಸಂದೆಗಮನೀವ [3]ಪುರ[3]ಸೌಂದರಿಯರ ಪಂದೆಮೊಗದ ಮುದ್ದುಗೆಯ್ತಕ್ಕೆ ಮುಗುಳ್ನಗೆನಗುತುಮುಗುರೊತ್ತಿನೊಳ್ ಪತ್ತಿದ ತುದಿಗೂದಲನೂದಿಯೂದಿ ಬಿಡಿಸುವ ಕಾವಲರ ಸುಯ್ಯೆಲರ್ಗೆ ಸಹಾಯನಾಗಿಯುಂ, ಅಳಿಸುಳಿಸಂ ಬಿದಿರ್ಚಿಯುಮುಪ್ಪಿದಪ್ಪುಗಳನಮರ್ಚಿಯುಂ, ಪಾಸಿನೊಳ್ ಪೊರಳ್ಚಿಯುಂ, ಪೋದ ಸವಿಯಂ ಮಗುಳ್ಚಿಯುಮಿಲ್ಲನಳವನೊಡರಿಸಿಯುಂ, ಕೂಟದ ತೋಟಿಯೊಳ್ ತೊಡರಿಸಿಯುಂ, ಅಗಲ್ದ ಮನಮುಂ ಮಣಿಯಿಸಿಯುಂ, ತಣ್ಪಿನೊಳ್ ತಣಿಯಿಸಿಯುಮಿಂತು ಸುಪ್ರಭಾತಸಮೀರಣಂ ತ್ರೀಡುತ್ತಿರೆ; ||೧೧||

ಸ್ಫುರಿತಂ ತಾಮ್ರಾಧರೋಷ್ಠಂ ಸುಖವರವಳಿತಂ ದಿ ಘೂರ್ಣನ್ನೇತ್ರೋತ್ಪಳಂ ನಿ|
ಸ್ವರದಲ್ಪಶ್ವಾಸರವ್ಯಂ ಸ್ಮಿತವದನಸನೇಜಂ ನಿವರ್ತಶ್ಲಥಂ ಭಂ ||
ಗುರಭಾಗೋದ್ಬದ್ಧಕೇಶಂ ಶ್ರಮಜಳಲುಳಿತಂ ರೋಮಭೇದಂ ಕರಂ ಸುಂ|
ದರಮಾದತ್ತಾಕುಮಾರಂ ಪರನಶನಿರೆ ನಿದ್ರಾಂಗನಾಸಂಗದಿಂದಂ ||೧೨||

ನೆರವಾಯ್ತು ಕೆತ್ತುವಂತಃ |
ಕರಣಂ ಪ್ರಸ್ಪಂದಸುಭಗವಕ್ಷೋಭುಜಕಂ ||
ದಿರೆ ವಾಮಪಾರ್ಶ್ವಶಯನದೂ |
ಳರಸಂ ಕಾಣ್ಬಂತೆ ಯುವತಿನವದರ್ಶನಮಂ || ||೧೩||

ಪಿರಿದುಂ ಕಣ್ಣಿಂ ಮುನ್ನಂ |
ನೆರೆಮನು ತವಕದೊಳ ಚಿತ್ತವೆನೆ ಕನಸಿನೊಳಾ ||
ದರಿಸಿ ಪದಿನಾಱುಬರಿಸದ |
ಹರೆಯದ ಕನ್ನಿಕೆಯನವನಿಪಾಲಂ ಕಂಡಂ || ||೧೪||

ಪಾ— 1 ಮಾ. ಚ|| 2 ಕಚ. ಚ|| 3 ಅರ. ಕ||

ಆತರುಣಿ ತರಳಲೋಚನೆ ।
ಯಾತನ ಕಣ್ಬರಿಗೆ ನಾಣ್ಚಿಗಂತಿರೆ ನಿದ್ರಾ ॥
ಗೂತಿ ತರೆ ಬಂದು ಮನಸಂ ।
ಚೇತೋಭವನಮಾಯೆಯುಂತಿರಂದೊಳಪೊಕ್ಕಳ್ ॥ ॥೧೫॥

ಮತ್ತೆ ನಿಜಭಾವನಲ್ಲದೆ ।
ಮತ್ತಿನ ಭಾವಂಗಳುದಯಮಿಲ್ಲದ ಪದದೊಳ್ ॥
ಮತ್ತಗಜಗಮನೆ ರಮಣನ ।
ಚಿತ್ತಮನೊತ್ತರಿಸಿ ಬಂದು ಪುಗುತಪರ್ಗಳ್ ॥ ॥೧೬॥

ಉನ್ನತನಿತಂಬಭರದಿಂ ।
ಮುನ್ನುಂಡಲತಗೆಯ ರಾಗನಮಂ ಕಾಱುವವೊಲ್ ॥
ಮುನ್ನಂ ಸೊಗಯಿಸಿದುವು ಮಿಗೆ ।
ಕನ್ನೆಯ ಕನದರುಣಚರಣಕೋಕನದಂಗಳ್ ॥ ॥೧೭॥

ನೆರವುಳ್ಳೊಡೆ ನಡೆಯೊಳ್ ಮ ।
ಚ್ಚರವುಳ್ಳೊಡೆ ಬರ್ಪುಗೆಂದು ಬಾಲಮರಾಳೋ ॥
ತ್ಕರಮಂ ಬಯಲ್ಗೆ ಕರೆವಂ ।
ತಿರೆ ತರುಣಿಯ ಚರಣರಣಿತನೂಪುರಮೆಸೆಗುಂ ॥ ॥೧೮॥

ಮೃಗಲೋಚನೆಯೊಳ್ತೊಡೆಗಳ ।
ನಗಲದೆ ನೋಡಿವರ ನಯನರುಚಿಗಳ್ ನುಣ್ಪಿಂ ॥
ಜಗ*ಟ್ಧು ಕೆಡೆದಿರ್ದುವೆನೆ ಕಾ ।
ಲುಗುರ್ಗಳ ಕಿಱುವೆಳಗು ಕೆದಱಿ ಕರಮೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ॥ ॥೧೯॥

ಕ್ರೀಡನಶೀಲಂ ಮದನಂ ।
ಮಾಡಿಸಿದಂ ನಿಜನಿಕೇತನೋಪಾಂತಿಕದೊಳ್ ॥
ಕ್ರೀಡಾದ್ರಿಯನೆನೆ ಚೆಲ್ವಂ ।
ನೀಡಿದುದಾಘನನಿತಂಬೆಯಲಘುನಿತಂಬಂ ॥ ॥೨೦॥

ಸುದತಿಯ ತನುರುಚಿಜಳದೊಳ್ ।
ವದನಾಂಬುಜರೇಣುವ್ರದಿರ್ದ* ವಳಿವೀಚಿವಿಘಾ ॥
ತದೆ ನೊರೆಗಟ್ಟಿತ್ತೆನೆ ಪೊಳೆ ।
ದುದು ಕಾಂಚನಕಾಂಚಿ ಜಘನಪುಳಿನಸ್ಥಳದೊಳ್ ॥ ॥೩೧॥

ಸ್ತನದುನ್ನತಿಯಂ ಜಘನದ ।
ತನಿವೆರ್ಚಂ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಬಡವಾಯ್ತೆನೆ ಕಾ ॥
ಮಿನಿಯ ನಡುವೆಸೆದುದಲ್ಪಂ ।
ಘನಮೆನಿಸಿದ ನೆರೆಯ ಸಿರಿಗೆ ಸೈರಿಸಲಾಱಂ ॥ ॥೩೨॥

ಶೈವಾಳಜಾಳವಲ್ಲರಿ ।
ಪೀವರಕುಚಕೋಕಮಿಥುನವೊಲೆದೊಂದೊಂದ ॥
ಕೀರ್ವಲ್ಲಿ ಜಗ*ಟ್ಟಿದ್ದೆನೆ ರೋ ।
ಮಾವಳಿ ರಂಜಿಸಿದುದಾಸರೋಜಾನನೆಯಾ ॥ ॥೩೩॥

ಸ್ತನದ ನಿತಂಬದ ಬಿಣ್ಪಂ ।
ವನಜಭವಂ ತೂಗಿ ನೋಡೆ ನಡುವಂ ಪಿಡಿದಾ ॥
ತನ ಬೆರಲ ಪಜ್ಜೆ ಪತ್ತಿದು ।
ವೆನೆ ವಳಿಗಳ್ ಕಣ್ಗೆವಂದುವಾ ಕೋಮಳೆಯಾ ॥ ॥೩೪॥

ಚಿತ್ತಭವಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ।
ತತ್ತರುಣಿನು¹ಚಕ್ರ¹ವೊಗೆಯೆ ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕಂ ॥
ದೆತ್ತಿದವುಳ್ಗಡಾರದ ।
ಬಿತ್ತರಮಂ ಗೆಲ್ದುವವಳ ವೃತ್ತಕುಚಂಗಳ್ ॥ ॥೩೫॥

ಮದನನವಳಂಗದೊಳ್ ಮಾ ।
ಣದೆ ತಿರಿತರುತುರುಳೆ ನಾಭಿಕೂಪದೊಳವನ ॥
ಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ವದನವಿಧು ನೀ ।
ಡಿದ ಬಿಸಲತೆಯಂತೆ ಹಾರಲತೆ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ॥೩೬॥

ಪಾ— 1 ಛತ್ರ. ಗ॥

¹ಬೆಳದಿಂ'ಗಳ ಕುಡಿವೆಳಗಿಂ ।
ನಳತೋಳಂ ಮಾಸೆ ಧಾತ್ರನೊಸರ್ವ*ಮದಿ*ನೊಳ್ ॥
ಗ್ಗಳಸಿದ ಲಾವಣ್ಯರಸಂ ।
ಗಳೆ ಪನಿತಪ್ಪವೆನಿಸಿ ವನಿತೆಯುಗುರ್ವೆ*ಳಗೆಸೆಗುಂ ॥ ॥ ೩೭ ॥

²ಅಲರ್ಮು*ಡಿಯೆತ್ತಿದ ಪಟಿಯಿಗೆ ।
ಮಲಗಿದ ಕಿವಿಪಾಲೆಯೋಲೆ ಗಾಲಿಗಳೆನಲಾ ॥
ನಲಿನಾಕ್ಷಿಯ ಮುದ್ದುಮೊಗಂ ।
ಗೆಲೆವಂದುದು ಕುಸುಮಶರನ ಪೂವಿನ ರಥಮಂ² ॥ ॥ ೩೮ ॥

ಕಂದರ್ಪಂ ಪೊಳೆವಸುಕೆಯ ।
ಕೆಂದಳಿರಿಂ ಸಮೆದು ತನ್ನ ಕೈಪೊಡೆಯಂ ಪೂ ॥
ಣೇಂದುಗೆ ಕೈಯೊಸೆಯಂ ಕೊ ।
ಟ್ಟಂದದಿನಾಚಂದ್ರಮುಖಿಯ ಬಾಯ್ದೆರೆಯೊಸಗುಂ ॥ ॥ ೩೯ ॥

ಪವಳದ ಬಟ್ಟಂ ನುಣ್ಪಿಡು ।
ವವ್ವೊಲಾನನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮುತ್ತುಗಳ ಬೆಳಗಿಂದಾ ॥
ಯುವತಿಯ ಬಾಯ್ದೆರೆಯೊಳ್ ಮಿಂ ।
ಚುವ ಬೆಳಗಂ ದಶನಮುಕುಗಳೇಂ ತುಳ್ಕುಸುವ್ವೋ ॥ ॥ ೪೦ ॥

ಸ್ಮರನ ಬಿನದಕ್ಕೆ ಲೋಚನ ।
ಕರಿಗಳ್ ಕೈಯಿಕ್ಕಲೆಂದು ನಿಲೆ ಸಂಪಗೆಯಾ ॥
ಳ್ಟರಿಮುಗುಳ ತೊಳಪ ತಳಿಯೆನೆ ।
ಕರಮೆಸೆದುದು ಕಮಳಮುಖಿಯ ನಾಸಾಮುಕುಳಂ ॥ ॥ ೪೧ ॥

ಪಾ— 1* ಬೆಳುದಿಂ. ಕ॥ ಗ॥ 2 ಅಲರ್ಮುಡಿಯೆತ್ತಿದ ಪಟಿಯಿಗೆ । ಮಲಗಿದ ಕಿವಿಯೋಲೆ ಗಾಲಿ ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ಮೊಗಂ॥ ಗೆಲೆವಂದುದು ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನ ವಿಲಸಿತಮೆನಿಸಿರ್ದ ಪುಷ್ಪರಥದುನ್ನತಿಯುಂ. ಚ॥

ಬಂದೊಂದಱ ಸೌಂದರ್ಯಮ ।
ನೊಂದೊಂದೀಕ್ಷಿಸಲೆ ಬಯಸಿ ನಾಸಿಕೆಯಡ್ಡಂ ॥
ಬಂದಿರೆ ಪ್ರೇಱವಳಸಿಂದಂ ।
ಬಂದ ಪ್ರವೆನೆ ನಿಮಿರ್ದವವಳ ನಿಡಿಯಲಗರ್ಣ್ಗಳ್ ॥ ॥೪೨॥

ತರುಣಿಯ ಮುಖಚಂದ್ರಮನೊಳ್ ।
ಹರಿಣನುಮಂ ಬರೆಯಲೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಬಿದಿ ಸುಂ ॥
ದರತೆಗೆ ಮರುಳ್ದು 'ಬಱ'ಗೊಂ ।
ಬೆರಡನೆ ಬರೆದಂತಿರಸಿಯ ಪುರ್ವುಗಳೆಸೆಗುಂ ॥ ॥೪೩॥

ಇಂಬಾದುದವಳ ಧವಳಚ ।
ಳಾಂಬಕವಿಷಮಾಂಬಕಂ ಕರಂ ಕೊಂಕಿದ ಪು ॥
ರ್ಬಂಬ ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ತೊಳಗೆ ತು ।
ಱಂಬಿವ ಪೆಱೆಯಂತೆ ಪೆಱೆನೊಸಲ್ ಬಾಲಕಿಯಾ ॥ ॥೪೪॥

ಕೆಳೆಗೊಳಲೆಂದನುನಯದಿಂ ।
ದೆಳವೆಱೆಯೊಡನಾಡುತಿರ್ಪ ಮಱಿಗಟ್ಟಲೆಗ ॥
ಳ್ಗೆಳಗಾದ ಚೆಲ್ವನೊಲಿಸಿದು ।
ವಳಕುಳಕುಂತಳೆಯ ನೊಸಲೊಳಲೆವಳಕಂಗಳ್ ॥ ॥೪೫॥

ತಳರದೆ ನಟೆ ನೋಡಲೊಡಂ ।
ಬಳೆಯಿಸಿ ಮೋಹನಮನಸಿತಸರ್ಪನ ಮದಮುಂ ॥
ಗಳಯಿಸಿದ ಲತಾಂಗಿಯ ಮುಡಿ ।
ಯೆಳಲತೆಯೊಳ್ ಸೋಗೆ ಪಾಯ್ದುವೊಲ್ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ॥ ॥೪೬॥

ಕರುವಿಟ್ಟಂ ಕಾಮದೇವಂ ರತಿಯತಿಶಯದಿಂ ಬಣ್ಣವಿಟ್ಟಳ್ ಬಸಂತಂ ।
ಬರೆದಂ 'ಸರ್ವಾಂಗವಂ' ಕಣ್ದೆಱೆದನೊಸೆದು ಶೀತಾಂಶು ಚೈತ್ರಾನಿಳಂ ತೀ ॥
ವಿರೆ ಜೀವಂಬೊಯ್ದನಂತಲ್ಲದೊಡೆ ಸೊಗಯಿಪೀರೂಪಮೀಬಣ್ಣಮೀಮೈ ।
ಯ್ಸಿರಿಯೀಕಣ್ಬೆಳ್ಳಮೀಭಾವಕಮೊಗೆಯದೆನಲ್ಕಾಂತೆಕಣ್ಗೆಡ್ಡಮಾದಳ್ ॥೪೭॥

ಪಾ — 1 ಬಱು. ಚ॥ 2 ಸರ್ವಸ್ವದಿಂ. ಗ॥; ಸರ್ವಸ್ವಮಂ. ಕ॥ ಜ॥

ಮನಮಂ ಸೋಲಿಸಲಂಗಜಂ ಬಯಸಿ ಕಾಂತಾರೂಪಮೊಳ್ತಳ್ತವೋ ।
ಹನವೋ [1]ಸುವ್ರತಿಯಾಗಿ[1] ಪೆತ್ತನೊ ವಸಂತಂ ಪೆಣ್ಣರೂಪಂ ಗಿರೀ ॥
ಶನನಾರಾಧಿಸಿ ಮೋಕ್ಷ ವರಂಬಡೆದನೋ ಪೆಣ್ಗಾಡಿಯುಂ ಚಂದ್ರನೇಂ ।
ನನೆಯುಂಬಾಂತುವೊ ನೋಂತು ಪೆಣ್ಬರಿಜ[2]ನೆಂ[2]ಬಂತಾಕೆ ಕಣ್ಗೊಪ್ಪಿದಳ್ ॥

ಬೆಳತಿಗೆಗಣ್ಗೆ ನೋಂತ ಲತೆಯೋಲಲಿತಾಂಗಿಯೊ ಮುದ್ದುಗೆ[3]ಯ್ತು[3]ವೊ ।
ಲ್ದೆಳಸಿದ ಪೊನ್ನ ಪುತ್ತಳಿಯೊ ಕಾಂತೆ[4]ಯೊ[4] ಪೂಮುಡಿಬಿಟ್ಟ ಬೆನ್ನನ ॥
ಪ್ಪಳಸುವ ಸ್ಮೈಪಿನಬ್ಜಿನಿಯೊ ಕಾಮಿನಿಯೋ ಮೊಲೆ[5]ವೊ[5]ತ್ತ ಭಾಗ್ಯಮಂ ।
ತಳೆದೆಳಮಿಂಚೊ ಕೋಮಳೆಯೊ ಪೇೞೆನೆ ಬಾಳಕಿಯಾಪಮೊಪ್ಪಿದಳ್ ॥

ವ॥ ಆಕೋಮಳೆ [6]ವಿಕ[6]ಸಿತಕಮಳಲೋಚನೆಯಾಗಿಯುಂ ಚಂದ್ರಾನನೆಯುಂ, ಕರ್ಣವಿಶ್ರಾಂತವಿಶಾಲಾಪಾಂಗೆಯಾಗಿಯುಮತನುವಿಜಯಪತಾಕೆಯುಂ, ಅಳಿಕಳಭಕುಳಕಾಂತಕುಂತಳೆಯಾಗಿಯುಂ ಚಂಪಕಮುಕುಳಕಮನೀಯನಾಸಿಕೆಯುಂ, ಅಲೆವ ಲಾವಣ್ಯರಸರಾಶಿಯಾಗಿಯುಂ ನಿರವಧಿಮಾಧುರ್ಯಸಿಧಿಯುಂ, ಸಮ[7]ರಾ[7]ಳಸುಭಗಭ್ರೂಲತೆಯಾಗಿಯುಮುತ್ತುಂಗಪಯೋಧರೆಯುಮೆನಿಸಿಗಳಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ; ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ ಮೃದುಲತಾಳಂಕಾರೆಯುಂ, ನಾಕವನ[8]ಲೇಖೆ[8] ಯಂತಿರವಗಾಢಸರೋಜಮರಾಜಿಸುಂದರಮಧ್ಯೆಯುಂ, ಶೈಲಸುತೆಯಂತೆ ಸುವಿಕಾಶ[9]ಕೇಶ[9]ಹಸ್ತಚುಂಬಿತನಿತಂಬೆಯುಂ, ಸೌಂದರ್ಯಶ್ರೀಯಂತೆ ಸುಲಲಿತಗುಣಬಾಹುಲತೆಯುಂ, ಉದಧಿವೇಳೆಯಂತಿರಧರಪ್ರವಾಳವಿಳಸಿತೆಯುಂ, ಸಿರಿಯಂತೆ ಸುರಭಿಸರೋಜವಾಸೆಯುಂ, ಸರಸ್ವತಿಯಂತೆ ಕಳಹಂಸಯಾನೆಯುಂ, ಪುಣ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತಿರವೃಷ್ಯಪೂರ್ವೆಯುಂ, ವಿಭಾತವೇಳೆಯಂತೆ ಶುಭಸ್ವಪ್ನದರ್ಶಿತಫಲೆಯುಂ, ಪುಷ್ಪಚಾಪಂಗೆ ಚಾಪಾಗಮಾಶ್ರಯಭೂಮಿಯುಂ, ಸ್ಮರಸಾಧಕಂಗೆ ಶೃಂಗಾರನಿಧಾನದಿಪವರ್ತಿಕೆಯುಂ, ಮಕರಧ್ವಜಸಿದ್ಧಂಗೆ ವಶೀಕರಣಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಯುಂ, ಮದನಮಾತಂಗಕ್ಕೆ ಮದಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂ, ಮಾರಮಾಂತ್ರಿಕನ ಮಾ

ಪಾ— 1 ಪೇೞೆನಲೊಲ್ದು. ಗ॥ ಸುಭ್ರುವಿಯಾಗಿ ಕ॥ ಚ॥ 2 ವೆ. ಚ॥
3 ಯ್ದು. ಚ॥ 4 ಯು ಗ॥ 5 ವೆ. ಕ॥ ಗ॥ 6 ಏಳ. ಗ॥
7 ವಾ. ಕ॥; ದಾ. ಗ॥ 8 ಲತೆ. ಚ॥ 9 ಚ॥ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ರಣಯಂತ್ರಲೇಖೆಯುಂ, ಮಧುಮಿತ್ರವಿಧಾತ್ರನ ಭುವನವಿಲೋಚನ[1]ಸೃಷ್ಟಿಯುಂ, ಚಿತ್ತಭಿತ್ತಿಗೆ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯುಂ, ಮನಕ್ಕೆಮೋಹನಶಕ್ತಿಯುಂ, ಲೋಚನಲೋಪಕ್ಕೆಯಸ್ಕಾಂತಪ್ರತಿಕೆಯುಂ, ಇಂದ್ರಿಯಮೃಗಕ್ಕೆ ಮರುಮರೀಚಿಕೆಯುಂ, ಸೊಕ್ಕಿನಿಕ್ಕೆದಾಣನುಂ, ಪ್ರಸದೇಸೆಯ [2]ಬಿಕ್ಕಲುಂ, ಕೌತುಕದ ಕಣಿಯುಂ, ಕಾಮನ ಚಿಂತಾಮಣಿಯುಂ, ಯೌವನದ ಜೊತ್ತುಂ, ಬೆಡಂಗಿನ ಬಿತ್ತುಂ, ಚೆಲ್ವಿನ ಚಿತ್ತಮುಂ, ವಿಳಾಸದ ವಿತ್ತಮುಂ, ಕಂತುಕೀರ್ತಿಕುಸುಮದ ಕಂಪುಂ, ಸುರತಸುಖದಿಂಪುಂ, ರಾಗಲತೆಯ ಕುಡಿಯುಂ, ಕಾಂತಿಯಂಕುರದ [3]ಮುಡಿಯುಮೆನಿಸಿದ[4]ಸರ್ವ್ವೈಶ್ವರ್ಯರೂಪಾತಿಶಯಮಂ ಮನಮೆ ಕಣ್ಣಾಗೆ ಕಂದರ್ಪದೇವಕುಮಾರನತಿಕೌತುಕದಿಂ ನೀಡುಂ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿರ್ಪುದುಂ; ||೫೦||

ಯುವತೀಸಸ್ಮೇರವಕ್ತ್ರೇಂದುವನಿದೆ ಮಱೆಗೊಂಡೆಚ್ಚಪಂ ಕಾಮನಂತ|
ಲ್ಲದೊಡೇಕೀಭ್ರೂಲತಾಚಾಪದ ತನಿಮಿಡುಕೇಕೀಚಳತ್ಪಕ್ಷ್ಮಸಾಳಾ ||
ಮದಭೃಂಗಶ್ರೇಣಿಮೌರ್ವೀಸ್ಫುರಣಮುಸುಱಿಮೇಲೇಕೆಪಾಯ್ದಪ್ಪುವೀಸ|
ಮ್ಮದಸಾಹಂಕಾರಸಾರೋತ್ಪಳಚಳದೀರ್ಘಕ್ಷೈಬಾಣಪ್ರ[5]ಪಾತಂ ||

ಎಂಬಿನಮಾತನನಾವಳ |
ತಾಂಬುಜಮುಖಿ ಸೋಲ್ತ ಭಾವಮಂ ಬೀಱುವ ನೇ |
ತ್ರಾಂಬುಜದಿಂ [6]ಮೋದಿಪಳೇ |
ನೆಂಬೆನೊ ಬಿನದಮನಪೂರ್ವಮುಂ ಪದ್ಮಜನಾ || ||೫೧||

ವ|| ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್

ತನಗೆ ಸೊಬಗಿಂದಮಾತಂ |
ಮನದೊಳ್ ಮಚ್ಚರಿಪನೆಂಬ [7]ಸೂಳ್ವಗೆ ಬಗೆಯೊಳ್ ||
ನನೆಕೊನೆಪ್ರೋದಂತಿರೆ ನಿಡು |
ನನೆಗಣೆಗಳನಾಯ್ದು ಕೊಂಡು ಮನಸಿಜನೆಚ್ಚಂ || ||೫೨||

ಪಾ— 1 ದೃ. ಚ|| 2 ಪೊ. ಕ| 3 ಕು ಚ|| 4 ಗರ್ವ್ವ. ಗ||; ಘನ್ವ. ಚ| 5 ಸಾರಂ ಚ| 6 ನೋಡಿ. ಗ|| 7 ಪಳುವಗೆ. ಕ||; ಪಳಿವಗೆ ಗ|| ಚ||

ಮಱದಿರೆಯುಮಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ್ ।
ಗುಱಯಾದುದು ನೃಪನ ಚಿತ್ತಮಲರ್ಗಣೆಗೇಂ ಮ ॥
ಯ್ಯಱವಖಿಳಕರಣಮುಂ ಕ ।
ಣ್ದೆಱೆದವರಂ ಕೊಂದು ಕೂಗದಿರ್ಪನೆ ಮದನಂ ॥ ॥೫೪॥

ನಿಡುಸುಯ್ ಸುಯ್ಯೊಳ್ ಹೃದಯದ ।
ನಡುಕಂ ಮಿಡುಕಿನೊಳಪೂರ್ವಘರ್ಮಜಳಂಗಳ್ ॥
ಬಿಡುಬೆಮರ್ವನಿಗಳೊಳಾತಂ ।
ಕಡೆನೊಳ್ ಪರವಶತೆ ಬೆರಸಿತರಸನೊಳಾಗಳ್ ॥ ॥೫೫॥

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ

ನನೆಗೋಲ್ ನಟ್ಟುಕೊನರ್ತ ವ್ರೋಳ್ಪುಳಕಮುಣ್ಮಿತ್ತಲ್ಲಿ ರಕ್ತಾಂಬುಗಳ್।
ಪನಿವಂತೆರ್ದುವು ಘರ್ಮವಾರಿ ದಿಟದಿಂ ಹೃದ್ಗೇಹದಂ ತನ್ನಿತಂ ॥
ಬಿನಿ ಸ್ಫೋಕ್ಕಂತಿರೆ ಕಂಪನಕ್ಕೆ ತನು ಕೈಗೊಟ್ಟಿತ್ತು ಧೀರತ್ವಮಂ ।
ಮನದಿಂ ಸುಯ್ ಪೊಱಗಗ್ಗೆ ಪೊತ್ತಡಕುವಂತಿರ್ದತ್ತು ಭೂಪಾಳನಾ॥೫೬॥

ಕನಸಿನೊಳಗಾಕುಮಾರಂ ।
ವನಿತೆಗೆ ಬಸಮಾಗಿ ಬಹುವಿಕಾರಮನಾಂತಂ ॥
ಮನಮನೆ ನೆಲೆವನೆಮಾಡಿ ।
ರ್ಪನಂಗನಂ ಕಱೆಯಲಾರ್ಗಮೇಂ ಬಂದಪುದೇ ॥ ॥೫೭॥

ಬನದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿಯುಮನಲಂ ।
ಮನದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿಯುಮನಂಗನುರಿಪಿದನಾತಂ ॥
ಬನಮುನಿವಂ ಮನಮನೆನ ।
ಲ್ಕನಲಂಗಂ ಮನಸಿಜಂಗಮಾವುದೊ ಭೇದಂ ॥ ॥೫೮॥

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಬಗೆಯೊಳಪೊಕ್ಕ ಕೋಮಳೆಯನೀಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಬಚ್ಚಿಲ್ದ ಕಣ್ಮಲರ್ ।
ಮುಗಿದಿರೆ ಚುಂಬನಕ್ಕೆಳಸುವಂತಧರಂ ತನಿಗೆತ್ತು ಪೂವಿನಂ ॥

ಪಾ— 1 ತುರ್ಗಂಕುಡಿ. ಚ॥ 2 ತಿ. ಕ., ಚ॥ 3 ನೆಲೆಮಾಡಿರ್ಪೞಯು. ಚ॥

ಬುಗಳುಗಿವಂತೆ ಪಾಯ್ದೆರ್ದ ಕರಂ [1]ಮಿಸುಗು[1]ತ್ತಿರೆ ಸುಯ್ಗಳುಸ್ಮೆ ಮು।
ಚ್ಚಿಗೆ ನೆಱೆದಂತೆ ಮೆಯ್ಮಱೆದು ನಿದ್ರೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದನಾಕುಮಾರಕಂ ॥

ವ॥ ಆಗಳಾಕೆಯ ಕಣ್ಬೆಳಗೆಂಬ ಕಾಮಪಾಶದಿಂ ಕಟ್ಟಿ [2]ತೆಗೆ[2]ದಂತೆಯುಂ, ಮದನದಹನಂ ಪತ್ತಿ ನಿತ್ತರಿಸಲಾಱದೆ ಲಲನೆಯ ಲಾವಣ್ಯರಸದ ಬಯಲ್ಕೊನಲೊಳೋಲಾಡಿ ಬಿೞ್ದಂತೆಯುಂ, ಕುಸುಮಶರನ ಕೂರ್ಗಣೆಗೆ ತನ್ನನೆ ಗುಱಿಯೊಡ್ಡಿದುದರ್ಕೆ ಬೆಗಡುಗೊಂಡಂತೆಯುಂ, ಬಿಟ್ಟುಪೋಗಿ ಬಗಿದು ಪುಗುವಂತೆಯುಂ, ಸೋಲ್ತು ತನ್ನನೊಪ್ಪಿಸುವಂತೆಯುಮಪ್ಪಿಕೊಳ್ವಂತೆಯುಮೆಳಸಿ ಬಳಸಿ ಪರಿದು ಪತ್ತಿ ಬಟಿಲ್ದು ಬೆಂಡಾಗಿ ನಾಭಿಕೂಪದೊಳ್ ಬಿರ್ದಂತೆಯುಂ, ಬಟ್ಟವೊಲೆವೆಟ್ಟದಿನಿೞಿಯಲಱಿಯದಂತೆಯುಂ, ಮುಖಚಂದ್ರಮರೀಚಿಯೊಳ್ ಮುೞುಗಿದಂತೆಯುಂ, ಕೇಶಪಾಶದೊಳ್ತೊಡರ್ದಂತೆಯುಮೆಂತುಮತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂ ತಳರಲೊಲ್ಲದ ತಳೋದರಿಯವಯವಮರೀಚಿವಜ್ರಲೇಪದೊಳ್ ತೊಡರ್ದ ಚಪಳಚಿತ್ತಮಂ ತೆಗೆಯಲಾಱದುಚ್ಚಮುಂ ತುಚ್ಚಮುಮಲ್ಲದಿಚ್ಚೆಯೆಚ್ಚಱಿಸೆಯುೞ್ಚಱಲುಂ ಮಱೆವಂತೆ ನಿದ್ರಾಮುದ್ರಿತವಿಳೋಚನನುಮಾಗಿ ಕಂದರ್ಪದೇವನಿರ್ಪುದುಮನ್ನೆಗಂ; ದುರ್ವಾರದರ್ಪನಪ್ಪ ದರ್ಪಕನ ಭುಜವಿಜಯಪ್ರಕಟಪಟುಪಟಹರಟನಾಟೋಪಮನನುಭಿನಯಿಸುವಂತೆ ॥೭೦॥

ಚಂಡಾಳೀಚಂಡಗೀತಧ್ವನಿಯನೊ[3]ದೆ[3]ದು ಪಾರಾವತಾರಾವಮಂ ಬೆಂ।
ಕೊಂಡೋಕಃಕೀರಕೋಳಾಹಳಮನಲೆದು ಸೆಜ್ಜಾರದಿಂದೇಱ್ವೆ ಮಾದ್ಯ॥
ಚ್ಚುಂಡಾಳೋಚ್ಚಶೃಂಖಳಾಶಿಂಜಿತವನೆಡೆಗೆಪೊಯ್ದುಣ್ಮಿ ಪೊಣ್ಮುತ್ತಗಂತಾ।
ಜಾಂಡಂ ಪ್ರಾತಸ್ತ್ಯಶಂಖಸ್ವನಸಹಚರಸಂಚಾರ್ಯತೂರ್ಯಪ್ರಣಾದಂ॥

ಆನಿನದದಿನೆೞ್ಚತ್ತನೆ।
ಭೂನಾಥಂ ಮಾಣದೆರ್ದೆಯನುಚರ್ಚುವ ಮದನಾ॥
ಸ್ತ್ರಾನಿಕದಿನೆೞ್ಚತ್ತಂ।
ತಾನೆನೆ ಮೈ ಮುಱಿದು ನಿದ್ರೆಯಿಂದೆೞ್ಚತ್ತಂ॥ ॥೭೧॥

ಪಾ— 1 ಮುಸುಕು. ಗ॥ 2 ಚ॥ ಪ್ರತಿಯುಳ್ಳಿಲ್ಲ 3 ನೆ; ಗೆ. ಗ॥

ಅರಸಂ ಸರಸಿಜಮುಖಿಗಾಂ ।
ನೆರೆದಿರೆಯುಂ ಸೋಲ್ತನೆಂದು ಪುರುಡಿಸಿ ಪೋಪಂ ॥
ತಿರೆ ನಿದ್ರೆ ಪೋದುದನನೀ ।
ಶ್ವರನುಂ ಸಂಭ್ರಮದಿನೆರ್ದು ತಳವೆಳಗಾದಂ ॥ ॥೬೩॥

ವ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್

ಅಳಿನೀಜಾತ್ಯಮೃದುಸಂಜಶಿಂಜಿತಸವಂ ಸಣ್ಣಿಂಚರಂ ಬಂಚರ ।
ದ್ದಳಿಯೊಳ್ತಳ್ತೊಡನುಣ್ಮೆನುಣ್ಬರದೆ ಮಿಂಚಂ [1]ಸೀಟ್ದು[1]ಪ್ರೋಲ್ದೊಣ್ಮೆ ಕಾ॥
ಕಳಿಯೊಳ್ಮೂಡಿದ ಸೀಯನಪ್ಪ ರಸಗೇಯಂ ಚಿತ್ತಮಂ ತಾಗೆ ಪೂ ।
ಗಳ ಬಾಣಂಗಳ್ ತಾಗಿದಂತಿರಗಿದಂ ಶೃಂಗಾರಕಾರಾಗೃಹಂ ॥ ॥೬೪॥

ವ॥ ಅಂತು ಶಯ್ಯಾತಳದಿನೆರ್ದು ನೀಳ್ದ ಬಿಳಿಯ ನಳಿನದೆಸಳೊಳ್ ಮುಸುಖಿ ಮುತ್ತಿದ ಮತ್ತಮಧುಕರಕುಳಮಂ ಕೆಲಕ್ಕೆ ತೊಲಗಿಸುವಂತೆ ತಳ್ತುಱುಗೆಮೆಗಣ್ಣಳಂ ತೆಗೆದು, ನೆಯ್ದಿಲೊಳ್ ನಿಂದ ತುಷಾರ[2]ಕಳಿಕೆ[2]ಗಳಂ ಕೆಂದಳಿರಿಂ ತೊಡೆವಂತೆ ಕೆಂದಳದಿಂ [3]ಕಣ್ಬನಿಗಳ[3]ನಗಲೆ ನೂಂಕಿ, ಕೊಲಲೆಂದು ಕೊವಿದ ಕರಿನಕುಚಕುಂಭಮುರಮನುಚ್ಚಿ ಬೆಂಗೆ ಬಳೆವಂತಿರೆ ಕಂಡು ಮೊಲೆವರಿದಪ್ಪಳೆಂಬ ತಪ್ಪಿಂಗೆ ಮುಂದೆನಿಂದಂತಿರ್ದ ಕೋಮಳೆಯ ರೂಪಂ ಕುಮುದವದಿ ದೀರ್ಘದಾಮದಿಂ [4]ಮೋದು[4]ವಂತೆಯುಂ, ಪಟಿಪುವಲಿ ಕಟಿದು ಕಂದಿ ನಾಱಿವುವೆಂದು ನರೆಕುಸುಮೋಪಹಾರಮಂ ಕೆದಱುವಂತೆಯುಂ ಸೊಡಗುಡಿಗಳಂ ನಿಮಿರ್ದ ಕಾಡಿಗೆಗುಡಿಗಳ ನುಣ್ಗಪ್ಪಿನಿಂ ನಸುಮಾಸಿದುವೆಂದು ಸೌಧಭಿತ್ತಿಗಳಂ ಸೊದೆನಳಿವಂತೆಯುಂ, ಕಣ್ಬೆಳಗು ಬಳಸೆ ವಿಳೋಚನಂ ವಿಸ್ಫುರಿತವಿಲೋಚನನಾಗಿ ಕಾಮುಮಾಯೆಯಿಂ ಮೆಯ್ಮಱೆದು ಮೋಹಗ್ರಹದ ಸೋಂಕಿನಿಂ ಮರುಳ್ಗೊಂಡು ಸೋಲದ ಸೊರ್ಕು ತಿಳಿಯದೆ ಕಳವಳಿಸಿ ನೋಡಿ, ॥೬೫॥

ತಳರದೆ ತನ್ನ ಕಣ್ಣ ಮೊನಲೊಳ್ ಸುಚಿದಾಕೆಯ [5]ಕಣ್ ತಳ ।
ತ್ತಳ್[5]ಸಿಬೊಡಾಕೆಗೆತ್ತು ರಸ[6]ಭಾವದ ಚಿತ್ರಮ[6]ನಾಕೆಗೆತ್ತು ಪು ॥

ಪಾ— 1 ನೀಳ್ದು ಚ॥ 2 ಕಣಿಕೆ ಚ॥ 3 ಕಣ್ಣನೀರ್ಗಳ ಗ॥
4 ನೋಡು. ಕ॥ ಗ॥ 5 ರೂಪುತಳ್ತಳ. ಚ॥ 6 ಚಿತ್ರದಪೆಂಡಿರ. ಗ॥

ತ್ತಱಿಗಳನಾಕೆಗೆತ್ತಲೆಗೆ ಬಾಯೆನುತುಂ ನಿಡುದೋಳನೆತ್ತಿ ಕೋ ।
ಮಳಕರಕಂಜದಿಂದೆಳವಿ ನೋಡಿವನಾರತಿರಾಗದೋಹಳಂ ॥ ॥೭೬॥

ವ॥ ಅಲ್ಲಿಂಬೞಿಯಿಂ,

ಅಂಗಂಗಳೊ[1]ಳು[1]ಱಿದಳೊ ಕರ ।
ಣಂಗಳ್ ತವೆಮ್ಮೊಳಗೆ ಪಚ್ಚುಗೊಂಡುವೊ ಚಿತ್ತಂ ॥
ನುಂಗಿದುದೊ ಪೇೞೆನಲ್ಕಾ ।
ಗಂಗನೆಯುಂ ಕಾಣವರಸನಿದು ಕನಸೆಂದಂ ॥ ॥೭೭॥

ವ॥ ಅಂತು ಕನಸೆಂದಱಿದಾನಿವಾಸಮಣಿಭಿತ್ತಿಭಾಗದೊಳ್

ಬರೆದ ಸಜೀವಚಿತ್ರಮುಮನೀಕ್ಷಿಸಿ 'ನಾಣ್ಚಿ' ಮುಖಾಂಬುಜಾತಮಂ ।
ತಿರಿಪಿದನಾತ್ಮಬಿಂಬತತಿಗಂ ತಲೆಗುತ್ತಿ ಬೆಗಟ್ಪಿ ಕಣ್ಗಳಂ ॥
ಬರೆ ತೆಗೆದಂ ನೃಪಂ ತನಗೆ ತಾಂ ಗಡ ಲಜ್ಜಿಸಿ ಘರ್ಮವಾರಿಯಂ ।
ಸುರಿದನದಂತೆ ದಲ್ ಮತಿವಿಮೋಹಮೆ ಮಾನಿಗೆ ಲಜ್ಜೆಯಲ್ಲಮೇ ॥ ॥೭೮॥

ಬೆದಱಿದ ಮನಮಂ ಸಂತೈ ।
ಸಿದನೊಯ್ಯನೆ ವಿಕಳಮಾದ ಸಕಳೇಂದ್ರಿಯಮಂ ॥
ಪಸುಳಿಸಿದಂ ಪಾಡಱಿದ ।
ಳ್ಕಿದ ತನ್ನನೆ ತಾನೆ ಪೊಸತುಮಾಲ್ಪವೊಲರಸಂ ॥ ॥೭೯॥

ವ॥ ಅಂತು ಸಂತೈಸಿಯುಂ ಸಂತಮಿರದೆ ಮುನ್ನಮೆಂದುಮನುಭವಿಸಿಯಱಿಯದ ಸುಂದರಿಯ ಸೌಂದರ್ಯದ ಸವಿಯೆ ಸೀಧು[3]ವಾ[3]ದಂತೆಯುಂ ಲಾವಣ್ಯವತಿಯ ಲಾವಣ್ಯರಸದ ನವಾಸ್ವಾದನಂ ನಾಲಗೆಯಂ ಪತ್ತಿದಂತೆಯುಂ ಧೃತಿಯೆಂಬ ಪ್ರೌಢತರ್ಪ್ರ ಪಱಿದು ಪೋದುದೆನ್ನನಿನ್ನಾರ್ಪಿಡಿವರೆಂದು ಪ್ರೌಢಪ್ರರ್ಗೆಯ್ವಂತೆಯುಂ ಪಿಡಿಯೆ ಪಿಡಿಯೆ ಮುಂದುರುಳಿ ಮೀಱಿ ಪರಿವ ಮನಮಂ ನಿಲಿಸಲಾಱದೆ ॥ ॥೮೦॥

ಸುಯ್ಯುತ್ತುಂ ಮತ್ತೆ ಶಯ್ಯಾತಳದೊಳಸವಸಂ ಮೆಯ್ಯನೀಡಾಡಿಗೈಯರ್ಗ ।
ಕ್ಕುಯ್ಯುತ್ತುಂ ಚಿತ್ತಮಂ ವಿಸ್ಮಯಮುಮಯರಸದಿಂ ನಾನುತುಂ ಸೆಜ್ಜೆಗೋಟ್ಟಂ ।

ಪಾ— 1 ೪. ಗ॥ 2 ಕಾಣ್ಬ. ಗ॥ 3 ಸಿಂಧುವೋ. ಚ॥ ಗ॥

ಗಯ್ಯಂ ಗಲ್ಲಕ್ಕೆ ಪೋಱುಂತಿರೆ ಬಱಿದೆ ಬಱಿಲ್ದನ್ನರಾರೆಂದು ತನ್ನಂ ।
ಬಯ್ಯುತ್ತುಂ ಕಾಮನುಚ್ಚೃಂಖಳತೆಗೆ ತಲೆಯಂ ತೂಗಿದಂ ರಾಜಪುತ್ರಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ತೂಗಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ:—

ಇದು ಕನಸಾಗಿಯುಂ ಕನಸಿನಂದಮುಮುಳ್ಳುದು ಕಣ್ಗೆ ಕಾಂತೆಯು ।
ಲ್ಲದೆ ಪೆಱತಾವುದುಂ ಪೊಳೆಯದೆನ್ನಯ ಚಿತ್ತದೊಳನ್ನವಾಕೆಯು ॥
ಲ್ಲದೆ ಪೆಱತಾವುದುಂ ಪುಗದು ನನ್ನಿ*ರ್ದ್ದಯಂ ಗುಱಿಮಾಡಿದೇಸನ ।
ಲ್ಲದೆ ಪೆಱತಾವುದಂ ಬವಸೆಗಾಣವು ಕಾಮನ ಹಸ್ತಶಾಖೆಗಳ್ ॥೭೦॥

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಕಡೆಗಣ್ಣಿಂ ಸೋಲಮಂ ಸೂಸುವ ಸತಿಯಸಿತಸ್ನಿಗ್ಧದೃಗ್ಭಾವದಿಂ ಪೊ
ಯ್ವಡೆದೆನ್ನೀಚಿತ್ತಮಿನ್ನುಂ ಬೆವಱುವುದು ನಟ್ಟಾಲಿಗೊಂಡಪ್ಪವಿನ್ನುಂ ॥
ನಿಡುಸುಯ್ಸಯ್ತಱವಿನ್ನುಂ ಬೆಮರ್*ವರ್ನಿಬಿಱಗಾದಂತೆಮ್ಮೈಕಂಪಮುಂಮುಂ।
ದಿಸೆಯುಂ ರೋಮಾಂಚಮಿನ್ನುಂ ಕೆಡೆಯದು ಕನಸೆಂದೆಂತಿದಂ ನಂಬಲಕ್ಕುಂ॥

ವ॥ ಎಂದು ಸತ್ಯಸ್ವಪ್ನಂಗಳುಮಂ ಸಕಳಶಾಸ್ತ್ರಕೋವಿದರಿಂ ಕೇ
ಳ್ದು ಕೈಕೊಂಡುಮಱಿವುದುಂಟಪ್ಪದಱಿಂದಿದು ಸತ್ಯಮಂ ಸೆಱೆವಿಡಿದುದಾಗ
ಲೆವೇೞ್ಕುಮೆಂದು ಸತ್ಯರತ್ನಾಕರನಾಕರುಮಾಡದಿಂ ಪೊಱಮಡದೆ ತನ್ನೊಳ್
ಬಗೆದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ; ॥೭೪॥

ದಾನೇಭಂ ಪುಂಗವಂ ಕೇಸರಿ ಸಿರಿಸುಮನೋಮಾಲೆ ಚಂದ್ರಂ ಜಿನೇಂದ್ರಂ।
ಮೀನಂ ಕುಂಭಂ ಕೊಳಂ ಪಾಲ್ಗಡಲಿಭರಿಪುಪೀಠಂ ಸುರೋದ್ಯದ್ವಿಮಾನಂ ॥
ಶ್ರೀನಾಗಾವಾಸಮುಚ್ಚಿವ್ಮ್ರಶಿಚಯುವನಲಜ್ವಾಲೆಯೆಂದಿಂತಿವೆಲ್ಲಂ ।
ಮಾನಾಲಂಕಾರನೊಳ್ಕುಡುಗೆ ಜಿನಜನನೀಷೋಡಶಸ್ವಪ್ನದೊಳ್ಪಂ ॥

ಪರಮಾರ್ಹಂತ್ಯಪ್ರಭಾವಂ ಕುಡುಗೆ ಗಡಣದಿಂ ಕೀರ್ತಿ ಕಾಮಂಗೆ ನಿಚ್ಚಂ।
ಸಿರಿಯುಂ ಶ್ವೇತಾತಪತ್ರಂ ಸುಭಗವಿಭವಮಂ ಚಾಮರಂ ಬೋಧನಂ ದಿ ॥
ವ್ಯರವಂ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಂ ಪೂಮಱೆ ಶುಭವನಶೋಕಗುಮಂ ಪೆರ್ಮೆಯಂ
ಕೇ । ಸರಿಪೀಠಂ ಕಾಂತಿಯಂ ಭಾವಳಯಮಭಿನುತೋತ್ಸಾಹಮಂ ದೇವ
ತೂರ್ಯಂ ॥ ॥೭೬॥

ಜಿನನಂ ಪೂಜಿಸಿದಕ್ಕಿ ವೂಾಲೆ ಸೊಡರ್ಗಳ್ ಧೂಪಂ ಫಲಂ ದರ್ಪಣಂ।
ನನೆ ಗಂಧಂ ದಧಿ ದರ್ಭೆ ಪೂರ್ಣಕಲಶಂ ತುಂಗಧ್ವಜಂ ತೋರಣಂ ॥
ತೆನೆ ಚಾಗಂ ಮಣಿವಿಷ್ಟರಂ ಚಮರಜಂ ಛತ್ರಾಳಿ ಘಂಟಾಘನ ।
ಧ್ವನಿ ಮುಕ್ತಾಫಲಮಂಡಪಂ ಕುಡುಗೆ ಕಂಗರ್ಪಂಗೆ ದೀರ್ಘಾಯುವಂ ॥

ವಿಜಿತಾಘಧ್ವಾಂತಜಾತಂ ಮುಕುಳಿತಕುಮುದಾರಂಭಮುದ್ಬುದ್ಧಭವ್ಯ ।
ವ್ರಜಮುಸ್ತನ್ಯಸ್ತದುಶ್ಶಾಸನಶಶಿ ವಿ[1]ರ[1]ಳೋದಸ್ತದುಸ್ತೀರ್ಥತಾರಾ ॥
ವ್ರಜಮುದ್ಯದ್ಧರ್ಮರಾಗಾಭ್ಯುದಯಬಹಳಸಾಂಧ್ಯೋದಯಂ ಸೂರವೃಂ
ದಾಂ । ಬುಜಬೋಧಶ್ರೀಮನೋಜ್ಞಂ ಜಿನಪತಿಸಮಯಂ ಸಂತತಂ ಸು
ಪ್ರಭಾತಂ ॥ ॥೭೮॥

ಅರವಿಂದಶ್ರೀಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೆಂದಿನನತಿಭರದಿಂ ಬರ್ಪುದಂ ಕಂಡು ಚಂಚ ।
ತ್ಕರದಿಂದಂ ಸೋವುತುಂ ತೀವಿದ ತಿಮಿರಪಿಶಾಚಂಗಳಂ ವ್ಯೋಮಗೇಹೋ॥
ದರಮಂ ಕೈಗೆಯ್ಯುತುಂ ಸಂಪತಿತದಶದಿಶಾಭಿತ್ತಿಭಾಗಂಗಳಂ ಬಿ ।
ತ್ತರಿಸುತ್ತಿರ್ಪ್ಪನೆಂಬಂತರುಣನರುಣನಗ್ರೇಸರಂ ಕಣ್ಗೆ ವಂದಂ ॥೭೯॥

ಪರೆಯೆ ಕುರುಳ್ಗಳಂತೆ ತಿಮಿರಂ ಮುಗಿಯುತ್ತಿರೆ ನೆಯ್ದಿಲಚ್ಚಿಯಂ ।
ತಿರೆ ಬೆಮರಂತಿರಾಱುತಿರೆ ತಾರಗೆ ತೀರೆ ವಿಭಾತಕಾಂತೆ ಕಾಂತನೊಳ್ ॥
ನೆರೆದು ಸುಖಾಂತದೊಳ್ ಕರಗುತಿರ್ಪ ಮನೋಹರಿಯಾರ್ದ್ರಕುಂಕುಮಾಂ।
ಬರಮೆ ಬಟಿಲ್ದವೊಲ್ಪಳಿದುದೈಂದ್ರಿ[2]ಯ ಸಾಂಧ್ಯ[2]ಮಯೂಖಪಲ್ಲವಂ ॥೮೦॥

ಎಳದಳಿರಂತೆ ಪೆರ್ಮರದ ಕೊಂಬುಗಳೊಳ್ ನವಧಾತುನಿರ್ಝರಂ ।
ಗಳ ಪ್ರೇನಲಂತೆ ಶೈಲಶಿಖರಂಗಳೊಳುಜ್ಜ್ವಲಮಪ್ಪ ಮಾಣಿಕಂ ॥
ಗಳ ರುಚಿ ಪರ್ವಿದಂತೆ ಸುರಕೂಟಕನತ್ಕಳಶಂಗಳೊಳ್ ತಳ ।
ತ್ತಳಸಿದುದೀಷದುನ್ಮಿಷಿತಮಂಡಳಚಂಡಕರಾಂಶುಜಾಳಕಂ ॥ ॥೮೧॥

ಜಳಧಿಚಳೋರ್ಮಿಚಾಮರಚಯಂಗೆ ದಿಶಾಧಿಪದಿಗ್ಗಜೇಂದ್ರಸಂ ।
ಕುಳಪರಿವಾರಭಾಗಿಗೆ ನಭೋಮಣಿಮಂಡಪಮಂಡನಂಗೆ ಕ ॥

ಪಾ— 1 ದ. ಚ॥ 2 ದಿಶೋದ್ಯ. ಚ॥

ಣ್ಗೊಳಿಸೆ ಜಗನ್ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳೀಕ್ಷಿಸಲೆತ್ತಿದ ಸುಪ್ರಭಾತಮಂ ।
ಗಳಮಣಿದರ್ಪಣಕ್ಕೆ ದೊರೆಯಾಯ್ತುದಯಾದ್ರಿಯೊಳರ್ಕಮಂಡಳಂ॥೮೨॥

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಅನುರಾಗಂ ನೀರಜಶ್ರೀಗಳವಡೆ ಬೆಳಗಿಂ ಬಳ್ಕೆ ಸಂಪನ್ನತಾರಾ ।
[1]ರಿ[1]ನಿಕಾಯಂ ಮಂಡಳಾಗ್ರದ್ಯುತಿಗೆ ತೆಗೆಯೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ದೃಗ್ಲೋಕನಾನಂ॥
ದನಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಚಂಚತ್ಕನಕಕಲಶಮಂ ತೀವಿ ಸರ್ವಾಶೆಯುಂ ಭೂ।
[2]ವಿ[2]ನುತಂನಿಂದಂತೆ[3]ರಾಜ್ಯಾಭ್ಯುದಯದಿನೆಸೆದಂ[3]ಪದ್ಮಿನೀಜೀವಿತೇಶಂ ॥೮೩॥

ಇದೆ ಹೇಷಾಘೋಷದಿಂ ವಾಹಳಿಗೆ ಕರೆವ್ರೊಲ್ ಕಟ್ಟೆ ಬಂದಶ್ವಮೀಯಿ।
ರ್ದದೆ ಪರ್ವಿಂ ಪಣ್ಣಿ ಬಂದೋಜೆಗೆ ನಿಱಿಸಿದ ಕಟ್ಟಾನೆ ಸೇವಾರಸೋತ್ಸೇ
ಕದಿನೀಗಳ್ ದೇವ ಬಂದಿರ್ಪುದು ಸಕಳರಾಜನ್ಯಕಂ ಮಂತ್ರಿವರ್ಗಂ ।
ಪದನಂ ‘[4]ಪಾರ್ದಪ್ಪರ್[4]’ದಿನ್ನುಪ್ಪವಡಿಸುಜನತಾನೇತ್ರನೀರೇಜಭಾನೂ॥೮೪॥

ವ॥ ಎಂದು ಮೃದುಮಧುರಗಂಭೀರಧ್ವನಿಯಿನೋದುವ ಪ್ರಭಾತಪುಣ್ಯಪಾಠಕಮಾಗಧನಿವಹಕ್ಕೆ ಕನಲ್ದೊನಲ್ದು ಕಮನೀಯಭಿತ್ತಿಭಾಗಂಗಳಂ ಕುಂಕುಮರಸದಿಂ ಕಾಱ್ವಳಿಗೊಳ್ವಂತೆ ಗವಾಕ್ಷವಿವರದಿಂ ಪೊಕ್ಕು ಪಸರಿಸುವೆಳವಿಸಿಲನಳುರ್ದು ಕೊಳ್ವ ಕಾಮುಕಾಳಾನಳಜ್ವಾ[5]ಳೆಗೆತ್ತ[5]ಳ್ಕಿದಂತಿರಳ್ಕಿ ಧೈರ್ಯಮನವಲಂಬಿಸಿ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ಶಯ್ಯಾತಳದಿಂದೆಂತಾನುಮೆರ್ದು ನಿಜಹೃತ್ಕವಾಟಪುಟಮಂ ತೆಱೆದ ತರುಣಿಯ ತೆಱನನಱಿದು ತೋಱುವಂತೆ ಮಣಿಕಂಕಣ[6]ರಝಣತ್ಕಾ[6]ರಕ್ಕೆ ಸೆಜ್ಜೆವ[7]ಳ[7]ನುಜ್ಜುಗದಿಂ ಕನಕಕವಾಟಪುಟಮಂ ತೆಱೆಯೆ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಕರುಮಾಡದ ನೆಲೆಯಿನವತರಿಸಿಯಾಕನ್ನೆಯ ಮುಖಮುಕುರಮಂ ಪೋಲ್ತೀ ಕನ್ನಡಿಯುಮೆನ್ನನೊಳಗುಮಾಡುವುದಾವ ಕೌತುಕಮೆಂಬಂತೆ ಮಂಗಳಮಣಿದರ್ಪಣಮನೀವೈಸುತ್ತುಮವಳೋಕಿಸಿ ಮೋಹರಸದೊಳ್ ಮಳುಂಗಿದ ತನ್ನನೆನ್ನನೆಂದೀಕ್ಷಿಸುವಂತಿರಾ

ಪಾ— 1 ಶಿ. ಕ॥ ಚ॥ 2 ವಿ. ಚ॥ 3 ಜಾತಾಭ್ಯುದಯಮನೆಸೆದಪಂ. ಕ॥ ಜ॥; ಜಾತ್ಯ......... ಗ॥ 4 ಪಾರ್ದಪ್ಪು. ಕ॥ 5 ಳಗಳ್ಗೆ ತ. ಕ॥ 6 ಝುಂಕಾ. ಗ॥ 7 ನೆಯ. ಕ॥

ಜ್ಯಾವೇಕ್ಷಣಂಗೆಯ್ದನಂತರಂ ರೋಮಕೂಪವಿವರ[1]ವಿನಿಸ್ಸೃತ[1]ಮನೋಭವಾನಳಧೂಮದಾಮವ್ಯಾವೃತನಾದಂತೆ ಶುಚಿಸುರಭಿಸೋಷ್ಣಸಲಿಲಸ್ನಾನಸಂಸಕ್ತಸೂಕ್ಷ್ಮಧೂಮಲೇಖಾಳಂಕೃತಶರೀ[2]ರಂ,[2] ಜಾಹ್ನವೀಫೇನಪಿಂಡಪಾಂಡುರಿತಜಟಾಜೂಟಧೂರ್ಜಟಿಯಂತೆ ಸದಯಪ್ರಕ್ಷಾಳನಪರಿಲಘುದುಕೂಲವಸನವೇಷ್ಟಿತಮಸ್ತಕಂ, ಪಾಂಗಪದ್ಮರಾಗಪಟಳಪಾಟಳಿತಮಣಿಪಾದುಕಾಪದವಿನ್ಯಾಸರಣಿತಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮಮಂ, ಜಗಮಂ ಬಗೆದ ಬೇಗದೊಳ್ ಗೆಲ್ವ ವಿಷಮಶರನನದಟಲೆದ ಗೆಲ್ಲಂ ನಿನ್ನೊಳಲ್ಲದೆ ಸಲ್ಲದೆಂದು ಸೂಲಿಸಲ್ ಪೋಪಂತೆ ರಾಜಾಲಯಾಲಂಕಾರಭೂತಶೀತಳಜಿನಾಲಯಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ತ್ರಿಃಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗೆಯ್ದು ದೂರದ್ವಾರದೇಶಪರಿಕ್ಷಾಳಿತಕರಚರಣಕಮಳಂ, ತದಾಲಯಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಮಣಿಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿತಚಂದ್ರಕಾಂತಜಿನಬಿಂಬಕ್ಕೆ ವಿನಮಿತೋತ್ತಮಾಂಗನಭಿಮುಖನಾಗಿ ಕೈಗಳಂ ಮುಗಿದು, ॥೮೫॥

ಶ್ರೀಯಂ ಕೂರಿಸಲಾಜ್ಞೆಯಂ ಪಸರಿಸಲ್ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಂ ಕೊರ್ವಿಸಲ್ ।
ಕಾಯಕ್ಲೇಶಮನಟ್ಟಿಸಲ್ ದುರಿತಮಂ ನಿರ್ಮೂಲಿಸಲ್ ನಿಂದ ನಿ ॥
ಟ್ಟಾಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸಲೊಳ್ಪನಪ್ಪಿ ತಣಿಸಲ್ಬೇಳ್ಪಿಂಗೆ ಬೇಳ್ಪೀಸುಖೋ ।
ಪಾಯಂ ತ್ವಚ್ಚರಣಪ್ರಣಾಮಮಮುಳಿಬೆಂ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಿನಾಧೀಶ್ವರಾ ॥ ೮೬ ॥

ಕಡುಕೆಯ್ದುಟ್ಟದನಿಕ್ಕಿಯುಂ ಸುಭಟನೈ ಸಂಸಾರಕಾಂತಾರಮಂ ।
ಕಡಿದುಂ ಭ್ರಾಂತಿವಿಹೀನನೈ ಸುವಿದಿತಂ ಜೀವಾದಿತತ್ತ್ವಂಗ[3]ಳಂ[3] ॥
ನುಡಿದುಂ ಮೌನಸಮೇತನೈ ವಿಮಳನಶ್ರೀದೋರ್ಲತಾಪಾಶದೊಳ್ ।
ತೊಡರ್ದುಂ ಮುಕ್ತನೆಯೇಂ ಕರಂ ಪಿರಿ[4]ಯೆಯೋ[4] ಶ್ರೀಮಜ್ಜಿನಾಧೀಶ್ವರಾ ॥

ಬನಮಂ ಸಾರ್ದ ನರಂಗೆ ಪಾವನಫಲಂ ಪ್ರೋತ್ಫುಲ್ಲಪಂಕೇಜಕಾ ।
ನನಮಂ ಸಾರ್ದ ನರಂಗೆ ಶೀತಳಜಲಂ ಸಾರಸ್ವತಾ[5]ಧಾರ[5]ಸ ॥
ಜ್ಞನರಂ ಸಾರ್ದ ನರಂಗೆ ಸದ್ಗುಣಗಣಂ ನಿನ್ನಂಘ್ರಿಯಂ ನಂಬಿ ಸಾ ।
ರ್ದ ನರಂಗುತ್ತಮಸೌಖ್ಯಮಾವಗಹನಂ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಿನಾಧೀಶ್ವರಾ ॥ ೮೮ ॥

ಪಾ— 1 ವಿನಿರ್ಗತ. ಚ॥ 2 ರ. ಚ॥ 3 ಳೊಳ್. ಕ॥ ಚ॥
4 ಯನೋ. ಚ॥; ಯನ್ನೈ. ಗ॥ 5 ದಾನ. ಕ॥ ಗ॥

ಕುಳಿವೆ*ಱರಿಂ ಕುಳಿವಾ*ಱಲಿನೀರ್ದಳ[1]ಪ[1]ದಿಂ ನೀಹಾರದಿಂ ಹಾರದಿಂ ।
ತಳಿರಿಂ ತಣ್ಣೆಲರಿಂದಡಂಗದಘಜಾಳಜ್ವಾಲಸಂತಾಪಮಂ ॥
ಕಳೆಗುಂ ಸಂಸ್ಮೃತಿಮಾತ್ರದಿಂದೆ ಮನು[2]ಜಂಗೆಂಬಂತದೇನೊಂದು[2] ಶೀ ।
ತಳಮೋ ಪದ್ಮಸನಾಭಿ ನಿನ್ನ ಚರಣಂ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಿನಾಧೀಶ್ವರಾ ॥೪೯॥

ನುಡಿ ಕೈಗನ್ನಡಿ ವಿಶ್ವದರ್ಶನಪರಗಾರ್ಬಾರಮಾಚಾರ್ಯಕಂ ।
ನಡೆಗೆಟ್ಟೀಭುವನಕ್ಕೆ ಶಾಂತಕೆ ನಿಜಾಕಾರಂ ಶಿಲಾಶಾಸನಂ ॥
ಸೊಡರಜ್ಞಾನತಮಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಮತಮೆಂದಂದೆಂತು ಪೇೞ್ ನಿನ್ನ ಕೇ ।
ಸಡಿಗಾಂ [3]ಕೂರೆನೆ[3]ದೆಂತು ಮಾಣ್ದೆಱಗೆಂ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಿನಾಧೀಶ್ವರಾ ॥೫೦॥

ಮನಮಂ ಜಾನಿಸಲೀಯದಿರ್ದಪುದು ನಿನ್ನಾಸ್ಯಾಬ್ಜದೊಳ್ ಮದ್ವಿಲೋ।
ಚನಭೃಂಗದ್ವಯಮೊಂದನೆಂದಪೆನಿ[4]ದಂ[4] ವೈರಾಗ್ಯದಿಂ ನೀನೆ ಕಾ ॥
ಮನನೇಂ ಗೆಲ್ದೆಯೊ ನಿನ್ನ ಸಾತಿಶಯರೂಪಾಕಾರಮಂ ಕಂಡು ಕಾ ।
ಮನೆ ಕಣ್ಸೋಲ್ತನೊ ಪೇೞುವಂ [5]ನಗಬೆ ನೀಂ[5] ಶ್ರೀಮಜ್ಜಿನಾಧೀಶ್ವರಾ ॥

ಭಯದಿಂ ನಿನ್ನಯ ನಾಮ[6]ಮೊಂ[6]ದಡಗಲೀಪಂಚೇಷು ನೀನಿರ್ದ ಸಂ ।
ಶ್ರಯಮಂ ಸಾರ್ಗುಮೆ ಯುಷ್ಮದಂಘ್ರಿನತನೆಂದಾರ್ದೆನ್ನನೊಟ್ಟೈಪಪ್ಪ ॥
ಜ್ಞಯನಂ ತೂಳ್ದಪುದುಳ್ಕೆಪೆನ್ನ ಮನದೊಳ್ನೀಂನಿಟ್ಟೆಯಿಂದಿರ್ಪುದಂ ।
ದಯೆಗೆಯ್ ಕೈಗಳನೊಡ್ಡಿ [7]ಬೇಡಿದೆನಿದಂ[7] ಶ್ರೀಮಜ್ಜಿನಾಧೀಶ್ವರಾ ॥೫೨॥

ತೆಗೆದೈ ಮೋಕ್ಷದಬಟ್ಟೆಯಂಬೆಳಗಿದೈ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯದೊಳ್ ಧರ್ಮಮಂ ।
ಬಗೆದೈ ನಿನ್ನನದೊಂದುಗುಂದದಱಿದೈ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಂದೋಹಮಂ ॥
[8]ನೆಗೆ*ತ್ತೈ[8]ಲೋಕದ ನೀಳ್ದ ತುತ್ತತುದಿಗಿನ್ನುಂ ಕೃತ್ಯಮೊಂದುಂಟು ಕೈ ।
ಮುಗಿದೆನ್ನಿಷ್ಟಮನೀವ ಶಿಷ್ಟಕರಣಂ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಿನಾಧೀಶ್ವರಾ ॥೫೩॥

ವ॥ ಎಂದು ವಸ್ತುಸ್ತವ ರೂಪಸ್ತುವ ಗುಣಸ್ತವಂಗಳಂ ಮಾಡಿ,

ಪಾ— 1 ತ. ಕ. ಜ॥ 2 ಜರ್ಗಂಬಂದದೆಂಬಂತೆ. ಚ॥ 3 ಕಂಡಿರ. ಚ॥
4 ದೇಂ. ಚ॥ 5 ಗಡೆನಗಂ ಕ॥ 6 ಮೆಂ. ಚ॥ಜ॥
7 ಬೇಡುವೆನಿದಂ. ಚ॥ 8 ನೆಗೆದೈ ಚ॥

ಜಳಜಾಮೋದವಿಮಿಶ್ರತೀರ್ಥಜಳದಿಂ ಚಾಂಪೇಯ[1]ಪಿಂಗಾ[1]ಜ್ಯಕೋ ।
ಮಳಧಾರಾವಳಿಯಿಂ ಸುಧಾ[2]ಕ್ತ[2]ಮಧುರಾಮೋದಕ್ಷರತ್ಕ್ಷೀರಸಂ ॥
ಕುಳದಿಂ ನೀರಜಕಂಪಕಾಂತದಧಿಪಿಂಡಾಸಾರದಿಂ ಸಾರ್ದ್ರ ಶೀ ।
ತಳ[3]ದಿಂ[3] ಜಾಣ್ಮೆಗೆ ಮಜ್ಜನಂಬುಗಿಸಿದಂ ಸೌಂದರ್ಯಸಂಕ್ರಂದನಂ ॥ ೯೪ ॥

ಪೊಸನೀರಿಂ ಪೊಸಗಂಪಿನಿಂ ಪೊಸತು ಬೆಳ್ಪಿದಕ್ಕಿಯಿಂ ದೇವನಂ ।
ಪೊಸಪೂವಿಂ ಪೊಸತುಯ್ಯಲಿಂ ಪೊಸವೆನಿಪ್ಪುದ್ದಾಮದೀಪಂಗಳಿಂ ॥
ಪೊಸಧೂಪಂಗಳ ಧೂಮದಿಂ ಪೊಸರಸಕ್ಕಿಂ[4]ಬಾದ[4] ಪಣ್ಣಿಂದಮು ।
ರ್ಚಿಸಿ ಕಣ್ಣಾರ್ವಿನಮೊಲ್ದು ನೋಡಿ ನಲಿದಂ ವಾಗ್ವಲ್ಲಕೀವೈಣಿಕಂ ॥ ೯೫ ॥

ಮದನಾಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಯಂ ನಂದಿಸಿದನೆನೆ ಜಿನಸ್ನಾನಗಂಧಾಂಬುವಿಂ ನಾಂ ।
ದದಯಾನಂಗಾಸ್ತ್ರಪಾತಕ್ಕಗಿದು ಕವಚಮಂ ತೊಟ್ಟವೊಲ್ಪೂಸಿ[5]ದಂ ಶ್ರೀ ॥
ಪದದಿವ್ಯಾ[5]ಮೋದಗಂಧದ್ರವಮನಿಡುವವೊಲ್ ರಕ್ಕೆಯಂ ಮೌಳಿಯೊಳ್ತೀ ।
ವಿದನಾಗಳ್ ಸಿದ್ಧಶೇಷಾಕ್ಷತಮನನುದಿನಂ [6]ಕಾವ್ಯ[6]ಕರ್ಣಾವತಂಸಂ ॥ ೯೬ ॥

ಇದು ವಿದಿತಪ್ರಬಂಧವನವಿಹಾರಪರಿಣತ ಪರಮಜಿನಚರಣರಮ್ಯ[7]ಹೈಮಾ[7]ಚಲೋಚ್ಚಲಿತ
ನಖಮಯೂಖಮಂದಾಕಿನೀಮಜ್ಜನಾಸಕ್ತ ಸಂತತೋತ್ಸಿಕ್ತದಾನಾಮೋದ
ಮುದಿತಬುಧಮಧುಕರಪ್ರಕರ ಕವಿರಾಕುಂಜರ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ

ಲೀಲಾವತಿಯೊಳ್

ನಾಯಿಕಾಸ್ವಪ್ನದರ್ಶನಂ

ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ಪಾ — 1 ದಿಂದಾ. ಚ॥ 2 ಚ್ಛಂ. ಚ॥ 3 ಮಂ. ಚ॥ 4 ಪುಷ್ಪ. ಜ॥
5 ತಚ್ಛ್ರೀಪದದುಗ್ಧ. ಕ॥ ಗ॥ 6 ವಾಕ್ಯ. ಕ॥ ಗ॥ 7 ಹರ್ಮ್ಯ. ಗ॥

ಶ್ರೀಯುಂ ಸರಸತಿಯುಂ ಜಯ |
ಛಾಯೆಯುನುರದೊಳ್ ಮುಖಾಬ್ಜದೊಳ್ಭುಜದೊಳ್ ತ ||
ಳ್ತಾಯುವವನುನಕ್ಕೆ ಬಿದಿ ಪ್ರೊ |
ಯ್ದಾಯುವ್ರೊಲಿರೆ ತಳ್ತನೊಳಗೆ ಮಾನನಮದನಂ || ||೧||

ಪೆಱತು ನುಡಿ ಪೆಱತು ಭಾವನೆ |
ಪೆಱತೆಸಕಂ ಪುಗದು ತರುಣಿ ತೀವಿದ ಮನದೊಳ್ ||
ಪೆಱತೇಂ ತನ್ನುಮನಂದೇಂ |
ಮಱೆದನೊ ಪರವಶತೆಯಿಂದೆ ವಿತರಣಮುಗ್ಧಂ || ||೨||

ಮದನಂ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದಂ ಬೆಸಸಿದ ತೆಱದಿಂದ್ರಿಯಂ ಪೇಸಿ ಪೇೞ್ದಂ |
ದದೆ [1]ಹಾಹ[1]ಕ್ಕಳ್ಕಿ ಮೋಹಂ ನಡಪಿದಳವಿಯುಂಸ್ವಪ್ನಸೂಚ್ಯಂದಿಟಂತೋ||
ಱಿದ ಪಾಂಗಿಂ [2]ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ್ದಿ[2]ಚ್ಚೆಯೆ ರಣರಣಕಂಮಾಡಿದಂತಾಡಿದಂ ಮಾ|
ೞಬೆ ನಾನಾನಾಟಕಂ ತನ್ನೊಳೆ ನಲಿವಿನೆಗಂ ರೂಪಕಂದರ್ಪದೇವಂ || ೩||

ಪರತಂತ್ರನೆನಿಸಿದೆನಗಿ |
ನ್ನರಸೇವ್ರದೊ ಹಾಸ್ಯಮೆಂಬವ್ರೊಲ್ ರಾಜ್ಯದೊಳಂ ||
ಭರವಂ ಬಿಸುಟಿರೆ ಬೇೞೊಂ |
ದರಸುತನಂ ಪೊಸತು ನೆಗೞ್ದ*ದರಸಂಗಾಗಳ್ || ||೪||

ಗುರು ಕಾಮಂ ಮಂತ್ರಿವರ್ಗಂ ಕರಣಸಮುದಯಂ ಸೇನೆ ಸಂಕಲ್ಪಜಾಳಂ
ಪರಿಚಾರಂ ಚಿಂತೆ ದೂತಂ ಮನಸುನುಚರನಾಶಾನುಬಂಧಂ ಸಹಾಯಂ ||
ಪರಿತಾಪಂ ಕಾಪು ಸುತ್ತುಂತಳೆರದ ತರುಣೀರೂಪು ಕಣ್ಗಳ್ ಪ್ರತೀಹಾ |
ರ[3]ರೆ[3] ತಂಡಂ ಸುಯ್ಯೆನಲ್ಕೇನಲೆದುದೊ ನಿಜಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂರಾಗರಾಜ್ಯಂ||

ವ|| ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಧೃತಿ ದುಃಖೋದ್ರೇಕಮಂ ಚಾತುರಿ ತರಳತೆಯುಂ ಪ್ರಾಭವಂ ದೈನ್ಯಮಂ ಸ | ನ್ಮತಿಮಿಥ್ಯಾಮೋಹಮಂ [4]ಮಾನಿತೆಯ[4]ತನುವಿಕಾರೋರ್ಮಿ

ಪಾ— 1 ಹೋ ಹ. ಜ|| 2 ಚ್ಚಿ ಕ್ಯೆವಿ. ಚ|| 3 ರ. ಕ|| ಗ|| ಚ||
4 ನೂತನವು. ಕ|| ಗ|| ಜ||

ಯಂ ತನ್ನ ಗಂಭೀ ॥ ರತೆ ಗಾಢೌತ್ಸುಕ್ಯಮಂ ಮಿಕ್ಕಱಿವು ವಿನಯಮಂ
ಮಾನಗರ್ವಂ ವಿವೇಕ । ಚ್ಯುತಿಯಿಂ ಸೌಭಾಗ್ಯದರ್ಪಂ ನಿಜವಿಕಳತೆಯಂ
ನೀತಿ ನಾಣ್ಗಾದ ಕೇಡಂ ॥ ॥೬॥

ಬವರಂಗೆಯ್ದಿಱಿವವ್ರೊಲವ ।
ಯುವದಿಂ ಪೊಱಪೊಣ್ಮಲೀಯದಿರೆ[1] ಕೃತ್ರಿಮ[1]ಸಾ ॥
ಷ್ಮವದಿಂ ಸಲಿಲಮುಮಂ ಬಾ ।
ಡವನುಮನೊಳಕೊಂಡ ಕಡಲನರಸಂ ಪೋಲ್ತಂ ॥ ॥೭॥

ಅಂತು ಬಲಿದೊಡ್ಡಿ ಪವನೀ ।
ಕಾಂತನ ದೃಢತುಂಗಧೃತಿಧರಾಧರಮುಂ ತ ॥
ತ್ಕಾಂತಾಸ್ಫುರದಪ್ರತಿಹತ ।
ಚಿಂತಾಶನಿಯುರ್ಚೆ ನುಚ್ಚುನೂಱಾಯ್ತಾಗಳ್ ॥ ॥೮॥

ಮಗುಳ್ದ್ದಂ* ಮಗುಳ್ದ್ದಂ* ಕನಸಿಂ ।
ಮಗುಳ್ದ್ದಂ* ವಧುವೆಂದು ನೆಲೆಯನ[2]ಱಿವನೆಳಗಂ ॥
ಪ್ರಗುಣಂ ಪವಡಿಸಿ ಕಣ್ಣಂ ।
ಮುಗಿವಂ ಮುಸುಕಿಡುವನಸಿಯಳಂ ಭಾವಿಸುವಂ ॥ ॥೯॥

ಭಾವಿಸೆ ತನ್ನಯ 'ನಯನೇಂ' ।
ದೀವರದೊಳ್ ಸುೞಿಯೆ ಕನ್ನೆ ತಾನದು ಕನಸೆಂ ॥
ದೋವುವನೊಯ್ಯನೆ ಕಿವಿಯಂ ।
ತೀ[3]ವ್ರವ[3] ಕಳಕಳಕೆ ಕಿನಿಸಿ ಕಂಗನೆ ಕನಲ್ವಂ ॥ ॥೧೦॥

ಪುಸಿನಿದ್ದೆಗೆಯ್ವನೆಮೆಯಂ ।
ನಸುದೆಱೆಯಲ್ ಕಣ್ಣನಿನಿಸು ಮಿಡುಕುವ 'ನೆರ್ದೆಯಂ'* ॥
ಕುಸುಮಶರಂ ಮಸಕದಿನಿಸೆ ।
ಬಿಸುಸುಯ್ಯುತ್ತಿರ್ದು ಸುತ್ತಿ ಸುೞಿಯುತ್ತಿರ್ಪಂ ॥ ॥೧೧॥

ಪಾ— 1 ಕೃತ್ರಿಂ. ಚ॥ 2 ಮನದಿಂ. ಚ॥ 3 ವಿದ. ಚ॥ ಜ॥
4 ನವನಂ ಕ॥ ಚ॥

ಪ್ರಿಯಮಿನಿಸಿಲ್ಲದೊರ್ಮೆ ನೆಗೞ್ದೋಲಗಸಾಲೆಯೊಳೊರ್ಮೆ ಚಿತ್ರಶಾ ।
ಲೆಯೊಳನಿಸೊರ್ಮೆ ಮಂತಣದ ಸಾಲೆಯೊಳಂದಿರದೊರ್ಮೆ [1]ಚಂದ್ರ[1]ಶಾ ॥
ಲೆಯೊಳನಿಸೊರ್ಮೆ ಸಂದ [2]ಸುತಸಾರದ[2] ಶಾಲೆಯೊಳೊರ್ಮೆ ನಾಟ್ಯಶಾ ॥
ಲೆಯೊಳನಿಸೊರ್ಮೆ ಕೇಳಿಗೃಹಶಾಲೆಯೊಳೊರ್ಮೆ ವಿನೋದಶಾಲೆಯೊಳ್ ॥

ಬಿನದದಿನೊರ್ಮೆ ಬೀಣೆಯಿನದೊರ್ಮೆ ಸುಗೀತದಿನೊರ್ಮೆ ವಾದ್ಯವಾ ।
ದನದಿನದೊರ್ಮೆ ನೃತ್ಯದಿನದೊರ್ಮೆ ಕಥೋಕ್ತಿಯಿನೊರ್ಮೆ ಕಾವ್ಯಬಂ ॥
ಧನದಿನದೊರ್ಮೆ ನಾಟಕದಿನೊರ್ಮೆ ಪುರಾಣದಿನೊರ್ಮೆ ಜೂದಿನೊಂ ।
[3]ದು ನೆ[3]ವದಿನೊರ್ಮೆ ಕುಬ್ಜಖಗಯುದ್ಧದಿನೊರ್ಮೆ ನಿಯುದ್ಧಕೇಳಿಯೊಳ್ ॥

ಕೊಳಗಳೊಳೊರ್ಮೆ [4]ಕೋ[4]ಡುವೆಳಮಾವಿನ ಜೊಂಪದೊಳೊರ್ಮೆ ಜಾದಿಯೊ । ಳ್ಮೆಳೆಗಳೊಳೊರ್ಮೆ ತಣ್ಬುೞಿಲೊಳೊರ್ಮೆ ತಮಾಳದ ಸಾಲೊಳೊರ್ಮೆ ಶೀ ॥ ತಳಕದಳೀಗೃಹಾವಳಿಯೊಳೊರ್ಮೆ ಕುಳಿರ್ಕೊಳುತಿರ್ಪ ಕೇತಕೀ । [5]ತಳದೊಳ[5]ದೊರ್ಮೆ ಪ್ರೀತಿಗಳೆವಂ ಕವಿತಾಕಳಿಕಾಮ್ರಕೋಕಿಳಂ ॥ ॥೧೪॥

ನೋಡದ ಚಿತ್ರಮಾಡದೆಸೆ ಕೇಳದ ಬೇಟದ ಮಾತು ಮೆಯ್ಯನೀ ।
ಡಾಡದ ತಣ್ಬುೞಿಲ್ ಬಗೆಗೆ ಬಾರದ ಕಲ್ಪನೆ ಕಾಪೆದಿಕ್ಕೆಯೋ ॥
ಲಾಡದ ಪೂಗೊಳಂ ಪುಗದ ನಂದನಮಿಲ್ಲೆನೆ ಕಾಮದೇವನೊ ।
ಲ್ದಾಡಿಪ ಜಂತ್ರಮಾತನೆನಲಾಡಿದನಾರತಿರಾಗದೋಹಳಂ ॥ ॥೧೫॥

ವ॥ ಅಂತು ಕುಸುಮಶರನ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳ್ ತಾಗದ ತಾಣಮುಮನಂಗಸಂತಾಪವಾಗದೆಡೆಯುಮನಱಸುವಂತೆ ಮಱುಗಿ ಮನವೆಳದುವರಿಯೆ ಸುೞಿದಾಡುತ್ತುಂ ಕೇಳೀವನದ ಕೆಲದೊಳ್ ಶಶಿಕಾಂತದಿಂ ಕಡೆದು ಮಾಡಿದುದಱಿಂ ಕಾಮನ ಕರುಮಾಡದಂತೆ ಕರಮೆಸೆಯೆ ಬೆಳ್ಮುಗಿಲ ಬೆಳ್ಳಿವೆಟ್ಟುಮಂ ಪ್ರಗುವ ಪೀಯೂಷಮಯೂಖನೊಪ್ಪಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು ॥೧೬॥

ಪ್ಲುತಲೀಲಾಮೃಗಜಾಳಮುಂ ಶುಕಪಿಕವ್ಯಾಹಾರಸಂಪಾದಿತ ।
ಪ್ರತಿನಾದೋದಯಮುಂ ವಿನೋದವನಿತಾನೇತ್ರಪ್ರಭಾಕೌಮುದೀ ॥

ಪಾ— 1 ಭದ್ರ. ಗ॥ ಚ॥ 2 ಸುತಕಾರದ ಕ॥ ಗ॥; ಶ್ರುತಸಾರದ. ಜ॥
3 ದನಿ. ಕ॥ ಚ, ಜ॥ 4 ಕೂ. ಚ॥ 5 ದಳದಲ. ಕ॥ ಚ॥

ಸ್ರುತವಾನಿರ್ಝರಪೂರಮಂ ಮದಮಯೂರೀಲಾಸಿಕಾರಂಗಮಂ ।
ಕೃತಕಾದ್ರೀಂದ್ರದ ಶೀತಕೋಶ'ಗೃಹಮಂ, ಪೊಕ್ಕಂ ಮಹೀವಲ್ಲಭಂ॥ ೧೭॥

ವ॥ ಅಂತು ಪೊಕ್ಕು ಕಿಱಿದಂತರದೊಳಿಂದೂಪಳದ ಪೆತ್ತ ಪಲವೆಳಗುಗಳ್ ಪೊಱಗೆ ಪೊಣ್ಮುವ ಪೊಸವೆಳಗಂ ಪೊತ್ತು ನೂಂಕೆ ಜರಿದು ಬಿರ್ದು ಬಲಿಗಂತಿರಿರ್ದ ಮೌಕ್ತಿಕಶಿಲಾತಳಮುಂ ನಿತಂಬತಳಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕುಮಾಡದದಱ ಮುಂದೆ ಮಂದಯಿಸಿ ಪಚ್ಚೆಯ ಪಾಸಱೆಯಂತಿರ್ದ ಪಸಲೆಯನಲಂಕರಿಸಿ ಪೂರ್ವಪರಿಚಯಕ್ಕೆ ಪರಿತಂದು ಕರತಳದೊಳ್ ತೀವಿದ ಮರಕತಮುದ್ರಿಕೆಯ ಪಸುರ್ವೆಳಗುಗಳನಾ ಪಸುರ್ವುಲ್ಲೆಗೆತ್ತು 'ಮುಸುಂಬಿ'ನೊಳಾರಯ್ವ ದೀಪದ ಪುಲ್ಲೆಯ ಕೋಣಸುಗಳ್ಗೆ ಪುಲ್ಲೆಸಳಂ ಸೆಱೆವು ನೀಡುತುಂ ದ್ವಾರದೇಶದೊಳ್ ನಿಱಿಸಿದ ಪಿಂಛಾತಪತ್ರಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿನ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಚೆಲ್ವನೊಳಗುಮಾಡಿಯುಂ, ನುಣ್ಬಸಲೆಗೆ ಪನಿಪುಲ್ಲ ಪಸಲೆಯ ಪೊಸಸಿರಿಯನಾಗುಮಾಡಿಯುಂ, ಚಾಮರದಿಂ ಬೀಸುವ 'ಬೀಸು'ಗಾಳಿಯ ತಣ್ಪಿನಿಂ ತೊಯ್ದು ನನೆಲತೆಗಳ ಮೇಳದ ಮನ್ನಣೆಯ ಕನ್ನೆಯರ ಲತಾಂಗಂಗಳೊಳ್ ಲಾವಣ್ಯರಸವಿಸರದ ಬಿಂದುಗಳ್ ತಲೆದೋಱಿದುವೆಂಬ ಕೌತುಕಮುಂ ಕೊನರಿಸಿಯುಮಾ ವಿಳಾಸಿನಿಯರ ವಿಲೋಚನಚಂದ್ರಿಕೆಯ ಕೋಳಿಂ ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಕಲ್ಗಳೊಸರ್ದುವೆಂಬ ಸಂದೆಗಮುಂ ಮುಂದಿಡೆಯುಂ ಮಾಣದೆ ಪಳಿಕಿನ ಶಿಲೆಯೊಳಪ್ಪಳಿಸಿ ಬೀೞ್ವ ಕೃತಕನಿರ್ಝರಜಲಧಾರೆಗಳೊಱಂತೆ ತೂಱೆ ತುಱುಗುವ ತುಂತುರ್ವನಿಗಳ್ಗೆ ಮೆಯ್ಯನೊಡ್ಡಿ ಮುತ್ತಿಂ ಮಾನಸನಾದಂತೆ ಮುತ್ತಿನ ಸಿಲೆಯುಂ ಮಲಂಗಿರ್ದ ಭೂಲೋಕಕಂದರ್ಪದೇವನನನತಿದೂರಾಂತರದೊಳ್॥

(ಸ್ವಾಗತವೃತ್ತಂ)

ನೋಡಿ ಕಂಡು ಮಕರಂದನೆಂದನ ।
ಱ್ಕಾಡಿದಂತೆ ಮತಿ ವಕ್ತ್ರಪಂಕಜಂ ॥
ಬಾಡಿದಂತೆನಗೆ ತೋಱಿದಪ್ಪುದ ।
ಲ್ಲಾಡಿತೆಂತೊ ಹೃದಯಂ ಮಹೀಶನಾ ॥ ॥೧೮॥

ಪಾ— 1 ಗುಹೆಯುಂ. ಚ॥ 2 ಮುಣ್ಪಿಂ ಗ॥ 3 ನಸು. ಚ॥

ಬಗೆಯುಂ ಕಣ್ಣುಂ ಕರಂ ಕೆಯ್ಮಱಿಸುವು ಮೊಗರಾಗಂ ಮೊಗಂಗೊ
ಟ್ಟುದಿಲ್ಲೀ। ಮೊಗದಂದಕ್ಕೊಂದಿನಂತಲ್ಲಿದು ನೃಪನ ತೆಱಂ ಸೌಷ್ಠವಂ ಮೆ
ಯ್ಗಳಂ ಮೆ ॥ ಯ್ದೆಗೆದತ್ತಾಳಾಪಮುಂ ಮೇಳದ ವಧುವಿರೊಳಂ ಕೇಳಲಾ
ಯ್ತಿಲ್ಲ ಸುಯ್ ಕೈ । ಮಿಗೆ ಪೊಣ್ಮುತ್ತಿರ್ದಪಂ ಪೇಟ್ವಿಪುವು ಪೊಡರ್*ವಹೃ
ತ್ಕಂಠನಾಸಾಪ್ರಟಂಗಳ್ ॥ ॥೨೦॥

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ,

ತಾಂಬೂಲೀದಳಕೆಂದು ಕ ।
ರಾಂಬುಜಮಂ ಬೇೞಿದೊಂದು ದೆಸೆಗುಯ್ವಪನೊ ॥
ತ್ತಂಬದೆ ನುಡಿಯಿಪರಂತಿರೆ ।
ತಾಂ ಬೞಿವತ್ತೊಂದು ದೆಸೆಗೆ ಕಿವಿಯೊಡ್ಡಿದಪಂ ॥ ॥೨೧॥

ಕಱುಕೆ ತವೆ ಮಱುಗಿ ಮೊಗಮುಂ ।
'ಮು'ಱುಕುವ ಮೃಗಶಿಶುಗೆ ಕರದ ತಂಬುಲದೆಲೆಯುಂ ॥
ಮಱೆದಿತ್ತಪನದುಮಲ್ಲದೆ ।
ಬೞಿಗಯ್ಯಂ ನೀಡುತಿರ್ದಪಂ ನೃಪತಿಲಕಂ ॥ ॥೨೨॥

ಕಡುನೊಂದುದೆನ್ನ ಚಿತ್ತಂ ।
ನಡೆ ನೋಡೆಂದೆನಗೆ ತೆಱೆವು ತೋಱುವ ತೆಱದಿಂ ॥
ದಡಿಗಡಿಗಾಗುಳಿಸಿದಪಂ ।
ತೊಡರ್*ದಲಸಿಕೆ ನೆಲಸಿ ನಿಂದ ಕಾರಣದಿಂದಂ ॥ ॥೨೩॥

ಕೋಗಿಲೆಯ ಗಿಳಿಯ ತುಂಬಿಯ ।
ಸೋಗೆಯ ಸೊಗಯಿಸುವ ಸಣ್ಣ ದನಿಗಳ್ ಕಿವಿಯುಂ ॥
ತಾಗಲೊಡಂ ಬೆಳಱಿದಪಂ ।
ಪೋಗಿದು ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನಾಟವಾಗಲೆವೇೞ್ಕುಂ ॥ ॥೨೪॥

ಈರೂಪೀನವಯುವ್ವನ ।
ಮೀರಸಿಕತೆಯೀಸ್ವಭಾವಮಧುರತೆ ಮಚ್ಚಿ ॥

ಪಾ— 1 ಕು. ಗ॥ ಚ॥

ರ್ದೀರಾಜಪುತ್ರನಿರೆ ಮ |
ತ್ತರೊಳ್ ಮೊಱೆವನೊ ಮನೋಜನಾತ್ಮೋದಯಮಂ || ||೨೫||

ಆರಱಿವಂ ಮೊಱೆವಪರಿ |
ನ್ನಾರಾರ್ ಸೌಭಾಗ್ಯಗರ್ವದಿಂ ಬೆಕ್ಕರಿಪರ್ ||
ಮಾರಂ ಮುನಿದವರೆರ್ದೆಯೊಳ್ |
ಕೂರಂಬಂ ತೆಗೆಯದೇಕೆ ಕಪೆಗಣಿಸಿರ್ಪಂ || ||೨೬||

ಕ್ರುರುಳಂ ಮರುಳಂ ಮಾಳ್ಪಂ |
ಶರನಿಧಿಯಂ ಬೆಂಚೆಮಾಡುವಂ ಕೇಸರಿಯಂ ||
ನರಿಮಾಳ್ಪನಣಕಮಲ್ಲಿದು |
ವರಸಲ್ಲನೆ ಕಾಮಿಜನಕೆ 'ಕುಸುಮ'ಪತಾಕಂ || ||೨೭||

ಫುಲ್ಲಶರಾಳಿಗೆ ಪೂವಿಂ |
ಮೆಲ್ಲಿದುವಂ ಮನಮನಱಿಸಿ ಗುಱಿಮಾಳ್ಪಂತೇಂ ||
ಬಲ್ಲನೊ ಮನೋಜನಾತಂ |
ಕಲ್ಲೆರ್ದೆಗಳನೆಚ್ಚು 'ಮತ್ಸ್ಯ'ಮಾಡಲ್ ಮರುಳೇ || ||೨೮||

ವ|| ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಿ,

ಕುಸುಮಶರಹತಿಗೆ ಹೃದಯಂ ||
ಬಿಸುಟ್ಟಿಪ್ರೋಲ್ ತೋಱಿದಪುದು ದುಸ್ಸಹತಾಪ ||
ಕ್ಕಸದಳಮೊಟ್ಟಿದ ಚಂದನ |
ರಸಕರ್ದಮಮೊಣಗಿ ಬಿರಿದು ಭೂಭುಜನೆರ್ದೆಯೊಳ್ || ||೨೯||

ಪೊಳೆವಿಂದೂಪಳರುಚಿಗಳ್ |
ಬಳಸಿ ನೃಪಾತ್ಮಜನನಂಗಜನ್ಮನ ಬೆಸದಿಂ ||
ಬೆಳಪ ಶಶಿ ಕಾಂತವೇಚ್ಚೊಡೆ |
ಬಳಸಿದ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳಂತಿರೇಂ ತೊಳಗಿದುವೋ || ||೩೦||

ಪಾ— 1 ಮಕರ. ಕ|| 2 ಮೊಟ್ಟೆ ಕ|| ಗ|| ಚ||

ಇನಿತೊಂದುದ್ದಾಮಸೌಭಾಗ್ಯದಗುಣದೊದವಿಂಗಾನಳೋ [1]ನೋಂತಳಾವ[1] ।
ಳ್ವನಿತಾನಿಷ್ಪಾದನಕ್ಕುಜ್ಜ್ವಲದೇವತೆದಳೋ ಪದ್ಮಜಂಗಾವಳೋ ಪೇೞ್ ।
ನನೆವಿಲ್ಲಂ ಪ್ರೌಢಮಾಯಾಸಮ[3]ನುಡುಗಿ[2]ಸಿದಳ್ಕಾಮನಿಂದಾರುಮಂ ರೂ ।
ಪಿನೊಳೆಂದುಂ ಮೆಚ್ಚದಿರ್ಪ ನೃಪಸುತನೆಸಕಕ್ಕಾವಳೋ ಕೇತುಮಾವಳ್ ॥

ಸವಿಯಂ [4]ನೋಟ[4]ದೊಳಿತ್ತಳಕ್ಕುಮವಳಂ ಲಾವಣ್ಯಸರ್ವಸ್ವದಿಂ ।
ಸವೆದಂ ಪದ್ಮಜನಕ್ಕುಮಾಕೆ ಸೊಬಗಿಂಗುತ್ಪತ್ತಿಯಕ್ಕುಂ ಮನೋ ॥
ಭವನಾಕಾಂತೆಗೆ ವೇಳಗೊಂಡು ಬೆಸನಂ ಪ್ರಾಣ್ದಿಪ[5]ನಕ್ಕುಂ ಮರು ।
ಳ್ದವನಿಂತಲ್ಲದೊಡೇಕೆ ಸೇ[6]ದೆವಡು[6]ಗುಂ[6] ಶೃಂಗಾರಕಾರಾಗೃಹಂ ॥೩೦॥

ವ॥ ಮತ್ತಮಿದೆಂತಾದುದೆಂದು ಬಗೆದು ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ,

ಅನುರಾಗಂ ತಳೆದೋಱುಗುಂ ಶ್ರವಣದಿಂದಾಲೋಕದಿಂ ಪೇೞ್ವನಾ ।
ವನುಮಿಲ್ಲೀತನ ಕಣ್ಗೆ ವರ್ಪ ವಧುವುಂ ಮುನ್ನಿಲ್ಲ ಮುನ್ನೇಸಱೋ ॥
ಬ್ಬೆನೆಗಂ ತಳ್ವದೆನಿಂದು ಸಜ್ಜೆವನೆಯೊಳ್ಪೋ ಕಂಡನಕ್ಕುಂ ವರಾಂ ।
ಗನೆಯುಂ ಸ್ವಪ್ನದೊಳೆಂದನೇಂ ಸಚಿವಪುತ್ರಂ ನೀತಿನಿಷ್ಣಾತನೋ ॥೩೧॥

ವ॥ ಅಂತು ವಿಶದಪ್ರಜ್ಞಾಪ್ರದೀಪವಳಿತಮನಸ್ತಮಸ್ತೋಮನಾಗಿ ದವದಹನದಗ್ಧಧರಾಧರಕ್ಕೆ ಅಭಿನವಜಳಧರಮುಂ ತೀವ್ರತಪನತಾಪತಪ್ತತರುಣತರುತಿಳಕಕ್ಕೆ ತೆಂಕಣ ಗಾಳಿಯುಂ ಬರ್ಪಂತೆ ಬಂದು ವಿಜಯಸ್ವವಚನಮನುಚ್ಚರಿಸಿದ ಮಕರಂದನಂ ಗುಣಮಕರಂದಮಧುಕರಂ ಕೆಲಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕುಳ್ಳಿರಿಪುದುಮಾಮಂತ್ರಿಪುತ್ರನ ಕಣ್ಣುಱಿಮ ವಿಳಾಸಿನೀಜನಂ "ಕಾಮ" ಸಂಚಾರಚಟ್ಟಳದಿಂ ತೊಲಂಗೆಯುಂ ವೇತ್ರಲತಾಧರರ್ ದೂರಾಂತರದೊಳ್ ತಿರ್ಯಗ್ವಳಿತವದನರಾಗಿ ಗುಜುಗುಜುಗೊಳುತ್ತಿರೆಯುಮುರಸನುಮಾತನ ಮೊಗಕ್ಕೆ ನಾಣ್ಚಿ ತಲೆಯುಂ ಬಾಗಿ ಬಿನ್ನನಿರೆಯುಂ ಕಿಱಿದು ಬೇಗಮಿರ್ದು॥

ಅಳವಿಗಱಿದಳುರ್ವ* ಮದನಾ ।
ನಳನಂ ನದಿಪಲ್ಕೆ [7]ಪಲವುಮ[7]ಮೃತದ ಪನಿಯಂ ॥

ಪಾ— 1 ಹೇತುವಾದ. ಚ॥ 2 ಸೊದವಿ ಚ॥ 3 ನೇಹ ಗ॥ 4 ಮಂ. ಚ॥
5 ನೆ ಗ॥ 6 ಸಾವು. ಕ॥ ಚ.॥ ಗ॥ 7 ಪಯುಮನ. ಕ॥ ಚ॥

ತಳಿವಂತೆ ದಂತರುಚಿಗಳ್ |
ತುಳಿಂಕೆ ನೃಪಸುತನನಾರ್ಯಸುತನಿಂತೆಂದಂ ‖ ‖೩೫‖

ವರವಿದ್ಯ ರಾಜವಿದ್ಯಾ |
ವಿರಿಂಚನೆನಿಸಿಪರ್ ನಿನಗೆ ನೀತಿಯ ಮಾತಂ ‖
ವಿರಚಿಸಿ 'ಪೇೞ್ವುದು' ತುಂಬಿಗೆ |
ಪರಿಮಳವಂ ಕೊಂಡು ಕೊನೆದು ಪೇೞ್ವವೊಲಕ್ಕುಂ ‖ ‖೩೬‖

ನೀಂ ಸಹಜಬುದ್ಧಿಯೈ ನಿ |
ನ್ನಂ ಸಮಱುವೆನೆಂಬನಾವನಖಿಳನೃಪಾಲೋ ‖
ತ್ತಂಸ ಪಯೋರಸದಿಂಪಂ |
ಹಂಸಂಗುಪದೇಶಮಿಾನ ಗಾಂಪನುಮೊಳನೇ ‖ ‖೩೭‖

ಆದೊಡಮುಱಿಪಿದಪೆಂ ನಯ |
ದಾದಲೆಯಂ ನಿನಗೆ ನಳಿನವಿಕಸನದೊಳ್ ಸೂ ‖
ರ್ಯೋದಯಕೆ ಸಹಾಯತ್ವಮು |
ನೂದುವ ತಣ್ಣೆಲರುಮಲಸದೇಂ ಪುದುವುಗದೇ ‖ ‖೩೮‖

ಅಯನಯಪರನೆನಿಸಿದ ನಿ |
ನ್ನಯ ದೆಸೆಯುಮನನುರನೂನುಷನ್ವಸನಂಗಳ್ ‖
ನಿಯತಂ ಪೊರ್ದವು ವಿಜಿತೇಂ |
ದ್ರಿಯನಂ ನಾಂಟುಗುಮೆ ಕಾಂತೆಯರ ಕಡೆಗಣ್ಗಳ್ ‖ ‖೩೯‖

ನನ್ನಿ ವಿನಯಂ ನಯಂ ಜಯ |
ಮುನ್ನತಧೃತಿ ಸತ್ವಮೆಂಬ ರಾಜಗುಣಂಗಳ್ ‖
ನಿನ್ನೊಳ್ ನೆಲಸಿದುವಿನ್ನುಂ |
ಮುನ್ನಂ ನಿನ್ನನ್ನರೊಳರೆ ರಾಜಕುಮಾರಾ ‖ ‖೪೦‖

ಬಯಸಲ್ ತಕ್ಕಂ'ದದ' ಬ |
ದ್ದಯರೊಲವಿಂ ಬಯಸಿ ಬಂದೊಡಂ ಬಗೆಯದ ಬ ‖

ಪಾ— 1 ಪೇೞ್ವೊಡೆ. ಕ‖ 2 ಕದ. ಕ‖

ಕ್ಷ್ಮೆಯನುಳ್ಳ ಸುಭಗನೈ ನೀಂ ।
ಬಯಸಲ್ ಮಾನಿನಿಯರೊಳರೆ ಮಾನವಮದನಾ ॥ ॥೪೧॥

ಅನುರಕ್ತಂ ಪ್ರಕೃತಿ 'ಪದಾ' ।
ವನತಂ ರಿಪುನೃಪಕುಲಂ ನಿಯೋಗಿನಿಕಾಯಂ ॥
ವಿನಯನಯನಿಪ್ರಣಮೆನೆ ನೀಂ ।
ಮುನಿವೊಡಮೆಡೆಯಿಲ್ಲ ಸತ್ವಗುಣಮಣಿಜಳಧೀ ॥ ॥ ೪೨॥

ಅನುವಿಸಿ ಕರೆದಪ್ಪಿಗೆ ಸೊ ।
ರ್ಕಿನ ಸಿಂಧುರಮನಿಲಜವಗ ವಾಜಿ ಪದಂಗಾ ॥
ಸಿನ ಪ್ರೇಂಗಳಲ್ಲದೀಯದ ।
ನಿನಗೆಂತುಂ ಲೋಭಮುಂಟೆ ದಾನವಿನೋದಾ ॥ ॥ ೪೩॥

ಸರಳಸ್ವಭಾವದಂಡಿತ ।
ದುರಾಗ್ರಹಗ್ರಾಹ ಸೂಕ್ತಿಮಣಿಮಯಕರ್ಣಾ ॥
ಭರಣ ಭವದೀಯಬುದ್ಧಿಗೆ ।
ಬರಲಱಿಗುಮೆ ಮಾನಮುರ್ಬ ಮಾನಿತಸುಜನಾ ॥ ॥೪೪॥

ಸೊರ್ಕಿನೊಡಪ್ರಟ್ಟಿಯುಂ ಸಿರಿ ।
ಸೊರ್ಕಿಸಲಾರ್ಪಬೆನೆ ಸೊರ್ಕುಗಿಡಿಸುನ ಪೆಱರಂ ॥
ಸೊರ್ಕಿಸುವಱಿವುಂ ರೂಪ್ರಂ ।
ಸೊರ್ಕಿಸಲಾರ್ತಪ್ರವೆ ನಿನ್ನನುನ್ನತನಿಳಯಾ ॥ ॥೪೫॥

ಪಿರಿದುಂ ಹರ್ಷಂ ಧರೆಗು ।
ಬ್ಬರಿಸಿರೆ ಸಿರಿಗರಸನೆನಿಸಿದೈ ನೀಂ ಪೆಱರಂ ॥
ದೊರೆಗಿಡಿಪ ಕೇಡನೊಡರಿಪ ।
ಹರಿಸಂ ಬೆರಸುವುದೆ ನಿನ್ನನುತ್ತಮ'ಸತ್ವಾ'[1] ॥ ॥೪೬॥

ಅದಱನೊಳವಗೆಗಳಾಜುವು ।
ನದಿಪರ್ದೈ ದೇವ ಮಗುಟ್ಟಿಮುವು ಕೂಡದವ್ರೋಲ್ ॥

ಪಾ— 1 ಪರಾ. ಕ॥ ಗ॥ ಚ॥ 2 ಪುರುಷಾ. ಗ॥; ಚಿತ್ತಾ ಚ॥

'ಪದುಳಿಗ'ನಪ್ಪುದು ತಪ್ಪಿದೊ ।
ಡವಱಿಂ ಪಿರಿದಪ್ಪ ದೈನ್ಯಮಾವುದುನಮಗಂಟೇ ॥ ॥೪೭॥

ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಮನೆಯ್ದೆ ಮಱುಗುಸುವವಂ ಕಾಂತಾರತಾಸಕ್ತನಾ ।
ಗಿರೆ ಕೆಟ್ಟೆರ್ಮದಾಬೊಡಂದೆ ಮೊದಲೊಳ್ಕೆಯ್ಯೆತ್ತುಗುಂ ಕಾಮನಂ ॥
ಬ್ಬರಿಸಂ ಕ್ರೋಧಮಿದಿರ್ಚೆ ಚಪ್ಪರಿಸುಗುಂ ಲೋಭಗ್ರಹಂ ಮಾನಮಾ ।
ವರಿಸಿರ್ಪಂ ಮನಮುರ್ಬೆ ಮುಂದುಗಿಡಿಕುಂ ಹರ್ಷಂ ಮರುಳ್ಮಾಡುಗುಂ ॥

ನೀಱೆಯರ ನಿಡಿಯ ಕಡೆಗ ।
ಣ್ಣೋಱಂದೆರ್ದೆ ಬಿರಿಯೆ ಬಱಕಮಲರಂಬುಗಳಿಂ ॥
ಮೀಱಿ ಮಿಳಿರ್ದೆಸದೆ ಮಸಕದೆ ।
ತೋಱದೆ ಮಾಣ್ದಪನೆ ತನ್ನ ಸೊಬಗನನಂಗಂ ॥ ॥೪೯॥

ಹರನುರಿಪಿದೊಡುರಿಪಮನೆ ।
ಲ್ಲರ ಮೆಯ್ಗಂ ಪಱಚುಗುಡುವವೊಲ್ ಪ್ರಗುತಿರ್ಪ ॥
ಸ್ಮರನಂ ಪುಗಲಿತ್ತೊಡೆ ಮನ ।
ಮುರಿವುದುಮಂಗಂಗಳುರಿವುದುಂ ವಿಸ್ಮಯಮೇ ॥ ॥೫೦॥

ಸರಸತಿ ಕೊರಗವ ವಿದ್ಯೆಯ ।
ಪರಹಿತಮೋಸರಿಸವಧಿಕಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಪಿರಿನುಂ ॥
ಪರವಶತೆ ಪೆಣ್ಮದೊಲವಿನ ।
'ಪರವರಿ'ಯಂ ಬಲ್ಲನುಳ್ಳೊಡಾತನೆ ಬಲ್ಲಂ ॥ ॥೫೧॥

ಪೊಱಱಿಯುವ ಮನಮುಂ ಪೊಱ ।
ಮಾಱುನ ಸಕಳೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಂ ಪ್ರಕೃತಿಯು 'ನಿ ॥
ಟ್ಟೆ'ಱಿದ ಮದಾಂಧಗಜನಂ ।
ಮೀಱಿ ಬರ್ದುಂಕುವರುಮೊಳರೆ ಮಾನವಮದನಾ ॥ ॥೫೨॥

ಪಾ— 1 ಪದುಳಿದ ಗ॥ ಚ॥ 2 ಗ ಚ॥ 3 ಪರವಶಿ ಕ॥ ಗ॥ ಚ॥ ಜ॥
4 ಮಿರ್ದೇ. ಚ॥

ಫುಲ್ಲಶರನೆಸಕೆಮುಂ ಹೃದ ।
ಯೋಲ್ಲಾಸಮುಮಿಂದ್ರಿಯಂಗಳಚ್ಚ್ರಿಯ ಸವಿಯುಂ ॥
ಸಲ್ಲದೊಡಂ[1]ತನ್ನಿಂದವು ।
ಬಲ್ಲಿದುವೆನಿಪೊಡವು[2]ಸಾರಮೀಸಂಸಾರಂ ॥ ॥೫೩॥

ಬಸವಾಗದೆ 'ತಾನೆಂತು' ।
ಬಸಗಾಗಿಸುವುದು 'ಸಮಸ್ತ' ಪರಿಜನಮುಮನೊ ॥
ಧ್ವಿಸುವಿಂದ್ರಿಯವಿಸರಮುಮಂ ।
ಬಿಸರುಹಮುಖಿಯುರುಮನಱಿವೊಡಿದೆ ಸಿದ್ಧಾಂತಂ ॥ ॥೫೪॥

ಉದಯಿಪ ನೇಸಱಿಂ ಕಿಡವ ಕಟ್ಟಲೆ ಕಿತ್ತಲಗಿಂ ಕಱುತ್ತು ಕು ।
ತ್ತಗ 'ಕಲಿ'ವೇನೆಯಂತಕನ ಬಾರಿಗೆ ಬಾರದ ಸಾವು ಕಳ್ಳನು ॥
ಣ್ಣದ ಕಡುಸೊರ್ಕು ಕಿಚ್ಚಿನುರಿ ಪತ್ತದೆ ಪೊತ್ತುವ ಬೇಗೆ ಪಾವು ತಿ ।
ನ್ನದ ತನಿನಂಜು ತನ್ವಿಯರೊಳಾದಳುಪಿಂ ಪೆಱತುಂಟೆ ಲೋಕದೊಳ್ ॥೫೫॥

ಒಪವಿನ ಪೆಂಪನೊಲ್ಲದೊಡೆ ಸೀತಿಯನೊಲ್ಲದೊಡೋತ ಸೈಪನೊ ।
ಲ್ಲದೊಡೆ ಜಸಕ್ಕೆ ಜವ್ವನಮನೊಲ್ಲದೊಡಾಯತಿಗಾದ ಪೆರ್ಚನೊ ॥
ಲ್ಲದೊಡೆ ವಿವೇಕಸಂಪದಮನೊಲ್ಲದೊಡೋಲ್ವರ ಪೇಟ್ಟ ಮಾತನೊ ।
ಲ್ಲದೊಡೆ ಕುಲಕ್ರಮೋನ್ನತಿಯನೊಲ್ಲದೊಡೊಲ್ವುದು ಪೆಣ್ಗೆ ಮಾನವಂ ॥

ಅವ[3]ಸಂತೋ[4]'ಗ್ಧತಕಾಮುಮತ್ರಮನಿಮಿತ್ತಾರೂಢಸಮ್ಮೂರ್ಛನಮು ।
ಶ್ರವಣಾಭಾವವಿಬದ್ಧಬಾಧಿರಮುಸೀಧುಸ್ವಾದಿತಕ್ಷೀಬಮು ॥
ದ್ರವಿಣೋದ್ರೇಕವಿನರ್ಥಿತಾಂಧಿಮುಮುಪಂಕಕ್ಷೋಭಕಾಲುಷ್ಯಸಂ ।
ಭವಮ[5]ನಲ್ಲವೆ ಮಾದ್ಯದಿಂದ್ರಿಯಗಜಕ್ರೀಡಾವನಂ ಯವ್ವನಂ ॥೫೭॥

ಅತನು ಗಡಾ ಭಟಂಗೆ ನನೆ ವಿಲ್ಲಡ ಪೂವೆ ಸರಲ್ಗಡಂ ಹಿಮ ।
ದ್ಯುತಿ ಗಡ ಬಂದ ಮಾವು ಗಡ ತೆಂಬೆಲರುಂ ಗಡ ತುಂಬಿಗಳ್ ಗಡಂ ॥

ಪಾ— 1 ಕಂದುವು ಮಿಗೆ ಬಲ್ಲಿದ-ವೆನಿಸಿದೊಡ ಕ॥ 2 ತನ್ನಿಂ ತಾಂ. ಚ॥
3 ಸುಮಿತ್ರ ಕ॥ ಚ॥ 4 ತಲೆ. ಚ॥ 5 ತಂಸೋ ಕ॥ ಗ॥ ಚ॥

ಲತೆ ಗಡ ಸೈನಿಕಂ ಗಡಮುಸಂಗೆ ಗಡಕ್ಕೆಟ ಸೋಲ್ತು ತಾಂ ಗಡು ।
ದ್ಧತರುವನುಸಿಕ್ಕುವಂ ಗಡ ನೃಪಂ ಗಡ ಪೇಟಿದು ಕೇಳತಕ್ಕುದೇ ॥೭೮॥

ಅವಿವೇಕಂ ಮೃಗತೃಷ್ಣೆ ಪ್ರೋಲ್ಪೊಳೆವಿನಂ ಗಾಂಭೀರ್ಯವಾರಾಶಿ ಬ ।
ತ್ತುವಿನಂ ಧೈರ್ಯಧರಾಧರಂ ಬಿರಿವಿನಂ ವಿದ್ಯಾವನಶ್ರೇಣಿ ಪೊ ॥
ತ್ತುವಿನಂ ತಪ್ತಶರೀರಸೂರ್ಯಮಣಿಯಿಂ ಜ್ವಾಲಾಕಳಾಪಂಗಳು ।
ಣ್ಮುವಿನಂ ಪೊಣ್ಮಿದುದೀಜಗತ್ತ್ರಯದೊಳಂ ಕಾಮೋಗ್ರಘರ್ಮಾಗಮಂ ॥

ಅದನದಿರದೊದವಿ ಬೇಗಂ ।
ಬೆದಱಿಸುವ್ರೊಡೆ ದಮಪಯೋಧರಾಗಮಮೆ ವಲಂ ॥
ಬೆದಱಿಪ್ರದವಱಿಂ ನಯಕೋ ।
ವಿದನೆನಿಪಂ ದಸಂಸಮೇತನಾಗಲೆವೇಟ್ಕುಂ ॥ ॥೭೦॥

ವ॥ ಎಂದು ನುಡಿದ ಮಕರಂದನನುಮಾನದಿಂ ಮನದೊಲ'ವಱ'ಮನಱಿ
ದುದರ್ಕೆ ಮನದೊಳ್ ಬೆರ್ಚಿ ಬಸಮಲ್ಲದ ಬೇವಸದ ಬಿಣ್ಪು ಪಸುಗೆವ್ರೋಗೆ
ಲಾಘವಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದಂತಿರಿಷದುನ್ಮಿಷಿತವದನಾರವಿಂದನಾಗಿ, ॥೭೧॥

ಮಂದಸ್ಮಿತಮಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ।
ಮುಂದೆ ಪಸಾಯಮನೆ ಕುಡುವ ತೆಱದಿಂ ಕಡೆಗ ॥
ಣ್ಣಿಂದಡರೆ ನೋಡಿ ನೃಪಸುತ ।
ನೆಂದನುಪಾಲಂಭನಿಭಗಭೀರೋಕ್ತಿಗಳಂ ॥ ॥೭೦॥

ಪಿನೆಂದನ್ಯಪರೋಕ್ತಿಯುಂ ಪರಪ್ರವೈ ಪೋ ಸಾಲ್ಗುಮಾಕಾರವಿ ।
ಜ್ಞಾನಂ ನಿನ್ನೊಳೆ ನಿಂದುದಲ್ತೆ ಪಿಱನಾವಂ ನಿನ್ನವೊಲ್ಪಾಣ್ಬನೆ ॥
ನ್ನೀನಿರ್ವೇದಮನೋದಿನಿಷ್ಟದೊಳೆ ಮಾತುಂ ಬಲ್ಮೆಯುಂತಲ್ಲದಂ ।
ದಾನುದ್ಯಾನವಿಹಾರಖಿನ್ನನೆನದಂ ನೀನಿಂತಿರುತ್ಪಾದಿಪ್ಪೆ ॥ ॥೭೪॥

ಎಂದುಸಿರದಿರೆ ನೃಪಂ ಮಕ ।
ರಂದಂ ನಗುತೆಂದನಿಂಗಿತಜ್ಞತೆಯೆನ್ನೊಳ್ ॥

ಪಾ— 1 ವಸ. ಕ॥ ಗ॥ ಚ॥

ಕುಂದಿದುದೆ ದೇವ ನೀನೇ ।
ನೆಂದೊಡನುಂತೆನಲೆವೇೞ್ಕುಮಾದೊಡಮೀಗಳ್ ॥ ॥೬೪॥

ಎನಗಱಿವುಂ ಬೇಱಲ್ಲಿತೊ ।
ನಿನಗೆ ಮನಂಮಾಡಿ ನಡಪಿದ್ಪೈ ನೀನೆನ್ನಂ ॥
ಮನಮುಱಿದ್ರುದಱಿ[1]ವೆ[1] ಮಱಿಯಿಸಿ ।
ಮನಮಂ ಪ್ರೋಜಮಾಱಿ ಕಳೆವ ದೇವನುಮೊಳನೇ ॥ ॥೬೫॥

ಎನಗಿನಿಸೊಂ[2]ದುಮಂ[2] ಬೆಸಸದಿರ್ದೊಡನಂಗಜತಾಪಮಂ ಪೞ ।
ಚ್ಚನೆ ಪಿಸುಣಾಡುತಿರ್ದಪುವಿವೊಯ್ಯನೆ ನಿನ್ನಯ ಮೆಯ್ಯೊಳಾಱುವೀ ॥
ಪನಿಗಳುಮೆನ್ನುಮಂ ಸುಡುವ ಸುಯ್ಗಳುಮೀಬಿಸುಗಯ್ಯ ಪ್ರಲ್ಗಳೊ ।
ಯ್ಯನೆ ಪೊಗೆ[3]ತಂದು[3] ನಾಱೆ ಮೊಗಮಂಕೆಲಕುಯ್ವುವೃಗೀಮೃಗಂಗಳುಂ॥

ಆನಿವನಱಿಯಲೆ ನಿನಗಿ ।
ತ್ತೀನಳಿನನುಮುರಿಗೆ ತೋಱಿಸಿದಲರಂತೆ ಪರಿ ॥
ಮ್ಲಾನಮಿನಿತಾಯ್ತು ನೋಡಿದೆ ।
ನೇನೆಂದೆಲೆ ಒಯಲ ಬಯಲೊಳಡಗಲ್ ಬಗೆವೈ ॥ ॥೬೭॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಬಗೆಯ ಬೈಕೆಗೆ ನಾಲಗೆ ಪಿಸುಣನೆಂಬಂತೆ ಕುಸುಮ ಮಂ '[4]ಮುಱಿ[4]ದೀಡಾಡಿ ಕೇಶದ ಕಂಪಱಿವು ಪೋಕೆಂಬಂತೆನ್ನಂ ಪಾರ್ಶ್ವಯಿಂ ಬಳನೆನ್ನ ದೂತಿಗೆ ತೊಱ್ತು ಮಾಡುವೆನೆಂಬರಸನಿಂತೆಂದಂ:— ॥೬೮॥

ಮದನಾಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಯೆನ್ನಂ ಸುಡುವನಿತುವರಂ ಬೇಡಬೆಡಲ್ಲಿ[5]ಗಾಂ[5]ಕೊ।
ರ್ವಿದ ಕಿಚ್ಚಿಂ ಗಾಳಿಯುಂ ಕೂಡಿವ ಮಸಕಮಿದೆಂಬಂತೆ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯುಂ
ಕಾ ॥ ಱದ ಕಾಯ್ಪಂ ಕೊಂಡು ಚಂದ್ರದ್ಯುತಿಯುಮಲೆವ ತಣ್ಗಾಳಿಯುಂ
ಸುಟ್ಟುವೆಂದೆಂ । ಬುದನೆಂದಾಸ್ಯಾಬ್ಜ[6]ಮಂ ಸ[6]ಸ್ಮಿತಮನೊಱಗಿದಂ ಲಜ್ಜೆ
ಯಿಂ ರಾಜಪುತ್ರಂ ॥ ॥೬೯॥

ಪಾ— 1 ದೆ. ಕ॥ 2 ದನೀಂ. ಕ॥ ಚ॥ 3 ಗಂದು. ಚ॥
4 ಮುಡಿ. ಕ॥ ಗ॥ ಚ॥ 5 ನಾಂ. ಕ॥ ಗ॥ ಚ॥
6 ಮಂದ. ಗ॥ ಚ॥

ವ॥ ಅಂತೊಱಗೆ ದರಸ್ಮಿತಮುಖಂ ಮಕರಂದನಿಂತೆಂದಂ:—

ಮನದನ್ನನೆನಿಸುವೆನ್ನೊಳ ।
ಮಿನಿತುಮಱಂ ನಾಣ್ಚಲೇಕೆ ಮಿಥ್ಯಾಮೋಹ ॥
ಕ್ಕೆನಿವಿದು ವಿಕಳನಪ್ಪುದೆ ।
ಕನಸಿನ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಗೋಣಿಯಾಂಪರೆ ನೃಪತೀ ॥ ॥೨೦॥

ನಗೆಗಣ್ ಮಿಂಚಿನ ಗೊಂಚಲಂ ವಳಿ ತರಂಗಶ್ರೇಣಿಯಂ ವೇಣಿ ಕಾ ।
ರ್ಮುಗಿಲಂ ಭ್ರೂಲತೆ ಶಕ್ರಚಾಪಲತೆಯಂ ಬಿಂಬಾಧರಂ ಸಂಜೆಯಂ ॥
ಮಿಗೆ ಚಾಂಚಲ್ಯಮನಾಂತ ಕಾಂತೆಯರ ಸತ್ಯಸ್ನೇಹಮುಂ ಸ್ವಪ್ನದಂ ।
ತೆ ಗಡೆಂಬರ್ಬುಧರಂತವಂ ಕನಸೆನಲ್ಕಾರ್ಮೆಚ್ಚುವರ್ನೆಚ್ಚುವರ್ ॥ ೨೧॥

ವ॥ ಎಂದಿವು ಮೊದಲಾಗಿ ಪಲವುಂ ಪ್ರಸನ್ನಪುರುಷಪ್ರಾಯಂಗಳುಂ ಸ್ಮರಶರಪರಿಶ್ರಮಶಮಕರಂಗಳುಮಪ್ಪ ಹಿತಮಿತಪ್ರಚುರವಚನಂಗಳಿಂದಮುಂ ಪುರಾಣಪುರುಷಚರಿತಕೃತಕೌತುಕಕಥಾಕಥನಂಗಳಿಂದಮುಂ ಆಮಕರಂದನಾಮಹೀಪತಿಸುತನ ಮನಮನಾಱಿಸಿ ಪರಕಾಯಪ್ರವೇಶಂಗೆಯ್ವಂತೆ ಮನಕ್ಕೆ ಮನಮನಾಂಕೆಗೊಟ್ಟು ಮದಕರಿಯ ಮೋಗಣ ಬದಗನಂತೆ ಮೆಯ್ವಳಿಗೆ ಸಂದಳಕೆಗೊಳಿಸುವನಂತೆ ತನ್ನಿಚ್ಛೆಗೆ ತಂದು ಮತಿಯಂ ಮೊದಲ್ಗೆಡಲೀಯದೆ ಮದನವಿಕಾರಮನೊದವಲೀಯದೆ ಧೈರ್ಯಮುಂ ದೂರಂಬೋಗಲೀಯದೆ ಮಜ್ಜನಭೋಜನತಾಂಬೂಲಭೂಷಣವಸನಕುಸುಮಾಂಗರಾಗದೊಳಂ ವಿರಾಗಮನಾಗಲೀಯದೆ ನೆಟ್ಟಲಂತೆ ಬಱಿಯನುಱಿಯದೆ ಸುಕೃತದಂತೆ [1]ಸೋಂಕಿನಿಂ[1] ತೊಲಗದೆ ಶರೀರದಂತೆ ಸುಖದುಃಖಭಾಗಿಯಾಗಿ ತಾನೆ ಪರಮರಹಸ್ಯಭೂಮಿಯುಂ ಪರಮಮಿತ್ರನುಮಪ್ಪುದಂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ತೋಱಿ ತೆಱಪುಗುಡದೊಳಪೊಕ್ಕಳವಡಿಸಿ ಕಾದು ಕೊಂಡಿರ್ಪುದುಮೊಂದು ದಿವಸಂ ವಿದಳಿತಕಮಳಕೋಶಪರಿಮಳಮಜ್ಜನಾಮೋದಿತಮುಗ್ಧಮಯೂಖಾಗ್ರನಪ್ಪ ದಿವಸಕರನುದಯಿಸುವ ಸಮಯದೊಳ್ ಸಮುಚಿತಾಸ್ಥಾನನಾಗಿ ಕಂಗರ್ಪಲೀಲೆಯಿಂ ಕಂಗರ್ಪದೇವನಿರ್ಪುದುಮಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ॥೨೨॥

ಪಾ— ಸೋಂಕಿಲಿಂ, ಚ॥

ಅಳಿನೀಲೀಕಂಚುಕಂ ದಳ್ಳಿಸೆ ಮೊಲೆಯುಲೆಪಿಂ ಕಯ್ಯ್ಸೋಂಕಿಂದೆ ಕೆಂಪಂ । ತಳೆದೊಪ್ಪಂಬೆತ್ತ ಪ್ರ್ಂಬೆತ್ತದ ಸೆಳೆಗೆ ತಳವರ್ೞಡಿದಂತಾಗೆ ಪುರ್ವಿಂ ॥ ಸೆಳೆಯುತ್ತುಂ ಗಾಡಿಯಂ ನೋಡಿಯೆ ಮಿಡುಕಿಬೊಡಂ ನೇತ್ರವೇತ್ರಾಗ್ರದಿಂದ । ಪ್ಪಳಿಸುತ್ತುಂ ಸುತ್ತಿದುರ್ವೀಶ್ವರರನೆಸೆದು ಬಂದಳ್ ಪ್ರತೀಹಾರಿಯೊರ್ಬಳ್ ॥ ॥೭೩॥

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದು ಕುಚಭರದಿಂ ಕುಸಿದು ಬೀೞ್ವಂತೆ ದೂರಾಂತರದೊಳ್ ಬಾಗಿ ಬೀಗಿ [1]ಬಳ್ದಿ[1]ದ ಮೊಲೆಗಳನಗೆತ್ತಿಗುಡದೆ ನೂಂಕಿ ಕಳೆದಪುವೆಂದು ಪ್ರಯ್ಯಲ್ಕೆ ಮೆಯ್ಯನಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಣಿಹಾರಂ ಘೞಿಲನೆ ತಾಗಿ ಮಣಿಕುಟ್ಟಿಮದೊಳ್ ಕುಪ್ಪಳಿಸೆ ಪಿಡಿಪ್ರೂವನಿಕ್ಕಿ ಪ್ರೊಡವಡುವಂತಿರುಗುರ್ವೀಶಗು ಮುಂಬೆಕೆದಱಿ ಮಹೀತಳನಿಹಿತಕರತಳೆಯಾಗಿ ಸವಿನಯದಿಂ ಮೆಲ್ಲನಿಂತೆಂದಳ್:—

ಜನಪತಿ ಬಿನ್ನಪಂ ಜಗದ ಮಾಯೆಗಿವಂ ತಲೆ ಕೌತುಕಕ್ಕಿವಂ ।
ಜನನಗೃಹಂ ಚಮತ್ಕೃತಿಗಿವಂ ಕಣಿ ವಿದ್ಯೆಗಿವಂ ವಿಧಾತ್ರನೆಂ ॥
ಬಿನದದೆ ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿಗಮರೇಂದ್ರನನಳ್ಕುಱಿವಂತೆ ನೀಳ್ದಗು ।
ರ್ವಿನ ಗಱಿಯೆತ್ತಿ ಬಂದನವನೊರ್ವನ ಪೂರ್ವಿಗನಿಂದ್ರಜಾಲಿಗಂ ॥೭೪॥

ವ॥ ಬಂದು ದೇವ ದಾರವಟ್ಟದೊಳಿರ್ಪನವನ ಪೆಸರ್ ಮಾಯಾಭುಜಂಗನೆಂದಪಳ್ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ವಸುಧಾವಲ್ಲಭನುಲ್ಲಸಿತಲೋಚನನಾಗಿ ಮಕರಂದನ ಮೊಗಮನವಲೋಕಿಪ್ಪದುನೂತನರಸನ ಕಣ್ಣಱಿವು ಕುತೂಹಳಮುಳ್ಳೊಡೆ ಕಾಣಲಕ್ಕುಮಾಗಳೆ ಪುಗಿಸೆಂಬುದುಂ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಪೋಗಿ ಪಡಿಯಱಿತಿ ಪುಗಿಸಿದಾಗಳ್ ॥೭೬॥

ತಿರಿಪುತ್ತುಂ ಕುಂಚಮಂ ಸೆಳ್ಳುಗುರೆಳವೆಳಗಂ ಸೂಸುತುಂ ಪಲ್ಲ ಮಿಂಚಂ ।
ಪರಪುತ್ತುಂ ಭಾಳಬದ್ಧಾಕ್ಷತಮನನುರೆ ಪತ್ತೊತ್ತುತ್ತುಂ ಯೋಗಪಟ್ಟೋ ॥
[2]ದರಮಂ[2] ಸೈತಿಕ್ಕುತುಂ ಕುಂಕುಮರಜನಿರಜೋರಂಜಿತಾಂಗಂ ಮವಪ್ರ ।
ಸ್ಫುರಿತಾಂ[3]ಕ್ಷಂ[3]ಬಂದು ಪ್ರೊಕ್ಕಂ ನೃಪಸಭೆಯನಹಂಕಾರಿ ಮಾಯಾಭುಜಂಗಂ ॥

ಪುಲಿದೊವಲೆಸೆದುದು ಜೋಗಿಗೆ ।
ಸಲೀಲಗತಿಯಿಂದೆ ಬರ್ಪ ಪದದೊಳ್ ವಿದ್ಯಾ ॥

ಪಾ— 1 ಬಿಗಿ. ಚ॥ 2 ತ್ಕರಮಂ. ಖ॥ 3 ಗಂ ಕ॥

ಬಲದಿಂ ಪರನುಟ್ಟುಗುವುಮಂ ।
ಸುಲಿದುಟ್ಟಭಿಮಾನಮುವನೊಳಭಿನಯಿಸುವವೊಲ್ ॥ ॥೭೮॥

ಎಳಮಿಂಚನರೆದು ಸಣ್ಣಿಸಿ ।
ಬಳಿದಂತಿರೆ ತೊಳಪ ಮೆಯ್ಯೊಳಿರೆ ನೋಟ್ಪರ ಕ ॥
ಣ್ಬೆಳಯು [1]ನೆಟಿಲಿಂದ್ರ[1]ಜಾಲವು ।
ನಿಳೆಗಿಂದ್ರನೆ ತೋಱಲೆಂದು ಬಂದವೊಲೆಸೆಗುಂ ॥ ॥೭೯॥

ಜೋಗಿಯು ಕೊರಲೊಳ್ ಕರದಿಂ ।
ಬಾಗಿರ್ದುದು ಪೊಳೆವ ಪೊನ್ನ ಪಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜವಿ ॥
ದ್ಯಾಗರ್ವದಿಂದೆ ಮಿಾಸ ।
ಲ್ಯೋಗದ ಕುಡಿಮಿಂಚನಮರೆ ಮುಱಿದಿಕ್ಕಿದವೊಲ್ ॥ ॥೮೦॥

ತಳ್ಪೊಯ್ದ ಸಂಜೆಗೆಂಪಿನ ।
ತೆಳ್ಪವಮರ್ದಿರೆ ಪೊರೆಮನೆತ್ತಿ ಪೊಲಿಸಿವ ತೆಱದಿಂ ॥
ಮುಳ್ಪಿನ ಪೊಸ[2]ಟೊಪ್ಪ[2]ರಮಿನ ।
ಕಳ್ಪಂಗಾಜೋಗಿಗೆಸೆವುದಸವಳನಾಗಲ್ ॥ ॥೮೧॥

ಆದಿತ್ಯನ ಮಂಡಲದೊಳ್ ।
ತೀದರಣುನನಮರೆ ಬೊಟ್ಟನಿಟ್ಟಂತೆ ಬೆಡಂ ॥
ಗಾದುದು ಜೋಗಿಯ ನೊಸಲೊಳ್ ।
ಮೂದೆರೆಗೊಂಡೊಪ್ಪವರುಣಚಂದನಗಂಧಂ ॥ ॥೮೨॥

ಸಿಡಿಲಂ ಕಿಱಿಕಿಱಿದಾಗಿರೆ ।
ಕಡಿದು ತೊಡರ್ಚಿದವೊಲಾತನೆಡಗಾಲೊಳ್ ಪೊಂ ॥
ದೊಡರಲೆದು ಘಣ್ಮ್ಘಳಲೆಂ ।
ದೊಡನಲೆದುದು ಮಲೆವ ರಿಪ್ರಚಮುತ್ಕಾರಿಗಳಂ ॥ ॥೮೩॥

ಮುಂಚೆ ಮಿಱುಮಿಱನೆ ಮಿಂಚೆ ಪ ।
ಳಂಚುನ ಪೊಱಮಡುನ ಪೊಳೆವ ಪಲ್ಗಳ ಪಲವುಂ ॥

ಪಾ— 1 ಬೆಳಗಿಂ ಕ॥ 2 ಪುಪ್ಪ ಗ॥

ಗೊಂಚಲ್ವೆಳಗುಗಳಿಂದೆಳ ।
ಮಿಂಚಂ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿಯುಗು*ಳ್ವವೊಲ್ ಕರಮೆಸೆಗುಂ ॥ ॥೮೪॥

ಉಗುರಿಸಿ ಬೆಂಗೆ ಬಿಟ್ಟ ಪೆಣಿಲೊತ್ತಿದ ಬೈತಲೆ ಸಣ್ಣಸುರುಳ್ಗ ನು ।
ಣ್ಪೊಗೆದ ಕದಂಪು ನೀಳ್ದಸಿಯ [1]ಕಯ್[1] ಸೆಳೆಯೊಳ್ಪಡು ಪೀವರಸ್ತನಂ ॥
ಬಗೆವುಗೆ ಕಯ್ಯ ಸಿಪ್ಪು ಸೆಳೆ ಮೆಟ್ಟಿದ ಪಾವುಗೆ ತೊಟ್ಟ ಜೋಗವ ।
ಟ್ಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಟ್ಟ ಸೋಗೆ ಕರಮೊಪ್ಪಿರೆ ಜೋಗಿಣಿಬರ್ಪಳೊಪ್ಪಿದಳ್॥೮೫॥

ಸೆಂದುರದ ಬೊಟ್ಟು ನುಣ್ಣನೆ ।
ಮಿಂಪರಿಸಿನಮರುಣಕುಸುಮದಾಮಂ ಕಿವಿಯೊಳ್ ॥
ಕೆಂದಾವರೆ ಬೈತಲೆಯೊಳ್ ।
ಕುಂದದ ಸೇಸಕ್ಕಿ ಸೊಗಯಿಕುಂ ಜೋಗಿಣಿಯಾ ॥ ॥೮೬॥

ಮುಡಿಯೊಳ್ಬಲಿಕ್ಕಿದಸುಕೆಯ ।
ಕುಡಿದಳಿರಿಂದೆಸೆದಳಾಕೆ ಕೇಸುರಿಯಂ ಕೊಂ ॥
ಡುಡಿದು ಮುಡಿದಂತೆ ವಿದ್ಯಾ ।
ವಿಡಂಬಮಂ ತೋಱಲೆಂದು ತತ್ಸಭೆಗಾಗಳ್ ॥ ॥೮೭॥

ವ॥ ಅಲ್ಲಿಂ ಪೆಱಗೆ,

ಗರುಡನೆಱಂಕೆಯಂ ಮುಱಿದು ಕೆಂಬಿಸಿಲಂ ತಿಱಿದಿಂದುಬಿಂಬಮಂ ।
ಬಱೆತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದವೊಲೊಪ್ಪಿರೆ ಸಿಂಗುರಿ ರಕ್ತಚಾಮರಂ ॥
ಸುರುಚಿರಪರ್ಣಂ ತುದಿಯೊಳುತ್ಪಟಚಿತ್ರಪಟಂ ಬೆಡಂಗನಾ ।
ಳ್ದಿರೆ ಕಳಕಿಂಕಿಣೀಕ್ವಣಿತಮುದ್ಭುತಮಾದುದು ಕೌತುಕಧ್ವಜಂ ॥೮೮॥

ಜಟಿಳಿತಕೇಶಂ ವೇಷ್ಟಿತ ।
ಪಟಬದ್ಧನಂ ದೀರ್ಘದೇಹಿ [2]ಜಟ್ಟಿಗನೆಂಬೋಲ್[2] ॥
ಕುಟಿಲಗತಿ ಬರುತುಮಿರ್ದಂ ।
ಭಟನೊಬ್ಬಂ ಪೊತ್ತು ಬೆಮರುತುಂ ತದ್ಧ್ವಜಮಂ ॥ ॥೮೯॥

ಪಾ— 1 ಕೈ ಕ॥ 2 ಜೊಟ್ಟಂಗನವೋಲ್. ಕ॥

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದ ಮಾಯಾಭುಜಂಗಂ ಬಿರುದಿನ ಗಳೆಯಂ ದೂರದೊಳಿರಿಸಿ ವಿದ್ಯಾಧರಿಯೆಂಬ ಜೋಗಿಣಿವೆರಸು ರಂಗಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಕಟಿತಟನಿವೇಶಿತವಾಮಕರಕಂಜತಳಂ ಕುಂಚಿತಾಕುಂಚನಚತುರಮಪ್ಪ ಸವ್ಯೇತರಹಸ್ತಮಂ ನಭಕ್ಕೆ ನೆಗಪಿ ॥೯೦॥

॥ ಗಾಹೆ ॥

ಪಣಮಹಮಹಿಂದಚಕ್ಕಣೇ ಮಹಣಿಜ್ಜಾ ಕೋದುಹಲ್ಲೇಣ ।
ಅಣ್ಣಾ ತಿಹುವಣಮಜ್ಝೇ ಸಂತೋಸೋವ್ವೋ ಸುಹಂ ಸಜ್ಝೋ ॥ ॥೯೧॥

ವ॥ ಎಂದು ಮಹೇಂದ್ರನಂ ಸ್ತುತಿಸಿ ಮಹೀಪಾಳಮುಖಕಮಳದತ್ತದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ದೇವ ನೀನಪ್ಪೊಡೆ ನಿಖಿಳಕಳಾಕೋವಿದನೈ ಕೃತಾವಳೋಕಿತಕುತೂಹಳನೆಯುದಱಿಂ ನೀನಱಿಯದ ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲ ನೀಂ ಕಾಣದ ಕೌತುಕಮಿಲ್ಲ ನಿನ್ನೋಲಗಮಂ ಪುಗದಿಂದ್ರಜಾಲಿಗನಿಲ್ಲಾದೊಡಂ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಚಮತ್ಕಾರಮಪ್ಪ ಚಮತ್ಕಾರಮಂ ತೋರ್ಪೆನೆನ್ನ ಪೆಮ್ಮಾತಂ ಪೇೞ್ವೊಡೆ ಮಂತ್ರದೊಳಾಜ್ಞಾಸಿದ್ಧನೆಂ ತಂತ್ರದೊಳ್ ಪ್ರಯೋಗಸಿದ್ಧನೆಂ ಯುಕ್ತಿಲಾಘವಮೆಂಬೆರಡಱೊಳಂ ಬೆಱಗುಗಿಡದೆ ಪತ್ತಿದ ಬಗೆಯುಮಂ ಪರಿವ ಕಣ್ಣುಮಂ ಪೊಲಗಿಡದೆ ಪಿಡಿಯಲೆನ್ನ ಬಿರುದಿನ ಗಳೆವಿಡಿವನ ಕೆಯ್ಪಂ ಪಿಡಿವನೆ ಬಲ್ಲನಂತುಮಲ್ಲದೆ; ॥೯೨॥

ಉರಿಪುವುದೋ ಪೊದಱ್ದುರಿಗಳಂ ಜಳಮಂ ತಿಮಿರಂಗಳಂ ದಿವಾ ।
ಕರನನಡುರ್ತು ಬೆಂಕೊಳಿಪುದೋ ಮಣಿದರ್ಪಣಮಾಗೆ ಮಾಱ್ಪುದೋ ॥
ಪರಿಣತಚಂದ್ರನಂ ನಿನಗೆ ತಾರಗೆಯಂ [1]ತರ[1]ದಿಂದೆ ಕೋದಳಂ ।
ಕರಿಪುದೊ ದೇವ ನಿನ್ನ ವನಿತಾಜನಪೀನಪಯೋಧರಂಗ[2]ಳಂ[2] ॥೯೩॥

ಜಳನಿಧಿಯುಮನೆಳೆದು ತರ್ಪುದೊ ।
ಕುಲಗಿರಿಯುಮನುರುಳ್ಚಿ ತರ್ಪುದೋ ನಭಕೆ ಮಹೀ ॥
ತಳಮಂ [5]ನೆಗೆಪುವುದೊ[5] ನಭ ।
ಸ್ಥಳಮುಮನಿೞಿಪುವುದೊ ಮಹಿಗಿದಕ್ಕೇವೇೞ್ಕುಂ ॥ ॥೯೪॥

ಪಾ— 1 ತಳ. ಚ॥ 2 ಳೊಳ್. ಚ॥ 5 ನಿಱಿಪುವುದೊ. ಗ॥

ಮಿಗೆ ಗಟಿಪುತ್ರದೇನೊತ್ತೋ ।
ಲಗದೊಳ್ ದಿವಿಜೇಂದ್ರನಿರ್ವಿಭವನುಮಂ ಜಿಕ ॥
ಲೆತ್ವಾಗೆವಮರೀಲಾಸ್ಯಮುಮಂ ।
ಗಗನದೊಳಾಂ ತೋರ್ಪೆನರಸ ನೋಡುವುದಿನಿಸಂ ॥ ॥೯೫॥

ವ॥ ಎನೆ ಸಾಭಿಪ್ರಾಯನಾಗಿ ಮಕರಂದಂ ನರೇಂದ್ರನಿಚ್ಛೆಯನಱಿದಿಂದ್ರನೋಲಗಮನೆ ತೋರ್ಪುದೊಪ್ಪುಗುಮೆಂಬುದುಂ;

ಗಗನಕುಸುಮಮನೆ ಪಡೆವಂ ।
ತೊಗೆವುಗುರ್ಗಳ್ ಬಿಳಿಯ ಬೆಳಗು ಬಳೆದಡರ್ದಿರೆ ಕಂ ॥
ಚಿಗೆಯನವಂ ಬಿಸಲೊಡಂ ।
ಸೊಗಯಿಸಿದುದು ಭೋಂಕೆನಮರಪತಿಸಭೆ ನಭದೊಳ್ ॥ ॥೯೬॥

ವ॥ ಅಲ್ಲಿ ಶೈಶವವಶೆಯ ಪರಿಣಾಮದಶೆಯ ದೆಸೆಯುಮನಱಿಯದೇಱುಂಜವ್ವನಮನುಱೆ ಸೆಱೆವಿಡಿದ ಸುರಕಾಂತೆಯರ ಸರಸಕಿಸಲಯಸ್ನಿಗ್ಧ[1] ಸುಕುಮಾರ ಕರಚರಣಾರುಣಕಿರಣಜಲದಿಂ ಕಿಸುಸಂಜೆ ಪಸರಿಸಿದಂತೆಯುಮಾಕೆಗಳ ಲಾವಣ್ಯರಸಪ್ರವಾಹದಿಂ ಗಗನಗಂಗಾಪ್ರವಾಹಂ ಕವಿದಂತೆಯುಮಾಕೆಗಳ ಪುಷ್ಪಮಂಜರೀಮಂಜುಳಪುಂಜಾಯಮಾನಪವನಖನಿಕಾಯದಿಂ ತಾರಾಗಣಂಗಳ್ ತೆಕ್ಕೆಗೊಂಡಿಱಿದಂತೆಯುಮಾಕೆಗಳ ಚಕಿತಚಕೋರಚಳವಿಳೋಚನವಿಳಸಿತಂಗಳು ಸಮುದ್ದಾಮವಿದ್ಯುದ್ದಾಮಂಗಳ್ ದಿಂಡುಗೆಡೆದಂತೆಯುಂ, ಆಕೆಗಳುನ್ನತನಿತಂಬದಲಘುಜಘನಸ್ತನವಿತಾನದಿಂದವಾಗಸದ ಮಹತ್ವವೋಸರಿಸೆಯುಮನೇಕನಾಕಿನೀನಿಕರಮಕುಟತಟಪ್ರಾಂತ ಪದ್ಮರಾಗಮಣಿಪ್ರಭಾಪಟಲದಿಂ ದಿವಸಕರಮರೀಚಿಮಾಳೆ ಮಾಂಸಳಮಾಗೆಯುಮಿಂತಸದೃಶಸೌಂದರ್ಯಸಾರಶೃಂಗಾರಗೌರವ ಸಹಜಸಕಳೈಶ್ವರ್ಯಸಂಕರಸಂಕೇತಸ್ಥಾನಮೆನಿಸಿದಿಂದ್ರನಾಸ್ಥಾನಮಂ ನರೇಂದ್ರನಾಸ್ಥಾನಂ ಚಿತ್ರಿತಾಸ್ಥಾನದಂತೆ ವಿಸ್ಮಯಸ್ಮೇರಹೃದಯಮೆಮೆಮಿಡುಕದನಿಮಿಷದರ್ಶದಿಂ ತನಗನಿಮಿಷತ್ವಮಾದಂತಿರೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕದೆ ಸಜ್ಜನಮಾಗಿಯುಮುದ್ಗ್ರೀವನಾಗಿಯುಂ ನೋಡುತ್ತಿರ್ಪುದುಮಾಗಳರಸಂಗೆ ಸುಟ್ಟಿ ತೋಱಿ ಮಕರಂದನಿಂತೆಂದಂ:—

ಪಾ— 1 ಕುಸುಮ. ಚ.

ಜನನಾಥ ನೋಡಿದಂ ಶ ।
ಕ್ರನ ಸಭೆಯುಂ ತೋಱುವೊಂದು ನೆವದೊಳ್ ನವನಂ ॥
ದನವನಮಂ ತೋಱಿವವೊಲ್ ।
ಕೊನರ್ತಪುದು ಕೌತುಕಕ್ಕೆ ಕೌತುಕಮೀಗಳ್ ॥ ॥೯೯॥

ವ॥ ಅದೆಂತೆನೆ:—

ಒದವಿದ ಪಾದಪಪ್ರಕರದಂತದೆ ದೇವಸಮಾಜಮೊಪ್ಪಮಂ ।
ಕೆದಱಿ ಕವಲ್ತು ಪೂತ ಲತೆಯಂತದೆ ದಿವ್ಯವಿಳಾಸಿನೀಜನಂ ॥
ಪುದಿದ ಸಹಸ್ರಲೋಚನದ ಕಾಂತಿಗಳಂದಮೆ ಪೂತ ಪಾರಿಜಾ ।
ತದ ಮಹಿಜಾತಮಂತಧಿಕಮಾಯೆಸೆದಿರ್ದನೆ ದೇವವಲ್ಲಭಂ ॥ ॥೧೦೦॥

ಬಿಸುಪಂ ಬಿಸುಟ್ಟು ಜಲಜಲ ।
ನೆಸೆದಿರೆ ಜಡೆಗೊಂಡು ನಿಮಿರ್ವ* ಕೇಸುರಿ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ॥
ಪಸರಿಸೆ ಪೊಸಪಳಿರಂ ಪೊ ।
ತ್ತ ಸುಕೆಯ ಸಸಿಯಂತೆ ತೋಱುತಿರ್ಪವನನಲಂ ॥ ॥೧೦೧॥

ಕಾಳಿಂದಿಯೊಳಗೆ ಪೊಳೆವೆಳ ।
ವಾಳೆಗಳೆನೆ ಪೊಳೆಯೆ ಹರಿಯ ಲೋಚನಜಾಳಂ ॥
ನೀಳತನುರುಚಿಯೊಳೆಸೆವ ತ ।
ಮಾಳದ ಮೊಳೆಯಂತೆ ತೋಱುವಂ ಯಮರಾಜಂ ॥ ॥೧೦೨॥

ತೊಳಪ ಕುಡುದಾಡೆಗಳ್ ಪೊಳೆ ।
ವೆಳವೆಱೆಗಳನಣಲೊಳೆಡಸಿಗಂತಿರೆ ತೀಕ್ಷ್ಣಾ ॥
ತುಳಮೂರ್ತಿ ಕೇದಗೆಯ ಕೋ ।
ಳ್ಬೆಳೆಯಂತಿರೆ ನಿರುತಿ ನಿರುತಮೇನೆಸೆದಪನೋ ॥ ॥೧೦೩॥

ಮಿಗುವರುಣಮಣಿಯ ಮೆಯ್ದುಡು ।
ಗೆಗಳಂ ಸುಕುಮಾರಕಾಯದಿಂ ಸುಗ್ಗಿಯ ಸಂ ॥
ಪಗೆಯ ಸಸಿಯಂತೆ ವರುಣಂ ।
ಬಗೆಗೊಂಡಪನೇಕಚಿತ್ತದಿಂ ನೋಡು ನೃಪಾ ॥ ॥೧೦೪॥

ಮಗಮಗಿಸುವ ಮಂದಾರದ ।
ಮುಗುಳ್*ಗಳನುಬ್ಬರಿಸಿ ಕವಿವ ನವಪರಿಮಳಮಂ ॥
ತೆಗೆದು ¹ಮೊಗೆದೊಟ್ಟಿಕೊಂಪೇಂ ।
ಸೊಗೆಯಿಸುವನೊ ಮಧುರಮೂರ್ತಿಯಿಂ ಪವಮಾನಂ ॥ ॥೧೦೫॥

ತೊಳತೊಳತೊಳಗುವ ಪ್ರಸವೋಂ ।
ಗಳ ತೊಡವಂ ತೀವೆ ತೊಟ್ಟು ಮೆಯ್ಸಿರಿಯಿಂ ಕ ॥
ಣ್ಗೊಳಿಸಿದಪನಮಳಕುಸುಮೋ ।
ಜ್ಜ್ವಳಕೋಮಳಕರ್ಣಿಕಾರದಂತೆ ಕುಬೇರಂ ॥ ॥೧೦೬॥

ಕೆಂದಳಿರೆನೆ ನಿಡುಗೆಂಜಡೆ ।
ಮಂದಾಕಿನಿಯುಡದುರ್*ಪ್ರೂತ ಮಲ್ಲಿಗೆಯೆನೆ ತಾಂ ॥
ಬಂದೆಳಮಾವಿನ ತೆಱದಿಂ ।
ದಿಂದುಧರಂ ಕುಸುಮಧವಳನೇನೊಪ್ಪಿದಪಂ ॥ ॥೧೦೭॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ,

ಕುಳಗಿರಿಗಳಂತೆ ತುಂಗಾ ।
ನಳಯಮನನುಜಾಬ್ಧಿಪತಿಮರುದ್ಧನವೇಶರ್ ॥
ಬಳಸಿರೆ ಸಹಸ್ರನಯನಂ ।
ಚಳತಾರಕೆ ಮುಸುಱಿದಮರಗಿರಿಯುವ್ವೊಲೆಸೆದಂ ॥ ॥೧೦೮॥

ವ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ,

ದಳಿತೋದ್ವೃತ್ತಪುಂಡರೀಕಂ ಕೊಳನಮಳಚಳನ್ಮೀನಮಂಭೋನಿಧಾನಂ।
ವಿಳಸತ್ತಾರಾಪರೀತಂ ಗಗನಮೆಸೆವವೊಲ್ ಬಾಸಿಗಂಗಟ್ಟಿ ಭಿನ್ನೋ ॥
ತ್ಪಳಮಂ ²ಮೇಗೊಟ್ಟಿಕೊಂಡಂತಿರೆ ತೊಳಗೆಸಹಸ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ್ನಾಡೆಯುಂ ಕ।
ಣ್ಗೊಳಿಸಲ್ಸಾದಿರ್ದಪಂ ನೋಡಮರಪರಿವೃತಂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾವಿನೋದಾ ॥

ಜಿನಜನ್ಮಾಭಿನವಾಭಿಷೇಕದೊಳೆ ಮೆಯ್ಯಾಳ್ಸಲ್ಕಿ ಬಲ್ಸೋರಪಾ ।
ಲ್ಪನಿಗಳ್ ಪೋಗದೆ ಪತ್ತಿದಂತೆಸೆವಿನಂ ದೃಗ್ಜಾಳಕಂ ದೇವದೇ ॥

ಪಾ— 1 ಮೊಗ. ಚ॥ 2 ಮೇಲೊಟ್ಟು. ಗ॥

ವನ ಮುಂದಾಡಿದನಂದು ಮಾಣದೆ ಪಯಃಕುಂಭಂಗಳಿಂ ಪೊತ್ತು ಜೊ ।
ಮ್ಮನೆಜೋಮೇಱಿದತೋಳ್ಗಳಂ ನಿಮಿರ್ಪ*ವೋಲಿಂದ್ರಂ ಸುರಾದ್ರೀಂದ್ರದೊಳ್

ವ॥ ಅಲ್ಲಿಂಬೞಿಯುಮಾಬಲವಿರೋಧಿಯುಂ ಬಳಸಿದಬಳಿಯರಂ ತೋಱಿ

ಊಡದೆ ಕೆಂಪು ಮೂಡಿದಡಿ ತಿರ್ದದೆ ಕೊಂಕಿದ ಪುರ್ಬು ಪೂಗಳಂ ।
ಸೂಡದೆ ಕಮ್ಮಿತಾದ ಮುಡಿ ಕಾಡಿಗೆಯೆಬ್ಬದೆ ಕರ್ಪನಾಳ್ದ ಕಣ್ ॥
ಕೂಡದೆ ತಂಬುಲಂ ತೊಳೆಪ ಬಾಯ್ದೆಱೆ ತಱ್ಕಿನ ರಾಗಮೊರ್ಮೆಯುಂ ।
ಬಾಡಪ ಬಣ್ಣವೀಕೆಗಳೊಳೆಂದೊಪೆ ಬಣ್ಣಿಸಲಾಗೆ ಗೋಚರಂ ॥೧೧೧॥

ಹಿಮರುಚಿ ಲೋಕಮಂ ಬೆಳಪ ಬಿಂಕಮನಿಂದಱಿವೆಂ ಸಲೀಲಮಾ ।
ರಮಣಿಯರೊರ್ಮೆಯುಂ ಮುಕುರಮೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸೆ ನೀಳ್ದ ಕಣ್ಗಳಿಂ ॥
ನಿಮಿರ್ದು* ಪೊದಳ್ದು ಪಜ್ಜಳಿಪ ಕಾಂತಿಗಳಾತನ ಬಿಂಬವಲ್ಲಿ ಸಂ ।
ಕ್ರಮಿಸಿದುವಲ್ಲವೆಂದಿನಿತು ದೀಧಿತಿಗಳ್ ಪಸಿಗೆಂತು ಸಾರ್ದುವೋ ॥೧೧೨॥

(ದ್ರುತವಿಳಂಬಿತ ವೃತ್ತಂ)

ಸುರತತೀಶ್ವರನಂಗಮನೀಕ್ಷೆಗಳ್ ।
ಸುರತತೀವ್ರತೆಯಿಂ ನತೆ '[1]ನೋಡಲ್ಕೆ[1]' ॥
ಸರಲ ಮಾಟ್ಕೆಯ ಕಣ್ಗಳ್ '[2]ನಟ್ಟುವಿ[2]' ।
ಸರಲಮಾನಸರಕ್ಷಿಗಳಿಂಬಿನಂ ॥ ॥೧೧೩॥

ಅವಧರಿಸಿ ನೋಡು ನೃಪಸುತ ।
ಕಸಲ್ತು ಕಣ್ಬೆಳಗು ಬಳಸಿ ಬಳ್ವಳ ಬಳೆವೊ ॥
ತ್ತುವ ಕತದಿನೆವೆಯನಿಕ್ಕದೊ ।
ಡವರಿಯರೆವೆಯಿಕ್ಕರೆಂಬುದಱಿಯದೆ ಲೋಕಂ ॥ ॥೧೧೪॥

ವನಿತೆಯರೊಳ್ ಸಾರಂ ಯೌ ।
ವನಮಾಯೌವನಮೆ ತಮ್ಮೊಳೊಡವುಟ್ಟೆ ರಸಾ ॥
ಯನಸಿದ್ಧಿವಡೆದುದೆನಲಿಂ ।
ಮನೋಜಸುಖರಸರಸಾಯನಂ ಪೆಱತುಂಟೇ ॥ ॥೧೧೫॥

ಪಾ — 1 ನೋಡಿಪ್ಪೆ ಚ॥ 2 ನಟ್ಟೊಡೀ ಗ॥

ಇಲ್ಲಿ ಯುವತೀರಸಾಯನ |
ಮೊಲ್ಲದೆ ಸುರಸುಖಕೆ ಬಯಸಿ ಬಯಸಂ 'ಪಡೆ'ಮಾ ||
ತಿಲ್ಲೆನಿಸೆ ತೋಱಿದ ತಾಪಸ |
ವಲ್ಲಭರ ಬೆವರೆ ಸುರಾಂಗನಾವಿಭ್ರಮಮಂ || ||೧೧೬||

ವ|| ಎಂದು ಮಕರಂದನರಸನ ವಿದ್ಯಾಮೋಹಮಹೇಂದ್ರಜಾಲದೊಳ್ ತೊಡರ್ದ ಮನಮಂ ಬಿಡಿಸಲುಂ ಮುಳಿಯಿಸಲುಮೆಂದು ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲದ ಶಿಕ್ಷಿತಸುರಸದಸ್ಸುಂದರಿಯರ ರೂಪಾತಿಶಯಮಂ ನಿರೂಪಿಸಿ ಪೊಗೞ್ತಿರ್ಪದುಮಾಗಳಲ್ಲಿ ||೧೧೭||

ದನಿಗೆಯ್ದುದು ಮುಱಿದೊಱಗಿದ |
ಮನಸಿಜಯನನೆತ್ತುವಂತೆ ಭೋಂಗರೆದು ತಟ ||
ನ್ನಿನದಮನೊಡನಡಸು ಘನ |
ಧ್ವನಿಯೆನಿಸಿ ಘನಾವನದ್ಧವಾದಿತನಿವಹಂ || ||೧೧೮||

ವ|| ಅಲ್ಲಿಂ ಬೞಿಯಿಂ

ಕಿಸುಸಂಜೆ ತೊಲಗೆ ತೊಳಗುವ |
ಶಶಿಲೇಖೆ ಮಯೂಖನಿಕರಮಂ ಕೆದಱುವವೋಲ್ ||
ಕುಸುಮಾಂಜಳಿಯಂ ತೆಳ್ಪಿನ |
ಪೊಸಜವನಿಕೆ ತೊಲಗೆ ಪೊಳೆದಳೇಂ ಕೆದಱಿದಳೋ || ||೧೧೯||

ಕೆದಱಿ ಕರರುಹನ ರುಚಿಯಂ |
ಕೆದಱಿದಳೆನೆ ಬಿಳಿಯ ಕಣ್ಣ ಬಂಬಲ್ವೆಳಗಂ ||
ಕೆದಱಿ ನವಭಾವರಸಮಂ |
ಕೆದಱಿದಳೆನೆ ಕುಣಿದು ರಂಭೆ ರಂಗಂಬೊಕ್ಕಳ್ || ||೧೨೦||

ಆಂಗಿಕಮಸಾರಿಕೇಶಿಕೆ |
ಸಂಗಳಿಸಿದ ಭಂಗಿ ಭಾವಮೊಪ್ಪಿಸಿದೊಪ್ಪಂ ||
ಶೃಂಗಾರಮಿತ್ತ ನಯಮುಮ |
ರಾಂಗನೆಗಮರ್ದುದು ವಿಳಾಸಲಾಸ್ಯೋದಯದೊಳ್ || ||೧೨೧||

ಪಾ— 1 ಗಡ. ಕ||

ಅಂಗಮನಂಗನ ಜನಿಯಿಸು ।
ವಂಗಮುಪಾಂಗಮೆ ದಲಂಗಜನ ಚತುರಂಗಂ ॥
ಶೃಂಗಾರಯೋನಿಗದೆ ಸ ।
ಪ್ತಾಂಗಂ ಪ್ರತ್ಯಂಗಮಾಸುರೇಂದ್ರಾಂಗನೆಯಾ ॥ ॥೧೨೨॥

ಎಲರಲೆಪದಿನೊಲೆದಾಡುವ ।
ಜಲರುಹಮೆನೆ ಭಾವರಸಮನೊದವಿಸಿತಾಸ್ಯಂ ॥
ಕೆಲಕೆ ನಸುಬಾಗುಸಂಚಿತ ।
ವಲೆಗುಂ ಮನಮೊಲೆವ ಲೋಳಿತಂ ನಚ್ಚಣಿಯಾ ॥ ॥೧೨೩॥

ಆಚತುರಿಕೆಯಭಿನಯಿಸಿದ ।
ವಾಚಿಕಮಾಹಾರ್ಯಮಾಂಗಿಕಂ ಸಾತ್ವಿಕಮೆಂ ॥
ಬೀಚತುರಂಗಮೆ ತಾನಾ ।
ಯ್ತಾಚತುರಂಗಂ ಮನೋಜರಾಜಂಗಾಗಳ್ ॥ ॥೧೨೪॥

ದಳದಳಿಸಿರೆ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದ ।
ಬೆಳ*ರ್ದಿಂಗಳನುಗು*ಳ್ವ ನೆಯ್ದಿಲಲರ್*ಗಳ ಸಿರಿ ತ ॥
ವ್ಮೊಳ್ ವಳ್ಳಸೆ ಬೆಳ್ವಳಗಮು ।
*ರ್ದೆಳಸುವ ಸುಸ್ನಿಗ್ಧದೃಷ್ಟಿಗಳ್ ಸುರವಧುವಾ ॥ ॥೧೨೫॥

ನಸುಮುಚ್ಚುವ ಬಿಚ್ಚುವ ಪ್ರೇಳೆ ।
ವ ಸುಳಿವ ಬಳಸುವ ಬಟಿಲ್ವ ತೆರೆಮುಸಗಿ ಮುರ ॥
ಲ್ದೆಸೆವ ರಸಭಾವದೃಷ್ಟಿಗ ।
ಳಸದಳಮೆನಿಸಿದುವು ನೃತ್ಯದೊಳ್ ನರ್ತಕಿಯಾ ॥ ॥೧೨೬॥

ಅತಿಶಯಶೃಂಗಾರರಸ ।
ಪ್ಲುತಚಳಚ್ಛೈವಾಳಲತೆಗಳೆನೆ ಸತಿಗೆಸೆಗುಂ ॥
ಚತುರೋತ್ಕ್ಷಿಪ್ತನಿಕುಂಚಿತ ।
ಪತಿತಸಮಭ್ರುಕುಟಿರೇಚಿತಭ್ರೂಲತೆಗಳ್ ॥ ॥೧೨೭॥

ಅತಿಲಲಿತಕರ್ಣಪತ್ರ |
ದ್ಯುತಿಲೇಖಾಲಾಸ್ಯಲಲಿತಮೆಸೆದುದೊ ಕಂ ||
ಪಿತಫುಲ್ಲಪೂರ್ಣಸಮುಕುಂ |
ಚಿತಕಾಂತಕ್ಷಾಮಗಂಡಮಂಡಳಮವಳಾ || ||೧೨೮||

ಮುಕುಳಿಸಿತೆಲರೆಳೆಸಿದ ಚಂ |
ಪಕಮುಕುಳದ ಚೆಲ್ವನೆಸೆವ ಲಸಿತಸ್ವಾಭಾ ||
ವಿಕನತಮಂದೋಚ್ಛ್ವಾಸ |
ಪ್ರಕರ್ಷನಾಸಾವಿಳಾಸಮಾನರ್ತಕಿಯಾ || ||೧೨೯||

ಕಂದಿದಪ್ರದಿವಪ ಕೆಂಪಿಂ |
ದೊಂದಿರೆ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳಿಂದೆ ಬಾಸಣಿಸಿನವೊಲ್ ||
ಸಂದ ನಿಜಾಧರಮೆಸೆದುದು |
ಸುಂದರರದಶನಾಂಶುಧವಳಿತಂ ನರ್ತಕಿಯಾ || ||೧೩೦||

ನಸು ನಳಿಗು ನಿಮಿರೆ ತೋಳ್ಗಳ್ |
ಲಸಿತತ್ರಿಪತಾಕದಿಂ ಲತಾಕರಮೆಸೆಯಲ್ ||
ಪೊಸದಳಿರಂ ಪೊತ್ತಲತೆ |
ಮಿಸುಗುವ ಕುಡಿಯೆರಡನೆಟಲೆ ಬಿಟ್ಟವೊಲೆಸೆದಳ್ || ||೧೩೧||

ತೊಳಗುವ ನಗೆವೊಗಮಿದು ನಿ |
ಮ್ಮಳವಲ್ಲದು ಬದಿರೆನಿಮ್ಮುವಂ ಪೇಳ್ವೊಲೆನು ||
ತ್ತಳೆಯುಳ ಕನ್ನವುರದ ನವ |
ನಳಿನಮನಲೆವಂತೆ ಕರಿಕರಂ ಕರಮೆಸೆಗುಂ || ||೧೩೨||

ಗರ್ಭೇಶ್ವರಿಯು ಕುಚಂಗಳ್ |
ನಿರ್ಭರದಿಂನುರಮನೆಯ್ದೆ ಪಬಿರೆ ಸಮುಸಂ ||
ದರ್ಭಾಹಿತಕಂಪಿತವರ |
ನಿರ್ಭುಗ್ನಾಭುಗ್ನವಕ್ಷಮೇಂ ವೃಧೆಯಾಯ್ತೋ || ||೧೩೩||

ವೃತ್ತಸ್ತನದೊಡನೊಡನ |
ತ್ತಿತ್ತ ಸುವರೆಯಾಗೆ ನೃಸುರನೇತ್ರಾಳಿ ಪರಾ ||
ವೃತ್ತಾರೋಚಿತಕಂಪನಿ |
ವೃತ್ತೋನ್ನತಸೈನನಿತಂಬವೆಸೆದುದು 'ಸತಿ'ಯಾ || ||೧೩೪||

ಸತಿ ಜಘನದ ಭರದಿಂದೇ |
ಕತಲದೊಳಿರಲಱಿಯವಗ್ರತಳಸಂಚಾರಾಂ ||
ಚಿತಕುಂಚಿತಸೂಚ್ಯುದ್ಧ |
ಟ್ಟಿತಮಂ ಪಡೆದಂತೆ ಪಾದಪಲ್ಲವಮೆಸೆಗುಂ || ||೧೩೫||

ತಳೆಯೆ ಮೊಗಮೊಗೆಯೆ ನೆಲಮೊಲೆ |
ಬಳೆಯೆ ಬಲಕ್ಕುಲಸ್ವಜಘನಮುಮುದಾರಯುತಮಂ ||
ಕೊಳುತುನುನಹಿತ್ತಮಂ ಕೊಂ |
ಡೆಳೆಯಳ್ ಸುರಸಭೆಯು ಮನಮಂ[1]ನಿಬ್ಬಳಿ[2]ಗೊಂಡಳ್ || ||೧೩೬||

ತೀವಿ ಮೊಗರಸದೊಳೊವವಿನ |
ಭಾವರಸಂ ಬಸಿಗುಮೆಂಬವೊಲ್ ಸಂಪತಮಂ ||
ಸಾವಗಿಸಿದ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ಶೋ |
ಭಾವತಿ ಸಮಪಾದಚಾರಿಯುಂ ಕೈಕೊಂಡಳ್ || ||೧೩೭||

ಅಡಿವಳೆಗಳ್ ತಳರಂ ಸಾ |
ಲಿಡುವಂತಿರೆ ಕೆಂಪು ಕೆದಱೆ ಪದಪಲ್ಲವದೊಳ್ ||
ತೊಡರ್ದಮರರ ಕಣ್ಬಲೆಯುಂ |
ಬಿಡಿಸುವ ತೆಱದಿಂದೆ ಚಾಪಗತಿಯುಂ ಮೆಱೆದಳ್ || ||೧೩೮||

ಉಗುವೆಳಗು ಬಿಣ್ಣಿತೆಂದದ |
ನುಗುಳ್ವಂತಿರೆ ತೋಱುವಂತೆ ತಳೆದೆಳೆಗೆಂಪಂ ||
ಬಗೆಗೊಳಿಸುವಡ್ಡಪುರಿಯುಂ |
ಪ್ರಗುತುಂ ಪುರಿಯಂ ವಿಳಾಸವತಿ ಪೊಱಮಟ್ಟಳ್ || ||೧೩೯||

ಪಾ— 1 ನಟ. ಗ|| 2 ನೆಳಕುಳಿ. ಗ||

ಮೆಱೆಯೆ ಕುಚಮಂಡಲಂ ನಸು ।
ದೆಱೆಯೆ ನಿಕೃತ್ತೋರುಮಂಡಲಂ ರಸದಿಂ ಮೆ ॥
ಯ್ಮೆಱೆಯೆ ಸಭಾಮಂಡಲಮೇಂ ।
ಮೆಱೆದಳೞ ಮಂಡಲಮನುನಾಕೆ ಚಾರಿಗಳಿಂದಂ ॥ ॥೧೪೦॥

ಅರುಣಸರೋರುಹದಲರಂ ।
ಮುರಿಮುರಿದೀಡಾಡುವಂತೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಲ್ ॥
ಕರಮುರಿದೆನೆ ಕರಮಿವು ಸಾ ।
ಸಿರಮೆನೆ [1]ರೇಚಿಸಿ[1]ದಳಾಕೆಯೆಡಕಂ ಬಲಕಂ ॥ ॥೧೪೧॥

ಜತಿ ತೊಡರೆ ರಣಿತನೂಪುರ ।
ರುತಿಗಳ ಬೞವಿಡಿದು ವಾದಕಂ ಬಾಜಿಸಿದಂ ॥
ಧೃತದಾವುಜ್ಜಮುದಾರಸ ।
ಮತಿಯುಂ ನೃತ್ಯಾಂಗಮೆಂಬೊಲಾಗಿರೆ ವಾದ್ಯಂ ॥ ॥೧೪೨॥

ಕರಣದೊಳೊಂದುಂ ಭಾರತಿ ।
ಕರಣವಿವಂ ಮೆಚ್ಚಲೆಸಿಪುದಿಲ್ಲೆನೆ ಮೆಲ್ಪಿಂ ॥
ಪರಿವಿಡಿಯಿಂ ಪರಿಶೋಭಿಸಿ ।
ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದಂಗರಾಗಮಂ ಪೂಸಯಿಸಿದಳ್ ॥ ॥೧೪೩॥

ಬತ್ತಿದ ಶೃಂಗಾರದ ರಸ ।
ದೊತ್ತೆನೆ ಕವಿತಂದು ರಸವ ಕವಿತೆಯ ನೆಲೆಯುಂ ॥
ಪೆತ್ತು ಜಡಿಯುತ್ತೆ ಶೋಭಿಸೆ ।
ವೃತ್ತಸ್ತನಿ ಲಾಸ್ಯಲೇಖೆಯಿಂ ಶೋಭಿಸಿದಳ್ ॥ ॥೧೪೪॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೇಕಪಾದಸ್ಥಾನಮುಂ ಕೈಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ

ಚರಣಾಗ್ರಂ ಜಾನುವಂ ಜಕ್ಕುಲಿಸಡರೆ ನಿತಂಬಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗಿ ಮಧ್ಯಂ ।
ಮುರಿವನ್ನಂ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕವ್ವಳಿಸಿವ ಕುಚದೊಳ್ ಕೈದಳಕರ್ಱಡೆ ವಾಮಂ ॥

ಪಾ— 1 ರಚಿಯಿಸಿ ಚ॥

ಕರಕಂಜಂ ಕಾಂತಿಯಂ ತಳ್ತಳ್ತುದುರ್ ಮಿಳಿರೆ ವಕ್ತ್ರಾಂಬುಜಂ ಕೋಂಕಿ
ಚೆಲ್ವಾ। ಗಿರೆ ಕಾಮೋತ್ಪತ್ತಿಯಂ ಕಾಮಿಸಿ ತರುಣಿ ತಪಂಗೆಯ್ವವೋಲ್
ಕಣ್ಗೆವಂದಳ್ ॥　　　　　　　　　　　　　　　　　　॥ ೧೪೫॥

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಬಲಗಾಲ್ ಸ್ವೈತೊಪ್ಪೆ ವಾಮಂ ಕೆಲಕೆ ತೊಲಗೆ ವಕ್ಷಸ್ಸ್ಥಿತಂ ಮುಟ್ಟಿಚೆಲ್ವಾ।
ಗೆ ಲತಾಖ್ಯಂ ಕೈ ಕರಂ ಕಣ್ಗೊಳೆ ನೆಗೆಯೆ ಕುಚಂ ಕೊಂಕೆ ಮಧ್ಯಂ ದಳತ್ಕು॥
ಟ್ಮಲನೇತ್ರಂ ಬೀಱೆ ಬೆಳ್ಪಂ ಪ್ರಹಸಿತವದನಂ ಶೋಭೆಯಂ ಸೂಸೆ ಲೀಲಾ।
ಲಲಿತಾಸ್ಯಕಾಂತದಿಂ ನಿಂದಮರನರಸಭಾಚಿತ್ತದೊಳ್ ಕಾಂತೆ ನಿಂದಳ್ ॥

ವಿವಿಧಾಲಂಕೃತಿ ಕೂಡೆ ಕೊಂಡ ಗಮಕಂ ಮಂದ್ರಾದಿಯುಂ ಮುಂದೆ ಮ।
ರ್ಣವಿಭಾಗಂ ಪನಣಾಗೆ ರಾಗರಮಣೀಯಚ್ಛಾಯೆಯುಂ ಕೂಡೆ ನೀ ॥
ಡುವ ವೀಣಾಕಲಕೋಮಳಕ್ವಣಿತದೊಳ್ತಳ್ತೊಪ್ಪಯುದ್ಧ ಕೈಗಣ್ಮೆ ಪೊ ।
ಣ್ಮುವ ಗೀತಕ್ಕೆ ಮೃಗಾಕ್ಷಿಯಾಡಿ ಮೆಱೆವಳ್ ಗೀತಾನುಗಪ್ರೌಢಿಯಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು,

ಅಚ್ಚರಿಯ ನರ್ತನಂ ಬಗೆ ।
ಗಿಚ್ಚರಿಯಂ ಪಡೆಯೆ ನೃಪಸಭಾಸದರ ಮನಂ ॥
ಮೆಚ್ಚಿ ಮಱೆದೊಱಗೆ ಕಣ್ಗಳ್ ।
ಬೆಚ್ಚಂತಿರೆ ಮುಗುಳ್ದುವಿಲ್ಲ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದಂ ॥　　　　　　॥೧೪೮॥

(ಖಚರಪ್ಲುತವೃತ್ತಂ)

ಇಂದ್ರನೀತನೆ ಮತ್ತಮಿವರ್ ದಿಕ್ಪಾಳರೆ ಬೋಳೆಯರೀಕೆಯರ್ ।
ಚಂದ್ರವಕ್ತ್ರೆಯರಗ್ಗದ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರೆ ನರ್ತಕಿಯೀಕೆ ದೇ ॥
ವೇಂದ್ರನಂ ಸಲೆ ಮೆಚ್ಚಿಸುತಿರ್ಪ ರಂಭೆಯೆ ಪೋ ಪುಸಿಯಲ್ಲದೆಂ ।
ದಿಂದ್ರಜಾಲಮನೀಕ್ಷಿಸಿ ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟುದು ಭೂಪಸಭಾಜನಂ　॥ ೧೪೯॥

ಅಂತು ಸಹಸ್ರಲೋಚನನುಮಂ ಬಸದಾಗಿಪ ರಂಭೆಯಾಟಮುಂ ।
ಕಂತುನನಾದೊಡಂ ಮರುಳಿಸಲ್ ನೆಱೆವಗ್ಗದ ದಿವ್ಯಕಾಮಿನೀ ॥
ಸಂತತಿಯುಂ ಕುಮಾರನ ಮನಂಬುಗಲಾಱವೆ ಭಾವಿಪಂಗು ಪೇ ।
ಟೇಂ ತೆಱಪಾಗಲಾರ್ಕುಮೆ ಘನಸ್ತನಿ ಪೊಕ್ಕಡೆಗೊಂಡ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ॥

ವ॥ ಅಂತು ನೋಡಿ ನರಪತಿ " ಸಚಿಂತನಚಿತ್ರೋಹಿ ತರುಣೀಮಣಿವಂ ತ್ರೌಷಧೀನಾಂ ಪ್ರಭಾವಃ॥ (?) " ಎಂಬಿನಿತನೆ ನುಡಿದಾದರಸ್ಪಂದವಂದ ನುದ್ರಾವಮನೋಹರಂಗಳಪ್ಪ ಕಣ್ಗಳಂ ಕೆಲಕ್ಕೆ ತಿಗೆಯೆ ॥ ೧೫೧॥

ಅರಸನ ಮನಮೆಱಗದುದಂ ।
ನಿರುತಂ ಮಾಯಾಭುಜಂಗನಿಂಗಿತವಿದಿತಂ ॥
ಪರಿಭಾವಿಸಿ ಬೞಿಕದನುಪ ।
ಹರಿಸಿದನಾಯಿಂದ್ರಜಾಲಮಂ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥ ॥ ೧೫೨॥

ಎಂತು ನಭದಲ್ಲಿ ತೋಱಿದ ।
ರಂತು ಸಭಾಸದರ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಪುಗಿಸಿದನಂ ॥
ನಂತಮುರರ್ ಬೆರಸಮರೀ ।
ಸಂತತಿ ಚಿಂತಾವಶೇಷಮಾದತ್ತಾಗಳ್ ॥ ॥೧೫೩॥

ಬೆರಲಂ ಮಿಡಿದು ಕದಂಪಂ ।
ಕರತಳದಿಂದಾಂತು ವಿಸ್ಮಯಸ್ಮಿತನೇತ್ರಂ ॥
ಸರುಹದಿನಾಮಾಯಾವಿಯು ।
ನರಸನ ಸಭೆ ನೋಡಿ ತಲೆಯನೇಂ ತೂಗಿದುದೋ ॥ ॥ ೧೫೪ ॥

ಮಕರಂದಂ ಜೋಗಿಗೆಂಗಂ ಕುತುಕಕಳೆಗಳಂ ಕೇಳ್ವುದಂ ಕಂಡೆವೀಕಾ।
ತುಕಮಂ ನಿನ್ನಿಂದಮಿನ್ನೊಂದೆಮಗೆ ಸಮನಿಸಿತ್ತೀಕ್ಷಣಾಪೇಕ್ಷೆ ನೀಂ ಮ್ಯಾ॥
ಲಕನ್ಯೆ ಮಾಲೋಕದೊಳ್ ಮೇಲೆನಿಸುವ ವನಿತಾರತ್ನಮಂ ರಾಜವಂಶಾ ।
ನೀಕಮಂ ನೀಂ ಕಂಡುದುಂಟಾದೊಡೆ ತಡೆದಿರವೇಂತೋಱುಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದಂ॥

ವ ॥ ಎಂದ ಮಾತಿಂ ಮುನ್ನಮೆ ಮಾಯಾಭುಜಂಗಂ ಜೋಗಿಣಿಯ ಮೊ ಗಮಂ ನೋಡೆ

ಆಕೆ ಮನಸಿಜನ ವಿಜಯಪ ।
ತಾಕೆಯನೆತ್ತುವವೊಲೆತ್ತೆ ಚಿತ್ತಮನತನು ॥
ವ್ಯಾಕುಲೆಯಂ ತೋಱಿದಳಂ ।
ತಾಕನ್ನಿಕೆಯನೆ ನಭೋವಿಭಾಗದೊಳಾಗಳ್ ॥ ॥ ೧೫೬॥

ಬಿಸುಸುಯ್ಯಿಂ ನಸುಗಂದಿ ಬಾಡಿವಧರಂ ಕಣ್ಣೀರ ಬಾನಲ್ಗಳಿಂ ।
ಒಸಿವಾಸ್ಯಂ ತಳಗಯ್ಯ ಪಜ್ಜೆ ಪಸರಂಗೊಂಡಿರ್ದ ಗಂಡಸ್ಥಳಂ ॥
ಪೊಸವೆಳ್ಪಂ ಮಿಸುವಂಗಯುಷ್ಟಿ ನೊಸಲೊಳ್ ನೀಳ್ದಿರ್ದ ನೀಲಾಳಕಂ ।
ಪಿಸುಣಾಡಿತ್ತ ಸಮಾಸ್ತ್ರನಸ್ತ್ರಹತಿಯಂ ತತ್ಕಾಮಿನೀರೂಪಕಂ ॥೧೫೭॥

ವ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಅಲರ್ಗಣೆಯೊತ್ತೆ ಪತ್ತಿದೆಸಳಿಂದೆಸೆವಂಗದ ಗಂದೆ ಗಂಧಶೀ ।
ತಲಜಲಬಿಂದುಗಳ್ ಕುಚದೊಳೊಟ್ಟಿದ ಚಂದನವೊದ್ದೆಗೆಯ್ದ ಶೀ ॥
ತಲಿಕೆಗಳೋಲೆಯೊದರ್ಗುಲಮಂಬುಜನಾಳದ ಹಾರವಾಕೆಯು ।
ತ್ಪಲನಲಯಂಗಳಿಂ ನೆಱೆಯೆ ಪೇಳ್ವುವೊ ತಚ್ಛಿಶಿರೋಪಚಾರವಂ॥೧೫೮॥

ವ॥ ಅಂತಾಕಾಂತೆಯು [1]ಕಂತು[1]ಸಂತಾಪಕ್ಕೆ [2]ಶಶಿ[2]ಕಾಂತಮುಂ ನವನಿಶಿತ ಕಾಮಕುಂತಮುಂ ಸಕಲತ್ರೈಲೋಕ್ಯಸಾರಮುಂ ಶಿಶಿರೋಪಚಾರಚಾರು ಶೃಂಗಾರಮುಮಪ್ರತಿಶಯರೂಪಮುಂ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪಮುಂ ನೋಟ್ಪಿಂತಾಸ ಭಾಜನಂವಿಸ್ಮಯರಸಭಾಜನಮಾಗಿ ನೋಡುತ್ತುಮಿರೆ ॥ ॥೧೫೯॥

ನೆಗೆದು ಮದನಾಗ್ನಿ ಸುಡುತಿರೆ ।
ಮಿಗೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿವಂದು ಬೆಂದು ತನ್ನಯ ಮನದಿಂ ॥
ದಗಿದು ಪೊಱಮಟ್ಟು ಗಗನ ।
ಕ್ಕೊಗೆದಂತಿರೆ ಕಂದಿ ಕುಂದಿದಾಬಾಳಿಕಿಯುಂ ॥ ॥೧೬೦॥

ವ॥ಅಂತು ಕಾಣಲೊಡನೆ ರಘುಲ್ಲಂದ ಮೆಲ್ಲೆರ್ದೆಯುಂ ಮೆಲ್ಲೆರ್ದೆಯೊಡನೆ ಸಮುಲ್ಲಸಿತವಾದ ಮೊಯ್ಮಿರುಂ ಮೊಯ್ಮಿರನವಿರತಂ ಮುಟಿಂಗಿಸಿದ ಘರ್ಮಜಲಕಳಿಕೆಗಳುಂ ಘರ್ಮಜಲಕಳಿಕೆಗಳುದಿರೆ ಕಂಪಿಸುವ ಕಾಯಮುಂ ಸ್ಮರಶರಪ್ರಹಾರದಿಂ ನುಚ್ಚುನೂಱಾದಂತೆಯುಂ ಮಗುಳ್ದೆಬ್ಬಿತ್ತಂತೆಯುಂ ಮೋಹರಸಮೊಸರ್ದಂತೆಯುಂ ಭಯಂಬೆತ್ತಂತೆಯುಮಾಗೆ ಮತಿಮುಱಿದ ಕುಮಾರನಂ ಕಂಡು ಈಕೆಯೀತನ ಮನದಾಕೆಯೊಂದಱಿದು ॥೧೬೧॥

ಅಲಿ ಮಾಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ।
ಯಲರಂ ಪಸೆವಂತೆ ಭೂಪನಿರೆ ಕುರುಡಂ ಕ ॥

ಪಾ— 1 ಕಂಜು. ಗ॥ 2 ಸಕೃಶ. ಚ॥

ಣ್ಮಲರಂ ಪಡೆದವ್ರೊಲೆಸೆದಂ ।
ಪೊಲಗೆಟ್ಟಂ ಬಟ್ಟೆಗಂಡವ್ರೊಲ್ ಮಕರಂದಂ ॥ ॥೧೬೨॥

ವ॥ ಆಗಳ್ ಕಂದರ್ಪನ ಕಾಟದಿಂ ಪೊಸೆದ ಪೂವಿನಂತಿರ್ದ ತರುಣಿಯುಂ ಮರವಳಿಗೆತ್ತು ಪುರುಡಿಸಿ ಪರಿಕುಪಿತನಾಗಿ ನೊಸಲನಡರ್ದು ಗಂಟಿಕ್ಕಿದ ಪುರ್ಬಂ ನಸುಗೆತ್ತುವಧರಮುಮೆಸೆಯೆ ಪೊಸಗೆಂಪು ಪಸರಿಸಿದ ಕಣ್ಗಳಂ ಬಳ್ಳಿಂ ತೆಗೆದು ಮಾನವನುದನಂ ಪರಾವೃತ್ತವದನನಾಗೆ ಮಂದರಾಗಿಣಿಯಾ ದಂತಾಜೋಗಿಣಿಯುಂ ಜೋಗಿಯುಂ ಧ್ವಜಧರನುಮಿಂದ್ರಜಾಲಂಬೆರಸು ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಮಾಯೆಯ ನ್ಪದಱಿಂದದೃಶ್ಯಮಪ್ಪುದುಂ ॥ ॥೧೬೩॥

ಬೆಱಗಾದಂ ಭೂಪತಿ ಮತಿ ।
ಮಱೆದಂ ಮಕರಂದನಿಂತಿದೇನಕ್ಕುಮೆನು ॥
ತ್ತಱಿವು ತಱಿಸಲ್ಲದಱದಿರೆ ।
ನೆಱೆಯೆ ಸಭಾಸದರುಮೊಲ್ದು ಕೌತುಕಮುತ್ತರ್ ॥ ॥೧೬೪॥

ವ॥ ಅಲ್ಲಿಂ ಬಱಿಯುಂ ದ್ವಿಗುಣಿತವಿರಹದುಃಖನುಂ ತಾಂಬೂಲದಾನಮಾತ್ರವಿಸರ್ಜಿತರಾಜಲೋಕನುಂ ವಿನಯವಚನವಿದಳಿತಭ್ರೂಲತಾವಿಸರ್ಜಿತ ಸಚಿವಸಾಮಂತಸೇಮಂತಿನೀಸಮಾಜನುಮಾಗಿ ಸಜ್ಜೆಗುಜ್ಜುಗಂಗೆಯ್ದು ಪೋ ಪುದಂ ಕಂಡು ॥೧೬೫॥

ಅವು ನೋಡಂಚೆಗಳಬ್ಜಪತ್ರತತಿಯೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿದ ।
ಪ್ಪವು ಕಾಯ್ಪೇಱಿದ ಸೌಧಕೂಟತಟದಿಂ ಪಾರಾವತಂ ಪಾಱಿ ಪೋ ॥
ಪ್ಪವು ಪಾಯ್ದಾಡುವರುಯ್ಯಲಿಂದೊಗೆವ ಬಂಬಲ್ವೆಂತುಟುಂ ಪಾರ್ದು ಟಂ ।
ಚುನನುದ್ದಂ ತೆಱೆಯುತ್ತೆ ಸಾರ್ದಪ್ಪವು ತಾಪೋದ್ರೇಕದಿಂ ಕೇಕಿಗಳ್ ॥

ದೇವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು ನಿಂರಾ ।
ಜೀವಸಖಂ ಸಜಳಜಳಧರಶ್ಯಾಮಾಭ್ರ ॥
ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕನ ಪೋಕುಂಟಿ ।
ಪ್ರಾವೆನೆ ಕೆದಱಿದಪನಮಳಕರಕೇಸರಮಂ ॥ ॥೧೬೭॥

ಸಜ್ಜೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ವುದೆ ।
ಕಜ್ಜಮೆ ಸೇವಕನ ತೆಱದೆ ಬಂದೋಲಗಿಪೀ ॥

ಮಜ್ಜನಕಾಲಮನುದಿತಜ ।
ಗಜ್ಜನ ಮನ್ನಿಸಲೆವೇಟ್ಪುದುತ್ತಮಸತ್ತ್ವ ॥ ॥೧೬೮॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ ಮಕರಂದನ ಮಾತಂ ಮೀಱಲಱಿಯದರಿಕಮಳಕಾನನಕರಿಕಳಭಂ ಕರೇಣುಕಾಮುಕನಪ್ಪ ಕರಿಕಳಭಂ ಕೂರಂಕುಸವಸದಿಂ ಮಜ್ಜನಂಬುಗುವಂತೆ ಮಜ್ಜನಂಬೊಕ್ಕುಮತಿಶೀತಳತೆಯನಪ್ಪಕೆಯ್ಗುಮೆಂಬಂತೆ ಕರ್ಪೂರಪರಿಮಳರಜೋವಿಮಿಶ್ರಮಳಯಜದ್ರವದ ರಜಃಕೋಶಕುಸುಮಜಾತದಿಂ ಶೀತಳನಾಥಶೀತಳಪದನಳಿನಮನರ್ಚಿಸಿ ತದ್ದಳಾಲಂಕೃತೋತ್ತಮಾಂಗನಿನಿಸಾನುಂ ಮನದ ಬೇಗೆಯಂ ನೀಗಿ ಮುನ್ನಮಾವರಿಸಿದ ಮೋಹರಸಮನರಸಂ ಸ್ವೈರಿಸದಂತಿರನಧಿಗತರಸಾಸ್ವಾದನಾಮೋದಿತಮಧುರಮನೋಹರಾಹಾರಮನಾರೋಗಿಸಿ ಯಕ್ಷಕರ್ದಮಪರಿಮೃದಿತಪಾಣಿಪಲ್ಲವನಡಸಿದಾಪತ್ತಿನಲ್ಲಿಗೆ ನೀನಲ್ಲಬೆಮಗೆ ಹಸ್ತಾವಳಂಬಮಿಲ್ಲೆಂಬಂತೆ ಮಕರಂದಪ್ರಸಾರಿತಪ್ರಕೋಷ್ಠನಿಷ್ಠ್ಯೂತವಾಮಕರತಳನುಂ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ಬೆಂಕೆಯಿಂ ಕರಿಂಕುವರಿಗುಮೆಂಬಂತಿರೆ [1]ಕರ[1]ಕಮಲಾಂಗುಳೀದಳಸಮಾಕೃತಶ್ಮಶ್ರುಶಿಖರನುಂ ರಾಗಾಂಧತೆಯಿಂ ಮುಂದುಗಾಣದೆ ಮಾರ್ಗಮಂ ಗುಣಿಯಿಪಂತೆ ಸವಿನಯಪ್ರತೀಹಾರಿನಿವೇದಿತಮಾರ್ಗದತ್ತದೃಷ್ಟಿಯುಮಾಗಿ ॥೧೬೯॥

ಜಳಯಂತ್ರೋದ್ಗತದುರ್ದಿನಕ್ಕೆ ಘನಸಾರಾಂಭಶ್ಛಟಾಸೇಕಶೀ ।
ತಳಚಂದ್ರೋಪಳಕುಟ್ಟಿಮಕ್ಕೆ ಸಲಿಲಪ್ರಕ್ಷಾಳಿತಸ್ತಂಭಸಂ ॥
ಕುಳಸಂಶೋಭೆಗೆ ಚಂದನದ್ರವದಳತ್ಪುಷ್ಪೋಪಹಾರಕ್ಕೆ ನಿ ।
ರ್ಮಳವಿಶ್ರಾಮಗೃಹಕ್ಕೆ ಸದ್ಗುಣಗೃಹಂ ಶೃಂಗಾರಕಾರಾಗೃಹಂ ॥೧೭೦॥

ಇದು ವಿದಿತಪ್ರಬಂಧವನವಿಹಾರಪರಿಣತ ಪರಮಜಿನಚರಣರಮ್ಯ[2]ಹೈಮಾ[2]ಚಲೋಜ್ಜ್ವಲಿತ
ನಖಮಯೂಖಮಂದಾಕಿನೀಮಜ್ಜನಾಸಕ್ತ ಸಂತತೋತ್ಸಿಕ್ತದಾನಾಮೋದ
ಮುದಿತಬುಧಮಧುಕರಪ್ರಕರ ಕವಿರಾಜಕುಂಜರ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ

ಲೀಲಾವತಿಯೊಳ್

ಇಂದ್ರಜಾಲವರ್ಣನಂ

ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ.

ಪಾ— 1 ಗಿರಿಕರ. ಕ॥ 2 ಹಮ್ರ್ಯ. ಗ॥

ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀರಮಣೀನಯನೋತ್ಸವ ।
ನಾರಾಯಣನಾಜಿವಿಜಯವಾರಣವಿಳಸ ॥
ದ್ವಾರಿ ನಸೆದಂ ಕಳಾರ್ಣವ ।
ತೀರಂ ಪುರುಷಾರ್ಥಪುಳಿನತಳಕಳಹಂಸಂ ॥ ॥೧॥

ವ ॥ ಅಂತು ನಸೆದೊಳಗಂ ಪೊಕ್ಕು ತನ್ಮಂದಿರಮಧ್ಯಸ್ಥಿತಕಾಂಚನಮಂಚದೊಳ್ ಚಂದ್ರಿಕಾಚ್ಛಧವಳದುಕೂಲಪ್ರಚ್ಛಾದಿತಹಂಸತೂಳತಲ್ಪದೊಳೊಯ್ಯನೆ ಮೆಯ್ಯನೀಡಾಡಿ ಕರ್ಪೂರಸಾರಪರಿಕಲಿತಪರಿಮಳಪ್ರೋಕ್ಷಿತಕ್ರಮುಕಕಮನೀಯಕಲಶಪೂರಿತಫುಲ್ಲಕಪೋಲಫಲಕಂ ದಂತಾಗ್ರದಳಿತಮಕರಂದದೀಯಮಾನನಾಗವಲ್ಲೀಧವಳದಳವೀಟಿಕಾವಿಳಸಿತವದನನಿನಿಸುಬೇಗಮಿರ್ದು ಮೆಲ್ಲನಿಂತೆಂದಂ:— ॥೨॥

ಬಗೆವುಗಲಿಂತು ತೋಱುಗುಮೆ ವಾಸವನೋಲಗಬೊಳ್ಪನಿಂತು ತೋ ।
ಱುಗುಮೆ ಸುರಾಂಗನಾಸರಸಲಾಸ್ಯವಿಳಾಸಮನಾತನಿಂತು ತೋ ॥
ಱುಗುಮೆ ಬೞಿಕ್ಕವಳ್ ಬಯಸಿ ನಿನ್ನಂ ಬೆಸಗೊಂಡವೊಲಾಗಳಂತಿರಾ ।
ಮೃಗಧರವಕ್ತ್ರೆಯಂ ಮೊಗಸಿ ಮನ್ಮೃದುಮಾನಸರಾಜಹಂಸಿಯಂ ॥೩॥

ತೆಗೆದೆನ್ನಂ ಕನಸಿಂದೆ ಸುಂದರಿಯ ರೂಪಂ ತೋಱಿ ಬೆಳ್ಮಾಡಿ ಮ ।
ತ್ತೆ ಗಡೇಂ ತೋಱಿದ ನಿಂದ್ರಜಾಲದೊಳದಿನ್ನೇನಾಗಲೆಂದಿರ್ದುದೋ ॥
ಬಗೆದೇಂ ಪೋಗದೊ ಪೇೞಿಗಲ್ಚಿದಪನೆನ್ನಂ ಧಾತ್ರನವ್ಯಾಜದಿಂ ।
ಮೃಗಮಂ ಸೋಯೆ ಬೞಿಲ್ಚುವಂತೆ ಮೃಗತೃಷ್ಣಾದರ್ಶನವ್ಯಾಜದಿಂ ॥೪॥

ಅಲ್ಲದೊಡೀಜಗತ್ತ್ರಯದೊಳಗ್ಗಳಮೊಪ್ಪುವ ರಾಜಪುತ್ರಿಯಂ ।
ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿಯಂ ಪಡೆದು ಕಂಡೊಡೆ ತೋಱಿಮೆನಲ್ಕೆ ತೋಱಿಯುಂ ॥
ನಿಲ್ಲದೆ ತಾನಿದಾರ ಮಗಳೀವಧುವೆಂಬಿನಿತರ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕು ವಿ ।
ದ್ಯುಲ್ಲತೆವೋಲವಳ್ ಬೆರಸು ಜೋಗಿಣಿಯಾಗಳೆ ಮಾಯಮಪ್ಪಳೇ ॥ ॥೫॥

ವ ॥ ಎಂದು ಮತ್ತಮಿನಿಸಾನುಂ ಭಾವಿಸಿ

ಆಸತಿ ಮುನ್ನ ಕಂಡ ತೆಱನಲ್ಲದೆ ಬಂಬಲ ಬಾಡಿ ಕೊಂಡು ಮು ।
ನ್ನೀಸಱ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯವೊಲಿರ್ದುದನನ್ಯನೊಳಾತ್ಮಚಿತ್ತಮಂ ॥
ಸೂಸಿದಳೆಂದೆ ಭಾವಿಸಿ ಮದೀಯಮನಂ ಬಿಸಿಲಿಂದೆ ಬೆಂದರಂ ।
ಕೇಸುರಿಯಿಂದೆ ಕಾಸಿದವೊಲಾದಪುದೀಗಳದೆಂತು ಸೈರಿಪೆಂ ॥ ॥೬॥

ಪಡಿಯಿಟ್ಟು ತೋಱುವವೊಲಾ ।
ಗಡೆ ತೋಱಿದರಲ್ತೆ ಮಾಯ್ದು ಮಾಯಾವಿಗಳೀಂ ॥
ಪಡಿಯಾದರೆ ಕಾಮನ ಕೈ ।
ಪಿಡಿಯಂತೆಸೆವವಳ ನೆೞಲೊಳಂ ಸುರವಧುವಿರ್ ॥ ॥೭॥

ವ ॥ ಎನೆ ಸಚಿವಸುತನಿಂತೆಂದಂ :—

ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಂ ಭುವನತ್ರಯ ।
ಸಾರಮದಲ್ಲದೊಡೆ ನಿನ್ನನೊಲಿಸುವುದಿಱದೇ ॥
ಶ್ರೀರಮಣಿಯಲ್ಲದಂಗನೆ ।
ನಾರಾಯಣನಂ ಮರುಳ್ಚಲೇನಾರ್ತಪಳೇ ॥ ॥೮॥

ತಾಂ ಗಡ ಮೆಚ್ಚನಾಂ ಪಡೆದ ಪೆಂಡಿರನೆಂದಭಿಮಾನಮೇಱಿ ಚೆ ।
ಲ್ವಿಂ ಗೆಡೆಗೊಂಡು ನಿನ್ನ ನವಯೌವನರೂಪವಿಳಾಸದರ್ಪಮಂ ॥
ಭಂಗಮನೆಯ್ದಿಪೆಂದು ಬಗೆಯೊಳ್ ಬಳೆದಾಗ್ರಹದಿಂದೆ ಪೆತ್ತನಾ ।
ಅಂಗನೆಯಂ ಸರೋಜಭವನಲ್ಲದೊಡಾಕೃತಿಯಿಂತುಟಕ್ಕುಮೇ ॥ ॥೯॥

ಪುಸಿಯೆಂದು ಬಗೆಯೊಳಂ ಭಾ ।
ವಿಸದಿರು ಪುಸಿಯಾದೊಡದನೆ ವಿದ್ಯಾಧರಿ ತೋ ॥
ಱಿಸುಗುಮೆ ಪುಸಿಯಣಮಲ್ಲಿದು ।
ಪುಸಿಗೇಂ ಸಂವಾದಮುಂಟೆ ಸತ್ಯಪತಾಕಾ ॥ ॥೧೦॥

ಕಾರಣಮೇನಾನುಮನಿದು ।
ಕಾರಣಮೆಯ್ದಿಸದೆ ಮಾಣದಲ್ಲದೊಡೆ ಚಮ ॥
ತ್ಕಾರಿಗಳೊರ್ಮೆಯೆ ಮಾಯಾ ।
ಕಾರಮನಾಕರಿಪುದರ್ಕೆ ಕಾರಣಮೇನೋ ॥ ॥೧೧॥

ವ॥ ಎನೆ ಮತ್ತಮರಸನಿಂತೆಂದಂ:—

ಇಂಪೇಟಿದೆ ನಿಲೆ ಹೃದಯದೊ ।
ಳಂಪೇಟಿದೆ ಪೋಕುಮೆಂದೆ ಪೇೞ್ವಂ ಕೇಳಾಂ ॥
ಪೆಂ ಪಗಲೆ ಧೃತಿಯನೆರ್ದೆ*ಯಿಂ ।
ಪೆಂಪಗಲೆ ಸುಧಾಂಶು ಮೂಡಿದಿರುಳಳವಳಿವೇಂ ॥ ॥೧೨॥

ನೆನೆದವಳಂ ಸತ್ತಪೆನಾ ।
ನೆನೆ ದಯೆಯಿಂ ತಂದು ಕುಡುವನಾವನೊ ಮುನಿಪೆ ॥
ನ್ನನೆ ಗೋಱಿಗೊಳಿಸಿದತನುವ ।
ನನೆಗೋಲ ಮೊಗಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿ ಪೋದೊಡೆ ಸಾಲ್ಗುಂ ॥ ॥೧೩॥

ಅಗುರುನಿತಂಬೆಯಿಾಭೂ ।
ಭಾಗದೊಳಿರದೆತ್ತಲಿರ್ದಪಳ್ ಬಗೆಯೆ ನಿರು ॥
ದ್ಯೋಗಿಗೆ ದೈವಸಹಾಯಮು ।
ಮೇಗೆಯ್ಗುಮೆ ಪೇೞಿಪಮಱಿಸಿ ಮದ್ವಲ್ಲಭೆಯಂ ॥ ॥೧೪॥

ಎನಗಿಲ್ಲಿರ್ದೊಡೆ ಪುಟ್ಟು ಪೋಗದಸಮಾಸ್ತ್ರವ್ಯಾಧಿಯುಂ ಪಿಂಗದಾ ।
ವನಿತಾವಾರ್ತೆಯುಮಾಗದಾವ ದೆಸೆ ರಮ್ಯೋದ್ದೇಶಮುಂ ರಮ್ಯನಂ ॥
ದನಮುಂ ರಮ್ಯನದೀನದಪ್ರಕರಮುಂ ರಮ್ಯಾದ್ರಿಯುಂ ರಮ್ಯದೇ ।
ವನಿವಾಸಂಗಳುಮುಳ್ಳದಾದೆಸೆಗೆ ಮುಂ ಪೋಪಂ ಮನುಷ್ಯೋತ್ತಮಾ ॥

ಸುಖಮೀವುದೆ ರಾಜ್ಯಂ ಪ್ರಿಯ ।
ಸಖ ರಾಜ್ಯಮೆ ದುಃಖಮಪ್ಪುದಪ್ಪೊಡೆ ರಾಜ್ಯಂ ॥
ಸುಖಮುಳ್ಳು ರಾಜ್ಯದಿಂದಂ ।
ಸುಖಮಿಲ್ಲದೊಡೇಕೆ ರಾಜ್ಯಮಾರಾಜ್ಯದೊಳೇಂ ॥ ॥೧೬॥

ವ॥ ಎಂದು ಮಕರಂದನನೊಡಂಬಡಿಸಿ ಬಡಗಮೊಗದೆ ಪಯಣಂಗೆಯಲ್ಕೊಗೆಸಿರ್ದುದುಮನ್ನೆಗಂ ವಿಗತವಸುಮಾಗಿ ಪಶ್ಚಿಮಗಿರಿಶಿಖರಕಾನನದೊಳ್ ಬಿದು ಭಾಸ್ಕರಂ ತಸ್ಕರನಂತಿರೆ ಸೆವರುಣಮಣಿವಿರಾಜಿತಮಪ್ಪ ವರುಣನಿಳಯಮಂ ಪುಗುವುದುಮರ್ಧಮುಕುಳಿತಕಮಳಕಾನನೋತ್ಪತಿತದ್ವಿರೇಫಪಟಳ

ಪಕ್ಷಾನಿಲದಳಿತಮಾನಂತಿರುತ್ಪಳಕುಳಮುಳ್ಳಲರೆ, ತಿಮಿರತಮಾಳಪಲ್ಲವನವಕರ್ಣಪೂರಕಮನೀಯದಿಕ್ಕಾಮಿನೀಮುಖಕುಂಕುಮದಂತೆ ಕೆಂಕಮಾಗಿ ಪಡವಣ ಸಂಜೆ ರಂಜಿಸೆ, ಚತುಃಪ್ರಹರಚರಮಕಹಳಾನಾದಪ್ರಹತಪಟಹಪಟುರವಾನುಗಮ್ಯಮಾನಸಾಂಧ್ಯಶಂಖಧ್ವನಿಯೊಡನೆ ಶಯ್ಯಾತಳದಿನಿಳಾತಳತಿಳಕನೆೞ್ದು ನಿರ್ವಳಿತಸಂವಿದಿತಸಂತತಸುಸ್ಮೃಣದಶಾನಿಪೀತಗಂಧತೈಲಪರಿಣತಪರಿಮಳಜ್ವಾಳೋದ್ಗಾರಿ ಗುರುನಿತಂಬಿನೀನೀರಾಜಿತಮಂಗಳಪ್ರದೀಪದೀಪ್ತಿಪ್ರತಿಫಲಿತಮುಖಮಯೂಖನಲ್ಲಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪುಣ್ಯಪಾಠಕಪ್ರಕರಪಠ್ಯಮಾನನಾನಾನವದ್ಯಪದ್ಯಗದ್ಯಪದಾರ್ಥಾಕರ್ಣಕೀರ್ಣಾಂತಃಕರಣಂ ತತ್ಸಮಯಸಮುಪಗತಪ್ರಗಲ್ಭತರುಣಪ್ರಾಯಪರಿಜನಪರಿವೃತಂ ತಮಿಸ್ರಾತ್ರಸ್ತಶರಣಾಗತಸಹಸ್ರಕಿರಣಸಂಕುಚಿತಕಿರಣಾಯಮಾನಕರದೀಪಿಕಾಸಹಸ್ರಪರಿವೇಷ್ಟಿತನಭಿನವಾಂಕುರಿತಾಕರಾಳತರಣಿತೇಜಃಕಲ್ಪಕರತಳಚಾಲಿತಚ್ಛುರಿಕಾಚ್ಛುರಿತಮರೀಚಿಕವಚಿತಕಮನೀಯಕಾಯನತಿತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂ ಬಂದತಿಬಹಳಕಾಳಾಗರುಧೂಪಧೂಮಪಟಲನಿಪೀತಪೀತಪ್ರಭಾಪ್ರಸರಪ್ರದೀಪ್ತದೀಪಮಂಜರೀಮನೋಹರಮಂದರನಲಿತಮಾಲತೀಮಲಯಜದ್ರವದತ್ತಪರಿಮಳಪಾನಮತ್ತಮಧುಕರನಿಕರಝಂಕಾರಮುಖರಿತಮುಮಪ್ಪ ಶೀತಲನಾಥಜಿನಾಲಯಮುಮಂ ತ್ರಿಚತುರಜನಸಮೇತಂ ಪೊಕ್ಕು ಪರಿಶುದ್ಧಪ್ರಬುದ್ಧಬಾಹ್ಯಾಂತರಂಗನಾಗಿ ಭಾಳಭೂಷಿತಕರಕಮಳಮುಕುಳಿತಂ ನವೀನಕರತಳನಖತಾರಕಿತಜಿನಪತಿಪಾದಪಲ್ಲವರಾಗಂ ರಮಣೀಯಸ್ತುತ್ಯನಿತ್ಯಶುಭಸಂಧ್ಯಾವಂದನಂಗೆಯ್ದು ಬಂದಾಸ್ಥಾನಮಂಡಪಮಧ್ಯಸ್ಥಿತಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢಂ ಸಕಲಸುಕವಿಸಚಿವಸಾಮಂತವಿಳಾಸಿನೀಜನವಳಯಿತನಾಗಿ ಕಿಱಿದು ಬೇಗಮಿರ್ದೋಲಗಮಂ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಮಕರಂದದ್ವಿತೀಯಂ ಕರುಮಾಡದ ನೆಲೆಯನೇಱಿ ಕುಸುಮದೆಸಳಂ ಪಾಸಿದ ಪಾಸಿನೊಳ್ ಪಟ್ಟಿರ್ದು ಭೂತಳತಳ್ಪದೊಳೊಱಗಿಯೂರುಗಳನೊತ್ತುತ್ತುಂ ತೊಂಕಡಿಸುತ್ತುಮಿರ್ದ ಸಚಿವಸುತನನನುವಿಸಿ ಸವಿಸ್ತರಂ ಸ್ವಪ್ನವೃತ್ತಾಂತಮನುಕ್ತಪುನರುಕ್ತಮನನುರಕ್ತಿಯಿಂ ನಟ್ಟಿರುಳಱುವಿನಂ ಪೇೞ್ದು ಪೇೞ್ದು ಸುಖದಿಂ ಮೂರ್ಛೆವೋದಂತೆ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಮನಂ ಮಱೆಯದುದಱಿನಿನಿಸಾನುಂ ಬೇಗದಿಂ ಗಮ್ಮನೆೞ್ಚತ್ತು ನಿಜಸಖನುಮನೆೞ್ಚಱಿಸಿ

ಕರುವಾಡದಿನಾರುವಂಬಿಯುದಂತಿರಿಟಿಪು ಮನೋಜಮನೋಹರಂ ಮನೋ
ಹರಿಯೆಂಬ ಪೆಸರಾ ॥ ॥೧೭॥

ಬೆಳಗಪ್ಪ ಜಾವದೊಳ್ ಪೂ ।
ಗೊಳದಿಂ ಪೊಸಪೂವನಱಿಸಿ ಪೋಱಮಡುವಳವ್ರೋಲ್ ॥
ಚಳಪತ್ತಿ ಮಕರಂದಸಮು ।
ನ್ಮಿಳಿತಂ ಪೊಱಮಟ್ಟನರಸನಾಪುರದಿಂದಂ ॥ ॥೧೮॥

ಅಂತು ಪೋಱಮಟ್ಟು ಪುರದಿಂ ।
ಸಂತತಮಾಕಾಂತೆಯಲ್ಲಿಗೆಡೆಯಾಡುವ ಚಿ ॥
ತ್ತಂ ತುರಿಪದಿನೊಡಗೊಂಡು ।
ಯ್ವಂತಿರೆ ಮಧುವಿಪರ್ ದೆಸೆಗೆ ಪಯಣಂಬೋದಂ ॥ ॥೧೯॥

ಬಳಿಯಂಬು ಪೂವಿನಂಬೆನೆ ।
ತೊಳಗುವ ಪದವಿಲ್ಲ ನನೆಯ ಬಿಲ್ಲನೆ ಬೆನ್ನೊಳ್ ॥
ತಳೆದು ನಡೆತರ್ಪ ತನ್ನಾಯ ।
ಕೆಳೆಯಂ ಮಧುವೆನೆ ಮನೋಜನಂತಿರೆ ನಡೆದಂ ॥ ॥೨೦॥

ವ॥ ಆಸಮಯದೊಳ್ ಪ್ರಮದೋದ್ಯಾನದೊಳ್

ಅನಿಲಾಂದೋಳಿತಪಾದಪಾಗ್ರವಿಗಳತ್ಪುಷ್ಪೋತ್ಕರಂ ಸೇಸೆಯಾ ।
ಗೆ ನವೋದ್ಭಿನ್ನಸರೋಜಮಂಗಮಧುಗಂಧಭ್ರಾಂತಭೃಂಗಾಂಗನಾ ॥
ನಿನದಂ ಮಂಗಳಗೀತಮಾಗೆ ಪಿಕಕೋಕಾನೀಕನಾನಾವಿಧ ।
ಧ್ವನಿಗಳ್ ವಾದ್ಯನಿನಾದಮಾಗೆ ನಡೆದಂ ಸಂಗೀತಗಂಗಾಧರಂ ॥೨೧॥

ವ॥ ಅಂತು ನಿರ್ಗಮಸಮಯನಿಸರ್ಗಶುಭಮಂಗಳಾಚಾರಂಗಳುಮನಭಿನವೋದಯಪ್ರಭಾಪಟಳಭಾಳಪಲ್ಲವಭೂಷಣ ವಿಭೂಷಿತಪೂರ್ಣಸುವರ್ಣಕುಂಭಮುಮನಿದಿರ್ಗೊಳುತ್ತುಂ ಶುಭಶಕುನಂಗಳುಮಂ ಕೈಕೊಳುತ್ತುಂ ಸಮಾವೇಲ್ಲಿತಾನೂನಧಾನ್ಯಧನಕನಕಸಮೃದ್ಧಿವಲ್ಲಿಗಳಪ್ಪ ಪಲ್ಲಿಗಳುಮನನವರತವಿವಿಧಜನಾಗಮಂಗಳಪ್ಪ ನೈಗಮಂಗಳುಮನಪಹಸಿತಕುಬೇರನಗರಿಗ

ಳುಮಪ್ಪ ಶೋಭಾನಗರಿಗಳುಮಂ ನಿಸ್ಸೀಮಸಕಳಭೋಗಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಮು ದ್ಧಾಮಂಗಳಪ್ಪ ಗ್ರಾಮಂಗಳುಮಂ ಸಮಸ್ತಸಮಯಸಂಪತ್ಸನಾಥಂಗಳ ಪ್ಪ ಪತ್ತನಂಗಳುಮಂ ಪ್ರವಿಶತ್ಪ್ರಜಾಪ್ರಾಕಾರನಿಬಿಡಿತಗೋಪುರಂಗಳುಮಪ್ಪ ಪುರಂಗಳುಮಂ ಭೂಸುರಪುರವರ್ಗಂಗಳಪ್ಪ ಸರ್ವಜನಮನಸ್ಯಂಗಳುಮಂ ವಿಶದವೇಶವೇಶ್ಯವಾಟಂಗಳಪ್ಪ ಖೇಟಂಗಳುಮಂ ಕಥಕಕೌತೂಹಕಕುಹಕ ಹೇರಂಬಚಂಡಭೈರವಚಂಡಚಂಡಿಕಾರೂಪಕೋಪ ಜೀವಕಶಂಖಶೃಂಗಸಮು ಡ್ಡಾಮರಡಮರುಡಿಂಡಿಮಾರಾವಮುಖರಿತವೀಥೀವಿಡಂಬಂಗಳಪ್ಪ ಮಡಂಬಂ ಗಳುಮಂ ನೋಡುತ್ತುಂ ಕೌತುಕರಸದೊಳೋಲಾಡುತ್ತುಂ ಸಮುಚಿತಾ ಶ್ರಯಂಗಳಪ್ಪಾಶ್ರಮಂಗಳೊಳ್ ವಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತುಂ ಮನೋಹರವನಪ್ರದೇ ಶಂಗಳೊಳ್ ಭ್ರಮಿಸುತ್ತುಂ ಬರ್ಪ ರೂಪಕಂದರ್ಪದೇವಂಗೆ ದೇಶಯಾ ತ್ರಾಸುಖೋತ್ಸವಮನನವಟಯಿಸುವಂತೆ ॥೨೦॥

(ಶಿಖರಿಣೀವೃತ್ತಂ)

ಸರಿತ್ಸ್ರೋತೋರಮ್ಯಂ ಕ್ಷಿತಿ ತೊಳಗೆ ಸಸ್ಯಪ್ರಸರದಂ ।
ಕರಂ ಕಾಂತಂ ಕಾಲಂಗಳೊಳೆ ಸಲಿಲಾವರ್ತಶರದಂ ॥
ಶರಾರೂದ್ಯತ್ಕಾಮಿದ್ವಿಪಕಳಭಮಂದಾಗೆ ಸರದಂ ।
ಪರಾಗಶ್ರೀ ನೆಯ್ದಿಲ್ಗೊದವಿ ಬರೆ ಬಂದತ್ತು ಸರದಂ ॥ ॥೨೩॥

ನೀರದವಿಟಂಗೆ ವಿದ್ಯು ।
ನ್ನಾರಿಯ ವಿರಹಂ ಪ್ರೋಣರ್ಚಿ ಬಡವಾಗಿ ಕರಂ ॥
ದೂರಿಸಿ ಬೆಳರ್ತ ತೆಱದಿಂ ।
ಶಾರದಜಳಧರದ ತುಱುಗಲೊಗೆದುವು ನಭದೊಳ್ ॥ ॥೨೪॥

ಗಗನಶಿಲಾತಳದೊಳ್ ಘನ ।
ಖಗಸಂಕುಳ'ಮೆಚ್ಚವಿ'ಕ್ಕಿ ಪೋದುವ್ರೊ ಮಿಗೆ ಬಾಂ ॥
ಜಗುನೆಗೆ ನೆಗೆದುವ್ರೊ ನೊರೆಯೆನೆ ।
ಬಗೆಗೊಂಡುವು ಬಾನೊಳೊಗೆದ ಬಿಳಿಯ ಮುಗಿಲ್ಗಳ್ ॥ ॥೨೫॥

ಪಾ— 1 ಮೆಚ್ಚಲಿ ಚ॥

ಜೀವನಮುಳ್ಳನಮಿತ್ರ ಖಿ।
ಳಾವನಿಗಂ ಕೀರ್ತಿಶೇಷನಾಯ್ತನೆ ತುಂಗಾ ॥
ಬ್ಜಾವಳಿ ಬೆಳತುರ್ ಬಾನಂ।
ತೀವಿದುವು ಪರೋಪಕಾರಿ ಕೆಟ್ಟೊಡೆಯುಂಟೇ ॥ ॥೨೬॥

ಶರನಿಧಿಯುನಡಕಿ ತೇದೊಡೆ।
ಸುರಿದಪುವ್ರೋ ಪೊತ್ತು ತಂದು ಮುತ್ತುಮನೆಂಬಂ ॥
ತಿರೆ ಬಿಸಿಲೊಳಸೆವ ಪೊಸವೆ।
ಳ್ಸರಿಯಂ ಸುರಿದುವು ಸಡಿಲ್ದ ಬಿಳಿಯ ಮುಗಿಲ್ಗಳ್ ॥ ॥೨೭॥

ತಿಳಿದುವು ನೀರ್ಗಳ್ ತಿಂಗಳ್।
ತೊಳೆದಂತೆ ಪಳಚ್ಚನಾಯ್ತು ಗಗನಂ ಮುಸುಕಂ ॥
ಕಳೆದಂತೆ ಪೋಗೆ ಮೇಘಂ।
ತೊಳಗಿದುವು ದಿಶಾಮುಖಂಗಳಂದಿನ ದಿವಸಂ ॥ ॥೨೮॥

ದೆಸೆಯಂ ಮುಸುಳಿಸಿದ ಮುಗಿ।
ಲ್ಗಸಟಂ ತೊಳೆದೆತ್ತಿ ಕಳೆವವೋಲ್ ಕವಿದು ಪೊಸ ॥
ಲ್ಮಸಗಿತು ಪೊಸವೆಳ್ದಿಂಗಳ್।
ಜಸಮಂ ಪರ್ಬಿಸುವ ತೆಱದೆ ಕವಿಶೇಖರನಾ ॥ ॥೨೯॥

ಪಸುಪೋಡುವಿನಂ ಹರಣಂ।
ಹಸರಿಸುವಿನಮೀಂಟಿದಂತೆ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳುಮಂ ॥
ಬಿಸಿಲುಮನೇನೆಸೆದಿದುರ್ವೊ।
ಪೊಸನೆಯ್ದಿಲ ಪೂವುಮಲರ್* ತಾವರೆಪೂವಂ ॥ ॥೩೦॥

ಎಲರೆತ್ತಿ ಸುರಿದು ನೀಕಿರ್।
ನ್ನೆಲದಂತಿರೆ ಪರೆದು ಪುದಿಯೆ ಕಿಂಜಲ್ಕಂಗಳ್ ॥
ಜಲರುಹದಲರ್*ಗಳಬೇಂ ಜಲ।
ಜಲಿಸಿದುವ್ರೇ ಬಯಲೊಳಲರ್* ಜಲರುಹದಲರ್ವೋಲ್* ॥ ॥೩೧॥

ಎಲೆದುಱುಗಲಿಡಿನು ಪಚ್ಚೆಯು ।
ನೆಲಗಟ್ಟಂ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಪಜ್ಜಳಿಸಿರೆ ಪೂ ॥
ವಲಿಗೆವಱಿವಂತಿರೆಸೆದುವು ।
ಜಲಜಂಗಳ್ ಕೊಳಗಳೆಂಬ ಸಿರಿಯುರಮನೆಯೊಳ್ ॥ ॥೩೨॥

ಅಂಬುಜಮುಖಿಯರ ತನುಲತೆ ।
ತುಂಬುತ್ತಿರೆ ತೆರೆಯನಿಱಿಯೆ ಮೊಲೆ ತಡಿತಡಿಗೊಂ ॥
ಡಿಂಬಾಗೆ ಪ್ರೋಳೆವ ಪಚ್ಚೆಯು ।
ಕೊಂಬುಗಳಂ ಪಿಡಿದು ನಿಳ್ಕ ನೆಯ್ದಿಲನಾಯ್ದರ್ ॥ ॥೩೩॥

ಸಿಂಜಾನಸಮದಷಟ್ಚರ ।
ಣಂ ಜೇವೊಡೆಯೆನಿಸೆ ಪುಳಿನತಳದೊಳ್ ಸುಮನೋ ॥
ಮಂಜರಿಯಂ ಮುಸುಕಿದ ನವ ।
ಮಂಜುಲಲತೆ ಮದನಚಾಪಲತೆಯೆನೆ ಪೋಲ್ಕುಂ ॥ ॥೩೪॥

ನೆಗೆದಂಚೆಗಳೇಱಿತ್ತಂದುವು ।
ಗಗನಾಗ್ರದಿನಿೞಿದ ಬೆಳ್ಮುಗಿಲ್ಗಳ ಮಱಿವಿಂ ॥
ಡುಗಳೆನೆ ಬೆಳ್ದಾವರೆಯೊ ।
ಳ್ಮುಗುಳ್[1]ನೆ ಮಾನಸದ ಹಂಸಿಗಳ್ವೆರಸಾಗಳ್ ॥ ॥೩೫॥

ಕಳ್ಗುದಂಗಳಂತಿರಂಚೆಗ ।
ಳಂದೇಱುತ್ತಿರೆ ತೋಱಿದ ಮೊಲೆಗಳಂತಿರೆ ನಳಿನೀ ॥
ಕಂದಂಗಳಂದವೊಡನೊಗೆ ।
ತಂದುವು ನವಕುಂದಧವಳಕೋರಕನಿಕರಂ ॥ ॥೩೬॥

ವನರುಹಕಂದದ ಕೊನರ್ಗಳ ।
ಕೊನರ್ತ ತನಿರಸಮನೀಂಟಿ ಗರ್ಗರರವದಿಂ ॥
ದನಿಯೊಡೆಯೆ ಕರೆದುಪೋಡುವ ।
ಘನಸಮಯಮನಾರ್ವ ತೆಱದೆ ಕಳಹಂಸಂಗಳ್ ॥ ॥೩೭॥

ಪಾ— 1 ಮುಮುಗಳನೆ. ಕ॥ ಗ॥ ಚ॥

ಪಿಂದೆ ತಲೆದೆಗೆದ ಕದಿರ್ಗಳ್ ।
ಸಂದಣಿಗೊಂಡರ್ಕಬಿಂಬದಿಂ ಪೊಱಪೊಣ್ಮು ॥
ತ್ತೊಂದೊಂದನೊರಸಿ ಕಿಡಿವಿಡು ।
ವಂದದೆ ಕಡುವಿಸಿಲ ಪೊಳೆಪುವಡೆಗುದು ಕಾಯ್ವಂ ॥ ॥೩೮॥

ಅಳುರೆ ಶರದದ ಬಿಸಿಲ್ ಕೋ ।
ಮಳಕೆಯ[1]ನುೞಿದಿ[1]ನಿಸು ಬಾಡಿ [2]ಕಂದಿರ್ದಳ್[2] ಕುಂ ॥
ದಳತಾಕುಮಾರಿ ಮುಗುಳ್ವ್ವ ।
ಣ್ಮೊಳೆತೊಡೆ ಮೆಯ್ಯಾಯ್ದು ಬಡಬಡಾದಂತಾದಳ್ ॥ ॥೩೯॥

ಮುನ್ನುಂಗಿ ದಹನನಂ ತಪ ।
ನನ್ನೆಲಕುಗುಳ್ವಂತೆ ಬಿಸುಗದಿರ್ಗಳ್ ನೆಱೆ ಕಾ ॥
ಯ್ವನ್ನಂ ಸುಡುತಿರೆ ಪಥಿಕರ್ ।
ಬೆನ್ನಂ ಕೊಂಡೋಡಿ ಮೆಳೆಯ ನೆೞಲಂ ಸಾರ್ದರ್ ॥ ॥೪೦॥

ಅರಗಿಳಿಯ ಪಿಂಡು ಬಂದುಗೆ ।
ಯರಲಂದದ ಚಂಚುವಿಂದೆ ಕಱಿವೆಯ ತೆನೆಯಂ ॥
ಬರೆ ಕರ್ಚಿ ಪಾಱುತಿರ್ದುವು ।
ಶರದಂ ಪುಗೆ ಪಾಱೆ ಪೋಪ ಸುರಚಾಪದವೋಲ್ ॥ ॥೪೧॥

ಪೊಳೆವ ಬಿಸಿಲ್ಗೆ ಮೆಯ್ವೆಳಗು ಚಂದನಪಾಂಡುಪಯೋಧರಾಗ್ರದಿಂ ।
ಬಳೆದಿೞಿತರ್ಪ ಬೆಳ್ಸರಿಗೆ ಹಾರಮೆ ಸಾಲ್ತಿರೆ ಪೋಲ್ವೆಯಿಂ ಸಮು ॥
ದ್ಧಳಿತಸರೋಜಗಂಧಿ ಕಳಹಂಸಮನೋಹರಯಾನೆ ಸಸ್ಮಿತೋ ।
ತ್ಪಳಧವಳಾಕ್ಷಿಯೇಂ ಸುರಿದಳೋ ಶರದಂಗನೆ ಕಣ್ಗೆ ಶೋಭೆಯಂ ॥೪೨॥

ತೊಳಪ ಬಿಸಿಲ್ ತಳತ್ತಳಿಸಿ ಕಾಯ್ದು ಪೊದೞ್ದಿರೆ ಮೆಯ್ಯಬೆಂಕೆವೋಲ್ ।
ತಳೆವ ಹಿಮಾಂಬು ಬೆಳ್ಸರಿ ಚಕದ್ದಳವೀಜಿಕೆ ಪಾಱುತಿರ್ಪ ಪೆ ॥
ಣ್ಗಿಳಿಗಳೆಱಂಕೆಯಾಗೆ ನವಪಾಂಡುಪಯೋಧರೆ ದರ್ಶಿತಾಶೆಯು ।
ತ್ಪಳಕುಲಭೂಷೆಯೇಂ ವಿರಹಿಯಂತೆ ಶರದ್ವಧು ಕಣ್ಗೆವಂದಳೋ ॥ ೪೩ ॥

ಪಾ— 1 ನಿನಿಸು ಚ॥ 2 ಕೊಂಡಿರ್ದಳ್. ಕ॥ ಚ॥

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದ ಶರತ್ಸಮಯದೊಳ್

ಕೆಸಱುಂ ಕುೞಿಯಿಂ ನಾನಲಿ ।
ನಸಿದಾಗಿರೆ ಕೊಂಕಿ ಪೋದ ಬಟ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲಂ ॥
ಪಸಲೆಗವಿದಂದು ಸೈತಿರೆ ।
ವಸುಧೇಶನುಮಾರ್ಯಸುತನುಮೊಯ್ಯನೆ ನಡೆದರ್ ॥ ॥೪೪॥

ಅಡಿಗೆ ಕಡುಮೆಲ್ಪನೊಪ್ಪಿಸು ।
ವೆಡೆ ಕಣಿಕ್ಕೆಯಡಿಯನೂಱೆ ನಸುಗೆಸಱುಂ ಕೇ ॥
ಸಡಿಯೆಸೆದುವು ಕತ್ತುರಿಯುಂ ।
ತೊಡೆದಂತಿರೆ ನಡೆವ ಸುಕರಕವಿಶೇಖರನಾ ॥ ॥೪೫॥

ವ॥ ಅಂತು ನಡೆಯುತ್ತುಮಾದಲ್ಲದೆ ಕಮಳಕುಮುದಕಾನನಂಗಳಿಂ ಕೆಂಪಡರ್ದ ಕಳಮಕೇದಾರಂಗಳಿಂ ತೀವಿ ತಿಳಿದು ತೆರೆಗಟ್ಟುವ ತಟಾಕಸರೋವರಂಗಳಿಂದೆಸೆವ ದೇಶಂಗಳಂ ನೋಡುತ್ತುಂ ಕುಱುಕುಱುಮೆಟ್ಟುತ್ತುಂ ಬರ್ಪರೂಪಕಂದರ್ಪನಂ ಮಕರಂದನಿಂತೆಂದಂ:— ॥೪೬॥

ಧವಳಾಬ್ಜಸಿತಚ್ಛತ್ರಂ ।
ನವೀನಕಳಹಂಸಧವಳಚಾಮರನಿದಿವರ್ ॥
ಪರ್ವೊಳೆಸೆವಂ ನಿನಗುತ್ಪಲ ।
ಧವಲಂ ಶರದವನಿಪಾಲಕಂ ಕವಿಧವಳಾ ॥ ॥೪೭॥

ತೋಱೆ ಪೊಸಬಾಸೆವೋಲ್ ಪಸು ।
ರೇಱುವನನಲೇಱೆ ತೋರವೊಲೆ ಬೆಳ್ಮುಗಿಲಂ ॥
ಪೇಱಿದ ಗಿರಿಯೆನೆ ಜವ್ವನ ।
ವೇಱಿದ ವೊಲ್ ಧರಣಿಕಾಂತೆಯೇನೊಪ್ಪಿದಳೋ ॥ ॥೪೮॥

ಸರಸಿಜದೆಲೆಯುಂ ರಜಮುಂ ।
ಸುರಧನುವನೆ ಪೊಳೆವ ಮಿಾಂಗಳೆಳಮಿಂಚನೆ ಪೋ ॥
ಲ್ತಿರೆ ಪೋಲ್ತುವು ಪೆರ್ಗೆಱೆಗಳ್ ।
ಶರದಂ ಪೊಯೆ ಪರಿದು ಬಿಟ್ಟ ಮುಗಿಲನಧೀಶಾ ॥ ॥೪೯॥

ಪಸರಿಸಿದ ಬಯಲ್ಕಡು ಪಾ ।
ವಸೆಗೊಂಡಿರೆ ಗಡಣದಾಡುವೆಳವೆಂಡಿರ್ ನು ॥
ಣ್ಬಿಸಲೆಯೆ ಗೆತ್ತೆಯ್ತರೆ ಮಗು ।
ಳಿಸಿನಪ್ಪುವು ಪಾಱಿ ಪೊಳೆವ ಪಾಠೀನಂಗಳ್ ॥ ॥೫೦॥

ಮಡುಗಳೊಳ್ ನೀಳ್ದ ನೀರ್ಗ ।
ನ್ನಡಿಯೊಳ್ ನಗೆಮೊಗದ ಚೆಲ್ವನವಲೋಕಿಪವೋ ॥
ಲಿಡಿಪಡರೆ ಕೊಂಡ ಫಲದಿಂ ।
ಕಡುವಾಗಿದುವರಸ ಗಂಧಶಾಲಿವನಂಗಳ್ ॥ ॥೫೧॥

ಕಾಲ್ವಿಡಿದು ಕೆಳಗೆ ಪೊಸನೆ ।
ಯ್ದಿಲ್ಗಳ್ ಬಾಯನಾಂತವೋಲಿರೆ ಕಂಪಂ ॥
ಸಾಲ್ವನಿತುಗಲುಗುಟ್ದಪ್ರವೆನೆ ।
ಚೆಲ್ವಿಂ ಬಾಗಿದುವು ನೋಡಿ ಕಳಮವನಂಗಳ್ ॥ ॥೫೨॥

ಪಿನತನವಗಂಧಶಾಲಿಯ ।
ತೆನೆಗಳನೊಳಕೊಂಡು ಮುಗಿದ ಕುಮುದಂಗಳ್ ನೋ ॥
ಡನುಕರಿಸಿದಪುವು ತೀವಿದ ।
ತನಿಗಂಪಂ ಪೀರ್ವ ತೆಱದಿನುನ್ನತನಿಳಯಾ ॥ ॥೫೩॥

ಹರಿತದಳಪಾಕಪರಿಪಿಂ ।
ಜರಕಣಿಶವಿಕಾಸಕರ್ಮವನಕವನಿಪ ನೋ ॥
ಡರಗಿಳಿಯು ಪಿಂಡು ಪಾಯ್ವುದು ।
ಮರುಳ್ದು ಸಮವರ್ಣರುಚಿಗೆ ಪಾಯ್ದುಱುಗುವವೋಲ್ ॥ ॥೫೪॥

ಕೆಮ್ಮೀಸೆವಿಟ್ಟ ಗಿಳಿಗಳ್ ।
ತಮ್ಮಂ ತುಡುಕದವೋಲಾಯುಧಂಬೇಱಿದವೋಲ್ ॥
ಕಮ್ಮಗೆಱಿವೆಗ್ಗನಂಗನ ।
'ಕಮ್ಮಕ'ದಂತೆಸೆವುವೊಸೆಗು ನೋಡಿವನರಸಾ ॥ ॥೫೫॥

ಪಾ— 1 ಕಮ್ಮಟ. ಗ॥; ಕಮ್ಮತ. ಚ॥

ಸಂಪಗೆವಣ್ಣಮನುಗುೞ್ವೆಳ ।
ಗೆಂಪ್ರೇಂದಿದ ಪಸುರನಾಳ್ದ ತುದಿನಡುವೊದಲೆಂ ॥
ಬಿಂಪುಳ್ಳೆಸಳ್ಗಳ ಮೆಯ್ಯಿಂ ।
ಕಂಪಂ ಕೆದಱಿದಪ್ರವರಸ ಕಜಿವೆಯ [1]'ಕೆಯ್ಗಳ್'[1] ॥ ॥೫೬॥

ಬಳ್ಗಿಳಿಗಳ್ ಬೞಿಲ್ದು ತೆನೆಗಳ್ ತೊನೆಯುತ್ತಿರೆ ಪಾಯ್ದು ಪಾಯ್ದು ಪಾ
ಲ್ನೆಲ್ಗಳನಗ್ರತುಂಡದೊಳೆ ಖಂಡಿಸೆ ಗಲ್ಗಲನೊಕ್ಕ ಪಾಲ ತಂ ॥
ದಲ್ಗಳನಾವಗಂ ಮಡಿಯ ನೀರ್ ಕಡುವೆಳ್ಪನೊಳೊಂದೆ ಪದ್ಮಜಂ ।
ಪಾಲ್ಗಳ ಪೊಯ್ದು ಪೊಯ್ದುಬಳೆಯಿಪ್ಪವೊಲಿರ್ದುವು ನೆಲ್ಲಗರ್ದೆಗಳ್॥೫೭॥

ವ॥ ಎಂದು ಮಕರಂದನೋರಂದದಿಂ ಪೊಱಗೆೞ್ದು ಪಲತೆಱದಿಂ ಪೊಲನ ಸಿರಿಯನರಸಂಗೆ ನಿರವಿಸುತ್ತುಂ ಬರೆವರೆ ಮುಂದೊಂದೆಡೆಯೊಳಿಡಿದು ಪಾಲೊಗ್ಗಳ್ವ ಪದನಾಗಿ [2]'ಕಣ್ಮಲಗೇಱ'[2]ಕೋದಾರವಾದ ಕೇದಾರದೊಳ್ ॥೫೮॥

ಅನಿಲಾಯತೊತ್ತೀಚ್ಛಲಚ್ಛಾಳಿಯೊಳ್[3]ವಯಱದಿಂ[3] ಪಾಯ್ದು [4]'ಕಾಲ್ ಜಾಱಿ' ತೂಗುಂ । ಬೆನೆಯಂ ತಳ್ತೃಸಿ ಕೀಕೀರ್ರೆನುತಡಿಗೆಸಱೊಳ್ ಬೞ್ದು ಬಲ್ಗೆತ್ತಿಯಂ ಸಾ ॥ ದೊರ್ನಲುತ್ತಚ್ಛಾಂಬುವ್ರೊಳ್ ಚುಂಬಿಸುವ ಕಣಿಶಮಂ ಕಚ್ಚೆ ತುಂಡಾಗ್ರ[5]'ಮಂ'[5] ನೂ । ತನಪಕ್ಷಪ್ರಾಂತದೊಳ್ ಮಾದೊಱೆದುದು ಧೃತಜಂಬಾಲಮಂ ಬಾಲಕೀರಂ ॥ ॥೫೯॥

ವ॥ ಅದಂ ನೋಡಿ ನಕ್ಕು ಅತಿತರಳಂಗೆ ಕೈಸಾರ್ದ ಕಜ್ಜಮುಂ ಕಿಡುವುದಾವಕೌತುಕವೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತುಂ ನಡೆಯೆ ನಡುವೊಲಕ್ಕೆ ತೊಡವೆನಿಸಿ ಪರ್ಬಿ ಕೊಂಡಲುಗುವ ಸುರ್ಬು ಪುರ್ಬಿಕ್ಕುವಂತಿರ್ದ ಪೆರ್ಬಟ್ಟೆಯ ಪುರ್ಬಿನೊಳ್ ॥ ॥೬೦॥

ಕೀರ್ಣಪರಾಗಪಿಂಜರಿತತೀರಜಳಂ ಪೊಳೆಯುತ್ತುಮಿರ್ಪ ಸಾ ।
ವರ್ಣಸುಪತ್ರದಂತೆಸೆಯೆ ತೀವಿದ ಕೈರವಕಂಜಸಂಕುಲಂ ॥

ಪಾ— 1 ತೆನೆಗಳ್. ಗ॥ 2 ಕಣ್ಮಣಿಗೇ. ಗ॥ 3 ವಚರದಿಂ. ಗ॥
4 ಕಾಲ್ಗೊಡೆ. ಗ॥ 5 ದಿಂ ಕ॥

ಪೂರ್ಣಪಯೋಜಪ್ರಂಜಕುಮುಬೋತ್ಕರದಂತಿರೆ ಧಾರಿಣೀಕ ನ ।
ತ್ಕರ್ಣದ ಚೆಲ್ವನಾಂತತಿಮನೋಹರಮಾದದು ನೀರಜಾಕರಂ ॥೬೧॥

ತುಂಬಿಯ ಬಣ್ಣಮುಂ ಕಱಿಯ ನೆಯ್ದಿಲ ಬಣ್ಣಮುಮುಂಚೆವಿಂಡ ತ ।
ಳ್ತುಂಬೆಳರ್ವಣ್ಣಮುಂ ಬೆಳಿಯ ಕಂಜದ ಬಣ್ಣಮುಮೊಂದಳುಂಬಮುಂ ॥
ತುಂಬಮುಮಾಗೆ ತಿಂಬಿದುದು ಕಟ್ಟಲೆಗಂ ಶಶಿಕಾಂತಿಗಳ್ಗಮಾ ।
ಅಂಬುಜಷಂಡಮೀಜಗದೊಳಿಲ್ಲದ ಕೂಟಮನುಂಟುಮಾಳ್ಪವೋಲ್ ॥೬೨॥

ವ॥ ಎನೆ ಕಮನೀಯಮಾದ ಕಮಳಾಕರನುಮಂ ಕುಮಾರನ ಪಥಪ ರಿಶ್ರಮಪರಿಮ್ಲಾನಮುಖಕಮಲಾಕರಮುಮಂ ಕಂಡು ಮಕರಂದಂ ಕಡೆಗ ಣಿಸಲಱಿಯದೆ ॥ ॥೬೩॥

ಗಿಳಿಗಳ್ ಬಿಟ್ಟುವು ಗಂಧಶಾಲಿವನಮಂ ಗೋಪೀಕಪೋಲಾಗ್ರದೊಳ್ ।
'ಬ'ಳಿಯುತ್ತಿರ್ದುವು ಘರ್ಮವಾಃಕಣಿಕೆಗಳ್ ಪದ್ಮೋತ್ಕರಕ್ಕಂಚೆಗಳ್ ॥
ತಳರುತ್ತಿರ್ದಪ್ರವೊಪ್ಪಿ ಚೆಬ್ಬಸಲೆಯಿಂ ನೀರ್ದಾಣಮಂ ಸಾರ್ದುವ ಗೋ ।
ಕುಳಮಾಪೋದುದು ಕಾಯ್ದಪಂ ತಪನನುತ್ತೀವ್ರಂ ಲಲಾಟಂತಪಂ ॥೬೪॥

ವ॥ ಅದುಕಾರಣದಿಂ

ಬಿಸಿಲಿಱಿವನ್ನೆಗಮಿರ್ದೀ ।
ಬಿಸರುಹವನದೊಳ್ ಬಳಲ್ಕೆಯುಂ ಕಳೆದು ಬೞಿ ॥
ಕ್ಕ ಸಮಾಸ್ತ್ರರೂಪ ಪೋಪಂ ।
ರಸಿಕಂ ನವಲಲಿತವಸ್ತುವಂ ಬಿಸುಡುವುದೇ ॥ ॥೬೫॥

ಪ್ರಿಯಸಖನಿಂತೆನೆ ಸಲಿಲಾ ।
ಶಯಕ್ಕೆ ತದ್ರಾಜಹಂಸನೆಯ್ದ್ಯನೆ ಮುದಿತಾ ॥
ಶಯನಾಗಳ್ ನಡೆದಂ ಬಗೆ ।
ಬಯಸಿದುದನೆ ನುಡಿಯೆ ನೆಗೞಲೊಲ್ಲದರೊಳರೇ ॥ ॥೬೬॥

ವ॥ಎಂದು ನಡೆದಾನಳಿನಾಕರದೊಳ್ ತಱಿಂಗೊಂಡು ತುಱುಗಿ ಕವಲ್ತ ಕಿ ಱುಗೊಂಬುಗಳ ಪರ್ಬಿಂ ಸುಬ್ಬುಗೊಂಡು ಶೋಭೆಗೆ ಪಿರಿದಾದ ಜಾದಿಯ

ಪಾ— 1 ಪೊ. ಗ॥

ಪೊದೞ್ದ ಪೊದಱು ಸುತ್ತಿಂ ಸೊಗಯಿಸಿ ನೀರ್ಗುಡಿಯಲ್ ಗಡಣದಿಂ ಬಂದು ಬೞಲ್ದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಪಾಮರಿಯರ ಪೆಸರ್ಗುಡಿಯಿನಲ್ಲೊಕ್ಕು ನಸುವಾಡಿದ ನೆಲ್ಲ ನಿಡುವೊಡೆಗಳಿಂ ತುಱುಕಾರ್ತಿಯರ್ ತಿಱಿತಂದು ಪಾೞುತನಕ್ಕೆ ಪರಪೆ ಪರೆದು ಕೊರಗಿರ್ದ ಕಱಿಯನೆಯ್ದಿಲ್ಗಳಿಂ ಅವಂದಿರ್ ಬೀಸಿ ಬಿಸುಟೆ ಕಂದಿ ಕೆದಱಿರ್ದ ಪತ್ರಂಗಳಿಂ ಪಥಿಕರ್ ಪಾಸಿ ಪಟ್ಟಿರೆ ನಸುನಾಸಿದ ಪೊಸದಳಿರ ಪಸೆಗಳಿಂ ಮನೋಹರಮಾದ ಮಾಧವೀಮಂಟಪದ ಮೊಗಸಾಲೆಯೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ತೆಂಗಾಳಿಗೆ ಮೆಯ್ಯನೊಡ್ಡಿ ಬೆಮರನಾಱಿಸುತ್ತುಮರಸನಿರ್ಪುದುಂ ಪದ್ಮಪತ್ರಪುಟಿಕೆಯಿಂ ಕುಳಿರ್ವ ತಿಳಿನೀರ್ಗಳುಮಂ ಕಮಳಮೃಣಾಳಂಗಳುಮಂ ಮಕರಂದಮಂ ತಂದು ನೀಡೆ ಬೇಡೆಂದು ಮನೋಹರತೆಗೆ ಮನವೆಳದುವರಿಯೆ ಮಾನವಮದನಂ ತಾನೆ ಪೋಗಿ ಪೂಗೊಳನಂ ಪೊಕ್ಕೂರುಫಲಕಮುಂ ಪಳಿಕಿನ ಸೋಪಾನಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕುಮಾಡಿ ಸೀಪರದ ಸೀರ್ಪನಿಗಳ್ ಪನಿತು ಶರೀರದೊಳ್ ಪುಳಕಮುಂ ಪುಟ್ಟಿಸೆ ತೆರೆಗಳ್ ತೊಡೆಯನಪ್ಪಳಿಸೆ ನೀರೊಳಗೆ ಕಾಲಂ ನೀಡಿ, || ೬೭ ||

ಅಗಲೆ ಮಿಗೆ ನೂಂಕಿ ತಪ್ತಂ |
ಬುಗಳಂ ತಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿರ್ವ ನೀರ್ಗಳನಾಗಳ್ ||
ಮೊಗೆಮೊಗೆದು ತೆಗೆದು ಭೂಪಂ |
ಮೊಗಮುಂ ತೊಳೆವುದುಮನಂತರಂ ಸಚಿವಸುತಂ || || ೬೮ ||

ಜಲಬೊಟೊಲೆದಲೆವ ತಾವರೆ |
ಯೆಲೆಯೊಳ್ ತೆಗೆದಿಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ದೆಸೆಗಂ ನೀರ್ಗಂ ||
ಬಲಿಗೆದಱಿ ಬೞಿಕೆ ಜಲರುಹ |
ದಲರ್ಗಳುಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಕವಿಯೆ ಕಂಪಿಂಗಳಿಗಳ್ || || ೬೯ ||

ಬಗಿದಗುೞೊಂದದಂತೆ ತೆಗೆದಾಱಿಸಿದೋಗರದೊಳ್ ಪೊದೞ್ದು ಕ |
ಮ್ಮಗೆ ಕೆನೆಗೊಂಡ ಗಟ್ಟಿಮೊಸರಂ ಸುರಿದೇಲೆಯ ಚೂರ್ಣವಿಕ್ಕಿ ಪೊ ||
ಯ್ದಗುಮಿಗೆ ಬೇಳೆಗೆಯ್ದ ಮೆಳಸಂ ತಳಿದಲ್ಲದ ಚಲ್ಲಿಯುಂ ಪವ |
ಣ್ಬುಗೆ ಕಲಸಿರ್ದ ತಣ್ಗಲಸುಗೂೞನಿಳಾಪತಿಗಿತ್ತನಟ್ತಿಯಿಂ || ೭೦ ||

ಪಿಪ್ಪಲಿ ಚಲ್ಲಗಾಯ್ ಮೆಣಸು ಮಾಗುಳವೇರ್ವೊಳ್ಳುಲ್ಲವೇಲೆ ಕ |
ಮ್ಮಿಪ್ಪ ಸುಭದ್ರ ಮಾಮಿಡಿ ಕರಂ'ಜಿಕೆ'ಯೆಂಬಟೆ ನಿಂಬೆ ನೆಲ್ಲಿಗಾಯ್ ||
ಕಪ್ಪುರಗಂಪನೊಪ್ಪಿಸುತುಮಿರ್ಪರೆಮಾದುಫಲಂಗಳಾದಿಯಾ |
ದುಪ್ಪಿನ ಕಾಯ್ಗಳಂ ಮಗಮಗಿಪ್ಪವನಿಕ್ಕಿದನಬ್ಜಪತ್ರದೊಳ್ ||೨೧||

ವ|| ಅಂತಿಕ್ಕುವುದುಂ;

ಆರೊಗಿಸಿ ನೃಪಸುತಂ ಕೆ |
ಪ್ಪೂರ್ರದ ವೀಳೆಯಮನೊಸೆದುಕೊಂಡಸವಸದಿಂ ||
ಸಾರನ್ಮೃದುಪಲ್ಲವಪ್ರ |
ಸ್ತಾರದೊಳಾಲತೆಯ ಮನೆಯೊಳೊಱಗಿದನಾಗಳ್ || ||೨೨||

ಭುಕ್ತಾಭ್ಯವಹಾರಂ ಪತಿ |
ಭಕ್ತಂ ಬಂದಾರ್ಯತನಯನವನಿಪಚರಣಾ ||
ರಕ್ತಾಂಬುಜಸಂವಾಹನ |
ಸಕ್ತಂ ಸುಖದಿಂದಮಿರ್ದನಿರ್ಪನ್ನೆವರಂ || ||೨೩||

ಮೂಡ ನೆಟಿಲ್ ಮಿಗೆ ಕವಿದುದು |
ಕೋಡುವ ಮೊಲ್ಲಾಳಿ ತೀಡಿಪುದು ಕಡುವಿಸಿಲಿಂ ||
ಪಾಡೞಿದ ಸಸಿವೊಗಂಗಳ್ |
ಕೂಡೆ ನಯುಂಬಡೆದುವಲರ್ದವಡವಿಯ ಪೂಗಳ್ || ||೨೪||

ವ|| ಆಗಳಾಸನುಯುಮುನವಲೋಕಿಸಿ,

ತಣ್ಬೆಳ್ತುದುದು ತಳರ್ದುದು |
ನುಣ್ಬುಸಲೆಗೆ ಹಂಸಮಿಥುನಮತನುವ ಸರಲಿಂ ||
ಪುಣ್ಬೇಱುವ ಪಾಮರಿಯುರ |
ಕಣ್ಬೆಳಗಿನ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ನಡೆ ನೃಪತಿಳಕಾ || ||೨೫||

ವ|| ಎಂದು ನುಡಿದನಾತ್ಯಸುತನ ಮಾತಿಂಗಲ್ಲಿಂದಮೆೞ್ದು ಸಮುದ್ಧಳಿತ ಸನಾಳನೀಲೋತ್ಪಲನಳಿನನಿಳಯಿೊಕೃತಕರಕಮಲನತಿಲಲಿತಲೀಲಾಲಸಗಮನನಾಗಿ ಕಂದರ್ಪದೇವಂ ಬರೆ ಕೆಱೆಯಂತರದೊಳ್ ||೨೬||

ಪಾ— 1 ಡಿಗೆ. ಗ||

ಆವಲಲರಾಯ್ವ ಕಟಿವೊಯ ।
ಪೂವ್ರೇಡೆಯಂ ಮುಡಿಯೆ ಬಿಗಿದು ಬಿರಿಯಿಸಿ ನೆಯ್ದಿ ॥
ಲ್ಪೂವುಡಿಯನೆತ್ತಿ ಬೈತಲೆ ।
ದೀವುವ ಪಾಮರಿಯುರಂ ಮಹೀಪತಿ ಕಂಡಂ ॥ ॥೭೭॥

ವ॥ ಅಂತು ಕಂಡಿದು ಬಿನದವುಂ ಕಾವಂದವಲ್ಲದೆ ಗಿಳಿಯುಂ ಸೋವಂದವಲ್ಲೆನುತುಂ ಪ್ರೋತರ್ಪಂಗೆ ಬಲಗೆಲದೊಳ್ ಬೆಳೆದೊಱಗಿದ ಕಳಮಕಾನನದ ಮುಂದೆ ಮಂದೈಸಿಗ ಜಾದಿಯು ಮೆಳೆಗಳ ಬಳಸಿನಿಂ ಪೊಳೆವ ಪಾಳಿಯುಂ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಂದು, ॥೭೮॥

ನಲವಿಂದಂ ಸೂಡಿ ಪೊಂಜಾದಿಯ ನಿಡುನನೆಯುಂ ವೇಣಿಯೊಳ್ ಸೆಕ್ಕಿಕೊಯ್ದಾ।ವಲ ಪೂವಂ ಗಂಧವಿಟ್ಟುತ್ಪಲದಸಿಯೆಸ'ಳಂ' ಕಂಜಕಿಂಜಲ್ಕಮುಂ ಬೈ॥ತಲೆಯೊಳ್ಪೊಯ್ದೊಟ್ಟಿಯೊಳ್ಬಂಡುಗೆಯ ವಲಯಮುಂ ತೊಟ್ಟು ಕೈಗೆಯ್ದು ಕರ್ಣೋ। ತ್ಪಲಮುಂ ಕೈಗೆಯ್ವಿನಂ ಕಣ್ಮಲರಿನರಸನಂ ನೋಡಿದಳ್ ಗೋಪಿಯೊರ್ವಳ್ ॥ ॥೭೯॥

ಬಳೆಗಳ್ ಘಲ್ಲೆನೆ ತೋಳ್ಗಳಂ ನೆಗಪಿ ಕಾಲಂ ಸ್ವಸ್ತಿಕಂಗೊಟ್ಟು ಕೆಂ ।
ದಳಮುಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೊಯ್ದು ಪಾಯ್ವ ಗಿಳಿಯುಂ ಸೋವಾಕೆ ತುಂಗಸ್ತನಂ ॥
ಗಳುಮಾಲೋಕಿಪವ್ರೊಲ್ ಮುರಲ್ದೊಗೆಯೆ ತಳ್ತೊಂದೊಂದಱೊಳ್ ಪಾಯ್ದು ಕ । ಣ್ಣೊಳಮಿಂಚಂ ಮುರಿದಂತಿರೊಪ್ಪೆ ಮುರಿದಾಭೂಪಾಲನಂ ನೋಡಿದಳ್ ॥ ॥೮೦॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್

ಎಡಗಯ್ಯೊಳೊತ್ತಿ ಮುಡಿಯಂ ।
ಪಿಡಿ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವೆ ಕೊಯ್ದು ಜಾದಿಯ ನನೆಯಂ ॥
ಮುಡಿಯುತ್ತೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಳ್ ।
ಕಡೆಗಣ್ಣಿಂ ಕಳಮಗೋಪಿ ಭೂಪಾಲಕನಂ ॥ ॥೮೧॥

ಪಾ— 1 ಳಂ. ಕ॥ ಗ॥

ವ॥ ಆಗಳ್ ಮುನ್ನಂ ತನ್ನ ಮನಮಂ ನಟ್ಟ ಕನ್ನೆಯ ಕಣ್ಗಳ ಕೆಳಗ ಳೆಂಬ ಮುಳಿಸಿಂ ಮುಱಿವಂತೆ ಬಿಳಿಯ ಕಣ್ಣ ಬೆಳಗುಯ್ಯುಂತಿರ್ದ ಬೆಳ್ನೆ ಯ್ದಿಲ ಬೆಂಚೆಯುಂ ಪೊಕ್ಕು ಪೂವಂ ಮುಱಿದು ॥೮೨॥

ಎಯ್ದುವೆ ಪೂಸಲುಂ ಪೊದೆಯಲುಂ ನಿಮಗೆಮ್ಮ ಪೊದಱ್ದ ನೀಳ್ದ ಕ ।
ರ್ನೆಯ್ದಿಲ ಪೂಗಳೇಕೆಲವೊ ಕೊಯ್ದಪೆ ನೆಯ್ದಿಲನೆಂದು ಪೊಯ್ವವೋಲ್ ॥
ನೆಯ್ದಿಲ ಮಾಲೆಯಿಂ ಕಳಮಗೋಪಿಯುರೀಕ್ಷಿಸೆ ಮಾಣ್ದನಂತೆ [1]ಚೆ ।
ನ್ನೆಯ್ದಿಲನಾಯ್ವುದಂ ಮಱೆದವಂದಿರನೀಕ್ಷಿಸಿದಂ ಕುಮಾರಕಂ ॥೮೩॥

ವ॥ ಅಂತೊಂದೆಡೆಗೆ ಬಂದು ನೆರೆದು ನೋಡುವ ಕಾಮನ ಕಾಪಿನವರಂತಿ ರ್ದ ಗೋಪಿಯರಂ ನೋಡಿ ಮನದೊಳ್ ಮೆಚ್ಚುತ್ತುಂ ಪೋಗೆವೋಗೆ ಪೂವಿಂ ಚಯಿಂ ಪೊರ್ದಮೊಟ್ಟಂಜರಮನುಡುಗದೆ ಪಱಿದು ಮುತ್ತುವಮುತ್ತ ಮರಾಳಂಗ ಳುಮಂ, ಸುೞಿದು ಸುತ್ತಿ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಮುಮ್ಮುೞಿಗೊಂಡು ಲವಲವಿಸಿ ಕರೆ ವ ಲಾವುಗೆಗಳುಮಂ, ಕುಟುಕನುಗುಳ್ದು ಕಂಠಮಂ ತೂಗಿ ತೊನೆದು ನ ಡೆದು ನಲಿನಲಿದು ನೆರೆದು ಕೂಜಿಸುವ ಕಪೋತಂಗಳುಮಂ, ಪಾಯ್ದು ತೆನೆ ಯಂ ತುಡುಂಕದೆ ತಲೆಯನೊಱಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿಸುವರಗಿಳಿಗಳುಮಂ, ಎಳಸಿ ಬಳಸಿ ಬಲವಂದು ಸಲಿದು ಸುವಾಱಿ ಮೆಲ್ಲಳಸಂ ಪರಪುವ ಪುರುಳಿಗಳುಮಂ, ಮುಸಗಿ ಮುಸುಱಿ ಕುಣಿಕುಣಿದು ಕುಕಿಲ್ವ ಕುಕಿಲ್ಗಳುಮಂ, ಬಟ್ಟೆಯುಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಱಿಲ್ದ ನೆವದಿಂ ಸಮಕಾಡ್ವಲಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕೇಳ್ದುಕೇ ಳ್ದು ಪರವಶರಪ್ಪ ಪಥಿಕರುಮಂ, ಕಂಡಿದೇನೆಂದು ಮಾನವುದನಂ ಮಕ ರಂದನುಮನುಮಾನಿಸುತ್ತುಂ ಬರೆ ಮುಂದೆ ಮಂಟೈಸಿ ತಲೆಯುದ್ದಮಾಗಿ ತುಱುಗಿ ಬೆಳೆದೊಱಗಿ ರಾಜಿಸುವ ರಾಜಾನ್ನದ ಕುಸುಂಕುಱೊಳಗೆ ॥೮೪॥

ಕುಮುದದ ಕೇಸರರಜಮಂ ।
ತೆಮಳ್ದು ತಳ್ಕೈಸಿ ನೆಗೆವ ಸುಟ್ಟುಱಿಯಿಂದಂ ॥
ಸಮತಳಹತಿಯಿಂ ಕುಚಕಂ ।
ಕುಮರಜ[2]ಮುಡರ್ದಂಗದಲ್ಲಿ[*] ಪಲ್ಲವಿಸುವಿನಂ ॥ ॥೮೫॥

ಪಾ— 1 ಬೆಳ್ನೆ. ಗ॥ 2 ಮುಮುರ್ದಂದಮಲ್ಲಿ. ಗ॥

ಬಱಗಿದ ಕಟಿವೆಯ್ಯು ಕಂಪಿಂ ।
ಗೆಱಗಿದ ಮುಱಿದುಂಬಿ ಸಮರತೋತ್ಕಟರಸದಿಂ ॥
ಪೆಱೆನೊಸಲೊಳಲೆವ ಕುರುಳಂ ।
ಪಱಿವಱಿದೀಡಾಡುವಂದಮಂ ನೀಡುವಿನಂ ॥ ॥೮೬॥

ಅನಿಲಹತಿಯಿಂದೆ ತುಂತು ।
ರ್ವನಿಗಳ್ ಪರಿನೀರ್ಗಳಿಂದಮೊಗೆದುದ್ಧತಮೋ ॥
ಘನಹತಿಯಿಂ ಝಲ್ಲೆನೆ ಮೋ ।
ಗೆ ನೆಗೆದ ತೆಳ್ವದದ ಸೀವರಮನಱಸುವಿನಂ ॥ ॥೮೭॥

ಕೃತಕಕೂಜತ್ಕಂಠನಾನಾವಿಧಕಲಮಣಿತಂ ಪ್ರುಲ್ಲಗಲ್ಲಪ್ರಹಾರೋ । ದಿತ
ನಾದಂ ಗ್ರಂಥಿಸಂಘಟ್ಟನಪಟುರಣಿತಂ ಪ್ರೋತ್ಥಣಾಹಸ್ತಸಂತಾ ॥ ಡಿತಮು
ಸ್ತೋನ್ಮುಕ್ತಘೋಷಂ ಸಮತಳಹತನೈತಂಬಬಿಂಬಾರವಂ ದಿ । ಕ್ತಿಯಂ
ತಳ್ಕೈಸೆವೇಗೋದ್ಧತರತಿಮೆ ಱೆದಳ್ಗೋಪನೊಳ್ಗೋಪಿಯೊರ್ವಳ್ ॥೮೮॥

ವ॥ ಅದಂ ಕೆಳಗಿವಿಗೇಳುತ್ತುಂ ಮಕರಂದನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಮು
ಗುಳ್ನಗೆನಗುತ್ತುಂ ಈಕ್ಷಿಸುವ ವಿಟನಿಕರಮಂ ನೆರಪ್ರವಂದಮಲ್ಲದಿದು ನೆರೆ
ವಂದಮಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿಯುತ್ತುಂ ನಡೆಯನಡೆಯೆ ॥೮೯॥

ಪಾವಸೆ ಪಱ್ಗೊಂಡ[1] ಪುಳಿನಂ ಜಸನಂ ಗಿಳಿ ತಿಂದ ತೊಂಪೆ ಕೆಂ ।
ಪಾವರಿಸಿರ್ದ ಪುಣ್ಬುಟಿ ವಯಃಪದಪದ್ಧತಿಗಳ್ ನಖಕ್ಷತಂ ॥
ಪೂವಿಡಿದಿರ್ದ [2]ತೀರಕುಜಜಾಲಮುಲಮ್ಮುಡಿಯಾಗೆ ಸೂಳ್ಪ್ರೋಲ್ ।
ಶೈವಲಿನೀವಿಲಾಸಿನಿ ಕರಂ ಮುಱಿಗಳ್ ಶಫರೇಕ್ಷಣಂಗಳಂ ॥೯೦॥

ವ॥ ಆತೊಱೆಯ ತಡಿಯೊಳ್

ಬೇಲಿಯನೇಂ ಕಿತ್ತನೊ ಬಾ ।
ಲ್ವೇಲಿಯೊಳಲರಂಬಸಂಬಿನಾಗರಕೆನೆ ಬೆ ॥
ಳ್ಪ್ವೇಲಗಿಸೆ ನನೆಯ ಜಾದಿಯು ।
ಸಾಲೇಂ ಸುತ್ತಿದುವೊ ಪುಷ್ಪವಾಟಾವಳಿಯುಂ ॥ ॥೯೧॥

ಪಾ— 1 ಗಂದು. ಕ॥ ಚ॥ ಗ॥ 2 ಪೀರ್ವ ನಿಮುಜಂಬುದಳಂ. ಗ॥

ವ॥ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಕ್ಷಿವರ್ಗರುಂ ಬಿರಿಮುಗುಳ್ಗಳಂ ನನೆಗಳಂ ತ್ರಿಱಿದು ತುಱುಂಬಿ,

ತಡಿ ವೊಱಿಕಾಲುದ್ದಂ ಕಿಱು।
ದೊಡೆಯುದ್ದಂ ಪೋಗೆವೋಗೆ ಪೆರ್ದೊಡೆಯುದ್ದಂ ॥
ನಡುನೀರೆನೆ ಪಾಯ್ದರ್ ಕಾ।
ಲಡಿಗಳ ನುಣ್ಮಣಲನರಿದು ಪರಿವಾನದಿಯಂ ॥ ॥೯೩॥

ಪಾಕಕುಶಕಾಶವಿಶದಂ ।
ಕಾಕಾಂದೋಳಾತ್ಮಗುಪ್ತ್ಯಲಾಬೂನಿರ್ಗಂ ॥
ಶೀಕೃಷ್ಣಲಾವುರೀಬಿಂ ।
ಬಾಕೀರ್ಣಂ ತನ್ನದೀ[1]ತಟಂ[1] ಕಡುರಯ್ಯಂ ॥ ॥೯೪॥

ಆನದಿಯ ತೀರದೊಳ್ಸುರ ।
ಧೇನೂಪಮಧೇನು ತಳ್ತ್ತೋಷಂ ವಿಹಿತಾ ॥
ನೂನಮುದನ್ಯಷಭಪ್ರೋಷಂ ।
ತಾನಿರ್ಪುದು ವತ್ಸವಿಪುಳಘೋಷಂ ಘೋಷಂ ॥ ॥೯೫॥

ಕಱುವಂ ದೂರಿಸಿ ಮೊಲ್ಕನೊಕ್ಕು ತುಱುವಂ ತಾಯ್ಗಾಡಿನೊಳ್ಬಿಟ್ಟ
ಮುಂ।ದುಱುವಾಯ್ತ್ತರ್ಪೆಳಗಂದಿಗಳ್ ತೊಱೆನು ತೋರಂಬೆತ್ತ ಬಲ್ಗೆಚ್ಚ
ಲೊ ॥ ಳ್ಪೊಱೆಯಂ ಪೆರ್ದೊಡೆಯಿಂದಿಱುಂಕಿ ಮೊಲೆಯಿಂ ಪಾಯ್ತರ್ಪ
ಪಾಲಿಂದೆ ಪಾ । ಲ್ದೊಱೆಯಂತಾತೊಱೆಯುಪ್ಪದೆಂದೊಡದನಿನ್ನೇನೆಂದು ಬ
ಣ್ಣಿಪ್ಪುದೋ ॥ ॥೯೬॥

ತುಱು ನೀರ್ಗೆ ಕವಿವ್ರೊಡಂತಾ ।
ತೊಱೆ ಪರಿಯುಡುಗಿರ್ಪುದಿನಿಸುಬೇಗಮದೆನಲಾ ॥
ತುಱುಪಟ್ಟಿಯ ತಱುಗಳನೇ ।
ತೆಱದೊಳಮಾಂತೆಱಿಯೆ ನೆಱೆಯೆ ಪೊಗೆಟಿಲ್ ನೆಱೆಯೆಂ ॥ ॥೯೭॥

ಪಂಕಿಲನಾಗಿ ಗೋಕುಲದ ಗೋಮಯದಿಂ ನಸೆಗೊಳ್ವ ಘಾತದಿಂ ।
ದಂ ಕದಡಾಗಿ ಮೆಲ್ಕಿಱಿನ ಮೆಲ್ಸೊರೆಯಿಂ ನೊರೆಯೇಱಿ ಮೂತ್ರದಿಂ ॥

ಪಾ— 1 ನಟಂ. ಕ॥

ದಂ ಕಡುಪ್ಪುರವೇಱಿ ಬಿಡೆ ಬಂದವ್ರೊಲಾತೊಱೆಯಂನಕಾಲಕೂ |
ಲಂಕಷಮಪ್ಪುದುಂ ಕೆಳಗೆ ಪಾಯ್ವ ಪಶುವ್ರಜಮಿೞಿ ಬರ್ಪುದುಂ ॥೯೮॥

ಕಂಡು 'ಗೆಡೆ'[1]ಗೊಂಡು ಗೋಪರ |
ತಂಡಂ ಬೊಬ್ಬಿಱಿಯೆ ಮಗುಳ್ದು* ನೋಡಿ ಮಹೀಭೃ ॥
ನ್ಮಂಡನನುಂ ಮಂತ್ರಿಯುಮಾ |
ಪಿಂಡನೆ ಕಡೆಗಾಣದಂತು ಕೌತುಕಮುತ್ತರ್ ॥ ॥೯೯॥

ವ॥ ಅಂತಾವಿರಾಟನ ತುಱುವಿಂಗಂ ನಂದಗೋಪನ ಗೋವೃಂದಕ್ಕಂ ಪಾಲೊಳಂ ನೀಲದೊಳಮಲ್ಲಿವಿಡೆಗಳಂ ಬಳವಿಯೊಳಂ ಅಗ್ಗಳಮೆನಿಸಿ ಕಾಱ್ತಱುಗಳಂ ಸಮಱಿಪಡವಿಯಡಿಯೆತ್ತಿದಂತೆಯುಂ ಪಿಂಡುಗಳಂ ಪಾಯ್ವಂತೆಯುಂ ಸಯ್ಗೋಡುಗಳಂ ಲೋಯಿಸರವ ಕಾಡಂ ಕಾಲೆತ್ತಿದಂತೆಯುಂ ಕವಿದ ಕಿವಿಗಳಂ ಬಾವಲ ಪಿಂಡು ಪಕ್ಕಮಂ ಬಡಿವಂತೆಯುಂ ಬೀಸುವ ಬಾಲಂಗಳಂ ಕಬ್ಬಿಯ ಕೆಚ್ಚಲುಣ್ಣಿಗೆ ಪಕ್ಕಿಯೆಱಗುವಂತೆಯುಂ ಬಣ್ಣವಣ್ಣಿಗೆಯ ಬಣ್ಣದಿಂ ಮುಗಿಲ ವರ್ಣಮಾಗಿ ಬರ್ಪ ಗೋಕುಲಮಂ ಮನಂಗೊಂಡು ಮಾನವಮದನನುಂ ಮಕರಂದನುಮಾತುಱುಪಟ್ಟೆಯ ತುಱುನೆಲೆಯೊಳ್ ನಿಂದು ನೋಡುತ್ತಮಿರೆ ॥ ॥೧೦೦॥

ತ್ವರಿತಂ ಗೋಪಂ ಸಕೋಪಂ ಪೆಱಗೆ ಪರಿಯೆ ಹೂಂಕಾರದಿಂದಳ್ಳೆ
ಬೀಗು | ತ್ತಿರೆ ಬಾಯಿಂ ಬಟ್ಟೆ[2]ಯೊ ಸಾಲಿಡೆ ಪಸುನೊರೆಯಿಂ ನಾಂದ ಪುಲ್
ಮೆಳ್ಳೆಗೊಂಡ ॥ ಬ್ಬರಿಸುತ್ತುಂ ತನ್ನ ಕಣ್ಗಳ್ಕರೆಯೆ ನಿಕಟದೊಳ್ ಕೇಳ್ದು
ಗಾಳ್ಮೆಳಿನುತ್ತುಂ | ಪರಿತಂದತ್ಯೂರ್ಧ್ವದಿಂದಂಬಿರಿವಿಡೆ ವೇಲೆವಾಲಂದು
ಧೇನುಪ್ರತಾನಂ ॥ ॥೧೦೧॥

ಅಱೆಯಂ ಕೋ'ದೆ'[3]ತ್ತುತುಂ ಮಾರ್ಗಸಿಗೆ ಮಸಗುತುಂ ದರ್ಪದಿಂ ಛಾ
ಯೆಯೊಳ್ಕ್ಕೀ | ಡಿಡುತುಂ ಮುಂ ಕಾದಿ ಪುಣ್ಣ್ದಂತ್ರಿಣಿಗೆಱಗೆ ನೊಱಿಂ ಶೀರ್ಣ
ಶೃಂಗಾಗ್ರದಿಂ ಮಾ ॥ ದೊರ್ಜೆಯುತ್ತುಂ ಪಾಯ್ದು ಪಿಂಡಂ ಕಲಕಿ ಕಲೆ
ಯುತುಂ ಬೆಚಿರ್ ಬಲ್ಲೂಳಗರ್ ಬೆಂ | ಗುಡೆ ಗಂಡಂ ಸೂಸುತುಂ ಬಂದು
ದು ಮದವಿದಳತ್ಸಿಂಗಳಾಕ್ಷಂ ಮಹೋಕ್ಷಂ ॥ ॥೧೦೨॥

ಪಾ— 1 ಗಡೆ. ಗ॥ 2 ಯೊಳ್. ಕ॥ 3 ಡೆ. ಗ॥

ಎಡಪಿ ಪರಲ್ಗಳೆಂ ದೆಸೆಗೆ ಬೆರ್ಚುತೆ ಗೋವನ ಗಾಳಿಗೆಯ್ದೆ ಪಿಂ |
ತಡಸುತೆ ಕಂಪಮಂ ನೆಗಪಿ ನೋಡುತೆ ಪಕ್ಕಮನಗ್ರವಾಲದಿಂ ||
ತೊಡೆಯುತೆ ಕರ್ಣಮಂ ತೆಱೆದು ತಿತ್ತಿರಿಗಾಳೆಯನಾಲಿಸುತ್ತೆ ಪಿಂ |
ಡೊಡೆಯದೆ ಕೂಡಿ ಬರ್ಪ ಪಲವಾಕಳನೀಕ್ಷಿಸಿದಂ ನರಾಧಿಪಂ ||೧೦೩||

ಬರಲಾಱದೆ ಪೆರ್ಗೆಚ್ಚಲ |
ಭರದಿಂದಂ ಪೆಱಗು ಕುಸಿಯೆ ಪ್ರೋಱೆಯಂ ಕಳೆವಂ ||
ತಿರೆ ತೊಱೆದ ತೋರಮೊಲೆಗಳ |
ನಿರಿವಿಡುತುಂ ಬಂಸುವಂದು ಪಯುಗಳ್ ಪಲವುಂ || ||೧೦೪||

ಕಱು ಪೆಱಗುೞಿದಿರೆ ಹೊಂಗುಡು |
ತಱುಚುತ್ತುಂ ಮಗು*ಟ್ದು ಮೂಸುತುಂ ಪ್ರೇಲಸಂ ಮಾ ||
ಸೋಱೆಯುತಿರೆ ಪಿಂತೆ ಕೆಚ್ಚಲ |
ನಿಱುಂಕಿ ನಸೆತಂದುವಿಂದ ಪಯುಗಳ್ ಪಲವುಂ || ||೧೦೫||

ಪರವತ್ಸಂಗಳ ಬೞಿಯಂ |
ಪರಿಗೊಳುತುಂ ತೊಱೆವ ಗೊಂತಮಂ ಬಿಡುತುಂ ಹೊಂ ||
ಕರಿಸುತ್ತುಂ ಪ್ರೋಪಗ್ಗದ |
ಪುರುಳ್ಗಳಂ ಮಿಗೆ ಮರಲ್ದು ನೋಡಿದನರಸಂ || ||೧೦೬||

ಕಡುಗೊಬ್ಬಿದ ಕಡಸುಗಳಂ |
ಕಡೆಯೊಳ್ ಬರುತಿರ್ಪ ಧೇನು ಬಡವಾಗಿರ್ದುಂ ||
ಬಿಡೆ ಕರಮೆಸೆದುದು ಚಾಗಿಯ |
ಬಡತನಮುಂ ಖಳನ ಸಿರಿಯಿನಗ್ಗಳಮಲ್ತೇ || ||೧೦೭||

ಪೊಸನಸೆಯ ಸೊವಡನಾಘ್ರಾ |
ಣಿಸಿ ಮಣಿಕದ ಮಿಡುಕುಗಚ್ಚೆಯೊಳ್ ಮೊಗವೆತ್ತು ||
ತ್ತೆಸೆದುದು ವೃಷಮುಮರರನೇ |
ಡಿಸುವವೊಲೇನುಂಟೆ ನಿಮಗಮೀಸುಖಮೆನುತುಂ || ||೧೦೮||

ಪಿರಿದುಂ ಬಾಯ್ವಿಣ್ಣೆ ಗಿರ್ಚ್ಚೆಳ್ ತಳರಡಿ ವನದೊಳ್ ಮುಗ್ಧ ಗೋವೃಂದದೊಳ್ ಬಂ । ಧುರಪಾಂಸುಕ್ರೀಡೆ ವತ್ಸಂಗಳೊಳನವರತಸ್ತನ್ಯಪಾನಂ ಸುಧೇನೂ ॥ ತ್ಕರದೊಳ್ ತಾನಾಗೆ ಗೋವ್ಯೂಹದ ಬಱಿವಱಿಯುಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಬರ್ಪಂದದಿಂದಂ । ಬರುತಿರ್ದರ್ ಪೊತ್ತದಿಂ ಪಲ್ಲವರಳಕ[1]ಲತ್ವ[1]ಲ್ಲರ್ ಲೀಲೆಯಿಂದಂ ॥ ॥೧೦೯॥

ವ॥ ಅಂತು ಗೋಂದಣಿಸಿ ಬಂದು ಪಟ್ಟಿಗಳಂ ಪುಗುವ ಪ್ರಷ್ಠ್ಯಾಂಗಂಗಳ ಪ್ಪ ಗೋವೃಂದಂಗಳನಾನಂದದಿಂ ನಿಂದು ನೋಡುತ್ತಮಿರ್ದು ॥೧೧೦॥

ಕಟ್ಟಿಲೆ ಕವಿಯದ ಮುನ್ನಂ ।
ಮಾರ್ತಂಡನುಮಸ್ತಗಿರಿಗೆ ಸಾರದ ಮುನ್ನಂ ॥
ಸಾರ್ತಂದರ್ ಗೋಧೂಳಿಯು ।
ಪ್ಪೊಟ್ಟಿಯೊಳಾಪಟ್ಟಿಗಾಗಿ ನೃಪಸಚಿವರ್ಕಳ್ ॥ ॥೧೧೧॥

ಯುದ್ಧರಸಲಂಪಟಪ್ರ್ರಪ ।
ಟೂದ್ಧತಿವಶವೃಷವಿಷಾಣವಿಷಮಿತಕಷಣೋ ॥
ದ್ಯದ್ಧತನಹವಗ್ಧಂ ಕಲು ।
ಷೋದ್ಧಾಮಂ ತದ್ಬಹಿಃಪ್ರದೇಶದೊಳೆಸೆಗುಂ ॥ ॥೧೧೨॥

ವಿದ್ರುತಪಶುಪದಹತಿಪತಿ ।
ತಾದ್ರಿಪ್ರಭಗೋಮಯೋಚ್ಚಯಂ ಸಮದವೃಷೋ ॥
ಪದ್ರವದರಿದ್ರಬಾಲವ ।
ಟದ್ರುಮಮೆಸೆದಿರ್ದುದದಱ ಬಾಹಿರದೇಶಂ ॥ ॥೧೧೩॥

ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಗೋಕುಲಕ್ಕ ಚ ।
ತುರ್ಮುಖನೀಕ್ಷಿಸಲೆ ಬಂದನೆಂಬೀಭ್ರಮೆಯುಂ ॥
ನೂರ್ಮಡಿಸಿದುದಾಘೋಷಬ ।
ಹಿರ್ಮಹಿಯೊಳ್ ನಟ್ಟ [2]ಗೊಲ್ಲ[2]ದೇವತೆ ಸತತಂ ॥ ॥೧೧೪॥

ಪಾ— 1 ಲಸ. ಕ॥ 2 ಗೋಲ. ಜ॥

ನಱುನೆಯ್ದಿಲ್ಮಱಿಪ ಸಿರಿಯಂ ।
ಮೆಱೆಯುತೆ ಪೂಂಗೞನೆ ಗೋಪಿಯರ್ ಕೆದಱಿದವೋಲ್ ‖
ತುಱುಂವೆಯ ನೆಗ್ಗಿಲ ಪೂಗಳ್ ।
ತುಱುಂಪಟ್ಟೆಯ ಪೂಱಗೆ ತುಱುಗಿ ಕರಮೆಸೆದಿರ್ಕುಂ ‖ ‖೧೧೫‖

ಕೆಲಕೊಱಗಿರ್ದ ಬಳ್ವರವಿಯುಂ ಬಲಗೈ ಜಡಿದೊಪ್ಪಿ ತೂಗೆ ನೀ ।
ಳ್ದಲೆದೆಸೆಗೈಯೊಳಾವಱೆಯ ಪಂದಳಿರ್ಗೆಳ್ನಡಗೇಡುವಾತೆ ಸೋಂ ‖
ಕಿಲ ತೊಱು ತ್ರೀವಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೊರಲೊಳ್ ಪುನೆದ್ವೈವವ ಪೊನ್ನೊಳೊಪ್ಪಿದರ್ ।
ಕೆಲಬಲದೊಗೆರ್ದ ಪೂಗಿಯಳೆಮಾಱಿ ಮಗುಳ್ತಿರುತಿರ್ಪ ಗೋಪಿಯರ್ ‖

ಬಿಲೆಮ ತಳಂಗಳಿಂ ಘಳಿಲೆನಲ್ಕುಡುಪಿಂ ಪ್ರೋಜೆದೆತ್ತಿ ಮೇಲುವಂ ।
ವೆೞಲೆಮುಗುಳ್ಗಳ್ತುಱುಂಬೊಳೆಯ ಬಾಯ್ದೆಱೆಯೊಳ್ ರಸನಾಗ್ರಪಲ್ಲವಂ ‖
ಪುಲೆಮ ಮರಲ್ದು ಸುತ್ತಿ ಸುಱುಕಲ್ದನಿ ಪೆಱರ್ದೆ ಬೆಳ್ಚದಾಗಿ ಸೂ ।
ೞಿಲಿಗೆಲೆಯುತ್ತುಮಿರ್ದ ತರುಣೀಜನಮಂ ನೃಪನೊಲ್ದು ನೋಡಿದಂ ‖

ವ॥ ಅಂತು ನೋಡಿ

ಆಕಳ್ಗಳ್ಗಲ್ಲದೆಯುಮೆಸೆ ।
ವಾಕಳ್ಗಳ ಸೊಕರ್ದ ಸಿಲ್ಕಿ ನಿಂದುದನೀದಾ ‖
ನೇಕಗಲ್ವೆನೆನುತೆ ಮತ್ತಾ ।
ನೇಕಗವಾಶ್ರಯಮನುರ್ವಿಗಾಶ್ರಯನಾಗಳ್ ‖ ‖೧೧೮‖

ವ॥ ಅಂತು ಪೊಕ್ಕಂ; ಅದು ರಾಜಮಂದಿರದಂತೆ ಮಹಿಷೀಪದಾಧಿಷ್ಠಿತಮುಂ, ಸುಭಟಭುಜದಂತೆ ವಿಭಾಸಿಧೇನುಸ್ಥಾನಮುಂ, ಸ್ಮರನಸಿರಿಯಂತೆ ಸುರಭಿಶೋಭಿತಮುಂ, ದರಿದ್ರಕಾಮುಕನಿಕರದಂತೆ ಸುಪ್ರಕಟಿತಾರ್ಣಕೋಪಚಯಮುಂ, ಕಥಕಫಲದಂತೆ ವಿವಿಕ್ತಮಹಾವ್ರಜಮುಂ, ಚಂದ್ರೋದಯದಂತೆ ಹಿಮಧವಲಮಹೋದಧಿಸಮೃದ್ಧಿಯುಂ, ನಾಥವಂಶದಂತೆ ಸುಧಾಮೋದಿತಕ್ರಮಹಿತಮುಂ, ಚೈತ್ರೋತ್ತರಮಾಸದಂತೆ ವೈಶಾಖಶಬ್ದಸಮಭಿಧೇಯಮುಂ, ದಶರಥಪ್ರಸೂತಿಯಂತೆ ಸದಾನವನೀತಕಾಂತಮುಂ, ವಿಟವೃತ್ತದಂತೆ ಸರಾಗೋಪನತನಿತಂಬಿನೀಜನಮುಂ, ಸುಪ್ರಯುಕ್ತಪ್ರಮಾಣದಂತೆ

ವಿಗಳಿತಾನವಸ್ಥಿತಿಯುಂ, ಜನವರೂಥದ್ವಿತಯದಂತೆ ಕರೀಷಾಕೀರ್ಣಮುಂ, ಕಾಲಕೃಷ್ಣನಾಭಿಕುಲತ್ರಿತಯದಂತೆ ವತ್ಸರಾಜವೃಷಭವಿಭೂಷಿತಮುಂ, ಮಾರ್ತಂಡಮಹಿಮಮುನಿತನುಮಹೇಂದ್ರಚತುಷ್ಟಯದಂತೆ ಸುರಭಿರಾಜ್ಯಪರಿಮಳಪವಿತ್ರಮುಮೆನಿಸಿದುದಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ, ||೧೧೯||

ಮದಮಾತಂಗದವೊಲ್ ಪ್ರಶಾವಿಳಸಿತಂ ಸತ್ಕ್ಷತ್ರಿಯಪ್ರಾಜ್ಯರಾ ।
ಜ್ಯದವೊಲ್ ಸಂಗತಸಂಧಿನೀತಿಸಿರತಂ ನೀಹಾರರುಕ್ಛತ್ರ ॥
ತ್ತದವೊಲ್ ರಾಜಿತರೋಹಿಣೀಪರಿಗತಂ ಶ್ರೀಮದ್ದಯಾಮೂಲಧ ।
ರ್ಮದವೊಲ್ ವಿಶ್ರುತಸುವ್ರತಾಚರಿತಮೇಂ ಚೆಲ್ವಾಯ್ತೊ ಗವ್ಯಾಶ್ರಯಂ ॥

ವ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್

ಕಱುವಂ ಬಿಡು ಕಟ್ಟು ತೊಳ್ ನೀ ।
ರೆಱೆ ಕಂದಲನೊಱಸಿ ತೊಳ್ ತಗುಳ್ದುದೆಮಾವಂ ॥
ತುಱಿಸು ತಳಿಯಿಕ್ಕು ತಡೆಯದೆ ।
ಮುಱುವಂ ಸುರಿಯೆಂಬ ಸರಮೆ ತುಱುಗಾತಿಯರೊಳ್ ॥ ॥೧೨೦॥

ವ॥ ಆಗಳ್

ಅಡರ್ಪ*ವೊಲೆಗೊಡಗಳಡಸಿರೆ ।
ಮಡಗಳ್ ಪ್ರೌಢವಾಬ ಘೂರ್ಜಿಗೆ ಕೆಡೆದಿರೆ ಕಱಿಯಲ್ ॥
ಪಡೆಯದೆ ಗಡಿಗೆಯನೊರ್ವಳ್ ।
ಬೆಡಂಗಿ ತುಱುಗಾತಿ ಪತಿಯ ಕೈಯೊಳ್ ಕೊಟ್ಟಳ್ ॥ ॥೧೨೧॥

ಪಿಡಿಗೆ ಕಡುದೊಱೆಗ ಮೊಲೆಯಳ ।
ಪಡದೊಡೆ ಮೊನೆವಿಡಿದು ಪಾಲನೇಱಿಸಿ ನೊರೆಯುಂ ॥
ತೊಡೆದು ತುಱುಗಾತಿ ಕಱೆದಳ್ ।
ಗಡಿಗೆಯ ಪಾಲುವಿ ಘುಮುಘುಮೆನುತಿರೆ ಪಯಮಂ ॥ ॥೧೨೨॥

ಇರಿದೊಂದೆರಡಿರಿಯಿಂ ತೀ ।
ವಿರೆ ಕಂದಲ್ ತನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಣ್ಗಳ ಬೆಳಗಿಂ ॥

ನೊರೆವಾಲಿಂ ತೀವಿತೆಗೆ ।
ತ್ತಿರವೆಬ್ಬಿಪಳಾತ್ಮಪತಿಯನೇಂ ನಗಿಸಿದಳೋ ॥ ॥೧೦೪॥

ಮಡದಿ ನಿತಂಬಮಂ ಮಡದಿನಾಂತು ಕೆಲಕ್ಕೊಱಗಿರ್ದ ಕಂಗಲಂ।
ತೊಡೆಯೊಳಮುಂಕಿ ಬಳ್ಕೆ ನಡು ಬೆನ್ನಡಿ ಪೆರ್ದೊಡೆ ದುಗ್ಧಧಾರೆಯೊ॥
ಳ್ಗಡಣದಿನಾಡೆ ಕಣ್ಬೆಳಗು ಬಲ್ಗಡಗಂ ಬಿಗಿದೊತ್ತೆ ಕೈಗಳಂ।
ಸಿಡಿಪ ಕುಚಾಗ್ರದೊಳ್ ತುಱುಗೆ ಪಾಲ್ವನಿಗಳ್ ಕರೆವಳ್ ಘಟೋಧ್ನಿಯಂ

ಓಹೋ ಪೊಗೞಬಿದಿರೆನಿಸಿದು ।
ವಾಹವದೊಳ್ ಜಲಧಿಘೋಷಮಂ ಧೇನುಪ್ರ ॥
ಷ್ಠೌಹಿದ್ರೋಣಮುಸೌಧ್ಯತ ।
ದೋಹನಸನಧೀರದುಗ್ಧಧಾರಾಧ್ವನಿಗಳ್ ॥ ॥೧೦೫॥

ವ ॥ ಅಂತು ಗೋಘಗೆಯಿನಟ್ಟಾದ ತುಱುವಟ್ಟಿಯಂ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತುಂ ಸಹಚರರುಳ್ಳಾಗೆ ಮನೊ ನಯನನೀಯಮಾನಮನೋಹರ ರೂಪಕನಪ್ಪ ಮಾನವಮದನನಾತ್ಮಮಿತ್ರಂ ಬೆರಸು ಸಮುಚಿತಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಬೆಳಗಪ್ಪ ಜಾವದೊಳ್ ॥೧೦೬॥

ಇನಿಸುಂ ಪ್ರೆಕ್ಕೂರು ಮಿಕ್ಕೋಸರಿಸಿದ ಚರಣಂ ಶೋಭೆಯಂ ಬೀಱೆ ಕುಂಭ। ಕ್ಕೆ ನಿತಂಬಂ ಸುತ್ತಿ ನೇಣಂ ತೆಗೆವ ಪ್ರಗುವ ಕೈಗಳ್ ಬೆಡಂಗಾಗೆ ತುಂಗ॥ಸ್ತನಯುಗ್ಮಂ ತೂಗೆ ಸೂತ್ಕಾರದಿನುಸಿರ್ವಿಡುತುಂ ಲೋಳೆವಾಯು ಚ್ಛೇದಯೊರ್ವಳ್। ತೊನೆಯುತ್ತುಂ ಪಾಡಿ ಪಾಲಂ ಪೊಸೆದಳಸದಳಂ ಪ್ರೋಕ್ತ ಘರ್ಮಾಂಬುಜಾಲಂ ॥ ॥೧೦೭॥

ಕಡೆಗೋಲ ಪೊಯ್ಲಿನಿಂದಂ ।
ಸಿಡಿದು ಶರೀರದೊಳ್ ತುಱುಗೆ ತಕ್ರಕಣಂಗಳ್ ॥
ಕಡೆದೇಱ್ವಳೆಸೆದಳಾಪಾ ।
ಲ್ಗಡಲಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟ ಪೊಚ್ಚ ಪೊಸಸಿರಿಯಿರವಿಂ ॥ ॥೧೦೮॥

ಕಡೆವಾಕೆಯ ಮುತ್ತಿನ ಕ ।
ನ್ನಡಿಯಂತಿರೆ ತೊಳಗೆ ಘರ್ಮಜಲಬಿಂದುಗಳಂ ॥

ಬಿಡುವ ಮೊಗಮೆಸೆವುದಾಪಾ ।
ಳ್ಗಡಲೊಳ್ ತಾಂ ಪುಟ್ಟಿದಮೃತಕರಬಿಂಬದವೊಲ್ ॥ ॥೧೩೦॥

ಅತಿಸನತಕಾರ್ಟಪರಾ ।
ಹತಿಗಂ ಮೊಸರೊಡೆಯದೆಂದು ಬೇಸತ್ತವೊಲು ॥
ನ್ನತಕುಚಕೆ ಬೞಲ್ದು ಸುಯ್ಯು ।
ತ್ತಿರಭಸದಿನೊರ್ವಳೊಲೆದು ಮೊಸರಂ ಪೊಸೆವಳ್ ॥ ॥೧೩೧॥

ಅನಿಮಿಷತೆ ಪೊರ್ದಿ ದಾನವ ।
ವಿನಿಯೋಗದೆ ಕಡೆದು ಪಲರ್ಪು ಸಿರಿವಡೆದಸ್ತ್ರೀ ॥
ಜನಮಲೆದುದು ಸಿರಿಗೆಂದಂ ।
ದನಿತಾಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂದ ಸುರಮಾನವರಂ ॥ ॥೧೩೨॥

ವ॥ ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್

ಕಾಯ್ದುತ್ತಿಂ ಕೆಟ್ಟೆನೋವೋ ಬೊಬೊಬೊಬೊಬೊಬೋ ಕೂ
ಗು ಕೂಕೂಗು ಕೂಸಾಯ್ । ಸಾಯ್ವ್ಯಾಯೆತ್ತೆತ್ತ ಪತ್ತುತ್ತುರಸಿ ಬೆರಸು
ಬಾಯ್ಮಾಡಿದೇನೆಂದು ನಿಂದಾ ॥ ರಯ್ಯುತ್ತೊತ್ತೆತ್ತು ಬಿಲ್ಲಂ ನಡೆದಿಡುವಡಿ
ಯಂಕೊಳ್ಕೊಳೆಯ್ದುಯ್ದು ಬೈಯ್ವೊ ॥ ಯ್ವೊಯ್ಸೀಳ್ಕೊಳ್ಕುತ್ತು ಕೊ
ಲ್ಕೊಲ್ಕಡೆ ಕೆಡೆಕೆಡೆಯೆಂಬಬ್ಬರಂ ಪರ್ಬಿತೆತ್ತಂ ॥ ॥೧೩೩॥

ವ॥ ಅದಂ ಕೇಳ್ದು ಕಾಳೆಯುಂ ಸೂಳೈಸುವ ತಿತ್ತಿರಿಯನೊತ್ತುವ ಕೊಳಲನೂದುವ ಕೊಂಬುಂ ಪಿಡಿವ ಗೋವರ ಕಳಕಳಕ್ಕೆ ಕೆಳರ್ದು ಬಿಲ್ಲನೇಱಿಸಿ ಪರಿವ ಬಿಲ್ಲಾಳ್ಗಳುಮಂ, ಸುರಗಿಗಿತ್ತು ಪರಿವಸೆರಗರಿಗಳುಮಂ, ಬಡಿಕೋಲಂ ಪಿಡಿದು ಪರಿವ ಬದಗರುಮಂ, ಬಿಟ್ಟಱಿನಾಂತು ಪರಿವೊಟ್ಟೆಜೆಕಾಱರುಮಂ, ಇಟ್ಟಿಯನೆತ್ತಿ ಪರಿವ ಜಟ್ಟಿಗರುಮಂ, ಕೀಲ್ಗೊಂಡಬಾಳಂ ಬೀಸುತ್ತುಂ ಪರಿವ ಗೋಸುಗಳಿಗಳುಮಂ, ಕಣ್ಗೋಱಿ ಮೊಗಮಂ ಸುತ್ತಿ ಕುಂಬಿಕ್ಕುತುಂ ಪರಿವ ಕಡುಗಂಟಗಳಿಗಳುಮಂ, ಬಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣುಂ ಬಿಗಿದ ಮೊಗಮುಂ ಕರ್ಚಿದವುಂಡುಂ ಕಡಿತಲೆಯುಂ ಬೆರಸು ಮೊಱೆಯುತ್ತುಂ ಪರಿವ ಪೆಂಕುಳಿಗಳಿಗಳುಮಂ, ನೆಣಗೊಬ್ಬಿನಿಂದುರ್ಬಿನಿಂ ಪರಿದಳ್ಳಿ

ವ್ರೈಯ್ಯೆ ಪೆರ್ಗಾಲಪ್ಪ ಪೆರ್ಬಾಗಿಲ್ಗಲಿಗಳುಮಂ, ನಟ್ಟೆಲಗಂಪಿಡಿಸುಬಿಟ್ಟೆ ತಲೆವೆರಸು ತೂಳಂ ಬಂದಂತೆ ಬೊಬ್ಬಿಱಿದು ಪರಿವಬ್ಬರಗಲಿಗಳುಮಂ, ನೆರವಿಯನುರುಳ್ವಾಯ್ದುಗುವಿರ್ಸಿ ಪರಿವ ಕರ್ಬಸುಗಲಿಗಳುಮಂ, ಡಂಗೆಯುಂಗೊಂಡು ಕೆಂಗಲ್ಕಸಗಿ ಪರಿವ ಮರುಳ್ಗಲಿಗಳುಮನೆತ್ತತ್ತವೆಂದೆತ್ತಲುಂ ತಳರದೆ ತಾಳುಗೆ ಪತ್ತಿ ಬತ್ತಿ ಬಾಯ್ಮಾಡಿ ನಾಲಗೆಗಿತ್ತು ಕೊಳ್ವ ನಾಲಗೆಗಲಿಗಳುಮಂ, ತಾಱುಂ ತಟ್ಟಿಂ ಪರಿದು ತಾಗಿ ಮೂಗೊಱೆಯೆ ಬಾಗಿವಾಗಿ ಪರಿವ ಬೆಗಡುಗಲಿಗಳುಮಂ, ತೂಂಕಡಿಂ ತಡವಡಿಸುತ್ತೆರ್ದು ತಡವರಿಸಿ ಕಣೆಗೋಲಂ ನೆಗಪಿ ಬತ್ತಲೆ ಪರಿವ ತಲೆವಿಡಿಗಲಿಗಳುಮಂ, ಸಂಭ್ರಮದಿಂ ಸಟ್ಟಿನುಚಿರ್ ಸುರಿಗೆಯುಂ ಬಿಸುಟ್ಟು ಬಱಿಯೊಱೆಯುಂ ಕೀಱುತ್ತುಂ ಪರಿವ ಕಿಱುಕುಳರುಮಂ, ಸಡಿಲ್ದ ಪೊಲಿಗೆವಂದಱಿಂ ಕರ್ಚಿ ಕ್ಕೈಯಡ್ಡಾಯುಧಮನೀಡಾಡಿ ದಡಿಯುಂ ಕೊಂಡು ಪರಿವ ದಡಿಗರುಮಂ, ಪಚ್ಚಡವಂ ದುಂಡನಾಗಿ ದಂಡೆಯುಂ ಸುತ್ತಿ ಸೂನಗೆಯನೆತ್ತಿ ಪರಿವ ತೆತ್ತಿಗವೀರರುಮಂ, ಬಂಕಿಯುಂ ತೂಗಿ ತೇಂಕುತ್ತುಂ ಪರಿವ ವೈರಿಗರುಮಂ, ಮುದ್ಗರಮಂ ತಿರಿಪಿ ಪರಿವ ಮುದ್ಗರಿಗಲಿಗಳುಮಂ, ಬಂದೆಸೆಯೊಳಬ್ಬರಮಾದೊಡೊಂದೆಸೆಗೆ ಪರಿವ ಬಂದವಿಂದಿಗರುಮಂ, ಅಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಬಸಿಱುಬ್ಬರಿಸೆ ಬಿಱಿಯುಂ ಕೊಂಡು ಬಿಱುವರಿವ ಬಿಱುಗರುಮಂ, ವಟ್ಟೆಱಿದು ನಾಂದು ಪೊಟ್ಟೆಯಿಸಿವಡ್ಡಳಮುಂ ದಂಡೆಯೊಳ್ಕೀದು ಕೈದುವಂ ಕಾಣದೊನಕೆಯನೆತ್ತಿ ಪರಿವರಿಗಳುಮಂ, ಪೊಱಮಡುವ ಸಡಗರದಿಂ ಸೂತರ್ಗೆ ಸುಲಿವ ನೊಸಲೊಳ್ ನೆಲಸೆಕಮನಿಕ್ಕಿ ಪೆಂಡಿರ್ ಪಿಡಿಯೆ ಪಿಡಿಯೆ ಪರಿವೊಱಂಟರುಮಂ, ಕೈಯಕೈದುವನೆಱೆದು ಕಳೆದು ಕೊಂಡ ಪೆಂಡತಿಗೆ ಕನಲ್ದು ಕೊರಡನೆತ್ತಿ ಪರಿವ ಕೊರಡಿಗರುಮಂ, ಪಾಱಿಕ್ಕಿ ಪರಿವಲ್ಲಿ ಬಾಲಗಚ್ಚೆ ಕಾಲಂ ತೊಡರೆ ಕೆಡೆದೊಡೆದ ಮೊಣಕಾಲೊಳುಪ್ಪಂ ಪತ್ತಿಸಿ ಪರಿವ ಪಾಱಿಗಳುಮಂ, ನಿದ್ದೆಗಣ್ಣೊಳಿರ್ದು ಗೂಗೆದಲೆಯುಗುದ್ದಂ ನೆಗಪಿ ಪರಿವ ಕದ್ದಲಿಗಳುಮಂ, ಗೂಂಟಮನೆಡಪಿ ಪಾಸಿ ಪರಪಿ ಬೀಱ್ದು ಬಸಿಱ ಪ್ರಡಿಯುಂ ತೊಡೆದು ಪರಿವ ತಸ್ಕಿಗರುಮಂ, ಎಡಪಿಯೊಡೆದುಂಗುಟದೊಳಂಚೆಯುಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಟುತ್ತುಂ ಪರಿವ ಕಿಱುನಂಟರುಮಂ, ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದಲಗೊಱೆಯನುರ್ಚಿ ಬೀೞ್ತೆಪಿಂಮಡಿಯುಂ ಪಱಿಯೆ ಪೆಱಗಂ ನೋಡುತ್ತುಂ ಪರಿವ ಪೆರ್ಬಂಟುಮಂ, ಬಱುಗಯ್ಯಿಂ ಪರಿವ ಪತ್ತಿಗೆ ಕೈದು

ವಂ ಕೊಂಡುಯ್ದು ಕುಡುವಯ್ದೆಯರುಮಂ, ಪಾದರಿಗಂಗಿದಿರ್ವಱಿಪ ಘಳಿಲನೆ ಪಾಯ್ದು ಪೆರ್ವೊಱಲೆಯಿಂ ಪೊಯ್ದು ಬೆರಸಿ ಬಿೞ್ದು ಪೊರಳುತ್ತಿರ್ಪ ಪಾಱ್ಬೆಯರುಮಂ, ಪತಿಗಪಾಯಮುಮುಪಪತಿಗೆ ಶುಭೋದಯಮುಮಕ್ಕೆಂದ ಮನದೊಳ್ ಮನೆದೈವಕ್ಕೆ ಪರಸಿಕೊಳ್ವ ಪುಂಶ್ಚಲಿಯರುಮಂ, ಪಸುಗೂಸನಮುಚಿರ್ಕೊಂಡೊಳಗಣ್ಗಂ ಪೊಱಗಣ್ಗಂ ಬರ್ಪ ಬಾಳಕಿಯರುಮಂ, ಗುಬ್ಬಿಯಂತೆ ಬಾಯಂ ಬಿಡುವ ಗರ್ಭಿಣಿಯರುಮಂ, ಬಱುಗಣ್ಣ 'ನೀರನಿ'ಕ್ಕುವ ಬಂಜೆಯರುಮಂ, ಬಸಿಱಂ ಪೊಸೆದು ಕೊಳ್ವ ಬದ್ದೆಯರುಮಂ, ಮುಸುಡಂ ಮೊರದಿಕೊಳ್ವ ಮುದುಗಣ್ಗಳುಮಂ, ಸೊಸೆಗೆ ಪಲ್ಲಂ ತಿನುತ್ತೆ ನೆತ್ತಿಯಂ ಪೊಯ್ದು ಕೊಳ್ವತ್ತೆಯರುಮಂ, ಮುರ್ಚ್ಛೆಗೊಳ್ವ ಪೆಣ್ಕ್ಕಳುಮಂ, ಗೋಟುಂಡೆಗೊಳ್ವ ಗೋವರ್ಕಳುಮಂ, ಚೀಱಿಕೊಳ್ವ ಕೊಡಗೂಸುಗಳುಮಂ, ಬೆಗಡುಗೊಳ್ವ ಬಾಳಕರುಮಂ, ಭಯಂಗೊಳ್ವ ಬೆಳ್ಳರುಮಂ, ಉಬ್ಬರಿಸುವ ಕುರುಡರುಮಂ, ಪೆಳವಳಿಸುವ ಕಿವುಡರುಮಂ ಕಂಡು ಪೊಲಗೆಱೆಯನಾನೆ ಪೊಕ್ಕಂತೆಯುಂ, ಜೊಂಬರ ಬೀಡಿನೊಳ್ಬ್ಬರಮಾದಂತೆಯುಂ, ಬೆಳ್ಳಿಲಿಯ ಬಿಲದೊಳ್ ನೀರ್ ಪೊಕ್ಕಂತೆಯುಂ, ತುಱುಪಟ್ಟಿಯೆಲ್ಲಂ ಕಿಟ್ಟಲೆಯುಂ ಕಿಬಿಂದಲೆಯುಂ ಕಲ್ಲಿಯುಂ ಕವಿಯಲುಮಾದ ಪುದಿದೇನೆಂದು ಸಂಭ್ರಮಿಸಿ, ॥೧೩೮॥

ಪವಿಘೋಷಶಕ್ಕ್ರಜ್ಜಗಂ ಸೆಜ್ಜರದಿನಮರನಾಗೇಂದ್ರನೆಪ್ಪಂತೆವೋಲ್ ।
ರ್ಣವಕಲ್ಲೋಲಾರವಕ್ಕುತ್ಫಣಿತಫಣಿಪತಿಸ್ಫಾಳತಳ್ಪಾಗ್ರದಿಂ ಕೇ ॥
ಶವನೇಳ್ವಂತಭ್ರನಾದಕ್ಕೆಚಳಮಣಿಶಿಲಾಪಟ್ಟದಿಂ ಸಿಂಹಮೇಳ್ವಂ ।
ತೆವೊಲೆೞ್ದಂ ಗೋಪಕೋಳಾಹಳಕ*ಲರ್ವಸೆಯಿಂ ಭಾರತೀಚಿತ್ತಚೋರಂ॥

[1]ತ್ರಾಟ[2]ವಱ್ಱಾದಕೇಶಮನುಗು[1]ಗೊರ್[3]ನೆಯಿಂ ತೆಗೆದೊತ್ತಿ ಪಾಲೆ[4]ಯಂ[1]।
ಮಿಱಿದ ಸುತ್ತಿನೋಲೆಗಳ[5]ನೋವುತುಮಾ[5]ಯತಮಾಗೆ ತೊಟ್ಟ ಮು ॥

ಪಾ— 1 ನಿರಿವ. ಜ॥ 2 ತಾಱು. ಚ॥ 3 ವೊರ್. ಚ॥ 4 ಯಿಂ. ಜ॥ 5 ನಾವ್ರತಿಯಾ. ಚ॥

ಯ್ವೀೞಿರೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೈಪ್ರೆಡೆಯನಾಗಡೆ ಜೀವಿಗೆ ಜೀವಮೀವವ್ರೋ ।
ಲೀಱಿಸಿ ಬಿಲ್ಲನಾಜಿವಿಜಯಂ ಜಯವ್ರೈಯ್ದನುದಾತ್ತರಾಘವಂ ॥೧೩೬॥

ಇದು ವಿದಿತವಿವಿಧಪ್ರಬಂಧವನವಿಹಾರಪರಿಣತ ಪರಮಜಿನಚರಣಾರವ್ಯ
ಪ್ಯೆಮಾಚಲೋಚ್ಚಲಿತನಖಮಯೂಖಮಂದಾಕಿನೀಮಜ್ಜನಾಸಕ್ತ
ಸಂತತೋತ್ಸಿಕ್ತದಾನಾಮೋದಮುದಿತಬುಧಮಧುಕರಪ್ರಕರ

ಕವಿರಾಜಕುಂಜರ

ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ

ಲೀ ಲಾ ವ ತಿ ಯೊ ೞ್

ಶರದ್ವರ್ಣನಂ

ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶ್ರೀನಾಥನಂತು [1]ಜೀ[1]ವ್ರೊತೆ ।
ದಾನಿನದಂ ಪೊಡೆಯೆ ಕೆಲಕೆ ಕೆಡೆವಳುವರ್[2]ಪ್ರೊ[2] ವೈ ॥
ಶ್ವಾನರನುರಿಯುದಯತಟೋ ।
ದ್ಯಾನಮನೆನೆ ಮೂಡ ಸಂಜೆ ಮೂಡಿದುದಾಗಳ್ ॥ ॥೧॥

ಆಧನುಮಧರಿತವಿಲಯಾಂ ।
ಭೋಧರರವಮು[3]ವರ್[3] ಮಾವಿರ್ಯಿರವಂ ವೇಳೋ ॥
ವೀರ್ಧರವಮಂ ಧೀಂಕಿಟ್ಟುಪ ।
ಯೋಧಿಯೆ ಕವಿಪಂತೆ ಕವಿಯೆ ಕಟ್ಟಿತೆ ಪಂಗಟ್ಟಿಂ ॥ ॥೨॥

ಅಪಿರೆ ನೆಲನುದಿರೆ ತಾರಗೆ ।
ಬೆದಱೆ ಸುರರ್ ಕೆದಱೆ ದನುಜರೊಪಱೆ ಫಣೀಂದ್ರಂ ॥
ಮದಿಲಡರ್ವ ಭೇಕದಂತೆವ್ರೊ ।
ಲುಪಯುತಟಾಗ್ರದಿನುರುಳ್ದನಿನನಂಬುಧಿಯೊಳ್ ॥ ॥೩॥

ತುಮುಟಿತ್ರೈರಾವತಂ ದಪರ್ವಮನೆದೆರ್ಯೊಡೆಯಲ್ಪುಂಡರೀಕಂ ಪಣುಂಕಲ್ । ಕುಸುಮದಂ ಕುಂಬಿಕ್ಕಲಾಅಂಜನನಳನ್ರಗಿ[4]ಡ[4]ಲ್ವಾಮನಂ ಪುಷ್ಪದಂತಂ ॥ ತಮುಳ್ಕಲ್ ತತ್ಸಾರ್ವಭೌಮಂ ಸುಗಿಯಲಗಿಯಲಾಸುಪ್ರತೀಕಂ ಸುರುಳ್ದಂ । ಸಮದಿಂದ್ರಂ ವಹ್ನಿ ಕಾಲಂ ದನುಜನುದಧಿಪಂ ವಾಯು ಯಕ್ಷಂ ತ್ರಿಯಕ್ಷಂ ॥ ॥೪॥

ಆಧ್ವನಿ ಪ್ರೇಣ್ಕ್ರಿ ಪ್ರೀಯ್ಯಲುದಿರ್ವಂತೆವ್ರೊಲಿರ್ದುವು ತಾರಕಾಳಿ ತಾ ।
ರಾಧ್ವದೊಳಸ್ತಶೈಲಶಿಖರಾಗ್ರದೊಳಿರ್ದುದು ಚಂದ್ರಮಂಡಲಂ ॥
ಸಾಧ್ವಸದಿಂದುರುಳ್ದುದೆನಲೆತ್ತಿದ ತನ್ನೃಪತಿಪ್ರತಾಪತುಂ ।
ಗಧ್ವಜದಂತೆ ಮೂಡಿಪುದು ಮೂಡಣ ದಿಕ್ಕಿನೊಳರ್ಕಮಂಡಲಂ ॥೫॥

ವ॥ ಅಂತು ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಧನುರ್ಗುಣಕ್ವಣಿತಕರಣಪ್ರಣ[5]ಯ ಪಾಣಿ[5]ಯಪ್ಪ ಮಂತ್ರಿಪುತ್ರಂಬೆರಸು ರಾಕ್ಷಸರಣಕಳಕಳಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯಂ

ಪಾ — 1 ಜಯ. ಕ॥ ಚ॥ 2 ದೊ ಚ॥ 3 ರ್ವಿ. ಗ॥ ಜ॥ 4 ಯ. ಖ॥ 5 ಯಿಪಾನೆ. ಖ॥ ಗ॥ ಚ॥

ಬೆರಸು ನಡೆವ ರಾಘವನಂತುದಾತ್ತರಾಘವಂ ಗಾವಳಿಯ ಬೞಿಯನೆ ನಡೆಯೆ ನಡೆಯೆ, ||೬||

ಮಿದುಳ್ಗಳಿಂದಮೊಕ್ಕ ಕರುಳಿಂದಮುಗುಳ್ವ ಬಿಕ್ಕಿನಿಂದಮೊ |
[1]ಟ್ಟ'ದ ನೆಣದಿಂ ಪೊರಳ್ವ ಪೆಣದಿಂ ಬಿಡೆ ಬಿಕ್ಕುವ ಮಸ್ತಕೌಘದಿಂ ||
ಕೆದಱಿದ ಮಾಂಸದಿಂದೆ ಮಡುಗಟ್ಟಿದ ರಕ್ತದೆ ಕೆತ್ತುತಿರ್ಪ ಖಂ |
ಡದೆ ಜವನುಂಡು ಕಾಱಿದವೊಲಿರ್ದುದು ಮಾರ್ಗಮದೆತ್ತ ನೋೞ್ಪೊಡಂ ||

'ಮಿಡಿ[2]ಯಿಂ ಬೆಂಬರಮೊಯ್ದು ಸೀೞ್ದು ಶವಸಂಘಾತಂಗ[3]ಳಂಗುಷ್ಟದಿಂ[3] |
ತೊಡೆಯುಂ ತಾಪಿನಮೊಯ್ದು ಪೋೞ್ದು ಪೆಣಗಳ್ 'ಬೆರ್ವಟ್ಟೆಯುಂ ಮುಟ್ಟೆ ಮೆ[4]||
ಯ್ವೆತೆ'ಭಾಳಾಗ್ರಮನೆಯ್ದೆ ಬಿಟ್ಟ ಕುಣಪವ್ರಾತಂಗಳಾಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ |
ಮಡದಿಂ ಪೆರ್ಬರಿಗೆಯ್ದಲಿರ್ಪಮೃತಕವ್ಯೂಹಂ ಕರಂ ಭೀಕರಂ ||೮||

ಕದಳಿಯ ಕಂಭಮಂ ಕಡಿದು ತಿಂದವೊಲುದ್ಭೃತಮಾಗಿರ್ದೂರುಗಳ್ |
ಬಿದಿರನಡುರ್ತು ಮೋೞ್ದು ಬಿಸುಟಂತೆ ಭಯಂಕರಮಾದ ಕೈಗಳ್ ||
ಕ್ರಿಮುಳಿಗೆಗೆತ್ತಿಯುಂ ಮಸಗಿ ಮೊಯ್ದವೊಲಾಸುರಮಾದ ಮಂಡೆಗಳ್ |
ಬೆದಱಿಸೆ ನೋೞ್ಪರಂ ಪೊರಳುತಿರ್ದುದು ಪಾಮರವೃಂದಮೊತ್ತಲುಂ ||೯||

ಎರಡೆರಡು ಪೋೞ್ಗಳಾಗಿರೆ |
ಕರಗಸದಿಂ ಪೋೞ್ದು ತೆಱವೆ ಬಿರ್ದಿರ್ದ ಭಟೋ ||
ತ್ಕರಮಂ ಕಾಣುತ್ತೆ ಮೆ ಸೂ |
ಕರಸಮರಮಿದೆಂದು ಬಗೆದನಾರಣಧೀರಂ || ||೧೦||

ಪಂದಿ ಪೋಯೆ 'ಪಱಿಯೆ ಕೈ ಕಾ |
ಲೊಂ[5]ದೆಡೆಯೊಳ್ ಕೆಡೆದ ಬೇಂಟೆಕಾಱರ್ ಭರದಿಂ ||
ಕುಂದದೆ ಮೃಗಮಂ ಕೊಂದಪ |
ರೆಂದದು ದಂಡಿಸಿದ ತೆಱದೆ ಪೊರಳುತ್ತಿರ್ದರ್ || ||೧೧||

ಪಾಯ್ದು ಪೋಯೆ ಪಂದಿ ಬಾಳಿಂ |
ಪೊಯ್ದಂತಿರೆ ಕಡಿದು ಕೆಡೆಯೆ ಮಿಡಿ ತೊಡೆ ನಡುಗಳ್ ||

ಪಾ— 1 ಡ್ಡ ಕ|| ಚ|| 2 ಮುಡಿ ಕ|| 3 ಳುಂಗುಟ್ಟದಿಂ. ಕ|| ಚ||
4 ಪೀರ್ವಟ್ಟೆಯಿಂಮುಟ್ಟೆಮೆಯ್ಪಡಿ 5 ಪಱಿದುಕೈಕಾಲ್ಗೊ ಖ|| ಚ||

ಕಾಯ್ದು ಕೃತಾಂತಂ ಪಣಿದಂ ।
ಬೊಯ್ದಂತಿರೆ ಬೇಂಟೆಕಾಱರರೆ ಬಿರ್ದರ್ದರ್ ॥ ॥೧೨॥

ಮುಱಿಯೆ ನಡು ಕೊಱಿಯೆ ಕಾಲರೆ ।
ಮುಱಿಯೆ ಮೊಗಂ ಸು[1]ಱಿಕಿಱುತ್ತೆ [2]ಪ್ರಣ್ಗಳನಕ್ಕು ॥
ತ್ತೊ [2]ಜೀವ ಪೆಱ[2]ವಾಯು ನೆತ್ತರ ।
ನೊಱಗಿರ್ದುವು ತಱಿಯ ನಾಯ್ಗಳ್ ಗೀರ್‌ರೊಂದೆ ಪೆಯೊಳ್ ॥ ॥೧೩॥

ಪಿಡಿಗುಗಿಯೆ ಕಿಱ್ತು ಪಂದಿಯು ।
ಪೆಡೆದಲೆಯೊಳ್ ಸಿಲ್ಕಿ ಪಲ್ಗಳೆಡಮೊಗದೊಳ್ ಕ ॥
ಪ್ಪಡವಂತೆ ಕೂಡಿ ಜೋಡಂ ।
ಪಡೆದುಱಿದುವು ವಿಶ್ವಕದ್ರುಗಳ್ ಕೆಲವೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ॥೧೪॥

ವ॥ ಅಂತು ಜವನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದಂತೆಯುಂ, ಮಾರಿ ಮಸಗಿ ಚಿಗುಳ್ದುಱಿದಂತೆಯುಂ, ಕಿಱುದೊಡೆ ಕೊಯ್ತುಪ್ಪೋಗೆ, '[3]ಕಡಿವಾಯ್' ಕಡಿವೋಗೆ, ಕೊರಲ್ ಬಳ್ಪೋಗೆ, ಮೋಱೆ ಮುಕ್ಕುಪ್ಪೋಗೆ, ಬಸವಱಿವ ಜವವಱಿವ ಬಾಯ್ಪಿಡುವ ದೆಸೆಗಿಡುವ ಬಿಱುತೋಡುವ ನೀರಂ ಬೇಡುವ ತಲ್ಲಣಿಸುವ ಮಲ್ಲಣಿಸುವ ಬಱಲ್ದು ಬೀಱ್ವ ತಡವಡಿಸುತ್ತೆಱ್ವ ಗೋವರ ಗೊಂದಣಮುಮ ನಂಜದಿರಿಮುಂಜದಿರಿಮೊಂದು ಮುಟ್ಟಿವಂದು ಪೀದಿವರಿದು ಕೆಂಗಲ್ಮಸಗಿ ಕೊಲ್ವ ಕೃತಾಂತನ ಕೋಣನಂತೆ ಕೆಳದರ್ ಕೊಲುತ್ತಮಿರ್ಪ, ॥೧೫॥

ಸೂಕರನಂ ಕಂಡಂ ಕಲಿ ।
ಮೂಕಪರಾಪನನೆ ಕಾಣ್ಬುಪ್ಪೋಲರ್ಜುನನು ॥
ಧ್ಭೀಕರನಂ ಕ್ರೋಧಾರುಣ ।
ಕೇಕರನಂ ಸಂಯುಗಾರ್ಜುನಂ ಕಟ್ಟಿದಿರೊಳ್ ॥ ॥೧೬॥

ವ॥ '[4]ಅಮು'ಕವ್ಕುಱರಡೆಯುಂ ಕೊಱೆಪಂತಿರ್ಪ ಪೆರ್ಬರ್ಯುಂ, ನಿಟ್ಟೆಲುವ ನಡ್ಡಗಚರ್ದಂತಪ್ಪ ದಾಪೆಗಳುಂ, ಪಲವುಂ ಪೆಣಂಗಳ ನಡಸಿ ಕೊಂಡ ದರ್ಂತ ಪ್ಪಣಲ್ಗಳುಂ, ಪೊಡವಿಯುಂ ಪೊಡೆದು '[5]ಕೊಲಲ್'ತ್ತಿದ ಮಾರಿಯ ಮಿಱ್ತುವಿನ

ಪಾ— 1 ಱುಕಿಡುತ್ತೆ. ಖ॥ 2 ಜ್ಯೊಜತ; ಊ್ಯಜತ. ಖ। 3 ಕಟವಂ ಚ॥ 4 ಅಂತು. ಖ॥ 5 ಕೊಲಕ್ಕೆ. ಚ॥

ಕಯ್ಯ ತಳಂಗಳಂತಿರ್ದ ಕಿವಿಗಳುಂ, ಕಱಿಯ ಪಿರಿಯ ಪಾವಂ ನುಣ್ಣನೆನುಂ
ಗಿ ಪಾಯ್ವುವಂತಿರ್ದ ಬಾಲಮುಂ, ಉಕ್ಕಿನ ಕಣಿಯೊಳ್ ಸೂಜಿಯೆ ನೆಗೆ
ದಂತಿರ್ದ ಮೆಯ್ಯ ರೋಮಮುಮುಗುರ್ವೆಸೆಯೆ ದಬ್ಬಣದಂತೆ '[1]ನಿಬ್ಬಣ'
ಮಾವ ಕೊಡಲ್ಗಳೊಳ್ ಕೊಂದ ಪೆಣಂಗಳಂ ಪ್ರೇತಮೆಯ್ದದೆ ಪಱೆಯುಂ ಪಿಡಿ
ದು ಪೆಡೆಯೊಳ್ತೂಂಕುವಂತೆಯುಂ, ಮೊಱೆವ ಪೆಣನನಡಿಸಿ ತಿನೆ ಕಡೆವಾ
ಯೊಳ್ ಸುಱಿವ ನೊರೆನೆತ್ತರಿಂದುಡಿದು ಪೊಱಮಡುವ ಕೋಡೆಲ್ವುಗಳಂ
ತಿಟ್ಟನೆ ತಿರಿವ ಕೋರ್ದಾಡೆಗಳಂ ಕೈದುವೆರಸು ಮಾನಸರಂ ಮೆಲ್ವಲ್ಲಿ ಬಾ
ಯೊಳ್ ಸೋರ್ವ ಬಳ್ಳಗರುಳನಲ್ಲೊಗುವಲಗಿನುಡಿಗಳಂ ನಾಳಂಬೆರಸು ನೆ
ಯ್ದಿಲಂ ಮೆಲ್ವ ಮದಕರಿಯಂತೆಯುಂ, ಕಿಚ್ಚಿನ ಗೊಂಟಮಂ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ
ದಡಿಗವೆಣವ ನಟ್ಟೆರ್ದೆ*ಯೊಳ್ ನಟ್ಟ ಕಾಲಿಂ ತಾಂ ತಿಂಬ ಜಗಮಂ ತವೆ ತಿಂ
ದಪ್ಪೆಂದು ಕಾಲಂ [2]ಮುಳಿಸು[2] ಕೋಣನಂ ಕೋಳದೊಳಿಕ್ಕಿದಂತೆಯುಂ,
ಗಂಟಲೊಳ್ ದೊಡ್ಡವೆಣನಡ್ಡಂ ಸಿಲ್ಕೆ ಮೆಲ್ಕಂ ಮಗುಚ್ಚುವುದುಂ ನೆತ್ತರುಂ
ನೆಣನುಂ ಕರುಳುಂ ಕಬ್ಬಸಮುಮೊಲ್ವುಮುಡಗುಮೊಡಗಲಸಿ ಸುರಿದು ಮುಂ
ದೆ ಕುಪ್ಪಿಸಿ ಕುಪ್ಪೆಯಾಗಿ ಮಾನಸರಂ [3]ತೆಗಿಸಿ[3] ರಕ್ಕಸರ ಮುಂದೆ ರಾಸಿಗೆ
ಯ್ದಂತೆಯುಮಾಸುರಮಾಗಿ ಕೇಸರಂಗೆಯ್ದು ಕಿವಿಗೆಯ್ದಿದ ರಣ[4]ಧೀರ[4]ನ
ಧನುರ್ಗುಣಧ್ವನಿಗೆ ಕಂಗನೆ ಕನಲ್ದು ಕಿಡಿಕಿಡಿವೋಗಿ ಕಿಡಿಯುಂ ಕಾಱುವಂತೆ
ದಾಡೆಗುಟ್ಟಿ ಸ್ರುಟ್ಟಿದ ಕೇಡದಿಂ ಮೊಗದ ಕೂಂಗಲ್ ಕವ್ವುಱುನಾಱಿ ಕೇಱಿ ಬ
ಪರಿಬಲಪ್ರಳಯಕಾಲನ ಗಾಳಿಗೇವೆಯ್ಸಿ ಬಾಯ್ದುಟ್ಟ '[5]ಬೆಳ್ಪನೆ' ಬಿಟ್ಟು ದಿ
ಟ್ಟಿಯನಟ್ಟಿ ಮೂಗಂ ತೂಗಿ ಮೊಗಮನೆತ್ತಿ ಮೆಯ್ಯಂ ನಿಮಿರ್ದ ಅದಿರದಿ
ದಿರೇಱುವೆಕ್ಕಲಸಂದಿಯುಂ ಕಂಡು ಕಿಟಕಾಪ್ರವೇಯುಸಾಪಣಂ ॥ ೧೭ ॥

ಭೂ ಕಂಪಂಗೊಳ್ವಿಸಿಗಮುಹಿಯುಂ "[6]ಸ್ಪತ್ತಿನಿಂ[6] ತೋಡಿಕೊಳ್ವಂ ।
ತಾಕ್ಷ್ಯಂಗೆಯ್ದುರದೆ ದೆಱೆಯಿಂ ನಾಱಿಯೊಳ್ ಪ್ರೇಯ್ದು ಲೋಕ ॥
ಪ್ರಾಕಾರಾಂಕಂ ಪಲಸಿನೆಲೆಯಂ ಪ್ರೋಲ್ವ ಖಾತಾಸ್ತ್ರವಂ '[7]ಕಾ' ।
ಯ್ದಾ ಕರ್ಣಾಂ[8]ತಂ ಮಲರೆ[8] ತೆಗೆದಾ ಕ್ರೋಡನಂ ಕೊಂಡದೆಚ್ಚಂ ॥ ೧೮ ॥

ಪಾ— 1 ನಿಬ್ಬರ. ಚ॥ 2 ಮುನಿದು ಕ॥ 3 ತೆಗಪಿ ಕ॥ 4 ಧರ. ಕ॥
5 ಬೆಳ್ಪನೆ ಚ॥ 6 ಕೊತ್ತಿನಿಂ. ಖ॥ 7 ಕ. ಖ॥ 8 ತಕ್ಕಲರೆ. ಖ॥

ವ॥ ಅಂತಿಸುವ್ವದುಂ,

ನೊಸಲಂ ಕೋಲ್ ತಾಗೆ ಕೋಲಂ ತಿರಿದುದು ಪೆಱಗಣ್ಗುರ್ಚಿ ಬಾಣಂ
ಪರಾಹಂ। ಮುಸುಕಂಗುಂದಿತ್ತು ತನ್ನೀರ್ವೆಸನನೆಸಕದಿಂ ತೀರ್ಚಿ ಬಪ್ಪಂತೆ
ಬಂದೆ॥ ಯ್ಸೆ ಸರಲ್ತ್ತ್ಸೂಕರಂ ಸುಕರ್ಗೆಱಿದುದು ಪ್ರೌಢವೃತ್ಯಂತೆ ತತ್ಪ್ರಾಗ
ಪಂಕೇ। ಜಸಮಿಾಪಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಂಡಂ ಕೆಸೆಯೆ ಕೆಸೆಯುತುಂ ಪಂದಿ ಬೆನ್ನಿ
ತ್ತುದಾಗಳ್॥ ॥೧೯॥

ವ॥ ಅಂತು ಪೊಕ್ಕ 'ಪಿಂದುಂ'[1] ಪೊಱಮಟ್ಟ ಮುಂದುಂ ಪೆಡಂಗಾಲೊಳಡಂ
ಗಿದ ಬಾಲಮುಂ, ಬಟ್ಟಿತ್ತಾದ ಬರಿಯುಮೊಳಪೊಕ್ಕೀರಳ್ಕೆಯುಂ, ಬಿಗಿದ 'ಬೆ
ನ್ನ ಬೀವುಂ,'[2] ತೆಗೆದ ಬಸಿಱುಂ, 'ತಿರುಪಿದ'[3] ಕಿವಿಯುಂ, ಜಂತ್ರದ ಪಂದಿಯ
ಬಾಯಂತೆ ಬೆಟ್ಟಿಟಿಲ್ವ ಬಾಯುಂ ಬೆರಸು ನಾಲ್ಕುಂ ತಳಮುಂ ತೋಱುತ್ತುಂ
'ತಲ್ಲಣಿಸಿ'[4] ಪಾಯ್ದು ಪೋಪ ಪೊಳ್ಳೆಮಂದಿಯುಂ ಕಂಡು ಮುಂದೆ ಬಿರ್ದ
ಬಾಣಮುಂ ಬಾಗಿಕೊಂಡು ಮೃಣ್ಮಂ ತಿಮಿದು ಕಳೆದು ಕೆಳೆಯನಂ ಕೂಡಿ
ಕೊಂಡು ರಕ್ಕಸನಂ ಬೆಂಗೊಳ್ವ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂತಪಂ ಬೆಂಗೊಂಡು ಬೞಿಯ
ನುೞಿಯದೆ ಪರಿಯೆ ಕೆಯ್ವೋಲನುಮಂ 'ಬೆಯ್ವೋ'[5]ಲನುಮಂ ಕಱುಂಬುಮನಿ
ಱುಂಬುಮಂ ತಾಗುಮಂ ಬಾಗುಮಂ ಪಳ್ಳಮುಮಂ ಕೊಳ್ಳಮುಮಂ ನೆಳಱು
ಮಂ ಕಳಱುಮನೆಱುಗಲುಮಂ ಗಿಡುನುಱುಗಲುಮಂ ದರಿಯುಮಂ ಕುಮ್ಮ
ರಿಯುಮಂ ಮೊರಡುಮಂ ಕೊರಡುಮಂ ನುೞಯುಮಂ ಕುೞಯುಮಂ ಮೊ
ೞೆಯುಮಂ ನಾನಲುಮಂ ಬಾನಲುಮಂ ಸಡಿಂಬಮನಿಡಿಂಬಮಂ ಪರಲುಮಂ
ಪುರಿವರಲುಮಂ ಕಿಸುಗಾಡುಮಂ ನೆಗ್ಗಿಲ್ಗಾಡುಮಂ ಸಿಡುವ್ರಲ್ಲುಮಂ ಮಣಲು
ಮಂ ಮಣ್ಮಣಲುಮಂ ತರಿವಣಲುಮಂ ಗುಗ್ಗರಿಗಲ್ಲುಮಂ ಗುಂಡುಗಲ್ಲುಮಂ
ಮುಳ್ಮರಗಾಡುಮಂ ಪೆರ್ಮರಗಾಡುಮಂ ಬೆಟ್ಟಮಂ ಘಟ್ಟಮುಂ ಬಿದಿರು
ಮಂ ಒದಿರುಮಂ ಬೆತ್ತಮುಮಂ ಮುತ್ತಮುಮಂ ಬಳ್ಳಿಯುಮಂ ಕಳ್ಳಿ
ಯುಮಂ ಕಳಿದು ಪೋಗಿ, ॥೨೦॥

ಪಾ— 1 ಪಿಂಡು. ಚ॥ 2 ಬೆಂಬಿವುಂ. ಕ॥ 3 ಕಱಿಪದ. ಕ॥ ಕಱುಪಿದ. ಚ॥
4 ಸರಳಿಸಿ. ಚ॥ 5 ಬೆಳ್ವಲ ಖ॥ ಜ॥

ಸಾಟೋಪಭೂಪಚಾಪ |
ಜ್ಯಾಟಂಕಾರಕ್ಕೆ ಸುಗಿದು ಸಮದೇಭಕರೋ ||
ನ್ಮೋಟಿತಮಹೀಜಮುಂ ವಿಂ |
ಧ್ಯಾಟವಿಯುಂ ಪೊಕ್ಕುದಾಮಹೋಗ್ರವರಾಹಂ || ||೨೧||

ವ|| ಅಂತು ಪೊಕ್ಕು ಸೂಜೆ ಸಲ್ಲದ ಪೆರ್ಮರಂಗಳೊಳಗೆ 'ಮುದುಕಿ' ಮಾಯುವಾಗಿ ಪೋಪುದುಂ ನಿಂದು ಪರಿಭಾವಿಸಿ ಪಿರಿಯ ಮರದ ನೆೞಲ್ಗೆ ಸಾರ್ದು ಬಿಲ್ಲನೂಱಿ ಕೊಪ್ಪಿನೊಳ್ ಕೈಯಂ ಸಾರ್ಚಿ ನಟ್ಟದಿಟ್ಟಿಯಿಂ ಜಾನಿಸಿ ಬಿಲ್ಲುಂ ಬೆಱಗುವಾಗಿ ತನ್ನನುಚಿತಾವೇಗಕ್ಕಮಯಥಾಯಥೋದ್ವೇಗಕ್ಕಂ ಮನದೊಳ್ ನಕ್ಕು ಕುರುಳ ಸುರ್ಳಿಂ ಪುರ್ಳಿಂಗಿಱುವ ಬೆಮರ ಬರಿವ್ರೊನಲಂ ಸುಟ್ಟುಂಬೆರಲಿಂ ತೊಡೆದೀಡಾಡುತ್ತುಂ ತನ್ನ ಬರವಂ ನೋಡುತ್ತುಂ ನಾಡೆಯುಂ ಬೞಲ್ದು ಜೋಲ್ದು ಜಾನಿಸುತಿರ್ದ ರೂಪಕಂದರ್ಪದೇವನಂ ಮಕರಂದನೆಯ್ದೆವಂದು ಕೆಲದೊಳ್ ನಿಂದು ತಿಱಿದು ತಂದ ತಳಿರಿಂ ಬೀಸಿ ಮುಗುಳ್ನಗೆಯುಂ ಮೊಗಕ್ಕೆ ಸೂಸಿ ಮೆಲ್ಲನಿಂತೆಂದಂ:— ||೨೨||

ಇಂ ಧ್ಯಾನಿಸಲೇಂ ಕೃತನಯ |
ನಾಂಧ್ಯಮನರುಣಾಶ್ಮರಶ್ಮಿಸೂತಪ್ರಾಂತ ||
ಸ್ಸಂಧ್ಯಮನವಲೋಕಿಪಪೀ |
ವಿಂಧ್ಯಮನಿದನುೞಿದು ಬಿನದಮಾವುದುಮುಂಟೇ || ||೨೩||

ನಡುವಗಲಾದುದು ನೀಂ ನೀ |
ರಡಿಸಿದೆಯುದಕಾಶ್ರಯಂಗಳಂ ಕಾಣ್ಬನ್ನಂ ||
ನಡೆವಮೆನುತ್ತಲ್ಲಿಂದಂ |
ನಡೆದರ್ ಬಿಂಮೊಂಬ ಬಿಂಜಡಡವಿಯೊಳವರ್ಗಳ್ || ||೨೪||

ಅಲ್ಲಿ ಮರವಾಯ್ದು ಕೊರ್ಬಿದ |
ಪ್ಪಲ್ಲಿಂ ಪೆರ್ಮರನನಡರ್ದು ಪರ್ಬಿದ ನಾನಾ ||
ವಲ್ಲಿಗಳಿಂ ಕಟ್ಟಲೆ ತನ |
ಗಲ್ಲದೆ ಮಾರ್ಮಲೆವುದಿಂದುಗಂ ದಿನಪತಿಗಂ || ||೨೫||

ಪಾ— 1 ಮುದುಗಿ, ಪುದಿಗ. ಖ||; ಮದಕಿ ಚ||

ಎಲವದ ಬೇಲ ಚೆನ್ನಗೆಯ ಪೊನ್ನೆಯ ಕವ್ಕುರದಾರ ಕೇರ ನೇ ।
ೞಲ ಸಿರಿತಾೞೆಯಿಂಗುೞದ ನೆಲ್ಲಿಯ ನೀವದ ಸೋಲೆಯಾಲದಿಂ ॥
'ಚೆಲ'¹ಕರಿಬೇವಿನಂಬಱೆಯ ತಾಱೆಯ ತಂಡಸಿನಾಸಿನಾನೆಬೊ ।
ಬ್ಬುಲಿಯುರನೇಱಿಲಂಕೊಲೆಯ ಸೆಳ್ಳ ತರೂಳದ ಪಾರಿವಾಳದಾ ॥

ತವಕಿನ ತಾೞ ತೆಂಗಿನ ತಳಂಕಿನ ತುಂಬುರ ಚಿಲ್ಲ ಬೆಲ್ಲವ ।
ತ್ತದ ಬಿಳಿಯತ್ತಿಯಿಪ್ಪೆಯ ಮರಂಗಳ ಕೊಂಬುಗಳಂಬರಂಬರಂ ॥
ಪುದಿದು ಪೊದೞ್ದು ಸುರ್ಬಿಡರೆ ಪರ್ಬಿರೆ ಕಾರಿರುಳೋಳಿಕೊಂಬುಗೊಂ ।
ಡುದೆನೆ ಕಱಂಗಿ ಕತ್ತಲಿಸುತಿರ್ದುದು ಕಾನನವೆತ್ತ ನೋೞ್ಪೊಡಂ ॥

ವ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಘನನೀಮೀಳತ್ತಮಾಳದ್ಯುತಿನಳಿನತತಿಯಿಂ ನೀಳಶೈಳಾಂಬುದಶ್ರೀ ।
ಮಳಸಂಕೀರ್ಣಾಂಶುವಿಂ ಲುಬ್ಧಕಬಳಶಬರೀಕೇಶಕೃಷ್ಣಪ್ರಭಾಸಂ ॥
ಕುಳದಿಂ ಭಲ್ಲೂಕಕಾಳೋರಗಕುಳಕಳಿತೋನ್ಮೇಷಕಲ್ಮಾಷಮಾಷಾ ।
ವಿಳಕಾಂತಿವ್ರಾತದಿಂ ನೂರ್ಮಡಿಸಿದುದು ವನಾಗಾರಘೋರಾಂಧಕಾರಂ ॥

ಬಿಟ್ಟ ಕೆಲದಿಂದಮೋ ಬೂ ।
ತಟ್ಟದುದೆನೆ ದಿನಕರಂಗೆ ತತ್ಕಾನನದೊಳ್ ॥
ಮುಟ್ಟದುದಜಗರಮುಖದಿಂ ।
ಪುಟ್ಟದ ವಿಷವಹ್ನಿಯುಗುಬ್ಬೆ ಕರ್ಬೊಗೆ ಮುಗಿಲಂ ॥ ॥೨೯॥

ತಲೆಮಣಿಯ ಫಣಿಗಳುಂ ಸುಲಿ ।
ಮೊಲದಡಗಂ ಪೊತ್ತ ಬೇಡರುಂ ಮರಗಳ ಕ ॥
ಟ್ಟಲೆ ತಲೆಸುಟ್ಟಡಿದಿರೆ ಮುಂ ।
ದಲೆಯೊಳ್ ಸೊಡರಿಟ್ಟು ನಾಸೆವ ತೆಱದಿಂ ನಡೆದರ್ ॥ ॥೩೦॥

ಪುದಿದಡವಿಯ ಕಟ್ಟಲೆ ಸೂ ।
ಲದೊಳಕ್ಕಿದೊ'ಡಿಱಿದು ಸೋರ್ವ'² ತಿಂಗಳ ಪೆಣದಂ ॥

ಪಾ— 1 ಚೆಲ. ಚ॥ 2 ಳಡೆದು (ಡಿಳಿದು) ಸಾರ್ದ. ಖ॥; ಡಗಿದು ತಿಂದ. ಗ॥

ದದಿನಿರ್ದುದು 'ವಿರ' ಕೆಳಗು ।
ಕಿಱಿದ ನೆಯ್ದಿಲಂ ಚೇನ ಸ್ರಷ್ಟಿ ಪೆರ್ಮರಗಾಪೊಳ್ ॥ ॥೩೧॥

ಎನಿತದು ಕಟ್ತಲಿಸಿದೊಡಂ ।
ವನೇಚರರ್ ಸುಱಿವರಡರೆ ಪೊಳೆಗಡಗದ ಮಿಂ ॥
ಚಿನ ಗೊಂಚಲಂತೆ ಮಿಂಚುವ ।
ವನಚರಿಯುರ ಬಿಳಿಯ ಕಣ್ಣ ಬೆಳಗಿಂ ಬನದೊಳ್ ॥ ॥೩೨॥

ನಳೆನಳಿಸಿ ಸುಱಿಬೆ ಬರುತಿ ।
ಪೆರ್ಗಳವರಗಳ ಕೊಂಬುಗೊಂಡು ಮುಱಿಯದ ತೆಱದಿಂ ॥
ತಳೆದೆತ್ತುವಂತೆ ಬಾನಂ ।
ತಳರಿಂ ಮೋದಿದುವು ಮುಗಿಲನಲ್ಲಿಯ ಮರಗಳ್ ॥ ॥೩೩॥

ಮುಗಿಲಂ ಮರಗಳ ತುದಿಗೋ ।
ಡುಗಳೊಳ್ ದಳ್ಳಱಿದೊಡುದಿರ್ದ ಕೆದಱಿದ ಕಿಱುದಾ ॥
ರೆಗಳೆನಿಪುವು ಕಾನನದೊಳ್ ।
ಗೊಗುಮಿಗೆ ಪರೆದಿರ್ದ ಪಿಱಿಯ ನೆಲ್ಲಿಯ ಕಾಯ್ಗಳ್ ॥ ॥೩೪॥

ಹರಿಜೃಂಭಾಭಾತ್ಕೃತಂ ಫೇರವಪಟುಪ್ಸೃತನಾಥೂತ್ಕೃತಂ ಚರತ್ಸೂ ।
ಕರಸೇನಾಸೂತ್ಕೃತಂ ಕೌಶಿಕಘಟಿತಪ್ರಟೋಘೂತ್ಕೃತಂ ಚಂಡಶಾಖಾ ॥
ಚರಚೀರೀಚಿಲ್ಲಿಭಿಲ್ಲೀಚಮರಮೃಗಚಮೂಚೀತ್ಕೃತಂ ಪೆರ್ಚೆನಿಚ್ಚಂ । ಪಿರಿ
ದೊಂದಾಕಂಪಮಂಕಾಡೊಡೆಯನೆ*ರ್ದೆಗಮಾಕಾಡು ಮಾಡುತ್ತುಮಿರ್ಕುಂ ॥

ಶರಭದ್ವೀಪಿದ್ವಿಪೇಹಾಮೃಗಮಹಿಷನ್ಯಕಕ್ರೋಡಖಳ್ಗಾಖುಭುಕ್ಸಂ ।
ಬರಗೋಳಾಂಗೂಳಗೌಧೇಯಕಕಳಕಳಿತಂ ಕೋಕಕೋಯಷ್ಟಿಗರ್ವಾ ॥
[1]ತರಟವ್ಯಾಸಾ[2]ಟಕಂ ಕುಕ್ಕುರಕುರರರದನ್ಸ್ವಾಪದಂಶಾಹಿಕಾತಿ ।
ತ್ತಿರಿಕೇಕೀಭಾಷನಾದಂ ಬಕಬಕಕೃತಕೋಳಾಹಳಂ ತದ್ವನಾಂತಂ ॥

ಹರಿಜೃಂಭಾರವಭೀತಕುಂಭಿಕಳಭಂ ಶ್ಯೈನಶ್ವಮಂತಂಕಿತಿ !
ತ್ತಿರಿಕಾರಕ್ಷಪರೂಕ್ಷಗಂಧಗಹನಾಪಕ್ರಾಂತಭಲ್ಲೂಕಭೀ ॥

ಪಾ — 1 ದುರ್ಬಿಯ. ಬ॥ 2 ತರಟೌವ್ರಾಹಾ ಚ॥

ಕರಟವೀರ್ಯಕರವಕ್ತ್ರಮುಕ್ತವಿಷವಹ್ನ್ಯುದ್ಧಾನುಭೀಮಾವೃತೋ |
ದರತ್ರಿಮಾರ್ಗ್ಬಿಲಸರ್ಗತೋಂದುರದರಗ್ರಾಸಾರ್ಜಿಮಾರ್ಜಾರಕಂ || ||೩೭||

ವಿಕಿರಾಕೀರ್ಣವರಾಹವಂತದಳಿತವ್ಯಾಘ್ರಾಂಗಕಂ ವ್ಯಗ್ರಜಂ |
ಬುಕಭಗ್ನದ್ವಿರದಾಂಘ್ರಿರುಗ್ಣವಿಗಳತ್ತಾರಾಗ್ರಕಾಳೇವರಂ ||
ವೃಕವೃಂದಾವೃತಸಿಂಹಸಂಹತಿಕಿರತ್ಕ್ರೀನ್ನಾಮಿಷಾಲಭ್ಯಾಲು |
ಬ್ಧಕಕಾಳೇಯಕುಳಾಕುಳಕ್ವಣಿತಸಂತ್ರಸ್ತೈಣಿಕಂ ತದ್ವನಂ || ||೩೮||

ಗಿರಿಘಾತದ್ವಿಪದಂತಭಂಗವಿಶದಂ ಶಾರ್ದೂಲಸಂದಷ್ಟಶಂ |
ಬರರಕ್ತಾಹಿತಲೋಹಿತಂ ರುರುಗಳಗೃದ್ಧಾಹಿತೋಚ್ಛ್ವಮರ್ಮಮು ||
ಮರ್ರಕಾಳಾಹಿಕಳೇವರಾವಿಳಮನೇಕಶ್ವಾಪದಾನೀಕನಿ |
ಷ್ಠುರತುಂಡತ್ರುಟಿತಾವಕೀರ್ಣದರವೃತ್ತಾ ಕಾನನಂ ಕಾನನಂ || ||೩೯||

ವ|| ಅಂತು ಭೀತಿಯ ವಿಭೂತಿಭವನಮುಮಪಾಯದುಪಾಯಾಸ್ಪದಮು ಮೆನಿಸಿ ಪೊಲಗಿಟ್ಟು ಪೊಕ್ಕು ಭೂತಕೋಟಿಗಂ ಭಯಜ್ವರಮನಾಗಿಸುವ ಮನೋಹರತೆಗೆ ಬಂಜೆಯಾದ ಬಿಂಜಡವಿಯೊಳಗನೆ ಕಾಳಿಂದಿಯ ಮಡು ವಿನೊಳ್ ಮುಳುಗಿ ಪೋಪಂತೆಯುಂ ತಮಿಸ್ರಗುಹೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಪೋಪಂತೆ ಯುಂ ಕಾಡಿಗೆಯ ಬೆಟ್ಟಮಂ ಬಗಿದು ಪೋಪಂತೆಯುಮೆತ್ತಾನುಂ ಪಿರಿದಂತ ರಮಂ ಪಾಯ್ದು ಪೋಗಿ, ||೪೦||

ಸುಡುವಡಗಿಂ ಕರಂ ಪೊಗೆವ ಪರ್ಬುವ ಕೊರ್ಬಿಗೆ ಪಕ್ಕಮಪ್ಪ ಪೆ |
ರ್ಬಡೆತವ ನಾತನಾನೆಗಳ ಬಲ್ವೆಣನಂ ಬಗುಳುತ್ತೆ ಮುತ್ತಿ ಕೀ ||
ವಡುತೆ ತಗುಳ್ವನಂ ತೆಗೆವ ನಾಯ್ಗಳಗುರ್ವಿಸುತಿರ್ಪ ತೋರ್ಪ ಪೇ |
ರಡವಿಯ ಬೇಡ ವಳ್ಳಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತುಂ ನಡೆದಂ ನರಾಧಿಪಂ || ||೪೧||

ಉಗುಳಿಪ ಮೂಗಂ ಮುಚ್ಚಿಪ |
ಮೊಗಮುಂ ಮೂಡಿರಿಕನಾಗಿಪ್ರದ್ಗಾರಸನಾ ||
ಪಗಮೊಗೆಯಿಪ ಬೇಡರ ಪ |
ಳ್ಳಿಗಳಂ ಪತ್ತಿ ಪಾಯ್ದು ಪೋಗೆ ಕಿಱಿದಂತರಮಂ || ||೪೨||

ತೊಡೆ ಮುಗುಳ್ದುದು ತೋಳ್ ನೆಡೆದುದು |
ಪೆಡದಲೆ ಸುರ್ಕಿದುದು ಕೈಗೆ ಕೆಂಪಿಳಿದುದು ಪಿಂ ||

ನಡು ತಪೆನಂತಾದುದು ಮ ।
ಲ್ಲಡಿ ಚಳತುದು ಪೋಪ ವಿಪುಳವಿದ್ಯಾಧರನಾ ॥ ॥೪೩॥

ಮೊನೆವರಲೊತ್ತೆ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳಂ ಬಿಸಿಲ್ವೆ ಬಲ್ದ ಮುಯ್ಯ ಬಿ ।
ಟ್ಟನೆ ಬಿಱುಗಾಳಿ ಬೀಸುತಿರೆ ಮೆಲ್ದುಟಿ ನಿಷ್ಠುರನಾಗೆ ಗಂಟಲು ॥
ಳ್ಳನಿತುವರಂ ತೆರಳ್ದೊಣಗೆ ನಾಲಗೆ ನಿಬ್ಬರನಾಗೆ ಕಣ್ಗೊಚರ ।
ಕನಲದೆ ನಂದೆಸ್ರೈಯ್ದೆ ತೆಱನಾಗೆ ತೃಷಾತುರನಾದನಾನೃಪಂ ॥ ॥೪೪॥

ತೇಜಕ್ಕೆನ್ನೊಳ್ ಸೆಣಸುವ ।
ನೀ ಜನಪತಿಯೆಂದು ಕಾಯ್ದು ತೆಱಪಳೆರ್ದಂ ನೀ ॥
ರೇಜಸಖಂ ಕಾಯ್ದ ಕದಿ ।
ಸೂರ್ಜಿಗಳಿಂದೊತ್ತಿ ನೆತ್ತಿಯಂ ಕುತ್ತುವವೋಲ್ ॥ ॥೪೫॥

ಕಡುವಿಸಿಲಳೆರ್ವುತಿರೆ ಕೆಂ ।
ಪಡರ್ದು ಮೊಗಮಿರ್ದ ಸಾವರ್ವೋಲ್ ಕೊರಲೆಡೆಯಂ[1] ॥
ದೆಸೆಯುಡುಗದೆ ಬೆಸುವರ್ನಿಗಳ್ ।
ಬಿಸೆ ಬಱಬಱ ಬತ್ತಿ ಪತ್ತು ಬಾಯ್ದೆಱೆ ನೃಪನಾ ॥ ॥೪೬॥

ಕುಸಿಯುತ್ತುಂ ಕುಂಟುತುಂ ನುಣ್ಕಲಿಲೊಳಡಿಗಳಂ ಪಾಸಿ ಮೆಟ್ಟುತ್ತುಮೆಂಟುಂ । ದೆಸೆಯಂ ರಕ್ತಾಲಸಾಪಾಂಗದಿನೆಳವಿ ಜಲೋದ್ದೇಶಮಂ ಭಾವಿಸುತ್ತುಂ ॥ ಬಿಸುಸುಯ್ಯಂ ಸುಯ್ಯುತುಂ ಪೆರ್ಮೆಳೆಗಳ ನೆೞಲಂ ಪೊರ್ದುತುಂ ಕುಳ್ಳಿರುತ್ತುಂ । ವಸುಧೇಶಂ ಕ್ಲೇಶದಿಂದಂ ನಡೆದನಡವಿಯೊಳ್ ದುಃಖಮೇಂ ಸೀಯನುಂಟೇ ॥ ॥೪೭॥

ನೆಪದಿಂ ನೀರ್ದಾಣಮಂ ಸೂಚಿಸುತಲೆಗೊಡೆಯಂ ಸಾಚುತ್ತುಂ ಸ್ವೇದಬಿಂದು । ಪ್ಲವಮಂ ಸೀಂಟುತ್ತೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದೆಡೆಯೊಳಡಸಿ ನೆಮಾರ್ಗುತುಂ ಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಪ । ಲ್ಲವಮಂ ಪಾಸುತ್ತೆ ತನ್ನಾಸಱನಱಿಯದೆ ಸಂತೈಸುತುಂ ಕೈಗುಡುತ್ತುಂ । ಪವನೀಶಂಗಾಸೆಯಾದಂ ಪ್ರಿಯಸಚಿವಸುತಂ ಭೃತ್ಯನಿಂತಾಗವೇಡಾ ॥ ॥೪೮॥

ಪಾ— 1 ಲಡಿಯಿಂ. ಚ॥

ಅಂತೞವಿಗೞದ ಪಿಪಾಸೆಯುಂ ಪಸಿಯುಮಸವುಯುಂಬಡೆದು ಮುನ್ನಂ ತನ್ನ ಮನಮನೞುರ್ಪ ನೊಂಕಿ ಕಳೆದು ಕಾಮಾನಳನೞುರ್ದುರ್ಪ ಕಳೆವಂ ತೞ್ಱರೆ ಬೞಿಬ್ಬಿಲ್ದಂ ಧೃತಿಯನನಳಂಬಿಸಿ ಬಿಸಿಲಂ ಬೆನ್ನೊಳಿಕ್ಕಿ ನೀರ್ಗೆ ಬಿಲನಱಿಸಿ ಗುಗ್ಗರಿಗಲ್ಲ ವರಿಸರಲ ತರಿವೊರಬಿನ ಸುಚ್ಚುವಣಲ ನೀರಱಿದು ಪರಿದು ದಿಂಟೆಯ ದರಿಯು ಕುಳಿಯು ಕುತ್ತುಱ ಕುಱಿವಳ್ಳನುಂ ಕಂಡವಱ ಬೞಿವಿಡಿದು ಬೆಳೆದ ಬಳ್ಳಿಯ ಪಸಿಯ ಪುಲ್ಲ ಪ್ರಾಲಿಯ ನಾನಲನಱಿದು ನಡೆವಾಗಳೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ॥೪೯॥

ಮಿಱುಗುವ ಬೆಳತಿಗೆಗಣ್ಬೊಣ ।
ರೊಪ್ಪತೆಯ ಜಲದೊಳಗೆ ಪೊಳೆಯೆ ನೀರ್ಗುಡಿವುದುಮಂ ॥
ಮಱಿದೆಳಮೀನ್ಗಳ್ ತ್ತ್ರೀಂ ।
ಕಿಱುವೇಡಿತಿ ತುಡುಕಿ ಶಬರನಂ ನಗಿಸಿದಳೋ ॥ ॥೫೦॥

ಅದಂ ಕಂಡವನಿಪಾಳನಿನಳುವಿಾಜಳವುಂ ದೃಶ್ಯಮಲ್ಲದೆ ಪರಿಸ್ಪೃಶ್ಯಮಲ್ಲೆಂದಲ್ಲಿಂ ತಳೆದುರ್ಪ ನಡೆಯೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ॥೫೧॥

ಮೊಗದೊಳ್ ಕಣ್ ಪೊಳೆಯುತ್ತಿರೆ ।
ಬಗರಗೆಯೊಳ್ ಪೊಳೆವ ಮೀನ್ಗಳಂ ಕಂಡರಸಂ ॥
ಮೊಗೆವ್ರೊಡೆ ನೀರ್ನೆಱೆಯುವೆನು ।
ತ್ತಗಲ್ದನಲ್ಲಿಂದೆ ಕರುಣಮಾಱಿಸೆ ತೃಷೆಯಂ ॥
ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್, ॥೫೨॥

ಸುೞಿಸುೞಿವ ನೀರನಿಲ್ಲಿಂ ।
ದೊಱೆದಂಬೊಕ್ಕತದಿನುರ್ಕಿದುಗುಳ್ಗಳ್ ನೊರೆಯಂ ॥
ಪಱಿದಿಕ್ಕಿದಂತೆ ತುಱುಗಿ ।
ದೊರ್ಱತೆಯನಿದು ಕರಡಿ ಕುಡಿವ ತೆಱನೆಂದಱಿದಂ ॥
ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್, ॥೫೩॥

ಪುಲಿ ನೀರುಣುತಿರೆ ಪಾಯ್ದು ।
ಕ್ಕಲವಂದಿ ತದೀಯವಿಪ್ರುಳಗಳವಿಗಳೆದಸ್ರ ॥

ಗ್ಜಲದಿಂ ಬಗರಗೆ ತೀವಿದೊ ।
ಡೆ ಲವಲಿಕೆಯಿನೂಡಿ ಪೋದುದೆಂದಱಿದರಸಂ ॥ ॥೫೪॥

ವ॥ ಅಂತು ಪೋಪಿನಮೊಂದೆಡೆಯೊಳೆಡಿವ ಮಬಿಲೇಱಿಗೊಂಡು ಬಳಸಿ ತಿಳಿದಳ್ಳುಱತೆಯೊಳ್ ॥೫೫॥

ನಿಮಿರ್ದ ಕೊರಲ್ ಮರಲ್ದು ಮಡಿಮೂಱಿವ ಮುಂದಣ ಕಾಲ್ಗಳಿರ್ದ ಪ।
ಕ್ಷಿಮತನು ಜೋಲ್ದರಂ ಪೆಱಗನಪ್ಪಿದ ಕೊಂಬುಗಳಾಲಿಸುತ್ತೆ ವಿ ॥
ಭ್ರಮಿಸುವ ಕರ್ಣಮುಳ್ಕುಗುಳ್ದ ಕಣ್ ಮಿಡುಕೋಡುವ ಕಂಠನಾಳಮಂ ।
ದನುರ್ದಿರೆ ನೀರನುಂಬೆರಲೆಯುಂ ಬರಲೊಲ್ಲದೆ ನೋಡಿದಂ ನೃಪಂ ॥೫೬॥

ವ॥ ಅದಂ ಕೆಲಕಿಕ್ಕಿ ಪೋಗೆ ಮುಂದೊಂದು ಮನ್ಕುರದವ್ರೊಲ್‌ಬಿಗಿದ ಬಗರಗೆಯೊಳ್ ॥೫೭॥

ಕಡುಬಡವಾಗಿ ಮುಂಬಯಕೆಯಿಂ ಬಿಸಿಲತ್ವೆ ಕರಂ ಬಟಿಲ್ದು ಮೆ । ಲ್ಗ
ಡುಕೆಗೊಳಲ್ಕಮೊಲ್ಲದಿರೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ತಂದು ಪೊದಟ್ದಿ ಪೀಲಿಯಂ ॥ ಪಿಡಿದು
ಮೊಗಕ್ಕೆ ನೀಡಿ ಕೊರಲಂ ತಿಳನೀರ್ಗಳನೀಂಟಿ ಕೊಂಡು ಬಾ । ಯ್ಬಿಡು
ವ ಮಯೂರಿಗೇಂ ಮುಱಿದು ನೀಡುತುಮಿರ್ದುದೆ ಸೋಗೆ ಬೇಗದಿಂ ॥

ವ॥ ಅದಂ ನೋಡುತ್ತುಂ ನಡೆಯೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್

ಕುಡಿದು ಚಳಲ್ಜಳಲ್ಗರೆಯೆ ನಾಲಗೆಯಂ ಮಿಗೆ ನೀಡಿ ನೀರನೋ ।
ಗಡಿಸಿ ಮರಲ್ದು ನಕ್ಕಿ ತುಟಿಯಂ ಕಡೆವಾಯ್ಗಳನಗ್ರಪಾದದಿಂ ॥
ತೊಡೆದು ತಡುಂಬಿ ತಾತೊಡಬಗೆತ್ತುವ ಮೂಗುಳಿಸುತ್ತೆ ಬಿಟ್ಟ ಕ।
ಣ್ಜೊಡಗಳನಿಕ್ಕಿಲಕ್ಕಲಿಸಿ ಪೋಪ ತರಕ್ಷುವನದ್ಭುತಕ್ಷುಮಂ ॥ ॥೫೯॥

ವ॥ ಅದಂ ಪಿಂತಿಕ್ಕಿಯಾಪಳ್ಳದೊಳೊಳ್ಳನೀರನೆಲ್ಲಿಯುಂ ಪಡೆಯದೆ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಬಟ್ಟೆಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಪೋಗಲಾರದಸಕೆಳದ ಪಿಪಾಸೆಯಿಂ ಬಸವಳಿವ ಮಾನನಮದನನಂ ಮಕರಂದಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೆಳೆಯ ನೆೞಲ್ಗೆ ತಂದು ನೆಮ್ಮಿಸಿ ಕೊಂಡು ನಿರ್ಮಾನುಷಮಪ್ಪ ಕಾನನದೊಳ್ಪಾನೀಯಮನರಸುವುಪಾಯಮಾವುದೆಂದು ಕಿಂಕರ್ತವ್ಯತಾಮೂಢಂ ದಿಗವಳೋಕನಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರೆ ತೊಟ್ಟನೆ ಕಟ್ಟದಿರೊಳ್ ॥ ॥೬೦॥

ತಿಗ್ಮಾಂಶುದ್ಯೋತಿಗಡ್ಡಂ ಮಱೆವಿಡಿದುಡಿದಂಭೋಜಮುಂ ಭ್ರಾಜಿವೇಣೀ
ಸ್ರಗ್ಭೃಗ್ನಾಳಿವ್ರಜಂ ಪೀಲಿಯ ಪೊಸವಳೆಯುಂ ಪೋಲೆ ಭೂಪಾಳಿಲೋಳ॥ದೃ
ಗ್ಮೀನಂ ತನ್ನ ಲಾವಣ್ಯದ ತಿಳಿಗಡಲೊಳ್ಸ್ಫುಟವಂದಾಡೆ ಬಂದಳ್ । ದಿಗ್ಭಿತ್ತಿ
ಳೋಪಾಂತದೊಳ್ ಪಜ್ಜಳಿಸಿ ಪರಪುತುಂ ಕಾಂತಿಯಂ ಕಾಂತೆಯೊರ್ಬಳ್ ॥

ಪದರಾಗಂ ಪಲ್ಲವಂ ಪೆರ್ಮೊಲೆಗೊಲೆ ನಳಿತೋಳ್ಕೊಂಬು ಕೇಶಂ ತ
ಮಾಳಂ । ವದನಂ ಪದ್ಮಾಕರಂ ಮೆಯ್ ಲತೆ ತೊಡೆ ಕದಳೀಸ್ತಂಭಮಾಗ
ಲ್ಕೆಮೆಯ್ವ ॥ ಚೆರ್ದ ಮಾರ್ಗ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದಂ ಬರಲಱಿಯದ ಭೂಲೋಕ
ಕಂದರ್ಪದೇವಂ । ಗಿದಿರ್ವ*ಪುರ್ದ್ಯಾನಲಕ್ಷ್ಮೀವಧುವಿವಳೆನೆ ತತ್ಕಾಂತೆ ಕ
ಣ್ಗೆ ಡ್ತಮಾದಳ್ ॥

ಆಕೆಯ ಲಾವಣ್ಯಾಮೃತ ।
ಸೇಕದೆ ತೃಷೆ ಮುಗ್ಗಿ ತಕರ್ಮಲ್ಲದೊಡಂತ ॥
ವ್ಯಾಕುಳಿತಚಿತ್ತನನವ ।
ಳೋಕಿಸುವನೆ ಸೋಲ್ತನಂತೆ ಮಾನವಮದನಂ ॥

ಅಲ್ಲಿಂ ಪೆಱಗೆ

ತಳದೆಳೆಗೆಂಪಿಂ ಪಳಿಕಿನ ।
ಕಳಶಂ ಕಿಸುಗಲ್ಲ ಕಳಶದಂತಿರೆ ತಳೆದು ॥
ತ್ಪಳದಳಧವಳವಿಳೋಚನೆ ।
ವಿಳಾಸದಿಂ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳಂಗನೆ ಬಂದಳ್ ॥ ॥ ೬೪॥

ಬಳೆಗಳ್ಕಾಡುವ ಜಳದಿಂ ।
ಕಳಶಂ ಕಣ್ಗೆಸೆದುದಾಸ್ಯರುಚಿತಸ್ಕರನೀ ॥
ಖಳನೆಂದು ಪಿಡಿದೊಡಾಕೋ ।
ವಳ್ ಭಯದಿರ್ದೆ*ಪ್ರೊಯ್ವ ತುಹಿನಕರಬಿಂಬದವೋಲ್ ॥ ॥ ೬೫॥

ಆಕೆವೆರಸಾಕಾಂತೆಯೆಯ್ದೆವಂದು ತೃಷಾನಳತಪ್ತನಾಗಿರ್ದ ಚಂದ್ರೋ
ದಯನ ಮೇಲೆ ಸೊದೆವಳೆಯುಂ ಸೂಸುವಂತೆಯುಂ, ಘನಸಾರಾಸಾರದಿಂ
ಸವನಂಗೆಯ್ವಂತೆಯುಂ, ಚಂದನಚರ್ಚೆಯಂ ಚೆಲ್ಲುವಂತೆಯುಂ ಅತಿದೀರ್ಘ

ಧವಳವಿಳೋಚನಂಗಳನಡರೆ ನೋಡಿ ನೀಡಿಲ್ಲದೆ ತೋರ್ಪ ಋಷ್ಯಾಶ್ರಮದ ಮುನಿಕುಮಾರಿಯರೆ ವಿವಿಧಮಹಾನುಭಾವಭಾಗನುದನ್ಯಾಂಗನಾಲಿಂಗಿತಕಂಠನಾದಂತೆ ತೋಱುವಪನೀಕಳಶಜಳದಿನೀಕುಳರತ್ನಕಲಶನ ಬಱಿಲ್ಕೆಯಂ ಕಳೆದೆಮ್ಮ ವನವಿಹಾರವಿನೋದಮಂ ಸಫಲಂಮಾಡಿದೆಮಗಕೃತಾರ್ಥತಾಕಳಂಕಮಂ ತೊಳೆದು ಕಳೆವುದೆಂದು ಕೆಳದಿಯ ಕೈಯ ಕಳಶಮಂ ಕೊಂಡು ನೀಡೆ ಮಕರಂದಂ ತಳೆದುಕೊಂಡು ॥೬೬॥

ಕುಳಿರ್ವ ಜಳಕಳಶಮುದು ಕರ ।
ತಳವಂ ಸೋಂಕುವುದುಮಾಲಿಗೊಂಡು ಶರೀರಂ ॥
ಪುಳಕಿಸೆ ನಾಳದೊಳಾಕೋ ।
ಮಳೆ ತೀವಿದ ಕಮಳನಾಳಮಂ ಕಳೆವಾಗಳ್ ॥ ॥೬೭॥

ಪೊಕ್ಕ ಕದಂಪು ಪತ್ತಿ ಪೆಡೆಗೊಂಡ ಕೊರಲ್ಪಣೆಚೆರ್ದ ಕೀನಿವಲ್ ।
ಪೊಕ್ಕಡಗಿರ್ದ ಕಣ್ಣುರುಳಿಗೊಂಡರೆಬತ್ತಿದ ಬಾಯ ಬಱಿಲ್ದ ಮೈ ॥
ಯ್ಯಕ್ಕುಱಿಸಿರ್ದ ಪೆರ್ಬಸಿಱುಗುರ್ವಿಸೆ ಬಂದನದೊರ್ವ ಪಾರ್ವನ ।
ಲ್ಲೊಕ್ಕಿಱಿತರ್ಪ ಕೈಪೆವೆಮರಂ ತುದಿನಾಲಗೆಯಿಂದೆ ನಕ್ಕುತುಂ ॥೬೮॥

ವ॥ ಆಪಾರ್ವನ ಬರವಂ ಕಂಡರಸನೀದ್ವಿಜಂ ಬಾಳದ್ವಿಜದಂತೆ ನೀರಡಸಿ ಬಾಯಂ ಬಿಡುತಿ ಬಂದಪ್ಪನೆಯ್ದೆ ಬಂದೆನ್ನ ಮೊಗಮಂ ದೀನದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ನೋಡದನ್ನೆಗಂ ಕೃಪಣೋಕ್ತಿಗಳಂ ಕಿವಿಗೀಡಾಡದನ್ನೆಗಂ ಸನ್ನೆಗೈದಾದೊಡಮಾತನತೃಷಾಗ್ನಿಯುಂ ಮುಟ್ಗಿಸೆಂಬುದುಮಾರ್ಯಪುತ್ರನಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಬೇಡದೆ ಬೆಸೆಗೊಳ್ಳದಾಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ಬಂದು ಮುಂದೆ ಕುಕ್ಕುರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕೊರಲಂ ನೀಡಿ ಸುರ್ಬುಗೊಂಡ ಗಡ್ಡಮುಮಂ ಮೀಸೆಯುಮನಗಲೆ ನೂಂಕಿ ಪೀಱಿದ ತಲೆಯೋಱಂತಿರ್ದ ಬಾಯೊಳಡ್ಡಗೈಯನಿಡುವುದುಂ ಮಕರಂದಂ ॥ ॥೬೯॥

ಎಱಿಯೆ ಸಿಡಿಲ್ವ ಸೀವರದ ಸೀರ್ಪನಿಗಳ್ಪೊಱಸೋಗುರ್ವೊಂಬಿನಂ ।
ತುಱುಗಿರೆ ಮೀಸೆಯೊಳ್ಮಗುಳೆ ಕಣ್ಮಲರ್ಗಳ್ ಮಲರ್ದಳ್ಕಿ ಪೊಯ್ಯೆ ಮೈ ॥
ಯ್ಯೊಱಗೆ ಕೆಲಕ್ಕೆ ಕಂಟಣಿಸೆ ಮೆಯ್ಯ್ನವಿರೊಯ್ಯನೆ ಕಂಠಕಂದಳಂ ।
ತೆಱೆದು ಮಿಡುಂಕೆ ಮೂಗಲರೆ ಪೀರ್ದನಸುಂಗೊಳೆ ಪಾರ್ವನಂಬುವಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಕಳಶದ ನೀರನೊಂದು [1]'ಪನಿಯುಮನುಱಿಪದೆ' ತೆಗೆದು ತೀಗಿ ತಲೆಯುಂ ತೂಗಿ ತಾಂಬೂಳಯಾಚನಾನಂತರಂ ಹೃಷ್ಟನುಂ ಸಂತುಷ್ಟನುಮಾಗಿ ಮಹೀಪತಿಯುಂ ಪಲವು ಸೂಕ್ ಪರಸಿ ಮತ್ತಮಾವಿಪ್ರನಿಂತೆಂಗಂ:-

ಮುಂಚುವುದೆ[2]ರೆನನನೀವಂ[2] ।
ಕಿಂಚಾನಸ್ವ್ಯರ್ಂ[3]ಯುದವಸರೇ[4]ದತ್ತಮೆನು ॥
ತ್ತುಂ ಚಲದಿನೀವುದಲ್ಲದೊ ।
ಣೇಂ ಚಾಗಮೆ 'ದಾನಿ' ನೀನೆ ದಾನವಿನೋದಾ ॥ ॥೨೨॥

ಮೆಚ್ಚದೊಡೇನಿತರಜನಂ ।
ಮೆಚ್ಚದ ಪೆಣ್ ಮೆಚ್ಚೆ ಸೊಬಗನೆನಿಪ್ಪು[5]ದರಿಗಣಂ ॥
ಮೆಚ್ಚೆ ಕಲಿ'ಯೆನಿಪ್ಪುದೆರೆವಂ ।
ಮೆಚ್ಚೆ ಮಹಾದಾನಿಯೆನಿಪ್ಪುದೀವರ ದೇವಾ ॥ ॥೨೩॥

ವ॥ ಎಂದಾಪೂರ್ವರ್ಂ ಪೋಪ್ರದುಮುಚಿತವಚನಂಗಳಂ ನುಡಿದು ನೃಪತನೂಜಂ[6] ನಿಜೋದಾತ್ತವೃತ್ತಿದತ್ತವಿಸ್ಮಯಸ್ಮೇರಮುಖಿಯರಾಗಿರ್ದ ಮುನಿತನೂಜೆಯರಂ ನಿಜನಿವಾಸಕ್ಕೆ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಬಱಿಯಮಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದಾರ್ಕುಮಾರಿಯರ ಬಂದ ಪಜ್ಜೆವಿಡಿದು ಪೋಗೆವೋಗೆ, ॥೨೪॥

ಅವಗಾಹಂಗೈದು ಪೋದದ್ವಿಜಕರಿಗಳ ಕೈದುಂತುಱಿಂ ಕಾಯುದಿಂದಂ ।
ಕವಿದತ್ತಂ ಪೊಕ್ಕು ನೀರೊಳ್ ಬೆರಸಿ ಬಸಿವ ನೀರ್ದಂದಲಿಂ ಗಲ್ಲಪ್ರಣ್ಗಳ್ ॥
ಕವಿನನ್ನಂ ತಿಂಬ ಪೆರ್ದುಂಬಿಗಳನಿರಿಸುತುಂ ಕೊಲ್ಲದೀಡಾಡಿದುತ್ಕ್ಷೃ ।
ರವಕಂಜಪ್ರಾಯಪ್ರಸ್ಪಪ್ರಕರದ ಪುದುವಿಂ ಮೆಲ್ಲಿತಾದತ್ತು ಮಾರ್ಗಂ ॥೨೫॥

ವ॥ ಆಮಾರ್ಗಂಬಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟುದರ್ ಸರಸಸರಸಿಜಶಾಲೂರಕಲಶೈವಾಲಂಗಳೊಳಡಿಯಿಡುತ್ತುಮಿರ್ವರ್ ಕಿಱಿದಂತರಮಂ ನಡೆದು ಮುಂದೆ [7]'ಮುಂದು'ಗೊಂಡು ಪೊಂದಗಡಿನ ಕಡಾರಮಂ ಕಾದಿರ್ಪಂತೆ ಕಂಪಂ ಪೀರ್ದು ಕೆಂ

ಪಾ— 1 ಪನಿಯುಱಿಯದೆ. ಖ॥ 2 ದೆವರವನೀವಂ. ಕ॥, ದೆ ಬೇಗಮನಮಂ ಜ॥
3 ಯುದೇವ ಸಂ. ಖ॥; ಯುದವಸರಂ. ಚ॥ 4 ಚಾಗಿ ಕ॥ 5 ದು ಗಡಣಂ ಮೆಚ್ಚೆಕ ಖ॥ 6 ಮನೋಜಂ. ಖ॥ 7 ಮಡು ಜ॥

ಗಱಿಯ ಪೊಱೆಯಂತಪ್ಪ ಪೂಗಳಂ ಸುಱಿದು ಬಿರಿದ [1]'ಸುಱಿಯಂ'[1] ಸುತ್ತಿ ನೇಲ್ದು ಜೋಲ್ದುಗೆವಣ್ಣಂ [2]'ಮುಗುಳ್ದು ಮಿಗೆ ಮಗಮಗಿಸುವೆಳಮಾವುಗಳಂ'[2] ಪರಿಮಳದ 'ಬೀಡಲಂ' ಬಿಟ್ಟಂತಿರ್ದ ಪೊಂಗೇದಗೆಯ ಬಾೞ್ವೆಲೆಯನೊಳಪೊಕ್ಕಂತೆ ಪೊಡೆ ತನಿಗಂಪನುಂಡು ಬಿಡೆಯುಂ ಪೊಱಮಡುವ ಮಱಿದುಂಬಿಗಳಂ ರತ್ನಗರ್ಭೆ ನೀಲದ ಪರಲನುಗುೞ್ವ ಚೆಲ್ವು ನೆಲಸೆ ನೆಲಂ ಬಿಱಿಯೆ ಬೇರಿಂ ಪಣ್ತು ಬಕ್ಕೆವಲಸುಗಳುಂ, ಗಾಳಿಯ ಕೋಳಿಂ ಕೞಲ್ದು ಪಳಿಕಿನ ಪಾಸಱೆಯೊಳ್ ಘೞಿಲನೆ ಬಿೞ್ದು ಬಿಕ್ಕನೆ ಬಿರಿದು ತೋರಗಾಯ್ಗಳನೊಕ್ಕ ತಿರುಳಂ ನಕ್ಕಿ ನಾಲಗೆಯುಂ ನಕ್ಕುವಂತೆ ತೋರ್ಪ ನಿಜಪ್ರತಿಬಿಂಬಕ್ಕೆ ಪುರ್ಬನಿಕ್ಕಿ ಪಲ್ಲಂ ಕಿಱಿವ ಪುಲ್ಗೋಡಗಂಗಳ ಮುದ್ದಿಂಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದಂತೆಳನೀರನವಱ ಬಾಯೊಳ್ ಬಸಿವ ಬೆಳ್ದೆಂಗುಗಳುಂ, ವಿಪುಳಫಳಕುಚಭರಂಗಳೆಳನೀಪಾರ್ಲ್ಗಳಂ ಬಾಲಸಸ್ಯಂ'ಗಳನೂ'ಡುವ ಚೆಂದೆಂಗುಗಳುಂ, ಪಿೞಿಲೆವಾೞೆ'ಗೊಯ್ಗಳಂ'ಬಂದಪ್ರವೆಂಬ ಭಯಮಾದಂತೆ ಮಂದಾನಿಲನಂ ಕೊರಲ್ಕುಸಿವಿನಂ ಪೊಱಿಸಿ ಸರಸಶೀತಳಪರಿಮಳಮಂ ಪಾವುಗಳಿರ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಪಾವುಡಂಗಳುಪ್ಪುವ ಮಳಯಜತರುಗಳುಂ, ಶೀಕರಾಸಾರಸುರಭಿಮಾರುತನಿಂ ವನಕರಿಕಳಭಂಗಳುಮಂ ಶಬರಿಮನೋಮದಕರಿಗಳುಮನೊಡನೆ 'ಸೊರ್ಕಿಸುವ' ಸಲ್ಲಕಿಗಳುಂ, ಮದಕರ್ದಮಮುಮಂ ಬಿಡುವ ಮದಕರಿಗಳಂತೆ ಪಣೆ ಮಗುೞೆ ನಿರ್ಯಾಸಮನೊಕ್ಕುಸೂಸುವ ಗುಗ್ಗುಳಂಗಳುಂ, ಕಣೆ ಕಾಲುದ್ದಮಾಗೆ ಪಗಿನ ಪರಲಂ ಪರಪುವ ಕರ್ಪೂರಂಗಳುಂ, ರಜಮುಮೆಸಳುಂ ಮೊೞಕಾಲ್ವರಮಾಗೆ ಬಿರಿಮುಗುಳಂ ಸುರಿವ ಸುರಿಯಿಗಳುಂ, ಪೊಂನ ಸಿಪ್ಪಂ ಸೂಸುವಂತೆಸಳನಿಕ್ಕುವ ಕೊಸಗುಗಳುಂ, ಚಿನ್ನ ಪೂಗಳಂ ಚೆಲ್ಲುವಂತರಲಸಂಕುಳಮಂ ಕೆದಱುವ ಸುರಹೊನ್ನೆಗಳುಂ, ಕೈವೊಯ್ದು ನಗುವಂತೆ ತಳಿಗೊರ್ಂಬಂ ತಳಿಗೊರ್ಂಬು ತಾಗೆ ಪೂತು ತುಱುಗಿದ ಕಾಂಚೆವಾಳಂಗಳುಂ, ಪೊನ್ನ ಪುಡಿಯುಂ ತಳಿವಂತೆ ಪರಾಗಮಂ ಸೂಸುವ ಸಂಪಗೆಗಳುಂ, ಪಣ್ಣಪಣಿಗೆಯ ಬಿಣ್ಪು ತಿಣ್ಣಮಾಪಂತೆ ಕೆಲದ ಕುಜಂಗಳೊಳೆಳದೋಳ್ಗಳನಿಱಿ

ಪಾ— 1 ಸೂಚೆಲೆಯಂ ಖ|| 2 ಮಗಳ್ದು.. ಮಾವುಗಳಿಂ. ಜ || 3 ಬೀಬಿಲಂ ಖ|| 4 ಗಳ್ಗೂ. ಖ|| 3 ಗಾಯ್ಗಳುಂ. ಖ|| 4 ಬಸುವ. ಖ||

ಪೂವ ಪೊಂಬಾಳೆಗಳುಂ, ಕೋಟೆ ವಾಟಿಸಿದ ಕಟ್ಟಲೆಯುಂ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿದ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳ್ ಬೀಡುವಿಟ್ಟಂತೆ ಕಟ್ಟಲಿಸುವೆಲೆವಳ್ಳಿಯುಂ ಬಳಸಿ ಕಳಿಯೆ ಪೂತ ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳುಂ, ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮುಗಳಂ ರಾಸಿಗೆಯ್ದಂತೆ ಪೂವನೊಟ್ಟಿದಿಪ್ಪೆಗಳುಂ, ಇಪ್ಪೆಯ ಕಂಪಿಂಗೆ ಕುರುಳ್ದುರ್ಱ ಕಱಮುಂಡು ನೀರಂ ಕಾಱುವಂತೆ ಸಾರಂ ಕಱೆವ ತಾಳ್ಗಳುಂ, ಕಿಸುಗಲ್ಲ ಪರಲ್ಗಳನುಗುಳ್ವಂತೆ ಬಿರಿದು[1]ಮುತ್ತಂ[1]ಬಿಡುವ ದಾಡಿಮಂಗಳುಂ, ಪೊಂಗೊಡಂಗಳಂ ಸಾರ್ಚಿದಂತೆ ಫಲಂಗಳಂ ಮುಂದೆಗೊಂಡ ಮಾದುಫಲಂಗಳುಂ, ಕಾಯ್ತು ಕುಸಿವ ಕೌಂಗುಗಳುಂ, ಪಣ್ತು ಬಳ್ಕುವ ನಾರಂಗಂಗಳುಂ, ತಳಿರ್ತೊಱಗುವಶೋಕೆಗಳುಂ, ನನೆತೆಱಿಲ್ವ ಜಾದಿಗಳುಂ, ಮುಗುಳ್ತು ಮುಱಿವ ಮೊಲ್ಲೆಗಳುಂ, ಬಂಡು ಬಱಿಲ್ವ ಬಾಳಚೂತಂಗಳುಂ, ತಳ್ತಡರ್ವ ಲತೆಗಳುಂ, ಕೈವಿಟ್ಟ ಸಿರೆಗಳುಂ, ಸೋರ್ವ ಸೋನೆಗಳುಂ, ಬಱಿದುಗುವ ಪನಿಗಳುಂ, ಎಱಿಲ್ವ ಪೊಂಬಾಳೆಗಳುಂ, ಬೀಲ್ವ ಬಾಳೆಗಳುಂ, ನೇಲ್ವ ಪಣ್ಪಳಂಗಳುಂ, ಅಲೆವ ಗೊನೆಗಳುಂ, ಮಲೆವ ಗೊಂಚಲ್ಗಳುಂ, [2]ಅಲರ್ದು[2]ಗುವ ಲರ್ಗಳುಂ, [3]ಅಲುಗುವ[3] ಸೆಳೆಗೊಂಬುಗಳುಂ, ಕೋಳ್ವ ಬಂಡುಗಳುಂ, ಪನಿವ ತನಿರಸಂಗಳುಂ, ಪಱುಪುಂಡವು ನಗುಱ್ದು ನೋಡಿದೊಡಂ '[4]ನೆಲೆದೋಱದ[4]' ಕುಸುಮರಜಂಗಳುಂ, ತಾಳುದ್ದವಂ ತೋಡಿ ನೋಡಿದೊಡಂ ಮಧುರಸದಿಂ ನೀರ್ಗಣ್ಬ ನೆಲನುಂ, ನಡೆವಡೆಕೆಯ ಸಸಿಗಳುಂ, ತಡಿವಿಡಿದ ನವಿಲ್ಗಳುಂ, ಮರದಿಂ ಮರಕ್ಕೆ ಲಂಘಿಸುವ ಕಪಿಗಣಂಗಳುಂ, ತಳಿರಿಂ ತಳಿರ್ಗೆ ತಳರ್ವ ಕೋಗಿಲೆಗಳುಂ, ಪೂವಿಂ ಪೂವಿಂಗೆ ಪಾಯ್ವ ತುಂಬಿಗಳುಂ, ಪಣ್ಣಿಂ ಪಣ್ಗೆ ಪಾಱುವರಗಿಳಿಗಳುಂ, ಕೊಂಬಿಂ ಕೊಂಬಿಂಗೆ ನೆಳ್ಕುವ ಪುರುಳಿಗಳುಮೊಸೆಯೆ, ಕಿಕ್ಕಿಱಿಗಿಱಿದೆಸೆವಲರ್ದುಱುಗಲಿಂ ತಳಿರ ಕೆಂಪುಮಲರ ಬೆಳ್ಪುಮಲ್ಲದೆ ಬಿಸಿಲುಂ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳುಂ ಮುಟ್ಟದ ಬನದೊಳಗೆ ಬಪ್ಪಾಗಳ್; ||೨೬||

ತಿಂಡಿತ್ತೊಂದೊಂದಱಿಂ ತಣ್ಗಱಿವುಱುಗಲ ತಾವರ್ಱಟ್ಟನೊಳ್ ಸಂದು ಸಂದೋ | ಲಾಡುತ್ತುಂ ಕೂಡೆ ನೀರ್ವಕ್ಕಿಗಳುಲಿಪ್ರಗಳಂ ಕರ್ಣದೊಳ್ತುಂ

ಪಾ— 1 ಬಿತ್ತಂ. ಕ|| 2 ಮರಲ್ಪು. ಚ|| 3 ಮಲಗುವ ಖ||
4 ನೇಸನೇಱಿ ತೋಱುವ. ಚ||

ದು ತಂದೀ ॥ ಡಾಡುತ್ತುಂ ತೀರದೊಳ್ ತಳ್ತೆಳಲತೆಗಳ ಪೂಗೊಂಚಲಂ ನಿಂ
ದು ನಿಂದ । ಲ್ಲಾಡುತ್ತುಂ ನೀಲನೀರೇರುಹಸುರಭಿರಸಂ ಸಾರಸಂ ಮಾತ
ರಿಶ್ವಂ ॥ ॥೭೭॥

ವ॥ ಅಂತು ಕಂದರ್ಪದೇವಂಗಿದಿರ್ವರ್ಪಂತೆ ಬಂದ ಮಂದಾನಿಳಂ ತಳ
ಪ್ಪೆ ತಣ್ಣನೆ ತಣಿದು ರೂಪಕಂದರ್ಪದೇವಂ ಪೋಗೆವೋಗೆ; ॥೭೮॥

ವನಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯಂ ಪೆತ್ತಮೃತನಿಧಿಯೊ ವಿಂಧ್ಯಾದ್ರಿಚಂದ್ರೋಪ
ಳಂ ಚಂ । ದ್ರನ ಪೆಱಿಂದುಕಿರ್ದಂಭೋವಿಸರವೊ ವಿಪಿನಧ್ವಾಂತಮಾಕ್ಷೇ
ಪದಿಂ ಕಾ ॥ ಪಿನೊಳಿಟ್ಟಿಂದುಪ್ರಭಾಪೂರವೊ ಹರಿ ಗರುವೋದ್ವೀತಿಯಿಂ
ಬಯ್ತ ಪೀಯೂ । ಷನಿಧಾನಶ್ರೀಯೊ ಪೇೞೆಂಬಿನಮಮಳತರಂ ರಮ್ಯ
ಮಾಯ್ತಬ್ಜಷಂಡಂ ॥ ॥೭೯॥

ಅದು ಶಂಖಶ್ರೇಣಿ ಮೇಣಲ್ಲದು ಕುಮುದಕುಳಂ ಪೊಕ್ಕ ಭೀತಾದ್ರಿ
ಮೇಣ । ಲ್ಲದು ಬಿಂಬವ್ಯಾಜದಿಂ ತೋರ್ಪಚಕ್ಕವೆಱಗುವಂಭೋಧರೋ
ನ್ಮಾಳೆ ಮೇಣ ॥ ಲ್ಲದು ತೀರೋದ್ಯತ್ತಮಾಳಂ ಪವಳದ ಕಣೆ ಮೇಣಲ್ಲದ
ಬ್ಜಾತಕಿಂಜ । ಲ್ಕದ ಪುಂಜಂ ಬಿಂಜದೊಳ್ ಪರ್ಬುವ ಜಳನಿಧಿ ಮೇಣಲ್ಲ
ದಂಭೋಜಷಂಡಂ ॥ ॥೮೦॥

ತಿಂತ್ರಿಣಿಯಾಗಿ ತಾವರೆಯುಮುತ್ಪಲಮುಂ ಪೆಱದೊಂದನೊಂದು ನಾ ।
ಳಂ ತಡವಪ್ಪಿನಂ ತುಱುಗಿ ಪುಟ್ಟಿದುವೀಕೊಳದೊಳ್ ಪೊದಱ್ದುವ ॥
ರ್ಕಂತಲರ್ವ*ರ್ಂಪವೊಂದು ಪಗಲರ್ಕನಿರುಳ್ವಿಧುಬಿಂಬಮಿಂಬುವಾ ।
ಟ್ಟಿಂತೆ ಮುಗುಳ್ಚುಗುಂ ಕುಮುದಕಾನನಮುಂ ಕಮಳಪ್ರತಾನಮುಂ ॥೮೧॥

ಕೂರ್ಪುಗೆವದ್ರಿಕೂಟಮುದನಳ್ಕಿಱಿಯುತ್ತಿರೆ ಪಲ್ಲವೋಗಿ ಮೆಯ್ ।
ದೋರ್ಪ ಕಳಂಕಮೆಂಬ ನೆವದಿಂದೆ ಸುಧಾಕರಬಿಂಬಮೊಕ್ಕು ಕೊಂ ॥
ಡಿರ್ಪಮದಿ*ರ್ಂಪಮಾಯ್ತು ಸರೋವರಮಲ್ಲದೊಡಿಂದುರಶ್ಮಿಗ ।
ಳ್ಗಪರ್ಣಮಿಲ್ಲದೇಕೆ ಜರೆ ತೋರ್ಪುದದೇಕೆ ಚಕೋರಚಕ್ರದೊಳ್ ॥೮೨॥

ಸ್ಮಿತನೀಲೋತ್ಪಲಪುಂಜದಿಂ ವಿಮಲತಾಸೌರಭ್ಯದಿಂ ದರ್ಪಣಾ ।
ಕೃತಿಯಿಂದೊಪ್ಪುವ ತತ್ಸರೋಜವನದೊಳ್ ಪೋ ಪುಟ್ಟಿದಂ ರೋಹಿಣೀ ॥
ಪತಿಯುಂತಲ್ಲದೊಡಾಮುದಾಳಿಕಳಭಶ್ಯಾಮಾಂಕಮಾಸ್ಯಚ್ಛದೀ ।
ಧಿತಿಯಾನ್ಮೃತ್ತತೆ ಚಂದ್ರಮಂಗೆ ಪಿರಿದುಂ ಪೇೞೆತ್ತಣಿಂದಾದುದೋ ॥೮೩॥

ಬಾಳಾರ್ಕದ್ಯುತಿ ಸತ್ತೆ ಪಲ್ವಲಪಯಃಪಾನಕ್ಕೆ ಸಂಗ್ರಾಂಗಜ |
ಜ್ವಾಳಾಲಗ್ನಸಟೋಪಮಾನಶಬರೀಕ್ಷಾಮಾಂಗಕೋದ್ದಾಮಘೂ ॥
ಮಾಳಂಗಂ ನೆರಮಾಗೆ ಕುಂದಿಮದಿಪಕಾರ್ಯಯುಷ್ಯಮೊಂಬಂತೆವೋಲ್ |
ವ್ಯಾಳೀಭಾವಳಿ ಕೀಲಿಸಿದಾಕೊಳದೊಳಂಭೋಜಾತಜಾಳಂಗಳಂ ॥೮೪॥

ಆನಳಿನಾಕರದೊಳ್ ಕಾ |
ಡಾನೆಗಳಿರೆ ನೀರನೂಡುತುಂ ತಡಿವಿಡಿದಂ ॥
[1]ದೇ[1]ನೆಸೆದುವು ನೆಲನಂ ಪೊ |
ತ್ತಾನೆಗಳುಂ ನೀರನೂಡುವಂತೆ ನೆಟ್ಟಿಲ್ಗಳ್ ॥ ॥೮೫॥

ಕರಿ ಮುಳಿಗೆ ತತ್ಸರಾಗ್ರವು |
ನರವಿಂದಮೊಗೆತ್ತು ಸೆಳೆದು ಸೆಳೆಪಟ್ಟತಿಕಾ ॥
ತರ[2]ಕರಿ[2]ಕಳಭಮುಮುಖದಂ |
ಬುರುಹಮುಮಂ ಮುಟ್ಟಲಣ್ಮದಾತಿಳಿಗೊಳದೊಳ್ ॥ ॥೮೬॥

ಅನ್ಯೃತಕರನಾತ್ಮಕರನಿಕ |
ರಮುಮಂ ಪೊಱೆಗಟ್ಟಿ ತಂದು ಜಲದೊಳ್ ನೈಮ ॥
ಲ್ಯಮನೊಂದಿಸಲಿಕ್ಕಿದವೋ |
ಲಮರ್ದುವು ಬಿಸಲತೆಯ ತುಱುಗಲಾತಿಳಿಗೊಳದೊಳ್ ॥ ॥೮೭॥

ಎಲರೆತ್ತಿ ಕೊಂಡವೋಲ್ ಶೀ |
ತಲತೆಯನಿನಿಸಿನಿಸು ಬಿಸುಸ್ರವೆರೆದುದು ಬಿಸಿಲೊಳ್ ॥
ಕಲಸಿದ ನೀರ್ ಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿಗ |
ಳುಲಿಮುವು ಪುಯ್ಯಲ್ಚುವಂತಿರಾತಿಳಿಗೊಳದೊಳ್ ॥ ॥೮೮॥

ಪೊರ್ದಿದ ಮರದುಱುಗಲೆ ಮುಸು |
ಱಿದರ್ಂತಳ್ಪಂನಮುಬ್ಜವನ[3]ಮುಮು[3]ನಕರ್ಂ ॥
ಪೀರ್ದಪನೆಂದದು ಮೆಯ್ಗರೆ |
ದಿರ್ದಂತೆವೊಲಿರ್ದುಮಿಲ್ಲದಂತೆವೊಲೆಸೆಗುಂ ॥ ॥೮೯॥

ಪಾ— 1 ತೇ ಖ॥ 2 ಣದ, ಕ॥ ಜ॥ 3 ವನಮು ಜ॥

ಬನದ ನೆಱೆ ಕರವೊಸೆದುದು ।
ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಪೊಕ್ಕಂತಿರೆ ಪೂ ॥
ವಿನ ತುಱುಗ[1]ಲುದಿ*ರ್ದ[1]ವಾಕೆಯ ।
ಕೊನೆಮುಡಿಯಿಂದುದಿ*ರ್ದ ಪೂಗಳೆನೆ ಪೂಗೊಳದೊಳ್ ॥ ॥೯೦॥

ಕಿಂಜಲ್ಕದ ಕವಡುತ್ಪಲ ।
ಪುಂಜದ ಕೋಟ್ಕಿಂ[2]ಪಿನೊಳ್ಗೆಸರ್ ನವವಿಕಸ[2] ॥
ತ್ಕಂಜಮಧುವಿಂದಮೊಗೆದೊ[3]ಗೆ ।
ದೆಱಂ[3] ಜಲರುಹವನನುದಾಗಿಯುಂ ಸೊಗಯಿಸಿತೋ ॥ ॥೯೧॥

ವ॥ ಮತ್ತಮದು ಮೆಲ್ಲನಲೆವ ಮೊಲ್ಲೆಯಲರಂ ತೂಱಿ ತುಱುಗಿದ ತರಳತರಂಗಧವಳಚಾಮರಂಗಳ ಕೆಲದೊಳೆಸೆಯೆ ತಣ್ಪಂಡ ಪುಂಡರೀಕದ ನೆೞಲೊಳ್ ವಿರಾಜಿಸುವ ರಾಜಹಂಸಂಗಳೊಳಂ, ಪಚ್ಚೆಯ ಬಟ್ಟಲೊಳ್ ಶಂಖದ ಮುರುಡನಿೞಿಪಿದಂತೆ ತಾವರೆಯೆಲೆಯೊಳೆಮೆಮಿಡುಕದೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ತರುಣಮರಾಳಂಗಳೊಳಂ, ಜಲದೇವತೆಯರೊಱಗಿ ಕೊಂಡ ಮಧುರಸದ ಪಸುರ್ಗಾಜಿನ ಬಟ್ಟಲ್ಗಳಂತೆ ಪೆಸತಲರ್ದ ಬಿಸರುಹದೆಸಳೆಡೆಯಿನೊಸರ್ತುರ್ಪನಿತು ಮುಗಮುಗಿಸುವ ಮಧುರಸದಿಂ ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿದ ಪಚ್ಚೆಲೆಗಳೊಳಂ, ಕಾಡಾನೆಗಳ ಕಿೞ್ತೀಡಾಡೆ ತೀರದೇಶದೊಳ್ ಬಿರ್ದಬಿಡೆ ನೊಂದು ಬಿಡುವ ಬಂಡಿನಿಂ ತೊಯ್ದು ತಾಯ್ದಾವರೆಗಳಂ ಬಿಡಲಾಱದಾಕ್ರಂದಿಸುವಂತೆ ನೆರೆದು ಬಂಗು ಮೊಱೆದು ಮುಸುಱುವ ಮುಗ್ಧಮಧುಕರಂಗಳೊಳಂ, ನಡುನೀರೊಳ್ ತೇಂಕಾಡುವ ಕೇದಗೆಯೆಸಳ್ದೋಣಿಗಳಂ ದೋಣೆಯಿಟ್ಟೇಱುವಂತೆ ತೆರಳ್ದು ಕವಿದೆಱಗಿ ತೆರೆವೆಯ್ಲಿನಿಂ ತಡಿಗೆ ಸಾರ್ವ ತೊಂಡುಮುಂಬಿಗಳೊಳಂ ಬಮೊರ್ದಲೆ ನೆಗೆವ ನೀರ್ವಕ್ಕಿಗಳ ಗಱಿಗೊನೆಯಿನುಗುವ ತುಂತುರ್ವನಿಗಳಿಂ ತಂದಲ್ಕ್ರಸಗೆ ಮುಸುಱಿ ಮುಗುಳ್ದಱುಗಲಂತೆ ಕಿಕ್ಕಿಱಿಗಿಱಿದು ಕಮಳವನದ ಕಂಪಿಂಗೆ ಕವಿವ ಕಾಡುದುಂಬಿಗಳೊಳಂ, ಎಲರಲೆಪದಿಂ ಸುರಿವ ಸರಸಿಜದ ರಜಂಬೊರೆದು ಪೊಂಬಣ್ಣಮಾದ ತೋರಚೆಱಿಗಳೊಳಂ, ಜಾಂಬೂನದಸರೋವರದಂತೆ ಮನೋಹರಮೆನಿಸಿದುದಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ ॥೯೨॥

ಪಾ— 1 ಲಿದಱ. ಜ॥ 2 ಪಿನೇಱ್ಗೆ ಪರ್ಣವಿಲಸ. ಜ॥ 3 ಗರೇಂ. ಚ॥

ಪ್ರಿಯತರವಾಯ್ತು ಕಣ್ಗೆ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕನ್ನಡಿ ಕಂಜಬೇಟೆಗೆ ಗಾ ।
ಳಿಯ ಗುಣದಾಗರಂ ನೆರೆದ ತುಂಬಿಯ ಜೀವಣಸಾಲೆ ಜಕ್ಕವ ॥
ಕ್ಕಿಯ ಸುರತಾಲಯಂ ಸಿರಿಯ ಸಜ್ಜೆ ದಿನೇಶನ ಪೆಂಡವಾಸವಂ ।
ಚೆಯ ಬೆಳಗೆಯ ಸುಧಾ'ಕರನ' ಸೋದರವಾವಿಳಸತ್ಸರೋವರಂ ॥೯೩॥

ಜಳಕೇಳೀದ್ರವದಿಂದೆ ನಾಂದ ತೆಱದಿಂದೋಲಾಡಿ ಪೂಗೊಯ್ದು ಪೂ ।
ಗೊಳದಿಂದಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ನಿಂದು ಶಬರೀಸಂದೋಹದಾವೋದಿಯ ॥
ಪ್ಪಳಕಾನೀಕದಿನೊಕ್ಕ ನೀರ್ವನಿಗಳಿಂ ತೀರಂ 'ಸಮಂ'ಬಾಗೆ ಪೊ ।
ಯ್ದಳಜಾಳಂಗಳನಿಂದ್ರನೀಲಮಣಿಯಿಂ ಕಟ್ಟಿರ್ದವೋಲೊಪ್ಪುಗುಂ ॥೯೪॥

ಸಂತಸದ ಬಳವಿಯಿಂ ಕಾ ।
ಣ್ಬಂತೆ ಮನೋರಥದ ಸೀಮೆಗಾಣ್ಬಂತೆ ಮಹೀ ॥
ಕಾಂತಂ ಚೆಲ್ವಿನ ಕಡೆಗಾ ।
ಣ್ಬಂತಾಕುಮುದಾಕ್ಷಿಯೆಂಬ ಕೊಳನಂ ಕಂಡಂ ॥ ॥೯೫॥

ವ ॥ ಆಗಳ್ ಮಕರಂದನಿಂತೆಂದಂ:—

ಅಬ್ಬಿ ಕೊಳುತ್ತುಮಿರ್ಪ ಕರಿಕುಂಭಮುಮಂಬುಜದಲ್ಲಿ ಮಾಲೆಗೊಂ ।
ಡಬ್ಬಿಳಿಯುಂ ತೆರಳ್ದು ತೆರೆಬೋಱುವ ಸೀಕರಮುಂ ವಿಳಾಸಮಂ ॥
ತಾಳ್ದಿದುವೊಪ್ಪೆ ತೋರಮೊಲೆಗಳ್ ಜಲಬೇವಿಕಟಾಕ್ಷ'ವೀಕ್ಷಣಂ' ।
ನೀಳ್ದರೆ ನೋಡುತುಂ ನಿನಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕುವಂದದಿಂ ॥೯೬॥

ಅದೆ ಕಳಹಂಸೆ ಸಾರ್ದಪುದು ಬಾಳಮೃಣಾಳಮಿದೆಂದು ತುಂಬಿ ಮಾ ।
ಣದೆ ಮುಸುಱುತ್ತುಮಿರ್ದಪುದು ಪದ್ಮಮಿದೆಂದು ಪುಳಿಂದಿ ನಿಂದು ನೋ ॥
ಡಿದಪಳಿದಾವೆಯೆಂದು ಕೊಳದೊಳ್ ನಲಿದದಿ ಕೊಳುತ್ತುಮಿರ್ಪ ಪೊ ।
ತದ ರದನಾಗ್ರಮಂ ಪೊಳೆವ ಪುಷ್ಕರಮಂ ನಸುದೋರ್ಪ ಕುಂಭಮಂ ॥

॥ ತ್ರಿ ಪ ದಿ ॥

‡ ನೆಯ್ದಿಲೆಂದಚ್ಚಿಯೊಳ್ ಪಾಯ್ದು ತುಂಬಿಮೆಗೆತ್ತು ।
ಕಾಯ್ದು ನೀಗುರ್ಡಿವ ವನಚರಿ ಸುಪಕ್ಷ್ಮದಿಂ ।
ಪಾಯ್ದಪ್ಪಳಲೆವ ಚಿಕುರಮಂ ॥ ॥೯೮॥

ಪಾ— 1 ರಸದ. ಚ॥ 2 ಸಹಂ. ಚ॥ 2 ವಿಭ್ರಮಂ. ಚ॥

‡ ಜ॥ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ— ಸುವ್ವಿಸುವ್ವಿಸುವ್ವಾಲೆ— ಎಂದು ಇಲ್ಲಿದೆ.

ವ|| ಎನೆ ಮನಮಿತ್ತು ಕೇಳುತ್ತುಂ

|| ತ್ರಿಪದಿ ||

ಎಯ್ದೆವೋಪಿನಸುಳಿವೆಯ್ದೆದೆಂದಲರ್ಗಣ್ಣಿಂ |
ದೆಯ್ದೆ ಪೀರ್ವಂತೆ ಬಗೆವರಸನ ನೋಟ |
ಕ್ಕೆಯ್ದೆದಾಯ್ತುಂದು ತಿಳಿಗೊಳಂ || ||೯೯||

ರಾಗದೆ ರಭಸೋದ್ಧತಗದ |
ರಾಗದೆ ನೃಪಸಚಿವಪ್ರತೀಕ್ಷಿಸುತವಱಿಂ ||
ಪೂಗೊಳ[1]ಕಂ[1]ಬರಮಣಿಯೆನೆ(?) |
ಪೂಗೊಳನಂ ಪೊಗಟ್ಟಿನಾವನೆನುತಂ ಪೊಕ್ಕರ್ || ||೧೦೦||

ಪೊಕ್ಕಲರ್ವಡಿಯುಂ ನೂಂಕಿ ಕೆ |
ಲಕ್ಕೆ ಪರಿಕ್ಷಾಳಿತಾಂಘ್ರಿಮುಖಕರಕಮಳರ್ ||
ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿಯುಗುಳ್ದು ನೀರಂ |
ದಿಕ್ಕುಂಭಿಗಳೊಡುವಂತೆ ಮುದದಿಂ ಪೀರ್ದರ್ || ||೧೦೧||

ವ|| ಅಂತು ಪೀರ್ದು ಪಿಪಾಸಾನಲಂ ನಂದಿದಿಂಬೞಿಯಮವಱ ಮನೋಹರತೆಯನಾನಂದದಿಂ ನಿಂದು ನೋಡಿ ಮಾನವಮನನಂಗೆ ಮದನತಾಪತೃಷ್ಣೆ ನೂರ್ಮಡಿಸೆ ಬೞಿಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಮಡಿಸೆ ಬೇಗಮಲ್ಲಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಮಲ್ಲಿಕಾವನದೊಳಗಣಿಂ ನಡೆದಾಕೊಳಕ್ಕನತಿದೂರದೇಶದೊಳ್ ಪುದಿದ ತರುಷಂಡಕ್ಕೆ ಮಂಡನಮೆನಿಸಿ ಮಾವನಪ್ಪಿ ನಿಪ್ಪೊಸತಪ್ಪ ಮಲ್ಲಿಕಾಮಂಡಪದೊಳ್ ಮಕರಂದನುಡಿಮ ತಂದು ಪಾಸಿದ ಪೊಸದಳಿರ ಪಸೆಯೊಳ್ ಬಿಸುಸುಯ್ಯುತ್ತುಂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾವಿನೋದಂ ವಿಶ್ರಮಿಸಿರ್ದಮನ್ನೆಗನಾತಂ ಸುಪಕ್ವಸರಸಾಮೋದಿನ್ಯುಮಧುರಫಲಂಗಳನಾರಯ್ದು ತಂದು ಅರಸಂ[2]ಗನುವಿಸಿ[2]ತಾನುಂ ಮೆಲ್ದು ಮೆಲ್ಪಳಿರೊಳರವಿಂದಮುಂ ಮುಂದಾಡಿಸುವಂತೆ ಪತ್ರಿಯ ಪವತಳಂಗಳನಾತ್ಮಕರತಳಂಗಳಿಂಬೊತ್ತುತುಮಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ; ||೧೦೨||

ತೊಲಗೆ ಬಿಸಿಲ್ ನೆಟ್ಟಿಲ್ಗೆ ತಲೆಯುಂ ಮರಗೋಡೆಲೆ ಕೂಡೆ ಕುತ್ತಿ ಕ |
ಟ್ಟಿಲೆ ಕವಿವಂದದಿಂ ಕವಿಯೆ ಕೂಡೆ ನೆಟ್ಟಿಲ್ಗಳನಾಕರಂಗಳಿಂ ||

ಪಾ— 1 ನಂ ಚ|| 2 ಗೆಮೆಲಲಿತ್ತು. ಖ||

ದೆಲರಡಿಯೆತ್ತೆ ಸುತ್ತುಡುಗಿವಂದ ಸರೋಜದ ಕೋಶದೇಶದಿಂ ।
ದಲಿ ಪೊಱಪಾಯೆ ಕಣ್ಗೊಳಿಸಿ ಬಂದುದು ಬೈಗಿನ ಪೊೞ್ತು ಬೇಗದಿಂ॥೧೦೩॥

ಅಡರೆ ನೆೞಲಳುರ್ವ ಬಿಸಿಲುಂ ।
ಬೆಡಂಗುವಡೆಗತ್ತು ಗಡಣದಿಂ ತಿಮಿರದ ಮುಂ ॥
ಗುಡಿ ಕವಿತರೆ ಭಯದಿಂ ಬೆಂ ।
ಗುಡುವಂತಿರೆ ತಿಮಿರಹರಣನಿೞಿವವಸರದೊಳ್ ॥ ॥೧೦೪॥

ವ॥ ಮತ್ತಮಿನಿಸಱಿಂ

ಮುನಿಹಸ್ತಾಂಬುಜದಿಂದಮರ್ಘ್ಯಜಳಜಾಳಂ ಬೀೞೆ ನೀಳಾಬ್ಜಕಾ ।
ನನದೊಳ್ ಪಾಯ್ದಳಿ ಬೀೞೆ ಜಾರರೆರ್ದೆಯೊಳ್ ರತ್ಯುತ್ಸವಂ ಬೀೞೆ ಪ ॥
ದ್ಮಿನಿ ಬೆಂಬೀೞೆ ಬೞಿಲ್ದು ಬೀೞ್ವ ಹತಕೋಕಾನೀಕದುರ್ವೆೞ್ದ ಕ ।
ಣ್ಬನಿಗಳ್ ಭೋರೆನೆ ಬೀೞೆ ಬಿೞ್ದನಪರಾಂಭೋರಾಶಿಯೊಳ್ಭಾಸ್ಕರಂ ॥೧೦೫॥

ವ॥ ಆಗಳ್,

ದೂಸರಮಾದುದು ಗಗನಂ ।
ಮಾಸಿದುದಮರೇಂದ್ರದಿಙ್ಮುಖಂ ಮೃತಮಾದಾ ॥
ವಾಸರದ ದೆಸೆಗೆ [1]ಚು[1]ರ್ಚಿದ ।
ಕೇಸುರಿಯೆನೆ ನೆಗೆದುದಪರಸಂಧ್ಯಾರಾಗಂ ॥ ॥೧೦೬॥

ವ॥ ಅಲ್ಲಿಂ ಬೞಿಯಂ,

ಖರಕರನ ಸಹಸ್ರಕರೋ ।
ತ್ಕರದಾಂಕೆ ಕೞಿಲ್ದು ಕಿತೆ ನಿರಾಲಂಬನಮಂ ॥
ಬರಶಳಮೊ ನೆಲಕೆ ಬಿೞ್ದಂ ।
ತಿರೆ ಪಸರಿಸಿ ಮುಬ್ಬುಮುಬ್ಬೆ ಪರ್ಬಿತ್ತಾಗಳ್ ॥ ॥೧೦೭॥

ಪ್ರಾಚೀಮುಖಮೃಗಮದಮು ।
ವೀರ್ಚಳಳದಳಕಂ ನಭಸ್ಥ್ಳೀನಿಳಯವಿಭೂ ॥
ಷೋಚಿತಸುರೀಚಿ ಬರೆವರೆ ।
ಸೂಚೀನಿರ್ಭೇದ್ಯಮಾದುದಂದಿನ ತಿಮಿರಂ ॥ ॥೧೦೮॥

ಪಾ— 1. ಕ. ಕ॥ ಖ॥ ಚ॥

ವ॥ ಮತ್ತಮಿನಿಸಾನುಂ ಬೇಗದಿಂ

ಆರಯ್ಯದೆ ಖರಕರನೊಳ್ ।
ವಾರುಣಿ ವಸುವಿಭವಹೀನನೊಳ್ ನೆರೆಯೆ ದರ ॥
ಸ್ಮೇರಾನನೆಯಾದ್ಯೈಂದ್ರೀ ।
ನಾರಿಯ ನಗೆಯಂತೆ ನೆಗೆದುವಿಂದುಕರಂಗಳ್ ॥ ॥೧೦೯॥

ವ॥ ಮತ್ತಮಿನಿಸಱಿಂ,

ನಿಜಕಿರಣಧಾತುನಿರ್ಝರ ।
ರಜೋನ್ವಿತಂ ನೀಲಲೋಹಿತಶ್ರೀನಿಳಯಂ ॥
ರಜನಿಕರರಜತಗಿರಿ[1]ನಿಜ[1] ।
ರಜಮೊಗೆದುದು ಕಾಲವಶಮುಖೋಭೋತ್ಕ್ಷಿಪ್ತಂ ॥ ॥೧೧೦॥

ರವಿರುಚಿ ನೂಂಕೆ ಬಿಟ್ಟಿಪರವಾರ್ಧಿಯೊಳಾಬಿದೆ ಮೂಡಿ ಮೂಡಣಾ ।
ರ್ಣವತಟವಲ್ಲಿ ತೇಂಕುತಿರೆ ತಾರಗೆಗಳ್ ಕವಿತಂದು [2]ತಟ್ಟೆ[2]ಗೊಂ ॥
ಡವಿರಳರಶ್ಮಿರಜ್ಜುಗಳೊಳಾವಿಸೆ ಮತ್ತೆ ನಭಕ್ಕೆ ಸಂಧಿಗೊ ।
ಳ್ವವೊಲೆಗೆತಂದನುದ್ಗತವಿಕೀರ್ಣಕರಪ್ರಕರಂ ಸುಧಾಕರಂ ॥೧೧೧॥

ವ॥ ಅಂತು ವಿರಹಿಜನಕ್ಕೆ ವಿಳಯಾನಳನಂತಿರೊಗೆವ ಮೃಗಧರಮಯೂಖಮಾಲೆಯುಂ ಮದನಾಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಗೆತ್ತು ನೋಡಲಂಜಿ ಕಣ್ ಕೋರ್ವಿಸಿದಂತೆ ಕಾಂತಾಚಿಂತಾಬ್ಧಿಮಗ್ನಚಿತ್ತನರಸಂ ನಿದ್ರಾ[3]ನಿಮೀಲಿತ[3]ನಯನನಪ್ಪುದುಂ ಮಕರಂದಮಂ ಸೆಲಕಿಱಿಪಿದ ಮಕರಂದದಂತೆ ಕೆಲದ ಪಲ್ಲವಪ್ರಸರದೊಳ್ ಪಟ್ಟಿರ್ದುದುಮಾಗಳಾಬಾಳಚೂತ[4]ದ ಸೆಳ[4]ಗೊಂಬಿನ ತೊಳಪ ತಳಿರ ತೂಗುಂದೊಟ್ಟಿಲೊಳ್ ವಿನೋದವಶದಿಂ ವಸಿಯಿಸಿರ್ಪ ವಸಂತದೋಹಳೆಯೆಂಬ ಶಾರಿಕೆ ನಿಜಚಿತ್ತಪ್ರಿಯನಪ್ಪ ಚೂತಪ್ರಿಯನೆಂಬ ಶುಕಂ ಪೋಟ್ಟು ಪೋಗೆಯುಂ ಬಾರದಿರೆ, ॥೧೧೨॥

ಗಿಡುಗಂ ಕೊಂದುದೊ ಬೇಡರಿಟ್ಟ ಬಲೆಯೊಳ್ ಮೇಣ್ [5]ಬಿಟ್ಟನೋ[5]
ಪಕ್ಕವೇ । ನುಡಿದತ್ತೋ ಪಿಡಿದನ್ಯಶಾರಿಕೆ ರತವ್ಯಾಪಾರ[6]ದೊಳ್[6] ಪ್ರೋಯ್ದು

ಪಾ— 1. ನೀ. ಕ॥ ಖ॥ 2 ತೆಕ್ಕೆ ಕ॥ ಜ॥ 3 ನಿಹಿತ ಖ॥
4 ದಳ. ಕ॥ ಖ॥ 5 ಬಿಚ್ಚುದೋ. ಕ॥ 6 ದಿಂ. ಕ॥

ೞೊ ॥ ತಕೆವಂ ಪುತ್ರಿಯನೆಂದು ನೊಂದು ತಳ್ಗೆರ್ಗಳ್ ನಾಂಬನ್ನೆಗಂ
ದುಃಖದಿಂ । ಗಡ ಕೀರಪ್ರಿಯಕಾಂತೆ ಸುಯ್ದು ಸುರಿವಳ್ ಭೋರೆಂದು ಬಾ
ಷ್ಪಾಂಬುಪಂ ॥ ॥೧೧೩॥

ಗೂಡಿನ ಸುತ್ತಲುಂ ಸುೞಿಗುಸಱಿಸುಗುಂ ಸಲೆ ಬರ್ಪ ಬಟ್ಟೆಯುಂ ।
ನೋಡುಗುಮಟ್ಟಿಮೇಟ್ಟಿಮೊಳಗಂ ಪುಗುಗುಂ ತಳಿರೊಳ್ [1]ಪೊರಳ್ಗುಮಿ॥
ಪ್ಪೋರ್[1]ಡಿರ ಬಿಟ್ಟ ಚಂಚು ಬಿಸುಸುಯ್ಯೆಳಮಾವಿನ ಪಲ್ಲವಂಗಳಂ ।
ಬಾಡಿಸುಗುಂ ಮನಂಮಱುಗಿ ಶಾರಿಕೆ ಬಾರದೊಡಾತ್ಮವಲ್ಲಭಂ ॥೧೧೪॥

ವ॥ ಅಂತು ಮಮ್ಮಲ ಮಱುಗುತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ,

ಕೊರಲೊಳ್ ಕಲ್ಹಾರಮಿಂಬಾಗಿರೆ ಕುಸುಮರಜೋರಂಜಿತಂ ಚಂಚು
ಚೆಲ್ವಾ । ಗಿರೆ ಚಂಚತ್ಪಕ್ಷಜಾಳಂ ಮಳಯಜ[2]ರಸ[2]ದೊಳ್ ನಾಂದು [3]ಬೆಳ್ಪಂ[3]
ಬೆಡಂಗಾ॥ ಗಿರೆ ಬೇಗಂ ಕೊಂಡು ದಾಳಿಂಬದ ಪ್ರಸಗುಚ್ಛಕಂ ಶಾರಿಕಾಕಾಂ
ತೆಗಾಗಳ್ । ಪರಣಂ ಬರ್ಪಂತೆ ಬಂದತ್ತಪಗತಸಹಜಾಕಾರಮಾರಾಜಕೀರಂ॥

ಪಿರಿದುಂ [4]ಪಟ್ಟಲೆದೊಂ[4]ಗಲಂ ಪುಡುಕಿ ಸುಯ್ಯುತ್ತಿರ್ಕುರ್ಮೋ ಮಱುಗ್ದೆಮ್ಮೆ।
ಗೆಡೆದಾನಿದೆರ್ಸಗೆತ್ತನಂಗಶಿಖಿಯಿಂ ಪಕ್ಷಾಳಿಗಳ್ ಪುತ್ತೆಸಿ ॥
ಕರಿವ್ರೋಗಿರ್ಕುರ್ಮೊ ಗೂಡಿನಿನ್ನೆಲಕೆ ಮೇಣ್ಬಿಟ್ಟಿರ್ಕುರ್ಮೋ ಬಟ್ಟೆಯುಂ ।
ಭರದಿಂ ನೋಡುತುಮಿರ್ಕುರ್ಮೋನುಱುಗಿ ಮತ್ಪ್ರಾಣೇಶೆ ಮಿಕ್ಕಾಸೆಯಿಂ॥

ವ॥ ಎನುತುಂ ಬಂದಾಶುಕಂ ಸೋಂಕಲೊಡನೆ,

ಶಾರಿಕೆ ಕನಲ್ದು ನೋಡಿ ಚ ।
ಕೋರಂ[5]ಗೆತ್ತೊಡೆಮು[5] ಚಂಚುವಿಂ ನೂಂಕುವುದುಂ ॥
ಕೀರಂ ಕಾಲ್ವಿಡಿದೊಯ್ಕನೆ ।
[6]ಸಾರ ಸರಂದೋಱು ಚಲ್ಲವಾ[6]ಡಿತ್ತಾಗಳ್ ॥ ॥೧೧೫॥

ಪಾ— 1 ಪೊರಳ್ಗನೀರ್ಪ್ಪೋ. ಖ॥ ಜ। 2. ರಜ। ಖ॥ 3. ಬಿಣ್ಪಂ ಜ॥
4. ಪಟ್ಟಲೊರ್ದ್ದಂ. ಜ॥ ಖ। 5. ಗೆತ್ತಗಿಡು ಕ॥
6. ಸಾರಿಸರಂದೋಱು......ಪೂ. ಜ॥ ಕ॥

ಅಱಿದು ಶುಕಪ್ರಿಯಕಾಮಿನಿ ।
ಗಱಿ ಗೆದಗೆದ ನಡುಗೆ [1]ಪಿಡಿಗೆ[1] ಪೊಣ್ಮಿದ ಮುನಿಸಿಂ ॥
ಕೆಱಗುಗುಡೆ ಕೀರಕಾಮುಕ ।
ನೆಱಗಿದನಿನಿಯಳ ಪದಕ್ಕೆ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಂ ॥ ॥೧೧೮॥

ವ॥ ಎಱಗಲೊಡನೆ,

ತನು [2]ತನಿಗೆತ್ತೆ[2] ಚಂಚು ಮಿಡುಕುತ್ತಿರೆ ಪೊತ್ತೞ[3]ಗೊಂಬನುಳ್ಳುಗುರ್[3] ।
[4]ಸೊ[4]ನೆವಿಡೆ ತಾಗಿ ಸೂಗುರಿಸೆ ಕಂಠದ ತುಪ್ಪುಳಿಪಾಂಗಕಾಂತಿ ಕೆಂ ॥
ಪಿನ ಪಸರಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕುಗುಡೆ ಪಕ್ಕದಿನೊತ್ತುತೆ ಮಿಱಿ ಪಾಯ್ವು ಕ ।
ಣ್ಬನಿಗಳೆ ನಾಗ[5]ಕೇಸರಿಗೆ ಸಾರಿಗೆ ಸಾರಿಗೆಯಾಯ್ತು ಕೋಪದಿಂ[5] ॥೧೧೯॥

ಪದಪಿನ್ನೇತರ್ಕೆ ಕಾಲ್ಗೊಂದಪ್ಪುದು ತೊಲಗಿಬೇಂ ಬಲ್ಮೆಯೇ ಬಂದು ಸೌ
ಭಾ । ಗ್ಯದ ಕಂಪಂ ಬೀಱಲೇಕಾವಱಿಯುವೆ ಪೊಸತೇ ನಿನ್ನ ನಾಯಾಟವಿಂ
ಸಾ ॥ ಲ್ವುದು ಸಾಲ್ಗಂತಿರ್ಪುದಕ್ಕುಂ ಶುಕಸತಿ [6]ಪಱಿಗುಂ[6] ಪೋಗು ನಿನ್ನಾ
ಕೆ ಪೇೞ್ ನಿ । ನ್ನದು ತಪ್ಪೇಂ ಸೂರುಳಂಟಾಂ ಮುಳಿದೊಡೆ ಬಿಡು ನೀಂ
ಬೇಡ ಮಿಥ್ಯಾ[7]ಪ್ರಮಾಣಂ[7] ॥ ॥೧೨೦॥

ವ॥ ಎಂದಿನ್ತು ಮೊದಲಾಗಿ ನೊಂದು ನುಡಿದ ಶಾರಿಕೆಯ ಈರ್ಷ್ಯಾಳಾಪಂಗಳನರಸನಾಲಿಸಿ ಮಕರಂದನಂ ಮೆಲ್ಲನೆತ್ತಿ ಕಿವಿಯಿತ್ತು ಕೇಳುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಂ ಶುಕನಿಂತೆಂದಂ:— ॥೧೨೧॥

ಕಾರಣ[8]ಮಿಂ[8]ಪೆಱತುಳ್ಳೊಡೆ ।
ಶಾರಿಕೆ ನಿನ್ನಾಣೆಯೆನ್ನ [9]ನಾಳ್ದ[9]ತಿಲಲಿತಾ ॥

ಪಾ— 1. ಪಿಡಿದು. ಖ॥; 2. ತನುಗಿತ್ತು. ಖ॥; ತನಗಿತ್ತು. ಜ॥
3. ಗೊಂಬಸೆಳ್ಳುಗುರ್. ಖ॥; ಗೊಂಬೆನಲ್ಕುಗುರ್ ಜ॥
4. ಗೊ. ಕ॥ ಖ॥ ಜ॥ 5. ಕೇಶವಿಗೆಸಾರಿಕೆಯಾಯಿತು ಕೋಪದಿಂ
ಪಿನಿಂ. ಜ॥; ಕೇಸುರಿಗೆಸಾರಿಕೆಸಾರಿಕೆ..... ಖ॥ 6. ಮುಳಿಗುಂಕ॥
7. ಪ್ರಣಾಮಂ. ಕ॥ ಜ॥ 8 ಮೇಂ. ಜ॥ 9 ನೊಲ್ದ. ಖ॥

ಕಾರೆಗೆ ವಾಸವದತ್ತೆಗೆ ।
ಮಾರನಿನಟಿಲಾಗೆ ತಳರಲಱಿಯದೆ ತಡೆದಂ ॥ ||೧೨೨||

ಶಿಶಿರೋಪಚಾರಮಾದೊಡೆ ।
ಕುಶೇಶಯಾಶಯದೊಳಾಯ್ದು ಕೊಯ್ದಂ ಕೊರಲೊಳ್ ॥
ಶಶಿಮುಖಿಯರ್ ಸುತ್ತಿದೊಡಾಂ ।
ವಿಶದಸರೋರುಹದ ಪೂವನಡ[1]ಕು[1]ತ್ತಿರ್ದೆಂ ॥ ||೧೨೩||

ತರುಣಿ ಪರಿಪರಿದು ಕುಸುಮಾ ।
ಕರಂಗಳಂ ತಿಱಿದು ಮುಱಿದು ತರುತಿರ್ದೆಂ ತ ॥
[2]ಣ್ಣೋರಲಱಿಸಿಲ್ಗಱಿಯಂ ನಾಂ[2] ।
ಹರಿಚಂದನರಸದೊಳರ್ದಿ ಬೀಸುತ್ತಿರ್ದೆಂ ॥ ||೧೨೪||

ವ॥ ಎಂದು ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಕವಿದು ಕಡೆವಂದದೊಳ್ ಕಡುಮುಳಿಸೆಂಬ ಕೆಸಱಿಂ ಮೆಲ್ಲುಡಿಗಳೆಂಬ ತಿಳಿನೀರ್ಗಳಿಂ ತೊಳೆದು ಕಳೆದ ಕಾದಲನ ಪೆಡದಲೆಯ ತುಪ್ಪುಳಿಂ ವಸಂತದೋಹಳೆ ಚಂಚುಪುಟದಿಂ ಪಿಡಿದು ನೆಗಪುವುದುಮನಂತರಂ, ||೧೨೫||

ಗಱಿಯೆಲ್ಲಂ ಪುಳಕಂಗಳಾಗೆ ಕಡುಪಿಂ ಪಾಯ್ದಪ್ಪಿ ನುಣ್ದುಪ್ಪುಳಿಂ ।
ಪಱಿದೀಡಾಡಿ ಬಹುಪ್ರಕಾರದಳಸಂ ತೋಱುತ್ತೆ ತುಂಡಾಗ್ರದಿಂ ॥
ದಿಱಿದೊಂದೊಂದಱ ಗಲ್ಲಮಂ ಪದಕೆ ಪತ್ತುತ್ತಿರ್ಪ ಬಾಯಿತ್ತು ಮೈ ।
ಮಱೆದೇಂ ಕಾಯ್ದು ಕಡಂಗಿ ಕೀರಮಿಥುನಂ ಕೂಡಿತ್ತೊ ಕಾದಲ್ಮೆಯಿಂ ॥

ವ॥ ಅಂತು ಕೂಡಿದಿಂಬೞಿಯಮಾಕೊಳದ ಕುಮುದದ ಕೋಟ್ಕಿಂಪಿನೊಳಟ್ದು ತೋರದೆಱೆಯ ತುಱುಂಗಲೊಳ್ ತೆಱಂದಿಱಿದು ಪೋಱಮಟ್ಟು ತಳಾಱನಂತೆ ತೊಟಿಲ್ದು [3]ತಳಿರ[3] ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯೊಳ್ ತಂದ ತುಂತುರ್ವನಿಗಳಂ ತಳಿದು ಬೀಸುವೆಲರಿಂ ಸುರತಪರಿಶ್ರಮಮಂ ಪೋಗೆ ತವನಂತರಂ ವಸಂತದೋಹಳೆಯಿಂತೆಂದಳ್:— ||೧೨೭||

ಪಾ— 1 ರು. ಖ॥ 2. ಣ್ಣೋರಲಱಿಸಿ (ಸಲ್) ಗಱಿಯಂ ವಾಂ ಜ॥ ಕ.।
3 ತಳನೀರ. ಖ॥

ವಾಸವದತ್ತೆಯಾರ ಮಗಳೇಂ ಕಡುಚೆಲ್ವೆಯೆ ಚಲ್ಲಕಾರ್ತಿಯೇ ।
ಲೇಸೞಿದಾಕೆ ಮೆಚ್ಚುವಳೆ ಮೆಚ್ಚಿದಳೇಗಳದಾವನಂ ಮನ ॥
ಕ್ಕಾಸಱನಂಗಪಾತಕಸಿನಾಯ್ತು ಗಡಾವರದಿಂ ವಿದಗ್ಧವಾ ।
ಣೀಸಖ ಕೇಳಲಟ್ಟಿಯೆನಗಾವುದು ನಲ್ಲನೆ ಪೇೞದಲ್ಲಮಂ ॥೧೨೮॥

ವ॥ ಎಂದಾಮುಹಾ[1]ಭ್ಯಾಗತನ ಭಾಗ್ಯ[1]ದೇವತೆಯಂತಾಗ್ರಹಮಂ ಬಿಸುಡದೆ ಬೆಸಗೊಂಡ ತನ್ನ ಮನಃಪ್ರಿಯೆಗೆ ಜೂತಪ್ರಿಯನೆಂಬ ಚತುರಶುಕಂ ಪೇೞಲ್ ತೊಡಗಿತ್ತದೆಂತೆನೆ:— ॥೧೨೯॥

ಕುಸುಮಾಕರದಾಕರಮೆನೆ ।
ಕುಸುಮಾಯುಧನೆಂದುಮಿರ್ಪ ನೆಲೆಯೆನೆ ಜಗದೊಳ್ ॥
ಕುಸುಮಸುಕುಮಾರಿಯರ ಸಾ ।
ಖ್ಯಸದನಮೆನೆ ಮಿಸುಪ್ಪುದಸದಳಂ ಕುಸುಮೋತ್ರಂ ॥ ॥೧೩೦॥

ಅದು ನಿಚ್ಚಂ ನೃಪಮಾಯಿಂ ಮುಚ್ಚರಿಸಿ ಮಣಿಮಹೀಪಾದದಿಂದಿಕ್ಕಿ
ಮೆಟ್ಟಿ । ದುರ್ಗದು ತಾನೆಂಬಂದದಿಂ ಭೋಗವತಿಯುಸಕಸಂ ನೀಳಗೇಹ
ಪ್ರಭಾಪುಂ। ಜದ [2]ಪರ್ವಿಂ ಕೊ[2]ಯ್ದುದೆಂಬಂತಳಕೆಯುಳಕಮಂ ಸೌಧಕೇ
ತೂರ್ಧ್ವರ್ಗಹಸ್ತಾ । ಗ್ರದಿನಾಕಾಶಕ್ಕೆ [3]ಕಿತ್ತೆ[3]ತ್ತಿ ಮುದಮುರ್ರಶ್ರೀಯನೆಂ
ಬಂತೆ ತೋರ್ಕುಂ ॥ ॥೧೩೧॥

ಸಿರಿಯಿಂ ಸೌಖ್ಯಂಗಳಿಂದುರ್ಕುವ ಸುರಪುರಮಂ ಲೀಲೆಯಿಂ ಗೆಲ್ದು ಮಿ
ಕ್ಕಾ। ಪ್ರರರಾಜಂ ಬೀರಮಂಪಾಡಿಸುವಸ್ತ್ರೋಪಸೆಗುಂ ರಮ್ಯಗಾಣಿಕ್ಯಗೇಹಾಂ॥
ತರದೊಳ್ ಸಂಗೀತನಾದಂ ಪ್ರಮದವನದೊಳುದ್ಭೃಂಗನಾದಂ ಗೃಹಾಬ್ಜಾ।
ಕರದೊಳ್ ಭೃಂಗೀನಿನಾದಂ ನೃಪತಿನಿಲಯದೊಳ್ ವಲ್ಲಕೀಸ್ನಿಗ್ಧನಾದಂ ॥

ಯುವಭೃಂಗೋನ್ಮದಕಾರಿ ಕೈರವವನಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀ[4]ಮನೋರಂಜ[4]ಕಂ ।
ಜವನಂ ಕುಟ್ಮಳಕಂಪಿ ಚಂಪಕವನಂ ಸ್ನಿಗ್ಧದ್ರುಮಶ್ರೇಣಿ ಜೂ ॥

ಪಾ— 1 ಭೋಗನ ಜಾಗದ ಜ॥ 2. ಪರ್ವಂ ಪೊ ಜ। 3 ಕೇಳ್ ಚ॥
4 ವಶೋಕುಂಜೆ. ಖ।

ತವನಂ ಗಂಧನಿಕೇತಕೇತಕಿವನಂ ಮಲ್ಲೀಲತಾಶಾಲಿ ಶಾ ।
ಲಿವನಂ ತಟ್ಟುಬಿದೊಪ್ಪೆ ತನ್ನಗರಮ್ಯಾಯುತ್ತುವಿರ್ಪವಧೂಯೌವನಂ ॥೧೩೩

ಸುರಯಿಯ ಸೋನೆ ಸಂಪಗೆಯ ಸೂಟ್ಟಿವೆತ ಮಲ್ಲಿಗೆವ್ರೊವಿನಚ್ಚ ಬಿ ।
ಳ್ಪರಿ ಸುರಪೊನ್ನೆಯೊಂದಿವನಿ ವೊಲ್ಲೆಯ ಬಿಲ್ಕುಗುಳಾಲಿ ಕೋಳ್ವ ಪಾ ॥
ದರಿ'ಯುರಿವೀಱು[1] ಕೇಸರದ ತಂಪಲಗುಂದಲೆಯಾಗ ಸುತ್ತಲುಂ ।
ಸರಿಯೆ ಸತಿಳ್ಬಿ ಬೀಸುತ್ತ್ರಿದು ತೆಂಕಣ ಗಾಳಿವನಾಭ್ರಲೇಖೆಯಂ[2] ॥೧೩೪॥

ಸುರಯಿಯ ಕೇಸರಂಬೊರೆದು ಕಾಂಚನಕಂಜಪರಾಗಪುಂಜದೊಳ್ ।
ಬೆರಸಿ ಪೆರಳ್ಚಿ ಸಂಪಗೆಯ ಪ್ರೊಪ್ಪಿಡಿಯಂ ಪ್ರಸಪ್ಪನ್ನ ಬಣ್ಣವಾ ॥
ಗಿರೆ ಪರಿವಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲ ಮರದರ್ಬಿಯ ಬಣ್ಣವನೆತ್ತಿ ಸುತ್ತಿಸಿ ।
ಧ್ವರಸದ ಪ್ರೂರವಂತೆ ಪರಿಗುಂ ಪರಿಕಾಲ್ವೊನಲಲ್ಲಿ ನೋಟ್ಪೊಡಂ ॥೧೩೫॥

ತುಱುಗಿರೆ ಪ್ರೊತ್ತು ಬಂದು ನನೆಯುಂ ಜಿನುರ್ಗಂತೆ ಬಿಟಿಲ್ದು ತುಂತುಱಿಂ ।
ಕರ್ಬಿವೆವಪ್ರಾತ್ರಗಳ್ ಫಲಭರಕ್ಕೆ ಬಟಿಲ್ದಪ್ರವೆಂಬಿನಂ ನೆಲ ॥
ಕ್ಕೊಱಗಿದ ತಿಂಗುಗಳ್ ಬಿರಯಿಯೊಂಬಣಿವಕ್ಕಿಗಳಿಂ ನಿರಂತರಂ ।
ಮುಱುಗಿಸುವಂತು ಕಟ್ಟಿಲೆಯನಿಲ್ದವಿಪ್ಪ್ಯಗಳಿತ್ತ ನೋಟ್ಪೊಡಂ ॥೧೩೬॥

ಬಿರಯಿಯ ಪೂಪದ್ವೃಷ್ಟಿಗಳ್ ತಾಗಿದುವೆಂದಗಿನಂತೆ ಚೂತವ ।
ಲ್ಲರಿ ಸೊನೆಯಿಂದೆ ತೂಪಿಱಿದು ಪ್ರಯ್ದ್ವಳಿಯಿಂ ಸೊಡರ್ವರ್ಕ್ಕನಿಟ್ಟುವೆ ॥
ಯ್ಪರದೆಳಗೊಂಬುದೋಳ್ ತಳದೀರ್ಪವಿಗೆಯಿಂದೆ ನಿವಾಳಿಸುತ್ತದೇಂ ।
ಪ್ರೊರೆಪ್ರದೊ ಸೋರ್ವ ಪಣ್ಣ ರಸದಿಂ ಸಮಕಾರ ಕುಮಾರಕರ್ಗಳಂ ॥೧೩೭॥

ಅವಘರಿಸಂಗಜನ್ಮ ತಸಿಗರ್ಬಿನ ಸೋರ್ವ ರಸಪ್ರವಾಹದಿಂ ।
ದವೆ ನನೆವ್ರೊಯ್ದು ಕಾಯ್ತುಱುಗಿ ಪಣ್ತುದು ಮಾಮರನೆಂದು ಬಂದು ಬಿ ॥
ನ್ನವಿಸೆ ವಸಂತಕಂ ಪದೆದು ಬಾಪ್ರಪಕಾರಿಯೆನುತ್ತೆ ಚಿತ್ತಸಂ ।
ಭವನಲರ್ವಿಲ್ಲನಂತಿರಿಸಿ ಕರ್ಬಿನ ಬಿಲ್ವಿಡಿವಂ ಬನಂಗಳೊಳ್ ॥೧೩೮॥

ಪಾ— 1 ಯುರಲೇಱು. ಕ॥ ಜ॥ 2 ನವಾಪ್ರಲೇಖೆಯಿಂ

॥ ಲಲಿತರಗಳೆ ॥

ಅಲ್ಲಿ ಲತೆವನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಕಾವನದಲ್ಲಿ ।
ತಳಿರ ಕಾವಣದಲ್ಲಿ ಕುಳಿರ್ವ ತಿಳಿಗೊಳದಲ್ಲಿ ।
ಸಂಪಗೆಯ ಜೊಂಪದೊಳ್ ಕಂಪಿಸುವ ಜಂಪದೊಳ್ ।
ನನೆಗೊಂಚಲಂ ¹ಮುಱಿದು ವನದಲರ್ಗಳಂ ತಿಱಿದು¹ ।
ಮಧುವಿಂಗೆ ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ಮಧುರತೆಗೆ ಮುಂಬಿಟ್ಟು ।
ತನಿಗಂಪನಣ್ಪಿಕ್ಕಿ ²ವನಜದರಲಂ ಸೆಕ್ಕಿ² ॥
ಕುಸುಮರಜಮಂ ತಳಿದು ಮುಸುರ್ವ ತುಂಬಿಗೆ ಮುಳಿದು ।
ಕೆಂದಳಿರ್ಗೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಕರ್ಣಪೂರಮನಿಟ್ಟು ।
ಕುಂದಕುಟ್ಮಳಮೌಕ್ತಿಕಾಭರಣಮಂ ತೊಟ್ಟು ।
ಮಾಮಿಡಿಗಳಂ ತೆಗೆದು ಪಚ್ಚೆಸಾರಮನಿಕ್ಕಿ ।
ಪೂಮುಡಿಗಳೊಳ್ ತಳಿರ ಲಂಬಣಮನೆಲಲಿಕ್ಕಿ ।
ತೋರಮಲ್ಲಿಗೆಮುಗುಳ ಮೂಕುತಿಯನೊಸೆದಿಕ್ಕಿ ।
ಹಾರಮಂ ಸುರಯಿಯುರಲಿಂ ಸಮೆದು ಮುಱಿದಿಕ್ಕಿ ।
ಸಿರಿಸವಲರ್ಗೇಸರಮನಲೆವ ಕುರುಳೊಳ್ಸೂಸಿ ।
ಸುರಿವ ಮಕರಂದಮಂ ಮುದ್ದುಮೊಗದೊಳ್ಪೂಸಿ ।
ಕೇದಗೆಯ ಕರ್ಣಪತ್ರಂ ಪೊಳೆಯೆ ಪಾಳೆಯೊಳ್ ।
ಪಾದರಿಯ ಪಿಂಡುಗಂಕಣಮುಮರೆ ಲೀಲೆಯೊಳ್ ।
ಬಗೆಗೊಳಿಸೆ ಸಂಪಗೆಯ ನೂಪುರಂ ಚರಣಮಂ ।
ನಗುವಂತೆ ನನೆಮೊಡವು ಮುತ್ತಿನಾಭರಣಮಂ ।
ನಸು ಬಿರಿವ ಬಾಯ ಕಂಪಿಂ ಬೆರಸಿದೆಲರಿಂದೆ ।
ಪಸದನಂಗೊಂಡೆಸೆಯೆ ಮನಮೆಚ್ಚಿದಲರಿಂದೆ ।
ಕೈಯ ಕೆಂಪಂ ತಳಿರ್ಗೆ ಮೈಯ ಪಸುರಂ ಬಿದಿರ್ಗೆ ।
ಲಪನಗಂಧಮನಳಿಗೆ ಚಪಳತೆಯನರಗಿಳಿಗೆ ।
ಸೋಗೆಗಾಟಮನಿತ್ತು ಕೋಗಿಲೆಗೆ ಸರಮಿತ್ತು ।

ಪಾ— 1 ಮುಡಿದುವನಜದರಲಂಪಿಡಿದು. ಖ॥ 2 ಕೊನೆಮುಡಿಗಳಂ ಪಿಕ್ಕಿ. ಜ॥

ರತಿಯ ಸೊಬಗಂ ಗೆಲ್ದ ಲತೆಯನಂದದೆ [1]ನೋಲ್ದ[1]।
[2]ಕೊಣ್ಬ[2] ಜಸವೆನೆ ಮಿಸುಗೆ ಕಣ್ಬೆಳಗು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ।
ನಗೆಮೊಗದ ಮಿಗೆ ನೆಗೆದ ನೆಲೆವೊಲೆಯ [3]ಕಿಱು[3]ನೆಲೆಯ ।
[4]ಪೆಱೆನೊಸಲ ಪವಗೊರಲ ನಸುನಗೆಯ ಪೊಸಬಗೆಯ ।
ಗುರುಕಟಿಯ ಸವಿಮಾಟಿಯ ಬಿಡುಮುಡಿಯ ಪೊಳೆವಡಿಯ ।
ಸುಳಿಗುರುಳ ನಳಿತೋಳ ಚಳತರಳಲೋಚನದ ।
ಮೃಗಮದದ ಮಗಮಗಿಪ ನಸುಸುಯ್ಯ ಮೆಲ್ಮಯ್ಯ ।
ಛವಿಮಗುಳ್ವ ಪದಪುಗುಳ್ವ ನುಣ್ಬೊಗರ ಸೆಳ್ಳುಗುರ ।
ಕಳರವದ ಸಲಿತವದ ಮುದವೊಸೆವ ಮದವೆಸೆವ ।[4]
ನಡುನಳಿವ ನಡೆಸೆಳೆವ ಕುಱುನಡೆಯ ಕಣ್ಗಡೆಯ ।
ನಳಿತೋಳ ಕಡುಮೋಳಮಾವಳಿಪ ಸಂಚಳಿಪ ।
ಪುರವರದ ಕಾಂತೆಯರ್ ತರಳಾಳಕಾಂತೆಯರ್ ।
ಲಲಿತಸುಖಮೂರ್ತಿಯರ್ ಪೊಸದೇಸೆಕಾರ್ತಿಯರ್ ।
ಸೊಬಗಿನಿಂ ಮದನಂಗೆ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡುವರ್ ।
ವಿಬುಧವಿದ್ಯಾಧರನ ಗೀತಮಂ ಪಾಡುವರ್ ॥ ॥೧೩೯॥

ವ॥ ಅಂತು ಮಧುಕರಪಕ್ಷಪಾತದರವಳಿತಮಾಧುರಮಾಧವೀಮಂಜುಮಂಜರಿಯಿಂ ದಿವಿಜೋದ್ಯಾನಮಂ ನಸುನಗುವಂತಿರ್ದ ರಮ್ಯೋದ್ಯಾನದೊಳಗೆ॥

[5]ಎಱಗುವ[5] ಕೈಗರಂಗಂಗಳಿಂ ।
[6]ಳಱೆಯುತ್ತೆ[6]ಳನೀರ್ಗಳಂ ಕುಜಾಳಿಗೆ ಜಗಮಂ ॥
ಮಱುಗಿಸಿ ಮನೋಜನಱಕೆ ।
ಟ್ಟಱವಟ್ಟಿಗೆವಾರ್ವರಂತೆ ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳ್ ॥ ॥೧೪೦॥

ಪಾ— 1. ಪೋಲ್ದ. ಜ॥ 2 ಕಣ್ಗೆ. ಜ॥ 3 ಬಲು. ಕ॥
4. ಪೆಱೆನೊಸಲ ನೆಱೆಪಸಲೆಪದಗೊರಲ ಮೃದುವೆರಲ ..... ಮಗಮಗಿಪ ನಳನಳಿಪ ನಸುಸುಯ್ಯ . .. ಮೆಲ್ಪದದಕಳರವದ...ಜ॥;.. .. ನಳನಳಿಪಮೆಲುಮಯ್ಯಛವಿಯುಗುಳ್ವ ಕದಪುಗಳ ಪದಪುಗುಳ್ವ ನುಣ್ಬೊಗರ......ಕ;......ಮೆಲ್ಮಯ್ಯತತ್ಛವಿಯುಮಾಮಗುಳ್ವ ... ಖ॥
5. ಎಱವುವು. ಜ॥ 6. ಕೊಱಗು. ಕ॥ ಚ॥ ಜ॥

ತೊಳಗುವ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಪ್ರಂ ।
ಗಳ ಮಂಗಳಕಳಶಮೆನಿಪ ರಸವಮಾದುಫಲಂ ॥
ಗಳ ಮಗಮಗಿಸುವ ಕಂಪಿಂ ।
ಗೆಳವಮಾವಿನ ಬಾಯ್ಗಳೊಱೆ¹ತಪ್ಪೊಲ್ ಸೋನೆ ಸುರಿಗುಂ¹ ॥ ॥೧೮೨॥

ಬಳೆಯೆ ರಸವೊಳಗೆ ಪ್ರೇಮ್ಮಾ ।
ಯ್ತಳವಚ್ಚೆಯೆನಲ್ಕೆ ಕೊಬಿನ ಪೊಳೆವನುದಿನನ ಪ್ರೇಂ ॥
ಗಳಸಂಗಳಂತೆ ತೊಳತೊಳ ।
ತೊಳಗಿಪುವತಿಮಧುರಮಾದುಫಲದ ಫಲಂಗಳ್ ॥ ॥೧೮೩॥

ನೀಂ ಬಯಸಿ ಬೇಡೆ ಪಪಳಂ ।
ಕೆಂಬರಲಂ ಕಾಱುಪಂತಿರಾಂ ಬಾಯ್ಬಾಯೊಳ್ ॥
ಚುಂಬಿಸುತಿ²ಕಂನಂ ರಸ²ದಾ ।
ಳಂಬದ ಬಿಬ್ಬಿಗಳವಲ್ಲಿಯವು ತರಳಾಕ್ಷೀ ॥ ॥೧೮೪॥

ಎನಿತಲಗೆನಳನಿತೆ ಫಲಪಂ ।
ಜನಿಯಿಸುವ್ರೊಡೆ ಪ್ರೊಱಗೆ ಬಱಿವೆ ಪ್ರೊವಿನ ಪ್ರೆ ಱಿಯೇ ॥
ಕೆಸುತನ್ಯಕುವಮನಳಿರನ ।
ದೆ ನಗುವವ್ರೊಲ್ ಪಣ್ತು ಬಕ್ಕನಲಸುಗಳಿಸೆಗುಂ ॥ ॥೧೮೫॥

ಪೇಱಿ ³ಬಟಲ್ಪಿಪಿನರವಿಂ³ ।
ಪೇಱಿಪ ಪ⁴ಗ್ಗೊನೆಪುನಿಱಿಪಲೊಡನೆ ನಿಮಿತ್ತಂ ॥
ಬೇಱುಂಟೆ ಫಲಕೆ ಮ್ಯೈವರ ।
ಲಾಱಿದ ಕಡುಸೋಂಬತನಕೆ ಪ್ರೊಂಬಾಱೆಗಳೊಳ್ ॥ ॥೧೮೬॥

॥ರಥೋದ್ಧತೆ॥

ಆಳವಾಳಜಳಬಿಂಬಿತಂಗಳಿಂ ।
ಬಾಚೆ ⁴ಬೀಱಿ ೨⁴ನೆಗಳಿಂ ವಿರಾಜಿಕುಂ ॥

ಪಾ — 1 ವಪ್ರೋಲ್ಸೋನೆಯಿಸುಗುಂ. ಜ॥ 2 ಕಾವರಸ ಕ॥ ಚ॥
3 ಬಬಲ್ಪಡಿದಿನೇಂ ಜ॥, ಬಟಲ್ಪ್ರೋಳಿನಿಂ. ಚ॥
4 ಬಿಸ್ಗೊನೆ. ಕ॥; ಬಿಸ್ಗೊಡೆ ಚ॥

ಲೀಳೆಯಿಂ ಪನಸಜಾತ[1]ಮತ್ಸಖಂ ।
ಕೇಳ[1] ಬೇವಿರ್ಡಿವು ಪಣ್ತುದೆಂಬಿನಿಂ ॥ ॥೧೪೭॥
ಬೀಗಿ ಬಿಗಿಯುಪ್ಪಿ ರತ್ರಿಯುಂ ।
ರಾಗದಿನಾಬನದೊಳ್ತನುಬಲಮುಱೆವು ಕರಂ ॥
ಬಾಗಿಟ್ಟ ಬಿಲ್ಗಳೆನೆ ನಸು ।
ಬಾಗಿರ್ದುವು ರಸದ ಭರದಿನಸಿತೇಕ್ಷುವನಂ ॥ ॥೧೪೮॥
ಪಿರಿದಾಗಿ ಪತ್ತಿ ಕೆಂಪಳ ।
ದರಿಸಿನವಿರಿಸಿವಳೆಂ [2]ಪರಿದು[2] ಪೊದೆಯುಂ ರತಿ ತ ॥
ನ್ಮರಸನಲಗುಗಳನೆಂಬಂ ।
ತಿರೆ ಮಗಮಗಿಸುವುವು ಪೊಂಗಿ ಪೊಂಗೇದಗೆಗಳ್ ॥ ॥೧೪೯॥
ಎಲೆವಳ್ಳಿ ಪಸುರ್ಪಿಂ ಕ ।
ಟ್ಟಲಿಸುವುದೇಂ ಪಿರಿದೆ ಬನದೊಳಾಪುರ[3]ದೊಳ್[3] ಬೆ ॥
ಳ್ಳಲೆ ಮೊಲ್ಲರ ಬಾಯುಂ ಕ ।
ಟ್ಟಲಿಸುವುದನೆ ಪೊಳೆವ ಪಲ್ಲ ಕಡುಗರ್ಪಿಂದಂ ॥ ॥೧೫೦॥
ಅಳಿವಳಿತಕಮಳಪ್ರಮುಕು ।
ಟ್ಕಳಮಧುಮದಕೀರಕಳಭಖಂಡಿತಫಳಕೋ ॥
ಕಿಳಕಬಳಿತಕಳಕಾರಸ ।
ಕಳುಷಿತಶತಪತ್ರಷಂಡಮಂಡಿತಸುಹಿವಂ ॥ ॥೧೫೧॥
ಮದಮಧುಪವಿರುತಿಗೀತಂ ।
ಮದಕೋಕಿಲನಿನದವಾದಿತಂ ಮದಶಿಖಿಸಂ ॥
ಮದಲಲಿತಲಾಸ್ಯಮೆಸೆದುದು ।
ಮದನನ ಸಂಗೀತಭವನಮೆನೆ ಪ್ರಲವ ವನಂ ॥ ॥೧೫೨॥
ಗಿಳಿಯು ಮದಶಿಖಿಯು ಕೊಂಚೆಯು ।
ಕೊಳರ್*ವಕ್ಕಿಯು ಕುಕಿ*ಲ್ವ ಬಕದ ಕಳಹಂಸೆಯು ತ ॥

ಪಾ— 1. ಮತ್ಸಖಂ ಕೇಳಿ ಕ॥; ಮುತ್ಸಕಂ ಕೇಳ ಚ॥
2. ಪಿದು ಕ॥ ಚ॥ 3 ದಾ.-ಚ॥

ಳ್ತ್ತಿಯು ಪರಭೃತವ ಪ್ರರುಳಿಯು ।
ಕಳಕಳಮಂಗಜನ ಬಳದ ಕಳಕಳವೆನಿಕುಂ ॥ ॥೧೫೩॥

ವ॥ ಆಬನಕ್ಕೆ ಪ್ರೋಪ ಬಪ್‌ ಬಟ್ಟೆಯೊಳ್,

ಪುಲಕಂ ಕೈಮಿಗೆ ಮಾಣ್ಬುಮೆಂಬ ಬಗೆಯಿಂ ರೂಪಂ ಕರಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಯುಂ । ತಲೆಯಂ [1]ತೂಗದೆ ಪಾಂಥರೀಂಟಿ ವಿಕಸತ್ತೃಷ್ಣಾತುರರ್ ಚಿತ್ತ[1] ಭೂ ॥ ತಲದೊಳ್ ನಾಂಟದ ಬೇಂಟವೆಂಬಗೆಗೆ ನೀರ್ವೊರ್ಯ್ವಂತೆ ಭೃಂ ಗಾರಶೀ । ತಲತೋಯಂಗಳನಾಂತು ಪಾಣಿತಳದೊಳ್ ಪೊಯ್ವರ್ ಪ್ರಪಾ ಕಾಂತೆಯರ್ ॥ ॥೧೫೪॥

ವ॥ ಮತ್ತಮಾ[2]ಬನವುಂ ಬಳಸಿ ಬೆಳೆದು

ಅರಗಿಳಿವಿಂಡು ಪಚ್ಚಲೆಯು ಪಂದರವ್ರೋಲೊಗೆದೊಪ್ಪೆ ತಟ್ಟೆಯುಂ ।
ತಿರೆ ತನಿಗರ್ಬುಗೆಳ್ಗೆ ರತಿಯು ಕಾಮನ ರಮ್ಯವಿವಾಹಗೇಹದೊಳ್ ॥
ವಿರಚಿಸಿ ಪಚ್ಚೆಯೊಳ್ಜಗಲಿಯುಂ ಮಧುಶೋಭೆಗೆ ಪೊನ್ನ ನೀರ್ಗಳಂ ।
[3]ಧ[3]ರಿಯಿಸಿದಂತೆ ಕೆಂಪ್ರವಡೆದೇಂ ಪಸು[4]ಗೊಂಡವ್ರೊ[4]ಗಂಧಶಾಲಿಗಳ್ ॥೧೫೫॥

ಬಾಸಣಿಸಿ ಕೆಂಪು ದೆಸೆಯುಂ ।
ಬೀಸುವ ಬನದೆಲರಿನೊಲೆವ ಶಾಲಿವನಂಗಳ್ ॥
ಸೂಸುವ ಮಣಿಲಿಂ ಮಾಣಿಕ ।
ವಾಸಱೆಗಳುಮಲ್ಲಿ ಬಳೆನ್ರವೆಸೆ ಕರವೆಸೆಗುಂ ॥ ॥೧೫೬॥

ಇಡಿದಾಂತು ಫಲದಿನೊಱಗುವ ।
ಕಡು[5]ಗೆಂಪಂ ತಳೆದು ತೊಳಗಿ[5] ನೀಳದ ತೆನೆಯುಂ ॥
ಪಿಡಿದೆಸೆವುವು ಬೋದಿಗೆಯುಂ ।
ಗಡಿಗೆಯು[6]ನಾಂತಾಂತ[6]ಕಂಭಮೆನೆ ಕುಮುದಂಗಳ್ ॥ ॥೧೫೭॥

ಪಾ— 1. ತೂಗದಪಾಂಥಜಾಲವಿಲಸತ್ತೃಷ್ಣಾತುರೊಚ್ಚಿತ್ತ. ಕ॥
2. ಬನದೊಳ್. ಕ॥ 3. ಪ. ಕ॥ ಚ॥ 4. ರಾದವು ಕ॥; ರೋಡವು ಜ॥ ಚ॥; ರೊಂಧವು. ಖ॥ 5. ಗಂಪಂತಳೆದು (ತಳೆದ, ತೊಳೆ. ಕ॥ ಚ॥
6. ನಾಂತಾತ. ಖ॥; ನಿರದಾಂತ. ಕ॥

ಸುರಕುಜದ ಪಣ್ಣನಿತ್ತಾ ।
ದರಿಸೆ ಸುರರ್ ತಮ್ಮ ನೆರೆಯು[1] ತಾಳಿಯ ತೆನೆಯಂ ॥
ಸುರಲೋಕಕ್ಕಡಕುವವ್ರೋ ।
ಉರಗಿಳಿಗಳ್ ಕರ್ಚಿ ನಭಕೆ ನೆಗೆವ್ರವು ಸಿಚ್ಚಂ ॥ ॥೧೫೪॥

ವ॥ ಅಂತು ಸೊಗಯಿಸೆ,

ವನತತಿ ವೇಳೆಯೊಳ್ ನೆಗೆದ ನಂದನವಂ ಸಿಡುತಲ್ಪಿಲಲ್ಲಿ ಮೆ ।
ಲ್ಲನೆ ನಡೆಗೊಳ್ವ '[2]ತಾವರೆ'ಗಳುಜ್ಜ್ವಲಮಪ್ಪ ಮಣಿ[3]ಪ್ರತಾನಮಂ' ॥
ತೆನೆಗಳ ಪಂತಿ ತೋರದೆರೆ[4]'ಯಂ' ಮುಗಿಲಟ್ಟಳೆಯೊಳ್ ತುಂಗಕೇ ।
ತನತತಿ '[5]ಚೈತ್ರಮಂ' ಪ್ರದಿಮ ಪೊತ್ತಿರೆ ತಾಂ ಕವಿರಾಜಮಲ್ಲನಾ(?)॥೧೫೫॥

ಇದು ವಿದಿತವಿವಿಧಪ್ರಬಂಧವನವಿಹಾರಪರಿಣತಪರಮಜಿನಚರಣಾರವಿಂ

[6]ದೈವಾಚಲೋಚ್ಚಲಿತನಖಮಯೂಖಮಂದಾಕಿನೀಮಜ್ಜನಾಸಕ್ತ

ಸಂತತೋತ್ಸಿಕ್ತದಾನಾಮೋದಮುದಿತ ಬುಧಮಧುಕರಪ್ರಕರ

ಕವಿರಾಜಕುಂಜರ

ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ

ಲೀಲಾವತಿಯೊಳ್

ವನವಿಹಾರ ವರ್ಣನಂ

ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ

ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಪಾ— 1 ದರಿಸಿಸುರರ್ತಮ್ಮನೆರೆಯೆ ಜ॥ 2. ತಾರಗೆ. ಕ॥ ಖ॥ ಚ॥
3. ಪ್ರಭಾವವಂ. ಚ॥ 4. ಯುಂ. ಚ॥ 5 ಭೈತ್ರಮಂ. ಜ॥ ಖ॥
6. ಹವ್ರ್ಯಾ. ಜ॥